

სისხლის სამართალი
ზოგადი და კერძო ნაწილები
სისხლის სამართლის პროცესი
კერძო ნაწილი

კრებულში გამოქვეყნებულია ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებისა და სამართლის განვითარებისათვის მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებები. ამ და სხვა საქმეთა მოძებნა შესაძლებელია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ვებ-გვერდზე: <http://www.supremecourt.ge/court-decisions/>

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილებანი
სისხლის სამართლის საქმეებზე
2026, №1-3

Decisions of the Supreme Court of Georgia
on Criminal Cases
(in Georgian)
2026, №1-3

Entscheidungen des Obersten Gerichts von Georgien
in Strafsachen
(in der georgischen Sprache)
2026, №1-3

Решения Верховного Суда Грузии
по уголовным делам
(на грузинском языке)
2026, №1-3

გადაწყვეტილებების შერჩევასა და დამუშავებაზე პასუხისმგებელი
რუსუდან ჭანტურიძე

ტექნიკური რედაქტორი
მარიკა მაღალაშვილი

რედაქციის მისამართი:

0110, თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №6, ტელ: 298 20 75; www.supremecourt.ge

საქიჯბელი

სისხლის სამართალი

ზოგადი ნაწილი

ამნისტია

„ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნათა შესაბამისად, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონის აღსრულება უნდა მოხდეს მსჯავრდებულის მიმართ არსებულ თითოეულ სისხლის სამართლის საქმეზე გამოტანილი განაჩენით შეფარდებულ და მოუხდელ სასჯელზე 5

კერძო ნაწილი

1. ეკონომიკური დანაშაული
თაღლითობა 19
2. დანაშაული სამეწარმეო ან სხვა ორგანიზაციაში სამსახურის ინტერესის წინააღმდეგ
გულგრილობა (გამამართლებელი განაჩენი) 31
3. დანაშაული მოსახლეობის ჯანმრთელობისა და საზოგადოებრივი ზნეობის წინააღმდეგ
ქმედების გადაკვალიფიცირება საქართველოს სსკ-ის 246-ე მუხლის მე-2 ნაწილიდან (უკანონო საექიმო საქმიანობა, რამაც ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია)
საქართველოს სსკ-ის 116-ე მუხლზე
(სიცოცხლის მოსპობა გაუფრთხილებლობით) 88
4. სატრანსპორტო დანაშაული
ავტომობილის მოძრაობის უსაფრთხოების წესის დარღვევა იმის მიერ, ვინც ამ სატრანსპორტო საშუალებას მართავს, რამაც გამოიწვია ერთი პირის ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება და ერთი პირის – ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება 105

სისხლის სამართლის პროცესი

კერძო ნაწილი

1. კასაცია
საკასაციო საჩივრის დაუშვებლად ცნობის შესახებ 123

საკასაციო განაჩენი

განაჩენში ცვლილების შეტანა და მსჯავდეულის გამართლება
სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული
დანაშაულის ერთ ეპიზოდში 133

**2. ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო
განაჩენის გადასინჯვის წესი**

ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის უცვლელად
დატოვება 155

ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის
შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის შესახებ განჩინების
უცვლელად დატოვება 161; 166; 174

სისხლის სამართალი

ზოგადი ნაწილი

ამენისტია

**“ამენისტიის შესახებ” საქართველოს კანონის მოთხოვნათა
შესაბამისად, “ამენისტიის შესახებ” საქართველოს კანონის
აღსრულება უნდა მოხდეს მსჯავრდებულის მიმართ
არსებულ თითოეულ სისხლის სამართლის საქმეზე
გამოტანილი განაჩენით შეფარდებულ და მოუხდელ
სასჯელზე**

განაჩენი

საქართველოს სახალით

№868აპ-25

14 იანვარი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**ლ. ფაფიაშვილი (თავმჯდომარე),
მ. ვასაძე,
ლ. თევზაძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ ს. ხ-ას ინტერესების დამცველი ადვოკატის ა. ჭ-ის საკასაციო საჩივარი ქუთაისის საპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 24 ივნისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. პირის ბრალდების შესახებ დადგენილებით: ს. ხ-ას – პირადი ნომრით ..., – ბრალად ედება ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, საცავეში უკანონო შეღწევით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი იმის მიერ, ვინც ორჯერ ან მეტჯერ იყო ნასამართლეს სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის – დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის (შემდეგში – საქართველოს სსკ-ის) 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და მე-4 ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით.

ს. ხ-ას მიერ ჩადენილი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2023 წლის 8 მაისს, დაახლოებით 22:30 საათზე, ქურდობისათვის ორჯერ ნასამართლეს ს. ხ-ამ, ფანჯრის მინის გატეხვის გზით უკანონოდ შეაღწია ქ. ქ-ში, ... ქუჩის №...-ში მდებარე შპს „ბ....-ის“ სამშენებლო მაღაზიის დირექტორის ოთახში, რკინის საგნის გამოყენებით გატეხა

იქ არსებული რკინის სეიფი და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ფარულად დაეუფლა სეიფში არსებულ დიდი ოდენობით თანხას – 34 323,20 ლარის და 2750 ევროს ოდენობით და 230 ლარად ღირებულ ბენზინის ტალონებს.

2. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2024 წლის 31 იანვრის განაჩენით:

2.1. ს. ხ-ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და მე-4 ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

2.2. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით ს. ხ-ას მიმართ დანიშნული პირობითი მსჯავრი. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა წინა, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით, ს. ხ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

2.3. ს. ხ-ას სასჯელის მოხდის ვადა აეთვალა დაკავებიდან – 2023 წლის 11 მაისიდან.

3. აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა ს. ხ-ამ და მისმა ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ა. ჭემ, რომლებმაც მოითხოვეს ცვლილება გასაჩივრებულ განაჩენში და ს. ხ-ას მიმართ საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული შეღავათის გამოყენება.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 24 ივნისის განაჩენით ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2024 წლის 31 იანვრის განაჩენში შევიდა ცვლილება:

4.1. ს. ხ-ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტითა და მე-4 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტისა და მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად შეუმცირდა ერთი მეექვსედით და განესაზღვრა – 5 წლით და 10 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

4.2. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით ს. ხ-ას მიმართ დანიშნული პირობითი მსჯავრი;

4.3. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ბო-

ლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა წინა, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით, ს. ხ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – 5 წლითა და 10 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

4.4. ს. ხ-ას სასჯელის მოხდის ვადა აეთვალა დაკავებიდან – 2023 წლის 11 მაისიდან.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ ს. ხ-ას ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ა. ჭ-ემ, რომელიც ითხოვს ცვლილებას გასაჩივრებულ განაჩენში სასჯელის შემსუბუქების კუთხით, კერძოდ, ს. ხ-ას მიმართ საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული შეღავათის გამოყენებას. კასატორი უთითებს დაზარალებულის განცხადებაზე (პრეტენზიის არქონის შესახებ) დაზარალებულისათვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურებასა და ს. ხ-ას მიერ დანაშაულის აღიარებაზე.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლო ითვალისწინებს „ნორმატიული აქტების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-7¹ მუხლსა და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის (შემდეგში – საქართველოს სსსკ-ის) 273-ე მუხლს; ასევე – ზედა ინსტანციის სასამართლოების უფლებას, დაეთანხმონ ქვედა ინსტანციის სასამართლოს დასაბუთებას, საფუძვლების გამეორების გარეშე (იხ. *Hirvisaari v. Finland*, no. 49684/99, par. 30, ECtHR, 25/12/2001); ქვედა ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობის გაზიარება არ არღვევს დასაბუთებული გადაწყვეტილების უფლებას (იხ. *Gorou v. Greece* (No.2) no. 12686/03, paras. 37, 41, ECtHR, 20/03/2009).

2. საქართველოს სსსკ-ის 306-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, საკასაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში. მოცემულ შემთხვევაში სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი გაასაჩივრა დაცვის მხარემ.

2.1. კასატორი დაცვის მხარე ითხოვს ს. ხ-ასათვის დანიშნული სასჯელის შემსუბუქებას, კერძოდ, საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული შეღავათის გამოყენებას. კასატორი უთითებს, რომ დაზარალებულისათვის მიყენებული ზიანი სრულად არის ანაზღაურებული (წარმოდგენილია ნოტარიულად დამოწმებული განცხადება) და დაზარალებულს მსჯავრდებულის მიმართ პრეტენზია არ აქვს, ს. ხ-ა თავიდანვე აღიარებდა და ინანიებდა მის მიერ ჩადენილ დანაშაულს.

3. საკასაციო სასამართლომ შეისწავლა საქმის მასალები, წარმოდგენილი საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ ადვოკატ ა. ჭ-ის

საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ამასთან, ქუთაისის სა-
აპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 24 ივნისის განაჩენში „ამნისტიის
შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის საფუძველ-
ზე უნდა შევიდეს ცვლილება, კერძოდ:

4. მხარეთა შორის დავის საგანს არ წარმოადგენს მსჯავრდებულ ს.
ბ-ას მიერ მისთვის მსჯავრდებურობის დადგენის ჩადენა. შესაბა-
მისად, არ არსებობს აღნიშნულ ნაწილში (მსჯავრდების ნაწილში) ქუ-
თაისის სააპელაციო სასამართლოს გასაჩივრებული განაჩენის გადასინ-
ჯვის საფუძველი. მოცემულ შემთხვევაში, დავის საგანია მხოლოდ ს.
ბ-ას მიმართ დანიშნული სასჯელის სამართლიანობა.

5. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ საქართველოს
სსსკ-ის 259-ე მუხლის მეოთხე ნაწილის თანახმად, სასამართლოს გა-
ნაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავ-
რდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.
„სასჯელი არ უნდა იყოს არც ზედმეტად მკაცრი და არც ზედმეტად
ლმობიერი იმისათვის, რომ მიღწეული იქნეს სასჯელის მიზნები“ (იხ.
საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 11 ივლისის
№1/7/851 გადაწყვეტილება „საქართველოს მოქალაქე იმედა ხახუტა-
იშვილი საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, II-7). „სასჯელი, ერ-
თი მხრივ, უნდა იყოს ქმედებით გამოწვევად საფრთხეებთან გონივ-
რულ პროპორციაში, ხოლო, მეორე მხრივყოველ კონკრეტულ შემ-
თხვევაში სასჯელის დაკისრება უნდა მოხდეს დანაშაულის ინდივიდუ-
ალური გარემოებების გათვალისწინებით“ (საქართველოს საკონსტი-
ტუციო სასამართლოს 2015 წლის 24 ოქტომბრის №1/4/592 გადაწყვე-
ტილება „საქართველოს მოქალაქე ბექა ნიქარიშვილი საქართველოს
პარლამენტის წინააღმდეგ“, II-38), უნდა ეფუძნებოდეს საქმის სირ-
თულეს, ქმედებიდან მომდინარე საფრთხეებს, ქმედების ჩადენის წი-
ნაპირობებს, მოტივებს, შედეგებს, დამნაშავის პიროვნების თავისე-
ბურებებს, სასჯელის ზემოქმედებას დამნაშავის მომავალ ცხოვრება-
ზე (საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 11 ივლი-
სის №1/7/851 გადაწყვეტილება „საქართველოს მოქალაქე იმედა ხახუ-
ტაიშვილი საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, II-10).

6. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ „რესოციალიზაციის მიზანი გუ-
ლისხმობს სასჯელის მეშვეობით დამნაშავის საზოგადოებაში საყოველ-
თაოდ აღიარებული თანაცხოვრების წესებისადმი შეგუებას, სასჯელის
მოხდის შედეგად საზოგადოებაში ჩამოყალიბებული მართლზომიერი
ქცევის წესებისა და პირობებისადმი პირის ადაპტაციას“ (საქართვე-
ლოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 24 ოქტომბრის №1/4/
592 გადაწყვეტილება „საქართველოს მოქალაქე ბექა ნიქარიშვილი სა-
ქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, II-47), „სასჯელის სპეციალუ-

რი პრევენციის მიზანი გულისხმობს დანაშაულის რეციდივის გამორიცხვის, მინიმალიზების მცდელობას, რაც პრინციპში ძირითადად მიღწეულ უნდა იქნეს დამნაშავის რესოციალიზაციით“ (იქვე, II-50).

7. საკასაციო სასამართლო ეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილებას მსჯავრდებულ ს. ხ-ასათვის დანიშნული სასჯელის სახის, ზომისა და მისი მოხდის ფორმის შესახებ, კერძოდ:

8. საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილი სასჯელად ითვალისწინებს: თავისუფლების აღკვეთას ვადით ექვსიდან ათ წლამდე.

9. ს. ხ-ასათვის მსჯავრდშერაცხილი დანაშაულისთვის სასჯელის განსაზღვრისას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებთან (აღიარება, მტკიცებულებათა უდავოდ ცნობა და სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებისთვის ხელშეწყობა) ერთად. სასამართლო ასევე ითვალისწინებს ქმედების განხორციელების ხერხს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათს, ს. ხ-ას პიროვნებას (ნასამართლობა), დანაშაულის ჩადენის მოტივს და მიზეზს, უფრო მსუბუქი სახის სასჯელით კერძო/სპეციალური პრევენციის და რესოციალიზაციის მიზნების მიღწევადობას.

9.1. გასაჩივრებული განაჩენით ს. ხ-ასათვის დანიშნული სასჯელის ზომა (მინიმალურთან მიახლოებული ვადით თავისუფლების აღკვეთა) შეესაბამება საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილითა და 39-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილ სასჯელის დანიშვნის ზოგადსავალდებულო მოთხოვნებს, სასჯელის მიზნებს (სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია) და არ ეწინააღმდეგება საქართველოს უზენაესი სასამართლოს პრაქტიკას.

10. სისხლის სამართლის საქმის მასალებში არ არის წარმოდგენილი დაზარალებულის ნოტარიულად დამოწმებული განცხადება ზიანის ანაზღაურებისა და ს. ხ-ას მიმართ პრეტენზიის არ ქონის შესახებ (რაზეც საკასაციო საჩივარში უთითებს დაცვის მხარე). სასამართლო ითვალისწინებს, რომ ზიანის ანაზღაურება და დაზარალებულთან შერიგება წარმოადგენს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს და სასჯელზე გავლენას ახდენს შემსუბუქების თვალსაზრისით (მაგალითისთვის იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2022 წლის 2 მაისის განჩინება საქმეზე №295აპ-22 და 2022 წლის 17 მაისის განჩინება საქმეზე №354აპ-22).

11. სასამართლო ასევე ითვალისწინებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილი ადგენს სასამართლოს დისკრეციულ უფლებამოსილებას – დანიშნული სასჯელის ნაწილის პირობითად ჩათვლის თაობაზე. იმავდროულად, აღნიშნული უფლების გამოყენებისას სასამართლოს ეკისრება საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით დადგენილი

სასჯელის მიზნების მიღწევადობის გათვალისწინება. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო ერთის მხრივ ითვალისწინებს, რომ ს. ხ-ა გამოძიების ეტაპიდანვე აღიარებდა მისთვის მსჯავრდებულობის დადგენილების ჩადენას, თანამშრომლობდა გამოძიებასთან, უდავოდ ცნო მტკიცებულებები, რითიც ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას. იმავდროულად, სასამართლო ითვალისწინებს ჩადენილი დანაშაულის ხასიათს (განზრახი, მძიმე, საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაული), მსჯავრდებულის ინდივიდუალურ მახასიათებლებს (ს. ხ-ას მიმართ წარსულში გამოყენებულმა სასჯელის პირობითად/წინააღმდეგ პირობითად ჩათვლამ ვერ უზრუნველყო სასჯელის მიზნები) და კერძო პრევენციის/რესოციალიზაციის მიზნებიდან გამომდინარე მიზანშეწონილად არ მიაჩნია საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით განსაზღვრული სასამართლოს დისკრეციული უფლებამოსილების გამოყენება და დანიშნული სასჯელის ნაწილის პირობითად ჩათვლა.

12. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის გამოყენების შესახებ ნამსჯელია ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 24 ივნისის განაჩენში.

13. იმავდროულად, სასამართლო ითვალისწინებს, რომ ს. ხ-ას სასჯელი განსაზღვრული აქვს განაჩენთა ერთობლიობის წესით.

13.1. საკასაციო სასამართლო კვლავაც აღნიშნავს, რომ „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონის აღსრულება ვერ იქნება დამოკიდებული განაჩენთა ერთობლიობით სასჯელის დანიშვნის წესის (შთანთქმის, წინააღმდეგ შეკრების ან სრულად შეკრების) გამოყენებაზე, ვინაიდან სასჯელის შთანთქმა, იმავდროულად, არ გულისხმობს, მის გაუქმებას (იხ. მაგ.: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 15 ნოემბრის №791-24 განჩინება). „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონი უნდა აღსრულდეს მსჯავრდებულის მიმართ არსებულ თითოეულ სისხლის სამართლის საქმეზე გამოტანილი განაჩენით შეფარდებულ და მოუხდელ სასჯელზე, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნათა შესაბამისად.

13.2. შესაბამისად, სასამართლო იმსჯელებს ს. ხ-ას მიმართ გამოტანილ წინარე განაჩენებზე „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის გავრცელებაზე.

14. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 26 აგვისტოს განაჩენით:

14.1. დამტკიცდა პროკურორ ზიტა ჭულუხაძეს და ს. ხ-ას შორის 2020 წლის 25 აგვისტოს დადებული საპროცესო შეთანხმება;

14.2. ს. ხ-ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე

მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ და მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და საქართველოს სსკ-ის 55-ე მუხლის გამოყენებით, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – 5 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 73-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად შეუმცირდა 1/4-ით და განესაზღვრა – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 74-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა – 4 წელი.

15. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2021 წლის 10 თებერვლის განჩინებით მსჯავრდებულ ს. ხ-ას მიმართ არ გავრცელდა „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2021 წლის 11 იანვრის კანონი.

16. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით:

16.1. დამტკიცდა პროკურორ პაპუნა ონიანს და ს. ხ-ას შორის 2022 წლის 17 მარტს დადებული საპროცესო შეთანხმება;

16.2. ს. ხ-ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით და საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

16.2.1. საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით – 4 წლით და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად განესაზღვრა – 8 თვე, ხოლო თავისუფლების აღკვეთა 4 წლით, საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით;

16.2.2. საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით;

16.3. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმა ნაკლებად მკაცრი და ს. ხ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – 4 წლითა და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რომლიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად განესაზღვრა – 8 თვე, ხოლო – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით;

16.4. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 26 აგვისტოს განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი. საქართველოს სსკ-ის 59-ე

მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, ს. ხ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – 4 წლითა და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რომლიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად განესაზღვრა – 8 თვე, ხოლო თავისუფლების აღკვეთა 4 წლით, საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა – 4 წელი;

16.5. ს. ხ-ას სასჯელის მოხდის ვადა აეთვალა დაკავებიდან – 2021 წლის 18 ივლისიდან.

17. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-10 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ამ კანონის პირველი-მე-4 მუხლების, მე-5 მუხლის მე-2 პუნქტისა და მე-6 მუხლის მოქმედება ვრცელდება იმ პირზე, რომელმაც შესაბამისი დანაშაული 2024 წლის 1 ივლისამდე ჩაიდინა, ხოლო მე-12 მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, მსჯავრდებულის (მათ შორის, ძებნილი მსჯავრდებულის) მიმართ ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტიის აღსრულების მიზნით გადაწყვეტილებას სისხლის სამართლის საქმის სასამართლო განხილვის სტადიაზე იღებს შესაბამისი სასამართლო.

18. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტით, დანიშნული სასჯელი უნდა გაუნახევრდეს განზრახი დანაშაულის ჩადენისთვის ნასამართლობის არმქონე პირს, რომელმაც ჩაიდინა დანაშაული, რომელიც გათვალისწინებულია მათ შორის საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია. ამავდროულად კანონის მე-4 მუხლის მე-2 პუნქტით ერთი მეხუთედით უნდა შეუმცირდეს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელი არასრულწლოვანს, რომელზედაც არ ვრცელდება ამ კანონის პირველი-მე-3 მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია და რომელსაც ამ კანონის მე-7 მუხლით განსაზღვრული დანაშაული არ ჩაუდენია. ამასთან, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-9 მუხლის პირველი პუნქტით – ამ კანონის პირველი მუხლით გათვალისწინებული სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისგან გათავისუფლება, აგრეთვე ამ კანონის მე-2 მუხლით (გარდა მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა), მე-3 მუხლით, მე-4 მუხლით (გარდა მე-4

მუხლის მე-4 ან მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა) ან მე-5 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული სასჯელის შემცირება ვრცელდება ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნულ რეალურ სასჯელზე, პირობით მსჯავრსა და გამოსაცდელ ვადაზე, აგრეთვე სხვა სასჯელზე (გარდა ჯარიმისა, ქონების ჩამორთმევისა, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვისა და სამხედრო წოდების ჩამორთმევისა).

19. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ ს. ხ.-ას ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 26 აგვისტოს განაჩენით მსჯავრდმერაცხილი საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ და მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სასჯელი განსაზღვრული აქვს დანაშაულთა იდეალური ერთობლიობის წესით. შესაბამისად, ვინაიდან საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილზე არ ვრცელდება პირველი-მე-3 მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია, მას ასევე არ ჩაუდენია ამ კანონის მე-7 მუხლით განსაზღვრული დანაშაული – „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის მე-2 პუნქტის საფუძველზე (დანაშაულის ჩადენისას იყო არასრულწლოვანი) საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ და მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით განსაზღვრული სასჯელი – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა (რაც ჩათვლილი ჰქონდა პირობითად, 4 წლის გამოსაცდელი ვადით) – უნდა შეუმცირდეს 1/5-ით და განესაზღვროს 3 წლით, 2 თვითა და 12 დღით თავისუფლების აღკვეთა, რაც უნდა ჩაეთვალოს პირობითად, 3 წლის, 2 თვისა და 12 დღის გამოსაცდელი ვადით.

20. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით ს. ხ.-ასათვის საქართველოს სსკ-ის 19, 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებითა და საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით მსჯავრდმერაცხილ დანაშაულებთან მიმართებით, სასამართლო ითვალისწინებს „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტს (სასჯელისგან უნდა გათავისუფლდეს პირი, რომელმაც ჩაიდინა დანაშაული, რომელიც გათვალისწინებულია მათ შორის საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია) და მე-4 მუხლის პირველ პუნქტს (ერთი მეექვსედით უნდა შეუმცირდეს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელი პირს, რომელზედაც არ ვრცელდება ამ კანონის პირველი-მე-3 მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია და რომელსაც ამ კანონის მე-7 მუხ-

ლით განსაზღვრული დანაშაული არ ჩაუდენია).

21. საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებზე არ ვრცელდება „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის პირველი-მე-3 მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია, ს. ხ-ას არ ჩაუდენია ასევე ამავე კანონის მე-7 მუხლით განსაზღვრული დანაშაული. შესაბამისად, ვინაიდან, ს. ხ-ას საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სასჯელი – 4 წლით და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა (საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად განესაზღვრა – 8 თვე, ხოლო თავისუფლების აღკვეთა 4 წლით, საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით), განსაზღვრული აქვს დანაშაულთა იდეალური ერთობლიობის წესით, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის საფუძველზე, ის უნდა შემცირდეს 1/6-ით.

21.1. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ ს. ხ-ას პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად განსაზღვრული სასჯელი – 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა, სრულად აქვს მოხდილი, რის გამოც სასამართლო მოკლებულია შესაძლებლობას უკვე მოხდილ სასჯელზე გაავრცელოს „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მოქმედება (იხ.: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 23 ოქტომბრის №1022აპ-24 განაჩენი; 2024 წლის 4 დეკემბრის №1218აპ-24 განაჩენი; 2024 წლის 21 ნოემბრის №1331-24 განჩინება). შესაბამისად, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით გათვალისწინებული შეღავათი უნდა გავრცელდეს მხოლოდ პირობით მსჯავრზე. კერძოდ,

21.2. ს. ხ-ას საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის განსაზღვრული 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით, უნდა შეუმცირდეს 1/6-ით და განესაზღვროს – 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე უნდა ჩაეთვალოს პირობით.

22. საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით მსჯავრდმერაცხილი დანაშაულისათვის განსაზღვრულ სასჯელთან – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა (რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით) – მიმართებით, სასამართლო ითვალისწინებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილზე არ ვრცელდება „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის

17 სექტემბრის კანონის პირველი-მე-3 მუხლები, მას ასევე არ ჩაუდენია ამავე კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული. შესაბამისად, დანიშნული სასჯელი უნდა შემცირდეს 1/6-ით და ს. ხ-ას უნდა განესაზღვროს – 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე უნდა ჩაეთვალოს პირობით.

23. ს. ხ-ას საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს – 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე უნდა ჩაეთვალოს პირობით;

24. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, უნდა გაუქმდეს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 26 აგვისტოს განაჩენით დანიშნული და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით შემცირებული პირობითი მსჯავრი. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმას წინა განაჩენით დანიშნული და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით შემცირებული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი – 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, ს. ხ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს – 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩაეთვალოს პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს – 3 წელი და 4 თვე.

25. იმავდროულად, ვინაიდან ს. ხ-ამ ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით განსაზღვრული პირობითი მსჯავრის მოხდის პერიოდში (2023 წლის 8 მაისს) ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტითა და მე-4 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაული, საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად უნდა გაუქმდეს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით ს. ხ-ს მიმართ დანიშნული პირობითი მსჯავრი და საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით შემცირებულმა სასჯელმა შთანთქმას წინა, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით დანიშნული და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით შემცირებული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით, ს. ხ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს – 5 წლითა და 10 თვით თავისუფლების აღკვეთა.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ს. ხ-ას ინტერესების დამცველი ადვოკატის ა. ჭ-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 24 ივნისის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

2.1. ს. ხ-ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მე-4 ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტით შემცირდეს 1/6-ით და განესაზღვროს – 5 წლითა და 10 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

3. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 26 აგვისტოს განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

3.1. ს. ხ-ასთვის საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ და მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში საქართველოს სსკ-ის 55-ე მუხლის გამოყენებით განსაზღვრული სასჯელი – 5 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 73-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად შეუმცირდა 1/4-ით და განესაზღვრა – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 74-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა – 4 წელი, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის მე-2 პუნქტით შემცირდეს 1/5-ით და განესაზღვროს – 3 წლით, 2 თვითა და 12 დღით თავისუფლების აღკვეთა, რაც ჩაეთვალოს პირობითად – 3 წლის, 2 თვისა და 12 დღის გამოსაცდელი ვადით;

3.2. განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად;

4. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით:

4.1. ს. ხ-ასათვის საქართველოს სსკ-ის 19, 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებუ-

ლი დანაშაულისათვის განსაზღვრული სასჯელი – 4 წლით და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთიდან, თავისუფლების აღკვეთა 4 წლით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალო პირობით, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტით შემცირდეს 1/6-ით და განესაზღვროს – 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით;

4.1.1. ცნობად იქნეს მიღებული, რომ ს. ხ-ას საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად განსაზღვრული – 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა სრულად აქვს მოხდილი და მასზე არ ვრცელდება „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონი;

4.2. ს. ხ-ასათვის საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის განსაზღვრული სასჯელი – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალო პირობით, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტით შემცირდეს 1/6-ით და განესაზღვროს – 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით;

4.3. ს. ხ-ას საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს – 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით;

4.4. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილით, გაუქმდეს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 26 აგვისტოს განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით შემცირებული სასჯელმა შთანთქმას წინა განაჩენით დანიშნული და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონით შემცირებული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი – 3 წლით, 2 თვითა და 12 დღით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, ს. ხ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 3 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩაეთვალოს პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს – 3 წელი და 4 თვე;

4.5. განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად;

5. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდეს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განა-

ჩენით ს. ხ-ას მიმართ დანიშნული პირობითი მსჯავრი;

6. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმას წინა, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2022 წლის 17 მარტის განაჩენით დანიშნული და „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით შემცირებული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით, ს. ხ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს – 5 წლითა და 10 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

7. ს. ხ-ას სასჯელის მოხდის ვადა აეთვალოს დაკავებიდან – 2023 წლის 11 მაისიდან.

8. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 24 ივნისის განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

9. განაჩენი საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

კერძო ნაწილი
1. ეკონომიკური დანაშაული
თაღლითობა
განაჩენი
საქართველოს სახელმით

№891აპ-25

26 თებერვალი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**ლ. ფაფიაშვილი (თავმჯდომარე),
მ. ვასაძე,
ლ. თევზაძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორის – ოლღა მერებაშვილის – საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 9 ივლისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. პირის ბრალდების შესახებ დადგენილებების მიხედვით დ. ჩ-ის (პირადი ნომერი: ...) და მ. ა-ის (პირადი ნომერი: ...), – მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

1.1. 2023 წლის 27 მარტს, სალამოს საათებში, ქ. ბ..., ...-შის ქუჩის №...- მდებარე ს..., დ. ჩ-მა და მ. ა-მა, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად განიზრახეს კ. კ-ასაგან მოტყუებით დაუფლებოდნენ ფულად თანხას, რის საფუძველზეც მოატყუეს იგი და 550 ლარის სანაცვლოდ თითქოსდა მიჰყიდეს ნარკოტიკული საშუალება კოკაინი, რომელიც ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, აღმოჩნდა თეთრი ფხვიერი მასა, რომელიც არ შეიცავდა ნარკოტიკულ, ფსიქოტროპულ და ახალ ფსიქოაქტიურ ნივთიერებას;

1.1.1. აღნიშნული ქმედებით დ. ჩ-მა და მ. ა-მა ჩაიდინეს თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, – **დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის (შემდეგში – საქართველოს სსკ-ის) 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით.**

1.2. 2023 წლის 27 მარტს, ღამის საათებში, ქ. ბ..., ...-შის ქუჩის №... მდებარე ს..., დ. ჩ-მა და მ. ა-მა, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად,

1800 ლარის სანაცვლოდ, კ. კ-ას მიჰყიდეს, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში უკანონოდ შეძენილი და შენახული ნარკოტიკული საშუალება კოკაინი (მარილი) – საერთო წონით 0,1693 გრამი;

1.2.1. აღნიშნული ქმედებით დ. ჩ-მა და მ. ა-მა ჩაიდინეს ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შეძენა, შენახვა და გასაღება, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, – დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით.

2. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2023 წლის 26 დეკემბრის განაჩენით:

2.1. დ. ჩ-ი ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში;

2.1.1. დ. ჩ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით;

2.1.2. დ. ჩ-ს სასჯელის ვადა აეთვალა დაკავების დღიდან – 2023 წლის 27 მარტიდან;

2.2. მ. ა-ი ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში;

2.2.1. მ. ა-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით;

2.2.2. მ. ა-ს სასჯელის ვადა აეთვალა დაკავების დღიდან – 2023 წლის 28 მარტიდან.

3. აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ლაშა ლოლუამ. აპელანტმა მოითხოვა დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“, მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებითა და საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში, ასევე – სასჯელის სახედ და ზომად მუხლების სანქციით გათვალისწინებული მკაცრი სასჯელების შეფარდება.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 9 ივლისის განაჩენით ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2023 წლის 26 დეკემბრის განაჩენში შევიდა ცვლილება, კერძოდ:

4.1. დ. ჩ-ი ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში;

4.1.1. დ. ჩ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის საფუძველზე, შეუმცირდა 1/6-ით და განესაზღვრა – თავისუფლების აღკვეთა 4 წლითა და 2 თვით;

4.1.2. დ. ჩ-ს სასჯელის ვადა აეთვალა დაკავების დღიდან – 2023 წლის 27 მარტიდან;

4.2. მ. ა-ი ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში;

4.2.1. მ. ა-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის საფუძველზე, შეუმცირდა 1/6-ით და განესაზღვრა – თავისუფლების აღკვეთა 4 წლითა და 2 თვით;

4.2.2. მ. ა-ს სასჯელის ვადა აეთვალა დაკავების დღიდან – 2023 წლის 28 მარტიდან.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 9 ივლისის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ოლღა მერებაშვილმა. კასატორი ითხოვს დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“, მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებითა და საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში, ასევე – სასჯელის სახედ და ზომად მუხლების სანქციით გათვალისწინებული მკაცრი სასჯელების შეფარდებას.

5.1. პროკურორის საკასაციო საჩივარზე შესაგებელი წარმოადგინა მსჯავრდებულების ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ი. კ-მა და მოითხოვა საკასაციო საჩივრის დაუშვებლად ცნობა ან გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლო ითვალისწინებს ზედა ინსტანციის სასამართლოე-

ბის უფლებას, დაეთანხმონ ქვედა ინსტანციის სასამართლოს დასაბუთებას, საფუძვლების გამეორების გარეშე (იხ. *Hirvisaari v. Finland*, no. 49684/99, par. 30, ECtHR, 25/12/2001); იმ გარემოებას, რომ დასაბუთებული გადაწყვეტილების ვალდებულება არ მოითხოვს მხარეების მიერ მოთხოვნილ ყველა არგუმენტზე დეტალური პასუხის გაცემას (იხ.: *Fomin v. Moldova*, no. 36755/06, par. 31, ECtHR, 11/11/2011) და ქვედა ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობის გაზიარება არ არღვევს დასაბუთებული გადაწყვეტილების უფლებას (იხ.: *Gorou v. Greece (No.2)* no. 12686/03, paras. 37, 41, ECtHR, 20/03/2009).

2. სასამართლო ასევე ითვალისწინებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 306-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, საკასაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში. მოცემულ შემთხვევაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი გაასაჩივრა მხოლოდ ბრალდების მხარემ, კერძოდ, პროკურორი ოლღა მერებაშვილი ითხოვს დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“, მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებითა (რომლის ჩადენაშიც გასაჩივრებული განაჩენით ცნობილ იქნენ უდანაშაულოდ და გამართლდნენ) და საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით (რომლის ჩადენაშიც გასაჩივრებული განაჩენით მსჯავრდებულები არიან) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში, ასევე – სასჯელის სახედ და ზომად საქართველოს სსკ-ის შესაბამისი მუხლების სანქციებით გათვალისწინებული მკაცრი სასჯელების განსაზღვრას. დაცვის მხარე შესაგებლად ითხოვს გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვებას.

2.1. ამდენად, მოცემულ შემთხვევაში დაცვის მხარის საკასაციო საჩივრის არარსებობის პირობებში, დავის საგანს არ წარმოადგენს დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის მსჯავრდება საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით.

2.1.1. მხარეებს შორის დავის საგანია ჩაიდინეს თუ არა დ. ჩ-მა და მ. ა-მა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაული, ასევე – გასაჩივრებული განაჩენით დ. ჩ-ისა და მ. ა-ისათვის საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის განსაზღვრული სასჯელის კანონიერება.

3. საკასაციო სასამართლომ შეისწავლა საქმის მასალები, წარმოდგენილი საჩივრების საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ოლღა მერებაშვილის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, თუმცა ცვლილება უნდა შევიდეს გასაჩივრებულ განაჩენში ნივთიერი მტკიცებულების ნაწილში.

4. ბრალდების მხარემ ბათუმის საქალაქო სასამართლოს განაჩენი

სააპელაციო წესით გაასაჩივრა იმავე (იდენტურ) არგუმენტებზე დაყრდნობით, რომლებიც საკასაციო საჩივარშია ჩამოყალიბებული. სააპელაციო სასამართლოს განაჩენში მითითებულია იმ ფაქტობრივ გარემოებებსა და მტკიცებულებებზე, რომლებმაც ბრალდების ამ ნაწილში დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის გამართლება განაპირობა.

4.1. ბრალდების მხარე თავისი პოზიციის დასაბუთებლად (დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით მსჯავრდებისათვის) წარმოდგენილი აქვს: კ. კ-ას გამოკითხვის ოქმები, ფარული საგამოძიებო მოქმედების ამსახველი ვიდეოჩანაწერები და გამომძიებლ ა. რ-ის ჩვენება.

5. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ:

5.1. მსჯავრდებულები დ. ჩ-ი და მ. ა-ი ადასტურებენ ფარული საგამოძიებო მოქმედებების ამსახველ ვიდეოჩანაწერებში დაფიქსირებულ გარემოებას, რომ 2023 წლის 27 მარტს ისინი ს... ორჯერ შეხვდნენ კ. კ-ას და ორივეჯერ ფულის სანაცვლოდ გადასცეს შენაფუთები, თუმცა მათივე განმარტებით, კ. კ-ასთვის გადაცემულ შენაფუთებში, შეთანხმებული ნარკოტიკული საშუალების ნაცვლად, მოთავსებული იყო დაფხვნილი ტკივილგამაყუჩებელი მედიკამენტი;

5.1.1. დ. ჩ-მა განმარტა, რომ კ. კ-ას იცნობდა. თავდაპირველად ჰქონდათ მეგობრული ურთიერთობა, შემდეგ – სასიყვარულო, თუმცა საბოლოოდ დარჩნენ მეგობრებად. ამ პერიოდში იგი სისტემატიურად/ყოველ შეხვედრაზე სთხოვდა ნარკოტიკულ საშუალებას, მიუხედავად იმის, რომ მას (დ. ჩ-ს) არ ჰქონდა და არ სურდა კ. კ-ას მოეხმარა ნარკოტიკული საშუალება. საბოლოოდ, კ. კ-ას მოტყუების მიზნით, რათა მას არ გამოეყენებინა ნარკოტიკული საშუალება, აფთიაქში იყიდა ტკივილგამაყუჩებელი მედიკამენტი (ნამალი), დაფშვნა და გადასცა. დაახლოებით 2 საათში კ. კ-ამ გაუფზავნა შეტყობინება, რომ დამატებით უნდოდა კოკაინის შეძენა. პირველიდან მეორე შეხვედრამდე პერიოდში, ისევ დაფშვნა აფთიაქში ნაყიდი მედიკამენტი სრულად, გააკეთა სამი შენაფუთი და მ. ა-თან ერთად, კვლავ წავიდა იმავე ს... კ. კ-ასთან შესახვედრად, რა დროსაც კ. კ-ას გადასცა ერთი შენაფუთით იგივე დაფხვნილი ტკივილგამაყუჩებელი ნამალი.

5.1.2. მ. ა-მა განმარტა, როგორც დ. ჩ-ისაგან გაიგო, კ. კ-ა სისტემატიურად სთხოვდა ნარკოტიკულ საშუალებას, რის გამოც გადანყვებილი ჰქონდა აფთიაქში შეიძინა ტკივილგამაყუჩებელი ნამალი და ნარკოტიკული საშუალების ნაცვლად მიეცა. საბოლოოდ, მათ ერთად შეიძინეს გამაყუჩებელი და სახლში დაფხვნეს. აღნიშნულის შედეგ 2023 წლის 27 მარტს, ს... კ. კ-ას გადასცეს ერთი შენაფუთი, მათ მიერ დაფხვნილი ტკივილგამაყუჩებელი ნამლით, რის შემდეგაც დ. ჩ-ი წავიდა სახლში, სადაც მოგვიანებით თავადაც (მ. ა-ი) მივიდა. დ. ჩ-ისაგან გაი-

გო, რომ კ. კ-ამ დამატებით მოითხოვა ნარკოტიკული საშუალება. იმავე დღესვე, იმავე ს... კ. კ-ას გადასცეს ერთი შენაფუთი, იგივე ტკივილგამაყუჩებელი წამლის ფხვნილით და აიღეს თანხა. მ. ა-მა განმარტა, რომ მან შენაფუთების გადაცემამდე, დ. ჩ-ს უთხრა, არ მოეტყუებინათ კ. კ-ა, თუმცა თანამსჯავრდებულმა უპასუხა, რომ ასე უკეთესი იქნებოდა კ. კ-ასათვის.

5.2. 2023 წლის 27 მარტის ამოღების ოქმის თანახმად, 2023 წლის 27 მარტის 21:40-21:55 საათებში კ. კ-ასაგან ამოიღეს მის მიერ წარდგენილი თეთრ, გამჭირვალე პოლიეთილენის პარკის ფრაგმენტის შენაფუთი. ამოღებული ნივთიერება დაილუქა ადგილზე სპეც. პაკეტში ნომრით: ...;

5.3. 2023 წლის 28 მარტის ამოღების ოქმის თანახმად, 2023 წლის 28 მარტს 00:45-01:05 საათებში კ. კ-სგან ამოიღეს მის მიერ წარმოდგენილი თეთრი გამჭირვალე პოლიეთილენის პარკის ფრაგმენტის შენაფუთი. ამოღებული შენაფუთი ადგილზე დაილუქა სპეც. პაკეტში ნომრით: ...;

5.4. ბრალდებულის დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის 2023 წლის 27 მარტის ოქმის თანახმად, 2023 წლის 27 მარტის 23:20 საათიდან – 2023 წლის 28 მარტის 00:34 საათამდე დროის პერიოდში, დ. ჩ-ისაგან, სხვა ნივთებთან ერთად, ამოიღეს გამჭირვალე პოლიეთილენის შენაფუთი, რომელშიც მოსჩანს მოთეთრო ფერის ფხვიერი მასა. ამოღებული შენაფუთი, მასში მოთავსებული ფხვიერი მასით, დაილუქა სპეც. პაკეტში ნომრით:;

5.5. ბრალდებულის პირადი ჩხრეკის 2023 წლის 27 მარტის ოქმის თანახმად, 2023 წლის 27 მარტის 23:20 საათიდან – 2023 წლის 28 მარტის 00:30 საათამდე დროის პერიოდში, მ. ა-ისაგან, სხვა ნივთებთან და ფულთან ერთად, ამოიღეს გამჭირვალე პოლიეთილენის ნაჭრებში შეხვეული მოთეთრო ფხვიერი მასა. შენაფუთი დაილუქა სპეც. პაკეტში ნომრით:

5.6. საცხოვრებელი სახლის 2023 წლის 28 მარტის ჩხრეკის ოქმის თანახმად, ბ..., ...ს ქუჩის №.. მდებარე, დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის საცხოვრებელ სახლში კანონსაწინააღმდეგო ნივთი ან ნივთიერება ვერ იქნა აღმოჩენილი.

5.7. ამდენად, მსჯავრდებულების ჩვენებები (კ. კ-ასათვის ტკივილგამაყუჩებელი მედიკამენტის შემცველი ერთი შენაფუთის გადაცემის შემდეგ, მისი დამატებითი მოთხოვნის საფუძველზე, დ. ჩ-მა კიდევ დაფშვნა აფთიაქში შექენილი მედიკამენტი, დაამზადა სამი შენაფუთი და მ. ა-თან ერთად, განმეორებითი შეხვედრისას, კ. კ-ას გადასცა აღნიშნული დაფხვნილი ტკივილგამაყუჩებელი საშუალების მხოლოდ ერთი შენაფუთი, ხოლო ორი შენაფუთი დარჩათ თავად (რომელ-

შიც ნარკოტიკული საშუალება არ აღმოჩნდა)), სრულ შესაბამისობაშია სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილ პირადი ჩხრეკისა და ამოღების ოქმებთან.

5.8. საკასაციო სასამართლო, იმავდროულად, ითვალისწინებს, რომ ფარული საგამოძიებო მოქმედების ჩატარების №30ს ოქმის თანახმად, მეორე ფარული საგამოძიებო მოქმედება ჩატარდა 2023 წლის 27 მარტის 23:07-23:14 საათების შუალედში, ხოლო მსჯავრდებულების პირადი ჩხრეკა დაიწყო ფაქტობრივად საკონტროლო შესყიდვის დასრულებითანავე – 2023 წლის 27 მარტის 23:20 საათზე.

5.8.1. კ. კ-ას და მსჯავრდებულ დ. ჩ-ის შორის არსებული ურთიერთობის ხასიათის, მსჯავრდებულთა ჩვენებების, პირადი ჩხრეკის ვითარების, საფუძვლის (გადაუდებელი აუცილებლობის საფუძველზე), მეორე ფარული საგამოძიებო მოქმედებიდან პირადი ჩხრეკის დაწყებამდე გასული დროის სიმცირის, სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებების გათვალისწინებით, არ არსებობს საფუძველი გონივრული ვარაუდისთვის, რომ ადგილი ჰქონდა კ. კ-აზე მეორე შეხვედრიდან პირად ჩხრეკამდე პერიოდში, მსჯავრდებულთა მიერ მათგან ამოღებული ნივთიერებების განზრახ ჩანაცვლებას.

5.9. საქართველოს შსს საექსპერტო-კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის ა-შ.არ. საექსპერტო-კრიმინალისტიკური სამსახურის 2023 წლის 28 მარტის №.... ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, როგორც დ. ჩ-ის, ისე მ. ა-ის პირადი ჩხრეკის შედეგად ამოღებულ შენაფუთებში (სულ ორი შენაფუთი), ასევე კ. კ-ასაგან პირველად ამოღებულ (2023 წლის 27 მარტს), მის მიერვე წარმოდგენილ პოლიეთილენის პაკეტის შენაფუთში, არსებული ფხვიერი მასები არ შეიცავენ ნარკოტიკულ, ფსიქოტროპულ ან ახალ ფსიქოაქტიურ ნივთიერებებს, ხოლო კ. კ-ასაგან მეორედ (2023 წლის 28 მარტს) ამოღებულ შენაფუთში არსებული თეთრი ფხვიერი მასა, წონით 0,9931 გრამი, შეიცავს ნარკოტიკულ საშუალება – კოკაინს (მარილი), წონით 0,1693 გრამს. კერძოდ, აღნიშნული დასკვნის თანახმად, ექსპერტიზაზე წარმოდგენილი: 1. პაკეტში ნომრით დალუქული: პოლიეთილენის პარკში მოთავსებული, ქაღალდში შეხვეული თეთრი ფერის ფხვიერი მასა, წონით 0,4243 გრამი, **არ შეიცავს ნარკოტიკულ**, ფსიქოტროპულ ან ახალ ფსიქოაქტიურ ნივთიერებებს; 2. პაკეტში ნომრით ... დალუქული: პოლიეთილენის პარკში მოთავსებული თეთრი ფერის ფხვიერი მასა წონით 0,9931 გრამი, **შეიცავს ნარკოტიკულ საშუალება კოკაინს (მარილი)**, წონით 0,1693 გრამს; 3. პაკეტში ნომრით დალუქული: პოლიეთილენის პარკში მოთავსებული, თეთრი ფერის ფხვიერი მასა, წონით 6,4449 გრამი, **არ შეიცავს ნარკოტიკულ**, ფსიქოტროპულ ან ახალ ფსიქოაქტიურ ნივთიერებებს; 4. პაკეტში ნომრით ... დალუქული: პოლიეთილენის პარ-

კში მოთავსებული, ქაღალდში შეხვეული თეთრი ფერის ფხვიერი მასა, წონით 1,3751 გრამი, არ შეიცავს ნარკოტიკულ, ფსიქოტროპულ ან ახალ ფსიქოაქტიურ ნივთიერებებს.

5.10. კ. კ-ას გამოკითხვის ოქმით (საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი წესით გამოკითხვის ოქმები გამოქვეყნდა საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე) დგინდება, რომ ნარკოტიკული საშუალების შეძენასთან დაკავშირებით დ. ჩ-საგან შეთავაზების მიღების შემდეგ გადაწყვიტა პოლიციასთან თანამშრომლობა, აღიჭურვოს შესაბამისი ტექნიკური საშუალებებით და მონაწილეობა მიიღოს ფარულ საგამოძიებო მოქმედებებში (2023 წლის 27 მარტის გამოკითხვის ოქმი); 2023 წლის 27 მარტს დათქმულ ადგილას შეხვდა დ. ჩ-ს, რომელსაც ახლდა მეგობარი მ. ა-ი. დ. ჩ-მა მ. ა-ის თანდასწრებით კ. კ-ას ხელიდან ხელში გადასცა პატარა, თეთრი გამჭირვალე პოლიეთილენის შენაფუთი. იმავდროულად, უთხრა, რომ იყო ნარკოტიკული საშუალება – კოკაინი. კ. კ-ას 550 ლარი გამოართვა მ. ა-მა, ხოლო დ. ჩ-მა უთხრა, რომ გაესინჯა და თუ მოეწონებოდა შემდგომში ფასდაკლებას გაუკეთებდა, რის შემდეგ დაშორდნენ ერთმანეთს. ამის შემდეგ დ. ჩ-თან კომუნიკაცია ჰქონდა „...-ის“ საშუალებით, რა დროსაც საბოლოოდ შეთანხმდნენ, რომ დ. ჩ-ი 700 აშშ დოლარად (ეკვივალენტით შეადგენს 1800 ლარს) მიჰყიდიდა 3 გრამ კოკაინს (2023 წლის 27 მარტის გამოკითხვის ოქმი). 2023 წლის 27 მარტს კ. კ-ა კვლავ შეხვდა დ. ჩ-ს, რომელსაც ახლდა მეგობარი მ. ა-ი. მ. ა-მა ხელიდან ხელში გადასცა პატარა, თეთრი გამჭირვალე პოლიეთილენის შენაფუთი, ხოლო ამ უკანასკნელს კ. კ-ამ გადასცა ნარკოტიკების საფასური 1800 ლარი (2023 წლის 27 მარტის გამოკითხვის ოქმი).

5.10.1. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ კ. კ-ას ჩვენების შინაარსი ავსებს სადავო საკითხთან დაკავშირებით სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილ ვიდეოჩანაწერებში ასახულ ვითარებას, იმავდროულად, ითვალისწინებს ადამიანის უფლებათა დაცვის ევროპული სასამართლოს მყარად დამკვიდრებულ პრაქტიკას, რომლის თანახმად, თუ დაუსწრებელ მოწმეთა ჩვენებები მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს ბრალდებულთან წინააღმდეგ სისხლის სამართლის საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებების ინტერპრეტაციაზე, თუნდაც მათი ჩვენებები არ იყოს არც ერთადერთი და არც გადამწყვეტი საქმის მასალებში, სხვა მტკიცებულებების არსებობის ფონზე, მათ დაშვებას შეუძლია დიდი დაბრკოლების შექმნა დაცვისთვის (იხ. Khachapuridze and Khachidze v. Georgia, nos. 59464/21, 13079/22, par. 122, 123 ECtHR, 29/08/2024). შესაბამისად, ვინაიდან დაცვის მხარეს არ მიეცა აღნიშნული მოწმის დაკითხვის შესაძლებლობა არც გამოძიებისა და არც სასამართლო წარმოების არცერთ ეტაპზე, სასამართლო განაჩენის დადგენისას აღნიშნულ მტკიც-

ცებულებას (კ. კ-ას გამოკითხვის ოქმები) არ ითვალისწინებს (იხ.: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2026 წლის 20 იანვრის №754აპ-25 განაჩენი).

5.11. იმავდროულად, დაცვის მხარეს არ მიეცა არც ნივთიერი მტკიცებულების – შენაფუთების – გამოკვლევის შესაძლებლობა, რომლის შესაძლო გამოცვლის თაობაზე, საქმის გამოძიების ეტაპზევე აცხადებდნენ პრეტენზიას (პროკურორმა განმარტა, რომ ამოღებული შენაფუთები გადაცემულია ექსპერტიზაზე, რის გამოც მისი წარმოდგენა ვერ შეძლო) 22.12.23. 16:11:57)).

5.11.1. სასამართლო ითვალისწინებს აღნიშნული ნივთიერი მტკიცებულების მნიშვნელობას, იმ გარემოებას, რომ სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი სხვა არცერთი მტკიცებულება არ უთითებს მსჯავრდებულების მიერ მათთვის ბრალადშერაცხილი (და არა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლით გათვალისწინებული) დანაშაულის ჩადენაზე, ფარული საგამოძიებო მოქმედების ფარგლებში მოპოვებულ ვიდეოჩანაწერში ასახული სადავო შენაფუთების გადაცემის ხერხსა (ხელთათმანის გარეშე) და იმ გარემოებას, რომ საქმეში არ არის წარმოდგენილი არც აღნიშნულ მტკიცებულებასთან მსჯავრდებულთა შემხებლობის (ნივთმტკიცებაზე მსჯავრდებულების ბიოლოგიური/გენეტიკური კვალის არსებობის) დამადასტურებელი მტკიცებულება (მაგალითად, ბიოლოგიური/გენეტიკური/სეროლოგიური ექსპერტიზის დასკვნა).

5.12. ზემოაღნიშნულისა და ვიდეოჩანაწერების ხარისხის (ჩანაწერი ასახავს კ. კ-ას მსჯავრდებულებთან შეთანხმებულ ადგილას მისვლას, მათთან შეხვედრას, საკონტროლო შესყიდვას – მსჯავრდებულების მიერ შენაფუთის ფულის სანაცვლოდ გადაცემას, კ. კ-ას აღნიშნული ადგილიდან გამოსვლას და საგამოძიებო ორგანოს თანამშრომელთან შეხვედრას, თუმცა ჩანაწერი არის დაბალი ხარისხის, პერიოდულად გადაფარული/ბნელი კადრებით), ასევე – შინაარსის (არ ასახავს საკონტროლო შესყიდვის შემდგომ კ. კ-ასაგან მის ამოღებამდე უწყვეტ კადრს – კ. კ-ა სამართალდამცავი ორგანოს წარმომადგენელს ხვდება და აწვდის მხოლოდ მობილურ ტელეფონს, რის შემდეგაც ვიდეოჩანაწერი წყდება (შენაფუთის ამოღება მოხდა მოგვიანებით პოლიციის განყოფილებაში)) გათვალისწინებით, მოცემულ შემთხვევაში, საკასაციო სასამართლო ვერ გაიზიარებს გამოძიებლ ა. რ-ის ჩვენებას, რომ კ. კ-ას „თვორიულადაც“ კი არ შეეძლო შეეცვალა დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის მიერ გადაცემული შენაფუთი, კ. კ-ა არ დარჩენილა მეთვალყურეობის გარეშე, რის გამოც იგი ვერ შეძლებდა შენაფუთის გამოცვლას და იმავდროულად, ითვალისწინებს, რომ 2027 წლის 27 მარტს 23:07-23:14 საათების შუალედში ჩატარებული (მეორე) ფარული საგამოძიებო

მოქმედების შემდეგ (რომელ ეპიზოდშიც ბარალდების მხარე გამართლებულს ედავება საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენას) კ. კ-საგან საკონტროლო შესყიდვის ფარგლებში შესყიდული ნივთიერება ამოიღეს დაახლოებით 1,5 საათის შემდეგ, კერძოდ, 2027 წლის 28 მარტის ამოღების ოქმის თანახმად, – ამოღება ჩატარდა 00:45-01:05 საათების შუალედში, – „შ...., გამოკითხვის შემდგომ მოწმე კ. კ-ამ თავისი შორტის მარჯვენა ჯიბიდან ამოიღო და წარმოადგინა თეთრ, გამჭვირვალე პოლიეთილენის პარკის ფრაგმენტის შენაფუთი, რომელიც ადგილზე ამოღებული იქნა“.

5.12.1. საკასაციო სასამართლო ეთანხმება გასაჩივრებული განაჩენის მოტივაციას, რომ ვიდუო-აუდიოჩანაწერი არ ასახავს კ. კ-სათვის შენაფუთის გადაცემიდან მისი პოლიციის განყოფილებაში ამოღების მომენტამდე უწყვეტ პროცესს, შესაბამისად, მოცემულ შემთხვევაში, არ არის უგულვებლყოფილი ეჭვი ნივთიერი მტკიცებულების შესაძლო გამოცვლასთან დაკავშირებით.

6. ამდენად, სისხლის სამართლის საქმეში არსებული მტკიცებულებებით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით არ დასტურდება დ. ჩ-ისა და მ. ა-ის მიერ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენა; ბრალდების მხარის პოზიცია არის მხოლოდ ვარაუდი, ხოლო საქართველოს სსსკ-ის 269-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი, საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილისა და 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას, რაც საქართველოს სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის საფუძველზე გულისხმობს მტკიცებულებათა ისეთ ერთობლიობას, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებს პირის ბრალეულობაში. მტკიცებულებათა ერთობლიობა კი საქმეში უნდა არსებობდეს თითოეულ ეპიზოდთან/მაკვალიფიცირებელ გარემოებასთან მიმართებით.

7. რაც შეეხება მსჯავრდებულებისათვის განსაზღვრულ სასჯელს, საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილი სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს: ჯარიმას ან თავისუფლების აღკვეთას ოთხიდან შვიდ წლამდე. მოცემულ შემთხვევაში, სააპელაციო სასამართლომ, დანაშაულის აღიარებისა და ნასამართლობის არ ქონის გათვალისწინებით, დ. ჩ-სა და მ. ა-ს სასჯელის სახედ და ზომად განუსაზღვრა შესაბამისი მუხლით განსაზღვრული ალტერნატიული სასჯელებიდან მკაცრი სახის სასჯელი – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით (რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართვე-

ლოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის საფუძველზე, შეუმცირდათ 1/6-ით და განესაზღვრათ – თავისუფლების აღკვეთა 4 წლითა 2 თვით), რაც არ ეწინააღმდეგება საქართველოს უზენაესი სასამართლოს პრაქტიკას, შეესაბამება საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილითა და 39-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილ სასჯელის დანიშვნის ზოგადსავალდებულო მოთხოვნებს, სასჯელის მიზნებს (სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია) და შესაბამისი მუხლით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებშია. მით უფრო, ბრალდების მხარეს სასამართლოსათვის არ წარმოუდგენიათ რაიმე მტკიცებულება, რაც დაადასტურებდა დანიშნული სასჯელის ხანგრძლივობის უსამართლობას, პრევენციის ან რესოციალიზაციის მიზნებთან შეუსაბამობას.

8. საკასაციო სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს, რომ გასაჩივრებულ განაჩენში ბუნდოვანია ნივთიერი მტკიცებულების – მ. ა-ის პირადი ჩრეკის დროს ამოღებული ფულის – 1800 ლარის – გადანყევტის საკითხი. კერძოდ, განაჩენში მითითებულია: „ნივთიერი მტკიცებულებები – მ. ა-ის პირადი ჩრეკის დროს ამოღებული ფულადი თანხა 1800 ლარი, ასევე მობილური ტელეფონი და პირადი ნივთები დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს ან მისი ნდობით აღჭურვილ პირს, საქმეზე საბოლოო გადანყევტილების მიღების შემდეგ“. აღნიშნული ფორმულირება ტოვებს გაურკვევლობას, თუ ვის მოიაზრებს სასამართლო კანონიერ მფლობელად – მ. ა-ს, რომლისგანაც ამოიღეს თანხა, თუ ბ-ს, რომლის უფროსმა გამოამძიებელმა ა. ძ-ემ აღნიშნული თანხა ფარული საკონტროლო შესყიდვის მიზნით გადასცა კ. კ-ას.

8.1. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ ბრალდებულის დაკავებისა და პირადი ჩრეკის 2023 წლის 27 მარტის ოქმის თანახმად, მ. ა-ისაგან სხვა ნივთებთან ერთად, საკონტროლო შესყიდვის დასრულებისთანავე, ამოიღეს 18 ცალი 100 ლარიანი (სულ 1800 ლარი) კუპიურები. აღნიშნული თანხა (კუპიურები იგივე სერიული ნომრებით), ფულის გადაცემის შესახებ 2023 წლის 27 მარტის ოქმის თანახმად, კ. კ-მ გადაეცა ფარული საკონტროლო შესყიდვის მიზნებისათვის.

6.2. აღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან დასახელებული კუპიურები წარმოადგენდა სამართალდამცავი ორგანოს მიერ ოპერატიულ-სამძებრო ღონისძიების ფარგლებში გაცემულ თანხას, ისინი, როგორც ნივთიერი მტკიცებულება, უნდა დაუბრუნდეს მათ მესაკუთრე ბ-ს.

7. აღნიშნულის შესაბამისად, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 9 ივლისის განაჩენში ნივთმტკიცების – მ. ა-ის პირადი ჩრეკის დროს ამოღებული ფულის – 1800 ლარის – ნაწილში უნდა შევიდეს ცვლილება, კერძოდ: მ. ა-ის პირადი ჩრეკის დროს ამოღებული ფულა-

დი თანხა – 1800 ლარი უნდა დაუბრუნდეს ბ-ს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ბათუმის რაიონული პროკურორის პროკურორის – ოლღა მერებაშვილის – საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

2. ცვლილება შევიდეს ქუთაისი სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 9 ივლისის განაჩენში:

2.1. დ. ჩ-ი ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში;

2.1.1. დ. ჩ-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის საფუძველზე, შეუმცირდეს 1/6-ით და განესაზღვროს – თავისუფლების აღკვეთა 4 წლითა 2 თვით;

2.1.2. დ. ჩ-ს სასჯელის ვადა აეთვალოს დაკავების დღიდან – 2023 წლის 27 მარტიდან;

2.2. მ. ა-ი ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და მე-5 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში;

2.2.1. მ. ა-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის საფუძველზე, შეუმცირდეს 1/6-ით და განესაზღვროს – თავისუფლების აღკვეთა 4 წლითა 2 თვით;

2.2.2. მ. ა-შ სასჯელის ვადა აეთვალოს დაკავების დღიდან – 2023 წლის 28 მარტიდან;

3. ნივთიერი მტკიცებულება – მ. ა-ის პირადი ჩრეკის დროს ამოღებული ფულადი თანხა – 1800 ლარი, დაუბრუნდეს ბ-ს;

4. განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად;

5. განაჩენი საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

2. დანაშაული სამეწარმეო ან სხვა ორგანიზაციაში სამსახურის ინტერესის წინააღმდეგ

გულგრილობა (გამამართლებელი განაჩენი)

**განაჩენი
საქართველოს სახელით**

№844აპ-25

19 თებერვალი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**
მ. ვასაძე (თავმჯდომარე),
ლ. ფაფიაშვილი,
ლ. თევზაძე

მონაწილეობით განიხილა ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ხატია გოგრიჭიანის საკავშირეო საჩივარი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 17 ივლისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების მიხედვით, თ. ა.-ს ბრალად ედება გულგრილობა, ესე იგი, ორგანიზაციაში სპეციალური უფლებამოსილების მქონე პირის მიერ თავისი სამსახურებრივი მოვალეობის შეუსრულებლობა მისდამი დაუდევარი დამოკიდებულების გამო, რამაც ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 220¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით. აღნიშნული ქმედება გამოიხატა შემდეგით:

თ. ა. მუშაობდა შპს „.....ის ცენტრის“ ექიმ-ფსიქიატრად. მას „ფსიქიატრიული დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონით, სხვა ნორმატიული აქტებით (მათ შორის, „პირველადი ფსიქიატრიული გამოკვლევის ჩატარებისა და დასკვნის გაცემის შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის, 2007 წლის 27 სექტემბრის №285/ნ ბრძანებით), გამოსაკვლევი პირის, მისი ნათესავისა და კანონიერი წარმომადგენლის მიმართვისას, ევალუბოდა შესაბამისი ფსიქიატრიული გამოკვლევის ჩატარება, ფსიქიკური აშლილობის არსებობისა და ფსიქიატრიული დახმარების საჭიროების დადგენა.

თ. ა., როგორც სტაციონარის მორიგე ექიმს, „ფსიქიატრიულ სტაციონარში მოთავსების წესის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის, 2007

ნლის 20 მარტის №87/6 ბრძანებით, „ფსიქიატრიული დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-15-17 მუხლებით და სხვა ნორმატიული აქტებით, ევალეზობდა სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარების და პაციენტის სტაციონარში მოთავსების თაობაზე გადაწყვეტილების მიღება. იმავე კანონის მე-18 მუხლითა და ხსენებული ბრძანებით გათვალისწინებული საფუძვლების არსებობისას, მასვე აგრეთვე ევალეზობდა მიეღო გადაწყვეტილება პაციენტის სტაციონარში არანებაყოფლობითი წინასწარი მოთავსების შესახებ. 2019 წლის 9 თებერვალს, ღამის საათებში, შპს „.....ის ცენტრს“ მიმართეს ვ. ი-მ და მისმა ნათესავებმა. ვ. ი-ის ფსიქიკური პრობლემებიდან გამომდინარე, მათ ექიმ თ. ა-გან მოითხოვეს პაციენტის ფსიქიატრიული გამოკვლევა და სტაციონარში მოთავსება. თ. ა-მა, მიუხედავად იმისა, რომ პაციენტისა და თანმხლები პირებისგან მიღებული ინფორმაციით აშკარა იყო ვ. ი-ს ფსიქიკური პრობლემები და მისი მხრიდან სიცოცხლისა თუ ჯანმრთელობისთვის საფრთხის შექმნის, ასევე მატერიალური ზიანის მიყენების რისკები, არ ჩაატარა გამოკვლევა, უგულებელყო მიწოდებული ინფორმაცია და გულგრილად მოეკიდა მას, არ შეკრიბა აუცილებელი ანამნეზური ცნობები, არ დაათვალიერა პაციენტი სრულყოფილად. უფრო მეტიც, თ. ა-მ სამსახურებრივი მოვალეობისადმი დაუდევარი დამოკიდებულების გამო, პაციენტთა მომართვიანობის რეგისტრაციის ჟურნალში საერთოდ არ დააფიქსირა, წერილობით არ გააფორმა ვ. ი-ს ვიზიტი. შესაბამისად, ვინაიდან არ გამოიკვლია პაციენტი, არც მისი საპასპორტო მონაცემები შეუმონმებია, არ დაუდგენია პირველადი დიაგნოზი, არ შეუქმნია სამედიცინო დოკუმენტაცია და არ უწარმოებია სავალდებულო ჩანაწერები სამედიცინო ჟურნალში, სადაც ასევე არ მიუთითებია მისი გადაწყვეტილების შესახებ, თუ რატომ არ ესაჭიროებოდა სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარება პაციენტს. აღნიშნული, ექიმ თ. ა-ს ევალეზობდა საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის, 2007 წლის 20 მარტის №87/ნ და 2007 წლის 27 სექტემბრის №285/ნ ბრძანებებით. თ. ა., მიუხედავად იმისა, რომ ობიექტურად სახეზე იყო სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარების ჩვენების შესაბამისი ფსიქიკური მდგომარეობის მონაცემები (ინფორმაცია), ყოველგვარი გამოკვლევის გარეშე შემოიფარგლა მხოლოდ ზეპირი რჩევით, რომ პაციენტს სტაციონარისთვის მიემართა სხვა დროს. ექიმ თ. ა-ს მიერ სამსახურებრივი მოვალეობის შეუსრულებლობამ და მისდამი დაუდევარმა დამოკიდებულებამ გამოიწვია ის, რომ პაციენტმა, ვ. ი-მ, ექიმთან ვიზიტიდან უმოკლეს დროში, დანის გამოყენებით განსაკუთრებული სისასტიკით, მრავლობითი ჭრილობები მიაყენა და სიცოცხლე მოუსპო 12 წლის ძმისშვილს – გ. ი-ს. სასამართლო-ფსიქიატრიული ექსპერტიზით კი დადგენილია, რომ ვ. ი-

ს აღენიშნებოდა – „თავის ტვინის დაზიანებითა და დისფუნქციით გამოწვეული სხვა დაზუსტებული ფსიქიკური აშლილობა-ეპილეფსიური ფსიქოზი (კოდი-F06.8 დაავადებათა საერთაშორისო კლასიფიკაციის მე-10 გადასინჯვის მიხედვით)“ ამასთანავე, არსებობდა „საკუთარი თავისთვის და სხვა პირისთვის ზიანის, მუქარისა და ძალადობის შემცველი ქცევის რისკი.“

2. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2023 წლის 3 აგვისტოს განაჩენით თ. ა. ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 220¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

თ. ა-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო პატიმრობის უზრუნველყოფით გაუქმდა და განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-200 მუხლის მე-8 ნაწილის თანახმად, გირაოს თანხა სრულად უნდა დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

გამართლებულ თ. ა-ს განემარტა, რომ უფლება აქვს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 92-ე მუხლის შესაბამისად, მოითხოვოს მიყენებული ზიანის ანაზღაურება.

3. აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორმა ხატია გოგრიჭიანმა. პროკურორმა სააპელაციო საჩივრით მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს გამამართლებელი განაჩენის გაუქმება და თ. ა-ს დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 17 ივლისის განაჩენით რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2023 წლის 3 აგვისტოს განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 17 ივლისის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორმა ხატია გოგრიჭიანმა. პროკურორი საკასაციო საჩივრით მოითხოვს გასაჩივრებული გამამართლებელი განაჩენის გაუქმებასა და თ. ა-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო: ფსიქიატრიული ექსპერტიზის დასკვნით დადგენილია, რომ ვ. ი-ს აღენიშნებოდა – „თავის ტვინის დაზიანებითა და დისფუნქციით გამოწვეული სხვა დაზუსტებული ფსიქიკური აშლილობა – ეპილეფსიური ფსიქოზი (კოდი – F06.8 დაავა-

დებათა საერთაშორისო კლასიფიკაციის მე-10 გადასინჯვის მიხედვით).“ ამიტომაც, მნიშვნელოვანია იმის გარკვევა, 2019 წლის 9 თებერვალს, ექიმ-ფსიქიატრ თ. ა-თან ვიზიტისას, ვ. ი-ს აღენიშნებოდა თუ არა შესაბამისი სამედიცინო ჩვენება, რაც წარმოადგენს წინაპირობას არანებაყოფლობითი სტაციონარული მკურნალობისათვის. ექიმს ჯეროვანი გამოკვლევის პირობებში, შეეძლო დაედგინა და ამ სავალდებულო და შესაძლებელი მოქმედებით, უპირობოდ უნდა მიეღო გადაწყვეტილება, ვ. ი-ს სტაციონარში პირველადი მოთავსების შესახებ. აღნიშნულთან დაკავშირებით მნიშვნელოვანია თავად დაცვის მხარის მონმის გ. გ-ის მიერ მოწოდებული ინფორმაცია, რომ ამ დაავადების გამოვლენა და მართვა შესაძლებელია. დ. ხ. განმარტავს, რომ ექიმმა ფსიქიატრმა კლინიკურ საუბარში პაციენტი უნდა ჩართოს და ბოლომდე გამორიცხოს რისკები, გამომარკვიოს რატომ არ არის კონტაქტური, გამოიკვლიოს სუბიექტური და ობიექტური ანამნეზი. შესაძლებელია პაციენტი მაღავდეს განცდებს და არ საუბრობდეს. თუ ექიმი დიდი ხანი არ გაესაუბრა პაციენტს, ისე რთულია დასკვნის გაკეთება. პროკურორმა ვრცლად მიმოიხილა, მათ შორის, ბრალდების მთავარი მონმეების – ნ. ბ-ისა და ბ. მ-ის ჩვენებები, რომელთა ერთობლიობითაც დადგენილად მიაჩნია, რომ თ. ა. არ დაინტერესდა ვ. ი-ის მდგომარეობით, არ შეაფასა რისკები და არ გამოავლინა მისი სოციალური საშიშროება. ბრალდების მხარის მოსაზრებით, თ. ა-ს ბრალეულობა, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება.

6. საკასაციო სასამართლო სხდომაზე პროკურორებმა – ხატია გოგრიჭიანმა და ლევან ლაზარეშვილმა მხარი დაუჭირეს ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივარს და მოითხოვეს მისი დაკმაყოფილება.

7. გამართლებულმა თ. ა-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა ადვოკატებმა – ტ. კ-მ და ი. ჩ-მ საკასაციო სასამართლოში მოითხოვეს, არ დაკმაყოფილდეს პროკურორ ხატია გოგრიჭიანის საკასაციო საჩივარი და უცვლელად დარჩეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 17 ივლისის გამამართლებელი განაჩენი.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო სასამართლომ შეისწავლა საქმის მასალები, წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, გააანალიზა კასატორის საკვანძო არგუმენტები და მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული გამამართლებელი განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. დაზარალებულ თ. გ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: მეუღლეს-

თან გ. ი-თან დაშორდა. ვ. ი. მისი მაზლია, რომელთანაც ძალიან კარგი ურთიერთობა ჰქონდა. შეიძლება ითქვას, მისი შვილი ვ-ის გაზრდილია. ბავშვი პერიოდულად მასთან ცხოვრობდა, რადგან თავად ღამის ცვლებში უწევდა მუშაობა. დედამთილისგან იცის, რომ ვ-ს ბავშვობაში ეპილეფსია ჰქონდა გადატანილი და მკურნალობდა. სახლში ცხოვრობდნენ ვ., მისი მეუღლე, შვილი და მამა. გადმოცემით იცის, რომ ბოლო ერთი კვირის განმავლობაში ვ-ს ფსიქიკური პრობლემები დაეწყო, მოლანდებები ჰქონდა, თითქოს ვიღაც ესაუბრებოდა. როგორც მისთვის ცნობილია, შაბათს საღამოს ვ-მ და მამამისმა იჩხუბეს და გ-მ დაამშვიდა, ხოლო კვირას რ. ა. საავადმყოფოში წაიყვანეს. იქიდან ხელნერილით გაუშვეს იმ პირობით, რომ ნარკოლოგიურ ან ფსიქიატრიულ კლინიკაში უნდა დანოლილიყო. იმ საღამოსვე წაიყვანეს თ-ში. ნარკოლოგიურ დანესებულებაში ვერ დარჩა, რადგან თანხა არ ჰქონდა, შემდეგ ფსიქიატრიულში წაიყვანეს. ვ-ის თან ახლდნენ – მეუღლე, ბიძა და მეგობრები. ექიმთან გასაუბრების შემდეგ ექიმმა უთხრა, რომ ჰოსპიტალიზაციის საფუძველი არ არსებობდა და გაუშვა სახლში. თვითონ არ იცის ნ., ნ-მ რამდენად სწორი ინფორმაცია მიიწვინა მოწმეს, ისიც არ იცოდა, რომ იმ დღეს ნ. დედამისის სახლში წასულა და მისი შვილიც წაუყვანია, ხოლო გ. ვ-სთან მარტო დაუტოვებია. როგორც ნ. განმარტავს, გ-ა თან არ გაჰყვა. ვ-ს მიმართ ცუდად განწყობილი არ არის, რადგან იცის, რომ ფსიქიკური პრობლემა აქვს, წინააღმდეგ შემთხვევაში მოითხოვდა მის დასჯას. მოწმემ მოითხოვა თ. ა-ის დასჯა, რადგან სათანადო ყურადღება, რომ მიექცია და ვ. ფსიქიატრიულში დაენვინათ, ეს ფაქტი აღარ მოხდებოდა.

3. მოწმე თ. ი-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: იგი არის ვ. ი-ს მამა. ვ. ბავშვობიდან არის ეპილეფსიით დაავადებული და მკურნალობდა. ეპილეფსია დაეწყო მას შემდეგ, რაც მცირეწლოვანი ბავშვი გარდაეცვალათ, ის იმ პერიოდისთვის 6 წლის იქნებოდა. მოწმის მეუღლე საბერძნეთშია წასული. სანამ წავიდოდა, ვ. ექიმებთან აღრიცხვაზე ყოველთვის დაჰყავდა და ყველაფერი დეტალურად იცის მან. ბოლო ერთი კვირის განმავლობაში ვ. აგრესიით გამოირჩეოდა. მოლანდებები დაეწყო, სახლში ჩაიკეტა და გარეთ არ გადიოდა. სახლში ერთად ცხოვრობდნენ ვ., მისი ცოლ-შვილი. თავად. გ. პერიოდულად მიდიოდა მათთან, რადგან დედამისი მუშაობდა. მისი მეორე ვაჟი გ. ი. გერმანიაშია, იქ ჰყავს მეორე მეუღლე და ბავშვი. ვ-ს ძალიან კარგი ურთიერთობა ჰქონდა გ-სთან, ფაქტობრივად მისი გაზრდილი იყო. მოწმემ სახლის კარის საჭერეტი გამოცვალა, რაზეც ვ. ეუბნებოდა, რომ კამერა ჩაუყენა. 2019 წლის 9 თებერვალს შელაპარაკება მოუვიდათ მას და ვ-ს. ვ. ფიზიკურად გაუსწორდა და თვალი დაუზიანა, ძირს დავარდა და იქვე შუშის ნამსხვრევები ეგდო და ხელი გაეჭრა. ამ ფაქტის შემდეგ მეზობლებს

დაუძახა და სასწრაფო გამოიძახეს. სასწრაფოსთან კომუნიკაცია არ ჰქონია, ვ-ს მეგობრები გ. და დ. გაესაუბრნენ. ვ-ს მეუღლე – ნ. ბ-ე არ იყო სახლში. ვ. „ბიოს“, როგორც იცის, არ მოიხმარდა, მხოლოდ „ბალახს“ ეწეოდა იშვიათად, ალკოჰოლსაც ათასში ერთხელ სვამდა. ვ. თავდაპირველად რ-ის ა-ის კლინიკაში გადაიყვანეს. შემდეგ ფსიქიატრიულში წაყვნილ ბიძა, მეუღლე და ორი მეგობარი. მათი გადმოცემით, კლინიკაში მოთავსებას ითხოვდნენ, მაგრამ უარით გამოისტუმრეს, რადგან ადგილი არ ჰქონდათ. ნარკოლოგიურ დანესებულებაში 3 000 ლარი მოსთხოვეს. ოჯახის წევრებმა თანხის მეორე დღეს ჩარიცხვა შესთავაზეს, თუმცა ამაზეც უარი მიიღეს. ვ., დაახლოებით 24:00 საათზე, მოიყვანეს სახლში. ვ-ის მეუღლე დედამისის სახლში წავიდა, რადგან შვილი იქ ჰყავდა დატოვებული. ღამე მშვიდად ეძინათ. დილით გაიგონა ვ-ის ხმა, გ-ს ოთახის კარზე აკაკუნებდა და აღვიძებდა. უთხრა, რომ თავი დაენებებინა ბავშვისთვის, ვ-მ კი მიუგო, რომ არ ჩარეულიყო. ბავშვი გააღვიძა და მისაღებში გაიყვანა. მოწმეც გაჰყვა, მაგრამ ვ. მის მიმართ აგრესიული იყო და უთხრა გასულიყო ოთახიდან, რადგან გ-სთან სურდა ლაპარაკი. მაგიდაზე დანა შეამჩნია და აიღო. ოთახისკენ გავიდა, თუმცა ვ-მ უთხრა, რომ სახლიდან გასულიყო. ისიც გავიდა, რადგან იფიქრა, უფრო დამშვიდდებოდა. წინა დღეებში მსგავსი ფაქტი მოხდა და როცა გაერიდა, მერე დამშვიდდა ვ-ი. სახლიდან გასვლისთანავე ვ-მ კარი ჩაკეტა, რაზეც დაეჭვდა და მეზობლებს სთხოვა დახმარება, რამე არ ევნო თავისთვის. ცოტა ხანში ბავშვის ყვირილის ხმა გაიგეს, შველას ითხოვდა. სასწრაფო, პოლიცია, სამაშველო ადგილზე მივიდნენ, კარი რომ შეაღეს შევარდა და ბავშვი ხელში აიყვანა, სასწრაფოს მიუყვანა. აზრადაც არ გაუვლია, რომ ვ. ბავშვს რამეს დაუშავებდა, რადგან ძალიან უყვარდა. წარსულში ვ. რამდენჯერმე არის ნასამართლელი, თუმცა რაზე ზუსტად არ ახსოვს. პოლიციამ ვ-ს ოთახიდან „მარიხუანის“ ქოთნები ამოიღო, რაც მანამდე არც შეუმჩნევია, რადგან მის ოთახში არ შედიოდა. ნ-ს და გ-ს კარგი ურთიერთობა ჰქონდათ. ნ. იგი გ-ს, როგორც საკუთარ შვილს, ისე უვლიდა. ფსიქიატრიულ დანესებულებაში ექიმებს სათანადო ყურადღება რომ მიექციათ, მსგავსი რამ არ მოხდებოდა.

4. მოწმე ნ. ბ-ის ჩვენებით დგინდება შემდეგი: 2019 წლის 9 თებერვალს იყო მშობლებთან, როდესაც დაურეკა მამულმა – გ. ი-მ და უთხრა, რომ მისი მეუღლე – ვ. ი. მიჰყავდათ ა.... კლინიკაში. სთხოვა გადასულიყო სახლში და ვ-ს პირადობა მიეტანა საავადმყოფოში. იმ დროისთვის უკვე მშობლებთან ცხოვრობდა, რადგან ვ. არ იყო ადეკვატური, არ ეუბნებოდა, რა სჭირდა, ჰქონდა შფოთვები, არ ჭამდა, არ ეძინა, ხშირად ესაუბრებოდა თავის ძმას და არკვევდნენ რაღაც საკითხებს. მისი მეუღლე იყო „მარიხუანის“ მომხმარებელი, რის გამოც, ფიქრობდნენ

რომ ამან განაპირობა მისი აღნიშნულ მდგომარეობაში ყოფნა. ვ. წაიყვანეს კლინიკაში გადასხმაზე. გ. იმყოფებოდა პოლონეთში და ყოველდღიურად ესაუბრებოდა ძმას სკაიპით. სწორედ მან გადაწყვიტა ვ-ს საავადმყოფოში წაყვანა, რადგან ფიქრობდა, რომ რალაც ჰქონდა მიღებული. რ-ის კლინიკაში ექიმისგან (მ. კ.) მიიღეს რეკომენდაცია, რომ გადაეყვანათ ფსიქიატრიულ ან ნარკოლოგიურ დაწესებულებაში, უმჯობესი იყო თ-ში წაყვანათ, რადგან იქ ორივე პროფილის კლინიკა ერთად იყო. კლინიკიდან გამოსვლისას ვ. იყო ძალიან მშვიდი. კლინიკაში წაყვანაზე უარი არ უთქვამს. რ-ში ჩავიდა ვ-ის ბიძა – ბ. მ. და ორ მეგობართან – გ. ა-თან და დ. ქ-სთან ერთად, წაიყვანეს თ-ში. 2019 წლის 9 თებერვალს მან ვ. ნახა კლინიკიდან გამოსვლისას, იგი იყო ჩუმად და არ საუბრობდა. თ-ში, კლინიკაში მისვლისას, თავდაპირველად შევიდნენ ნარკოლოგიურში. ნარკოლოგიურ კლინიკაში ვ-ს არანაირი პრეტენზია არ გამოუთქვამს. მითითებულ კლინიკაში გაესაუბრნენ ექიმს – თ. ბ-ს ექიმი თავიდან ცოტახნით გაესაუბრა ვ-ს, შემდეგ დაიბარა ის და ბ-იც. თ. ბ-მ აუხსნა კლინიკაში მიღების პირობები, რომ იქ დარჩენა იყო ნებაყოფლობითი და თუ პაციენტი მოისურვებდა, იმ ღამესვე შეეძლო კლინიკიდან წასვლა. თ-მ ასევე განმარტა, რომ გადასახდელი იქნებოდა 3 000 ლარი. მან უთხრა ექიმს, რომ სჭირდებოდათ ფსიქიატრის კონსულტაცია. იმ მომენტისათვის კლინიკაში არ იყო ფსიქიატრი. ამ დროს ჯერ გადაწყვეტილება არ ჰქონდათ მიღებული ვ-ს ნარკოლოგიურში მოთავსების შესახებ. შემდეგ თ. ბ-ს რეკომენდაციის მიხედვით, წავიდნენ პირდაპირ ფსიქიატრიულში, რადგან სურდათ ვ-ს იქ მოთავსება, რათა იქიდან საკუთარი ნებით არ წამოსულიყო. ფსიქიატრიულ დაწესებულებაში დახვდათ ექიმი თ. ა-ი. თ-ის ოთახში შევიდნენ ის, ვ-ი და ბ-ი. ექიმს თავიდანვე უთხრეს, რომ ნარკოლოგიური განყოფილებიდან მივიდნენ და პაციენტის ფსიქიატრიულ განყოფილებაში მოთავსება სურდათ. ოთახში არ გაჩერებულან ერთი წუთითაც კი, მაშინვე გამოვიდნენ. ექიმი კართან გაესაუბრა ვ-ის, ბევრი კითხვები არ დაუსვამს მისთვის, რადგან მკაცრად ჰქონდა გადაწყვეტილი, რომ ადგილები არ იყო. ექიმს უთხრეს, რომ ვ-ის ჰქონდა მოჩვენებები, ეგონა, რომ ნათურაში კამერა იყო და დაამტვრია, მამამისის მიმართ ჰქონდა აგრესია, კარის გასახედში კამერა დამიმონტაჟაო. ოთახის კართან იდგნენ, როდესაც თ-მა თქვა, რომ ვ-ის კლინიკაში ვერ დატოვებდა, რადგან ადგილები არ იყო და იატაკზე ხომ არ დააწვენდნენ. ამ დროს მოწმემ უთხრა, რომ ვ-ის ჰქონდა სუიციდური ფიქრები და კიდევ ერთხელ სთხოვა კლინიკაში მოთავსება. მოწმის განმარტებით, თ. ა-მა იმდენად ირონიულად და სიცილით უპასუხათ – რა სჭირს ამას დასაწვენიო, ვ-ის პასუხიც კი ახსოვს – ესენი არიან გიჟებიო (იგულისხმა ოჯახის წევრები).

ჯვარედინი დაკითხვისას ადვოკატის კითხვებზე ნ. ბ-მ განმარტა შემდეგი: რ. ი. სკოლაში დადიოდა მათი კორპუსის გვერდით, ის უვლიდა მას, თუმცა რაიმე პასუხისმგებლობა მის მიმართ არ აუღია. მისთვის არავის უკითხავს აზრი გ-ს მათ სახლში ცხოვრების შესახებ, უბრალოდ, უყვარდა ბავშვი და უვლიდა. ბავშვი ბოლო ორი თვე იყო დედასთან, შემდეგ სტუმრად მივიდა ვ-სთან, რადგან პაპასთან უნდოდა დარჩენა. ვ-ის ქცევებიდან გამომდინარე, ნ-ს ეშინოდა, რომ მას, პირველ რიგში, საკუთარი თავისთვის არ დაეშავებინა რაიმე. ამასთან, სახლში რომ მივიდა, ვ-ის მამა თვალჩაღურჯებული დახვდა. მას არ უთხრეს დაზიანების გამომწვევი ნამდვილი მიზეზი, მაგრამ ეჭვი გაუჩნდა ვ-ზე. იგი ჯიბით ატარებდა დანას. ნ. ბ-მ დაადასტურა გამოკითხვის ოქმში ასახული ინფორმაცია, რომ გ. გააფრთხილა, თუ ვ-ი უცნაურად მოიქცეოდა, ყოველი შემთხვევისთვის დაერეკა 112-ში და საძინებლის კარიც ჩაეკეტა. ეს ყველაფერი იმიტომ უთხრა, რომ ეშინოდა მამამთილის თვალის ჩალურჯების გამო, მიხვდა, რომ ვ-მ სცემა. მას არ ეგონა, რომ ვ-ი ბავშვებს რაიმეს დაუშავებდა. ნარკოლოგიური საავადმყოფოდან დაბრუნების შემდეგ, ის კვლავ დედის სახლში წავიდა. ვ-სთან აღარ დარჩენილა, პირადი პრობლემების გამო და უკვე განქორწინებულე-ბიც იყვნენ, ფაქტობრივად, ერთად აღარ ცხოვრობდნენ. გ-ს მამას არ უთქვამს მისთვის, რომ ბავშვი თან წაეყვანა, ამიტომ იგი დარჩა პაპასთან.

ნარკოლოგიურ განყოფილებაში ვ-ის პირადობის მოწმობა ექიმისთვის არ მიუცია, არც მოუთხოვიათ რაიმე საბუთი. როდესაც რ-ის კლინიკიდან თ-ში გაემგზავრნენ, ვ-ს არაფერი უთქვამს, მშვიდად იყო. რ-ის კლინიკაში ვ-ს გადასხმები გაუკეთეს, კონკრეტულად, რომელი წამლებით – არ იცის. იგი მოგვიანებით მივიდა რ-ის კლინიკაში. ნარკოლოგიურ დანესებულებაში როდესაც მივიდნენ, თავდაპირველად ექიმმა თ. ბ-მ ვ-ი შეიყვანა გასასინჯად, რამდენი ხნით, ზუსტად არ მახსოვს. ექიმი ჯერ ვ-ის ელაპარაკა, მის მერე – თვითონ და ბ-ი. ვ-მ ექიმთან არ უარყო „ბიოს“ მიღების ფაქტიც. ბ-მ 3000 ლარიც ახსენა საუბარში და ასევე უთხრათ, რომ პაციენტი თან ერთად, საჭირო იყო თანმხლები პირის დარჩენაც. ბ-მ თქვა, რომ ვერ დარჩებოდა. თვითონაც თქვა, რომ ბავშვთან უნდა წასულიყო. საბოლოოდ, დამრჩენი პირის საკითხის საჭიროება აღარ დამდგარა, რადგან მთავარი საკითხი 3000 ლარის გადახდა იყო, ურომლისოდაც ვ-ს არ იტოვებდნენ კლინიკაში. დამრჩენ პირს კი ვინმეს მაინც გამონახავდნენ, თუნდაც ვ-ს რომელიმე მეგობარს. ჯერ 3000 ლარი დაასახელა თ. ბ-მ, ხოლო როდესაც მეორედ მიბრუნდნენ ნარკოლოგიურში, სამკერდე ნიშნიანმა მამაკაცმა (კ. ც.) უთხრათ, რომ 3000 ლარის გადახდა აუცილებელი იყო. როცა კ-ს უთხრეს, რომ იმ მომენტში არ ჰქონდათ თანხა და დილას

შეძლებდნენ გადახდას, მან განუმარტათ, რომ, თანხის გარეშე, ვერ მიიღებდა, გატრიალდა და წავიდა. თ. ბ-ს აგრეთვე უთხრა, რომ ვ-ს ჰქონდა სუიციდური აზრები. მოწმემ არ იცოდა, რომ სუიციდის მცდელობის, ან ფიქრების შემთხვევაში, პაციენტს კლინიკაში უფასო მკურნალობა ეკუთვნოდა. კ. ც-ს უარი რომ არ ეთქვა კლინიკაში ვ-ს მოთავსებაზე, მაშინვე დატოვებდნენ ნარკოლოგიურში. იქ მკურნალობაზე რაიმე სახის პრეტენზია ვ-ს არ გამოუთქვამს, უბრალოდ თქვა – 14 დღე რა ვაკეთო, სიგარეტი მაინც მომიტანეთო. თ-ს მათთვის არ უთქვამს, რომ ვ. აგრესიული, ან საშიში იყო. იმ დროს ვ. არ იყო აგრესიული. თ. ბ-მ რჩევის სახით თვითონაც უთხრათ, რომ ფსიქიატრიულშიც მიეყვანათ და მერე გადაეწყვიტათ დარჩენის საკითხი. პირადობის მოწმობა არცერთ განყოფილებაში მოუთხოვიათ და არც გაუტარებიათ.

როდესაც ფსიქიატრიულ განყოფილებაში მივიდნენ, იქ დახვდათ ექიმი – თ. ა-ი. ექიმთან ოთახში შევიდნენ თვითონ, ვ-ი და ბ. მ-ე მან ექიმს მოუთხრო ვ-ის მდგომარეობის შესახებ, ბ-იც იმავეს ადასტურებდა. ექიმს მოუყვა, რომ ვ-ის ჰქონდა მოლანდეტები, რომ ოთახის ნათურა გატეხა, რადგან კამერა ეგონა, ასევე – ბინის კარის საჭვრეტის, ე.წ. „გლაზოკის“ შესახებაც იგივე უთხრა, რომ იქაც კამერა ეჩვენებოდა, ასევე უამბო – სუიციდურ აზრებსა და აგრესიაზე, რომ მამის მიმართ ჰქონდა აგრესია, ღამით დგებოდა და თავზე ადგებოდა. ექიმს ასევე უთხრა, რომ მასთან ნარკოლოგიური განყოფილებიდან მივიდნენ. ყველანი ცოტ-ცოტას საუბრობდნენ, ბ-მა ზუსტად რა უთხრა, არ ახსოვს, მაგრამ საკმარისად უთხრეს იმისათვის, რათა პაციენტი გაესინჯა. ექიმმა ვ-ის ჰკითხა სახელი და გვარი და რა ანუხებდა, რაზეც მან მიუგო, არაფერიო. ძალიან მოკლე საუბარი შედგა ვ-სა და თ-ს შორის. შემდეგ თ-მ თქვა, რას ერჩით ამას არაფერი ეტყობა, ადეკვატურად გამოიყურებაო, ადგილებიც არ არის და იატაკზე ხომ არ დავანვენო. ვ-მ კი თქვა – რას მერჩიან, გიჟები ესენი არიანო, რაშიც ოჯახის წევრებს გულისხმობდა. ექიმთან საუბარი კართან მიმდინარეობდა, მან დასხდომაც არ შესთავაზათ, ფეხზე იდგნენ და ასე საუბრობდნენ. შემდეგ ოთახიდან დერეფნისკენ გავიდნენ. თ. ა-მ, ვ-ს ნარკოლოგიურ განყოფილებაში დაწვენა და ორშაბათს იქიდან ფსიქიატრიულ განყოფილებაში გადაყვანა იმიტომ უთხრათ, რომ მისთვის უკვე ნათქვამი ჰქონდათ ნარკოლოგიურიდან მისვლის ფაქტი. თ. ა-ს მათთვის განყოფილებაში მოთავსების პირობები არ აუხსნია. ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ყვირილის ხმა არ გაუგონია. თ. ა-სათვის „ბიოს“ მოხმარებისა და ექიმ თ. ბ-ის შესახებ არაფერი უთქვამთ.

მოსამართლის დამაზუსტებელ კითხვაზე, თუ როგორ მოასწრონ ბ. მ თ. ა-სათვის ამ ყველაფრის ასეთ მცირე დროში მოყოლა, მოწმემ უპასუხა შემდეგი: ადვოკატის კითხვებზე მან სასამართლოში დან-

ვრილებით და ვრცლად ისაუბრა, რამაც უფრო მეტი დრო წაიღო. აღნიშნული იმას არ ნიშნავს, რომ სასამართლოში გაჟღერებული ინფორმაცია თ-საც ასე დეტალურად გადასცა, მაგრამ მათ ეს ინფორმაცია ექიმს ასე თუ ისე მიაწოდეს. ოთახში შევიდნენ თუ არა, რაც მოასწრეს ის ინფორმაცია მიაწოდეს. თ. ა-ს ფაქტობრივად მაშინვე უთხრეს სათქმელი და ნამდვილად მიაწოდეს ძირითადი ინფორმაცია იმისათვის, რათა პაციენტი გაესინჯა.

5. მონმე ბ. მ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: ვ. ი. მისი დის შვილია, რომელთანაც აქვს კარგი ურთიერთობა. 2019 წლის 9 თებერვალს, საღამოს, დაახლოებით 21:00 საათზე, ვ.-ს ცოლმა დაურეკა მას და უთხრა, რომ ვ. ცუდად იყო, თვითმკვლელობით იმუქრებოდა, აგრესიული იყო, რის გამოც, საავადმყოფოში წაიყვანეს და სთხოვა ჩასულიყო. პირდაპირ რ-ის საავადმყოფოში მივიდა, სადაც მაქსიმუმ 2-3 წუთი გაჩერდა. ექიმთან არ უსაუბრია. მას ელოდებოდნენ, რომ წასულიყვნენ თ-ში, ნარკოლოგიურში. მისი მანქანით წავიდნენ ვ. და მისი ორი მეზობელი – დ. და გ. ხოლო მეუღლე თავისი მანქანით გაჰყვა უკან. ვ. გზაში აგრესიული იყო, თვითონაც შეეშინდა თავში რაღაც არ ჩაერყვა. იხსენებდა 10 წლის წინანდელ ამბებს. მივიდნენ ნარკოლოგიურში, სადაც სამკერდე ნიშნიანი მამაკაცი შეხვდათ. თავიდან უთხრეს, რომ ვ.-ს კლინიკაში მოთავსება სურდათ და ექიმი მისულიყო. მივიდა ექიმი, რომელსაც გაესაუბრნენ. ექიმიც გაესაუბრა ვ.-ს, რის შემდეგაც უთხრათ, რომ იქ დასატოვებელი არ იყო და ფსიქიატრიულში, გვერდით შენობაში გადაეყვანათ. ექიმმა ისიც უთხრა, რომ თუ ნარკოლოგიურში დარჩენა უნდოდათ, 14-დღიანი მკურნალობისთვის 3 000 ლარი წინასწარ უნდა გადაეხადათ, ასევე განუმარტეს, რომ თუ პაციენტი მკურნალობას აღარ ისურვებდა, ძალით ვერ გააჩერებდნენ და გადახდილი თანხა, უკან აღარ დაუბრუნდებოდათ. ექიმს უთხრეს, რომ ფული პრობლემა არ იყო, რადგან ვ. დედა და ძმა საზღვარგარეთ იყვნენ და დილით მიიტანდნენ, თუმცა ამაზე უარი მიიღეს, რადგან თანხა წინასწარ უნდა შეეტანათ. შემდეგ გადავიდნენ გვერდით, ფსიქიატრიულის შენობაში. ექიმთან შევიდნენ თვითონ, ვ. და ნ., მეზობელი ბიჭები გარეთ ელოდებოდნენ. ნ-მ თ. ა-ს აუხსნა სიტუაცია, მას ყველაფერი მოუყვა, რომ ვ.-ს ჰალუცინაციები ჰქონდა, იყო აგრესიული, მამამისს სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას აყენებდა. ისიც უთხრეს, რომ ეპილეფსია სჭირდა და ფსიქოტროპულ წამლებს იღებდა. თუმცა მიუხედავად ამისა, ვ. არ გაუსინჯავთ, არ შეუმოწმებიათ. ექიმმა უთხრათ, რომ ვ. ადეკვატური იყო და კლინიკაში დასატოვებელი არაფერი სჭირდა. თ. ა-მ ასევე თქვა, რომ კლინიკაში ადგილებიც არ ჰქონდათ, ორშაბათს გათავისუფლდებოდა და შეეძლოთ მიეყვანათ. მონმის განმარტებით, თ. ა-მ საუბარი, დაახლოებით, 10 წუთი გაგრძელდა. მათი ფსი-

ქიატრიულ კლინიკაში მისვლის მიზანი იყო, რომ იქ ნორმალურად მიეხედათ ვ-სთვის და გაესინჯათ და თუ დასაწვენი იყო, დაენვინათ კლინიკაში. ფაქტია, რომ მას უჭირდა და შველას საჭიროებდა.

შემდეგ ფსიქიატრიული დაწესებულებიდან, ისევ ნარკოლოგიურში მივიდნენ, სადაც ისევ იგივე უთხრეს, რომ თანხის გადახდის გარეშე, არ მიიღებდნენ ვ-ს. გამოვიდნენ კლინიკიდან, თვითონ სახლში წავიდა, ხოლო ნ-მ ვ. და ორი მეზობელი ბიჭი თავისი მანქანით წაიყვანა. მეორე დღეს მობილური ტელეფონით ესაუბრა. ვ-ს უთხრა, რომ ორშაბათს წაიყვანდნენ და დაანვენდნენ ფსიქიატრიულში, არ ენერვიულა. შემდეგ ტელეფონიდან მტკრევისა და ხმაურის ხმა გაიგო. სასწრაფოდ გადაურეკა ნ-ს, რომ გაეგო, რა ხდებოდა, ნ-მ უთხრა, რომ ის და მისი შვილი დედამისთან დარჩნენ, რადგან ვ-სი შეეშინდა, გადავიდოდა და ნახავდა სიტუაციას. თავადაც წავიდა რ-სკენ, რომ გაეგო, რა ხდებოდა, ნ-ს ისევ დაურეკა. ნ-მ უთხრა, რომ ვ-მ ბავშვი დაჩეხა. ვ. ფსიქიატრიულში რომ დაეტოვებინათ ეს არ მოხდებოდა, ფაქტია, მას რალაც სჭირდა, თორემ საკუთარი ხელით გაზრდილ ბავშვს ასე არ მოექცეოდა.

ადვოკატის მიერ ჯვარედინი დაკითხვის დროს დასმულ კითხვებზე ბ. მ-მ განმარტა შემდეგი: მოწმეს ვ-ს შესახებ დეტალური ინფორმაცია არ გააჩნდა, ვინაიდან მასთან ხშირი ურთიერთობა არ ჰქონდა. ინფორმაციას ნ. ბ-სგან ფლობდა. თ. ა. უშუალოდ თვითონ არ უსაუბრია, რადგან ნ. ესაუბრებოდა, ვინაიდან იგი იყო ვ-ს მეუღლე და დეტალურად იცოდა მის შესახებ ყველაფერი. თ... საუბრისას, ვ. მშვიდად იყო, ისეთს არაფერს აკეთებდა, ხანდახან რალაცას წამოილაპარაკებდა. რ-ის კლინიკაში ვ. როგორ იქცეოდა, არ იცის, რადგან გვიან მივიდა. როდესაც თ-მა უთხრათ, რომ ორშაბათამდე ადგილები არ იქნებოდა და ორშაბათს მიეყვანათ, წამოვიდნენ, რალა უნდა ექნათ. თ. ბ-მ მათ განუმარტა, რომ ვ. მისი პაციენტი არ იყო და ფსიქიატრიულ დაწესებულებაში წაყვანა ურჩია, მაგრამ ისიც თქვა, რომ ისინიც დაეხმარებოდნენ, თუ თანხას გადაიხდიდნენ და ვ. დარჩებოდა მათთან. ნარკოლოგიურში მოითხოვეს თანმხლები პირის დარჩენა. ნ-მ თანხმობა განაცხადა დარჩენაზე, თუმცა თანხა არ ჰქონდათ, რის გამოც, აღარ დადგამის საჭიროება. ნ-ს, ფაქტობრივად, დედის ფუნქცია ჰქონდა შეთავსებული. ნ. ბ-მ გ-სთან რატომ არ წაიყვანა, არ იცის, მან უთხრა, რომ ბავშვი არ გაჰყვა.

6. მოწმე რ. ა-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: იგი არის ვ. ი-ს მეზობელი და ბავშვობის მეგობარი. მისთვის ცნობილია, რომ ვ-ს ბავშვობიდან ეპილეფსია ჰქონდა და მკურნალობდა. 2019 წლის 9 თებერვალს ვ-ს ოჯახის ერთ-ერთმა წევრმა უთხრა, რომ იგი არაადეკვატური იყო, მამამისს ეჩხუბებოდა და დახმარება სთხოვა. მოწმე გაჰყვა მას და გაარ-

კვია, რომ ვ. ი-ს უთანხმოება მოსვლია მამამისთან, არ იქცეოდა ნორმალურად. გამოიძახეს სასწრაფო და ვ. გადაიყვანეს რ-ის ა-ს კლინიკაში. ისიც გაჰყვა. იქ რა სახის მკურნალობა ჩაუტარეს, არ იცის. ვ-ს მეუღლე ესაუბრებოდა რ-ის კლინიკის ექიმს, რომელსაც ყველაფერი აუხსნა, კერძოდ, უთხრა, რომ ჰალუცინაციები ჰქონდა, მამამისს ეჩხუბა, არაადეკვატური და ოჯახისთვის საფრთხის შემცველი იყო. ექიმმა გასინჯა, ცოტა ხანში გამოვიდა და უთხრათ, რომ ფსიქიატრიულში უნდა გადაეყვანათ, წინააღმდეგ შემთხვევაში, პოლიციაში დარეკავდნენ. ვ-ს ბიძა მივიდა კლინიკაში და შემდეგ თ-ში წავიდნენ. თ-ში ორი შენობა იყო. პირველად ნარკოლოგიურში მივიდნენ. ექიმს გაესაუბრნენ, სიტუაცია აუხსნეს, თანხაზეც ისაუბრეს როგორც ახსოვს. მას და მის მეგობარს სამკერდე ნიშნიანი მამაკაცი გაესაუბრა და უთხრა, რომ 3 000 ლარი ჯდება მკურნალობა. მათ უთხრეს, რომ დაეტოვებინათ და თანხას მეორე დღეს მიიტანდნენ, ვ-ს დედა და ძმა საზღვარგარეთ იყვნენ და გამოაგზავნიდნენ. აღნიშნულზე უარი მიიღეს. შემდეგ, იქვე გვერდით ფსიქიატრიულ კლინიკაში გადავიდნენ. შიგნით მხოლოდ ნ. და ვ-ს ბიძა შევიდნენ, თვითონ და მისი მეგობარი დ. კი გარეთ დარჩნენ. მცირე ხანში გამოვიდნენ და უთხრეს, რომ არ იტოვებდნენ ვ-ს, რადგან ადგილი არ ჰქონდათ. ვ. „მარიხუანას“ მოიხმარდა, მათ ერთადაც მოუწევიათ, თუმცა „ბიოს“ შესახებ არაფერი იცის.

7. მონმე მ. კ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: პაციენტი ვ. ი. მისი მორიგეობის დროს საღამოს საათებში მიიყვანეს მისმა ოჯახის წევრებმა. მას საკმაოდ ბევრი პირი ახლდა თან. თანმხლები პირების თქმით, პაციენტი იყო აღგზნებული, ბოლო ერთი კვირის განმავლობაში არ იკვებებოდა, ყოველდღიურად ენეოდა „მარიხუანას“ და იღებდა ფსიქოტროპულ წამლებს. მას აღენიშნებოდა თავის ტკივილები, ლებინება, კანკალი, შფოთვა, რაც დამახასიათებელია მსგავს შემთხვევებში. იმ მომენტისათვის პაციენტი აღელვებული არ ყოფილა, საერთოდ, არ ურთიერთობდა ექიმთან, მშვიდად იწვა და მითითებებს ასრულებდა. მისმა მეუღლემ უთხრა, რომ საფრთხეს უქმნიდა ოჯახის წევრებს, განსაკუთრებით, ამოჩემებული ჰყავდა მამამისი, რომელსაც აყენებდა სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას. მას ასევე აღენიშნებოდა ჰალუცინაციები, უძილობა და სწორედ ეს იყო მიზეზი რომ მიიყვანეს საავადმყოფოში. პაციენტი ბავშვობაში მკურნალობდა ეპილეფსიაზე, თუმცა ქორწინების პერიოდში მეუღლეს არასდროს შეუნიშნავს სათანადო წამალი მიეღოს. მხოლოდ ფსიქოტროპულებს სვამდა, რასაც თავად თვლიდა საჭიროდ. რ-ში ფსიქიატრიულ ცენტრში აღრიცხვაზე იყო თუ არა ოჯახს არ უთქვამს და არც სათანადო დოკუმენტაცია წარმოუდგენია. მან ურჩია, რომ პაციენტი გადაეყვანათ ფსიქიატრიისა და ნარკომანიის ცენტრში. ოჯახი დასთანხმდა, მხოლოდ მცირე დრო

ითხოვეს, რომ ბიძამისი მისულიყო. მოწმემ ვ-ს ოჯახის წევრებს, ნარკომანიის ცენტრი ურჩიათ რადგან როგორც აღნიშნეს, სისტემატურად მოიხმარდა „ბიოს“ და „მარიხუანას“, ასევე – ფსიქოტროპულ ნაშლებს. ვ. იმ მომენტში საფრთხეს არ წარმოადგენდა, არც დამამშვიდებლის მიცემა დასჭირვებია, ერთადერთი არაადეკვატურობა, რაც პაციენტს აღენიშნებოდა, იყო ის, რომ ექიმთან არ ურთიერთობდა, არ საუბრობდა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, სათანადო ზომებს აუცილებლად მიმართავდნენ. თანმხლები პირების ახსნა არაერთგვაროვანი იყო, სასწრაფოს მიერ შევსებულ ფურცელზე ეწერა, რომ ჰქონდა ჰალუცინაციები, თუმცა თანმხლები პირების ნაწილმა უარყო ეს ფაქტი.

8. მოწმე თ. ბ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: თ. ა. არის მისი კოლეგა. ისინი მუშაობდნენ ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და ნარკომანიის პრევენციის ცენტრში, თვითონ ექიმი ნარკოლოგის, ხოლო თ. – ექიმი ფსიქიატრის პოზიციაზე. 2019 წლის 9 თებერვალს იყო მორიგე, საღამოს საათებში მასთან მივიდა პაციენტი (ვ. ი.), თანმხლებ პირებთან – მეუღლესთან, ბიძასა და მეგობრებთან ერთად. მათ სურდათ პაციენტის სტაციონარში მოთავსება. პაციენტი არ უარყოფდა „მარიხუანის“ მოხმარების ფაქტს, თუმცა უარს აცხადებდა სტაციონირებაზე. გაესაუბრა მათ, გააცნო მკურნალობის პირობები და ფინანსური მხარე. მოწმე ცდილობდა დაერწმუნებინა პაციენტი, რომ ჩატარებინა მკურნალობის კურსი, რაზეც მან კატეგორიული უარი განაცხადა. პაციენტის მეუღლემ განუმარტა, რომ ვ. ი-ს აღენიშნებოდა არაადეკვატური, არაბუნებრივი, გარემოსთან შეუსაბამო ქცევები, რის გამოც, რეკომენდაციით გადაამისამართა ფსიქიატრთან. პაციენტი მასთან ყოფნის დროს იყო მშვიდი, არ აღენიშნებოდა ფსიქოზის ნიშნები. ფსიქიატრიულ განყოფილებაში გადაამისამართა მხოლოდ იმ მიზეზით, რომ თანმხლები პირი მიუთითებდა მის არაადეკვატურობაზე. ფსიქოზის ნიშნები შეიძლება იყოს სმენითი და ბოღვითი ჰალუცინაციები. ვ. ი-სთვის მას დიაგნოზი არ დაუსვა, რადგან იგი უარს აცხადებდა სტაციონირებაზე. როდესაც მათთან მიდის პაციენტი, მის პირად მონაცემებს პაციენტთა რეგისტრაციის ჟურნალში ატარებენ. ვ. ი-ს შემთხვევაში, ჟურნალში ჩაიწერა თ. ბ-ს რეკომენდაცია, რათა მიემართათ ფსიქიატრიულ სტაციონარს. ექიმთან კონსულტაცია არის უფასო. ვ. ი-თან კონსულტაციას მან დაუთმო 20 წუთი. პაციენტს რაიმე გამოხატული ნიშნები, რომ საჭიროებდა სტაციონირებას, არ აღენიშნებოდა, მას ასევე არ აღენიშნებოდა, რომ ნარკოტიკული ზემოქმედების ქვეშ იყო. „მარიხუანის“ მოხმარების სიმპტომები შეიძლება იყოს შფოთვა, გაღიზიანება. თუ პაციენტს აქვს თანხა, იხდის, თუ არ აქვს, ხდება შიდა გადანაწილება. თანხის არქონის გამო პაციენტს უარს არ ეუბნებიან მკურნალობაზე. მთავარია, მან გამოთქვას თანხმობა, იძულებითი

მკურნალობა მათთან არ ხდება. როდესაც პირი არის ნარკოტიკული ზემოქმედების ქვეშ, შესაძლებელია სამედიცინო ჩარევებით, მაგალითად, გადასხმით, მოხდეს მისი ზემოქმედებისგან გათავისუფლება. პაციენტის აღკვეთის მდგომარეობაში ყოფნა დამოკიდებულია პაციენტის ორგანიზმსა და მოხმარებულ ნივთიერებაზე. აღკვეთის მდგომარეობა ნიშნავს, როდესაც პაციენტი წყვეტს სხვადასხვა ნივთიერების მოხმარებას და აქვს სიმპტომები. ე.წ. „ლომკა“.

პაციენტისთვის თანხის არქონის გამო, მკურნალობაზე უარი არასდროს უთქვამთ, მათ შორის – არც ვ. ი-სთვის. კონკრეტული თანხა – 3000 ლარი – მისთვის არ დაუსახელებია, რადგან არც იქნებოდა ლოგიკური, ვინაიდან უარს აცხადებდა მკურნალობაზე. ამასთან, ნარკოლოგიურ დაწესებულებას, კონკრეტულად, 3000 – ლარიანი მკურნალობის კურსი საერთოდ არ გააჩნია. როდესაც პაციენტს აქვს ფსიქოზის ნიშნები და იგი უარს აცხადებს მკურნალობაზე, ასეთ დროს საქმეში ერთვება ცენტრის კლინიკური მენეჯერი და ის იღებს გადაწყვეტილებას იძულებით მკურნალობასთან დაკავშირებით. ვ. ი-ს შემთხვევაში, მოწმემ რეკომენდაციის სახით უთხრა მათ, რომ მიემართათ ფსიქიატრისთვის. მოწმეს არ დაუვალვია კ. ც-სთვის (ნარკოლოგიური კლინიკის უსაფრთხოების სამსახურის თანამშრომელი), რომ თანხა მოეთხოვა პაციენტისთვის. იმ შემთხვევაში, თუ პაციენტს არ ახლავს მეთვალყურე პირი, რომელსაც მასთან ერთად დარჩენა შეუძლია, პაციენტს მკურნალობაზე უარს მაინც არ ეუბნებიან და, მისი თანხმობის შემთხვევაში, ტოვებენ კლინიკაში.

9. მოწმე კ. ც-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: 2019 წლის 9 თებერვალს მუშაობდა ნარკოლოგიური კლინიკის უსაფრთხოების სამსახურში. მისი ძირითადი მოვალეობას შენობაში მყოფ პირთა უსაფრთხოების დაცვა წარმოადგენდა. იმ დღეს კლინიკაში შევიდა პაციენტი, რომლის შესახებაც კ. მ-მ (ნარკოლოგიური კლინიკის დაცვის ინსპექტორი) აცნობა და უთხრა, რომ ექიმთან ერთად ჩასულიყო მიმღებში. პაციენტი მისული იყო თანმხლებ პირებთან ერთად. მიმღებში შევიდნენ, პაციენტი აგრესიული ჩანდა. ექიმს (თ. ბ.) უთხრა, რომ მისი თანმხლები პირები გარეთ გაეშვა და ცალკე გასაუბრებოდა, მოწმეც მათთან ერთად გავიდა ოთახიდან. დაახლოებით, 20 წუთის შემდეგ თ. ბ-მ დაუძახა და სთხოვა, პაციენტის თანმხლები პირები შეეყვანა ოთახში, რომელშიც თვითონაც შევიდა. ექიმისა და პაციენტის თავდაპირველი საუბარი მოწმეს არ მოუსმენია, გარდა ექიმისა და ვ. ი-ს თანმხლებებს შორის საუბრისა. პაციენტი არ იყო თანახმა კლინიკაში დარჩენილიყო. ექიმმა განუმარტა, რომ ნარკოლოგიურში იძულებით ვერავის გააჩერებდნენ, რადგან იქ მხოლოდ ნებაყოფლობითი მკურნალობა შეიძლებოდა. მოწმემ მიუთითა, რომ მათ საუბარში ჰალუცინაციები ახსენეს, ექიმმა კი უთხრა, თ

რომ, ასეთ შემთხვევაში, უნდა გადაეყვანათ ფსიქიატრიულ კლინიკაში, რადგან იქ ხდებოდა იძულებითი მკურნალობა. ვ. ი. და მისი თანმხლები პირები გავიდნენ და, დაახლოებით, 40 წუთის შემდეგ ისევ დაბრუნდნენ. კვლავ მ-მ დაურეკა და უთხრა, რომ იგივე პაციენტი იყო მისული. ექიმმა კ-ს უთხრა, რომ პაციენტის ანკეტა უკვე შევსებული ჰქონდა, ამიტომ მისი მიმღებში ჩასვლა აღარ იყო საჭირო. კ-ი ჩავიდა. თუ ვ. თანახმა იქნებოდა კლინიკაში დარჩენასა და მკურნალობაზე, შემდეგ უნდა აეყვანა ზევით, სადაც ექიმი მიხედავდა. პაციენტი არ იყო თანახმა, რის გამოც, უთხრა, რომ იძულებით ვერ გააჩერებდნენ კლინიკაში. ვ-ს თანმხლები პირი გაბრაზდა და გავიდნენ გარეთ. თანხასთან დაკავშირებით მათთვის არაფერი უთქვამს, რადგან მისი კომპეტენცია არ არის ამ საკითხზე საუბარი, თან ვერც ერკვეოდა კლინიკის ფინანსურ საკითხებში. ექიმი ესაუბრა თუ არა მათ თანხაზე, არ გაუგია. მეორე დღეს კურიერის საშუალებით შეიტყო მომხდარი ინციდენტის შესახებ, პაციენტის სახელი და გვარიც მაშინ გაიგო. შემდეგ, სამსახურში თავისმა უფროსმა დაიბარა ოთახში და ყველაფერი დეტალურად მოაყოლა.

10. მოწმე კ. მ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: მუშაობს ნარკოლოგიურ განყოფილებაში დაცვის ინსპექტორის თანამდებობაზე. 2019 წლის 9 თებერვალს, საღამოს საათებში, მათთან შევიდა პაციენტი ოთხ თანმხლებ პირთან ერთად, მოითხოვეს ექიმთან შეხვედრა, შიდა ტელეფონით დაუკავშირდა დაცვის თანამშრომელს, კ. ც-ს, აცნობა მათი მისვლა. ექიმ თ. ბ-სთან ერთად ჩამოვიდა. გაესაუბრნენ მოსულ პირებს, მიმღებში შეხვდნენ, თუმცა ოთახში ისაუბრეს. შემდეგ დატოვეს შენობა, სად წავიდნენ არ იცის. ცოტა ხანში, კვლავ მივიდნენ და ექიმთან გასაუბრება მოითხოვეს, ამჯერად მხოლოდ კ. ც. ჩამოვიდა და გაესაუბრა მათ. რაზე ისაუბრეს არ იცის, მხოლოდ ის გაიგონა რომ დარჩენაზე საუბრობდნენ, თანხაზე ისაუბრეს, თუ არა არ იცის, რადგან დაცვის წინაშე მსგავს თემებზე არ საუბრობენ.

11. მოწმე ა. ფ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: მუშაობს ნარკოლოგიურ განყოფილებაში დაცვის თანამშრომლად. 2019 წლის 9 თებერვალს, საღამოს საათებში, განყოფილებაში შევიდა პაციენტი (ვ. ი.) მეუღლესთან და სამ თანმხლებ პირთან ერთად. მათ მოითხოვეს ექიმთან შეხვედრა. მანაც გადაურეკა კ. მ-ს, რომელიც მისი ცვლის უფროსი იყო, შეატყობინა მათი მისვლა. ექიმთან ერთად შეხვდა მათ. შემდეგ ისინი შევიდნენ ოთახში და იქ ისაუბრეს. ცოტა ხანში გამოვიდნენ და წავიდნენ, სად წავიდნენ არ იცის. როგორც მერე გაარკვია, ფსიქიატრიულში გადასულან, თუმცა მეტი არაფერი იცის. შემდეგ იგივე პირები მეორედ მივიდნენ და კვლავ ექიმთან გასაუბრება მოითხოვეს. საუბრობდნენ დერეფანში. ვ. ი-ს მეუღლე ექიმს ეუბნებოდა, რომ მასთან ერთად ვერ

დარჩებოდა საავადმყოფოში, რადგან მცირენლოვანი ბავშვი ელოდებოდა სახლში და უნდა წასულიყო. თანხაზე იმ მომენტში არ უსაუბრიათ, შესაძლოა, მანამდე ისაუბრეს, მაგრამ მას არ გაუგია.

12. მონმე ე. კ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: იგი არის ნარკოლოგიური განყოფილების გენერალური დირექტორი. მას უშუალო კავშირი პაციენტთან არ ჰქონია. ვიდეოკამერებში ნახა, რომ პაციენტი ჯერ ნარკოლოგიურში მივიდა, შემდეგ ფსიქიატრიულში. როგორც სპეციალისტი აღნიშნავს, 40 წამის განმავლობაში პაციენტისთვის კონსულტაციის განევა და მისგან ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ სრული ინფორმაციის მიღება, ფაქტობრივად შეუძლებელია. რეალურად თსა და ე-ს/მის თანმხლებ პირებს შორის კომუნიკაცია სწორედ 40 წამი გაგრძელდა, რაც კამერებშიც ჩანს. ფსიქიატრიული განყოფილება უფასოა ნებისმიერი პაციენტისთვის და სახელმწიფოს მიერ ფინანსდება. რაც შეეხება ნარკოლოგიურს, თანხა დინამიკურია და ზუსტად განსაზღვრა შეუძლებელია. ფაქტი, რომ პაციენტი თანახმაა მკურნალობაზე და, თანხის გადაუხდელობის გამო, უარი უთხრეს კლინიკაში მოთავსებაზე, – გამოორიცხულია. გადასახადის გადანაწილება ხდება, თანხის გადახდა მკურნალობის შემდეგაც შესაძლებელია.

13. მონმე გ. მ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: ვ. ი-ს მისვლის დროს ნარკოლოგიურ განყოფილებაში მორიგე არ ყოფილა, მეორე დღეს მივიდა სამსახურში და გაერკვა საქმის ვითარებაში, გაესაუბრა ექიმებს. ფსიქოზის შემთხვევაში, პაციენტი დაუყოვნებლივ თავსდება კლინიკაში და თანხას სახელმწიფო აფინანსებს. თუ პაციენტი მკურნალობის წინააღმდეგია, დაუშვებელია მისი ნარკოლოგიურ განყოფილებაში იძულებით გაჩერება. ხოლო თუ თანახმაა, იხდის შესაბამის თანხას და ხდება მოთავსება. იმ შემთხვევაში, თუ პაციენტის მდგომარეობა მწვავეა, მაგრამ ადგილები არ აქვთ, თუ სასწრაფოს მიყვანილია, სთხოვენ, რომ თავად გადაიყვანონ სხვა კლინიკაში. თუ ნათესავების მიერ არის მიყვანილი, მაშინ ეუბნებიან, რომ სხვა კლინიკაში წაიყვანონ, რადგან ყოფილა შემთხვევა, რომ მატრასიც კი არ ჰქონიათ პაციენტისთვის. შესაძლებელია, რომ მწვავე ფსიქოზური აშლილობის დროს მედიკამენტური მკურნალობისას პაციენტი გამოჯანმრთელდეს და ჩაუცხრეს ფსიქოზური აშლილობები. ექიმმა გასაუბრების დროს უნდა შეაფასოს, უშუალოდ იმ მომენტში პაციენტის მდგომარეობა და იმის მიხედვით მიიღოს გადაწყვეტილება მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობასთან. 35 წამში პაციენტისათვის კონსულტაციის განევა შეუძლებელია. ამ დროში მხოლოდ ინფორმაციის გაცემა მოხერხდება. თ. ა-ს ამ საკითხზე არ უსაუბრია. ასევე აღნიშნავს, რომ 3000 ლარს, ასე წინასწარ, ვერ დაუსახელებდნენ, რადგან შეუძლებელია თანხის განსაზღვრა. თანხის გადახდა იმის მიხედვით ხდება რამდენი დღით დარჩება პაციენტი, შე-

იძლება ერთი ღამე დარჩეს და წასვლა მოინდომოს ან რამდენიმე დღე. თუ პაციენტი არ არის აგრესიული და საფრთხეს არ უქმნის გარშემო მყოფებს, ამ შემთხვევაში, მისი სტაციონირება თავისუფლების უკანონო აღკვეთა იქნებოდა.

14. მოწმე ჟ. ფ.-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: ჟ. ფ. რომ მუშაობდა „...ის ცენტრის“ კლინიკური მენეჯერის პოზიციაზე, მისი ძირითადი უფლება-მოვალეობები იყო კლინიკური პროცესის ადმინისტრირება. იგი არის სტაციონარულ სერვისზე პასუხისმგებელი პირი. არსებობს ისეთი ტიპის ფსიქოზი, რომელსაც ინვეს ნარკოტიკული საშუალებების მოხმარება. თუ სახეზეა ასეთი ტიპის ფსიქოზი და პაციენტი უარს აცხადებს მკურნალობაზე, იძულებითი მკურნალობის მიზნით, ათავსებენ ფსიქიატრიულ განყოფილებაში. პაციენტის ფსიქოლოგიური მდგომარეობა და მისი სურვილი მკურნალობასთან დაკავშირებით ვლინდება ინტერვიუს საშუალებით, ასევე პაციენტის ქცევებით, თუ ის არის არაადეკვატური, არ არის კონტაქტური, დეზორიენტირებულია, აგრესიულია, აქვს ბოღვითი აშლილობა, სმენითი ჰალუცინაციები. შესაძლებელია, პაციენტი იყოს გარეგნულად მშვიდად, თუმცა ჰქონდეს სხვადასხვა ტიპის ბოღვითი აზრები. ექიმი ფსიქიატრი და ექიმი ნარკოლოგი საზღვრავენ პაციენტი ნარკოლოგიურ განყოფილებაშია მოსათავსებელი, თუ ფსიქიატრიულში. პაციენტის მიღების ხანგრძლივობა დამოკიდებულია პაციენტის ინდივიდუალურ მდგომარეობაზე. მეორად პაციენტს, შესაძლებელია, დასჭირდეს 20-30 წუთი, პირველად პაციენტთან საჭიროა უფრო ხანგრძლივი ინტერვიუ, რაც შეიძლება გაგრძელდეს 1 საათიც. რაც შეეხება ნარკოლოგიურ პაციენტებს, ამ შემთხვევაშიც პაციენტის შეფასება დამოკიდებულია ანამნეზურ მონაცემებზე. პაციენტის ანამნეზური მონაცემებისა და კლინიკური სურათის მიხედვით, დაისმის დიაგნოზი. ფსიქიატრიული დიაგნოზის დასასმელად საჭიროა პაციენტთან და მის ოჯახის წევრებთან ინტერვიუ, ანამნეზის შეგროვება. ორივე სახის დიაგნოსტიკა არის საკმაოდ რთული პროცესი. თუ პაციენტი არის მშვიდი, გარეგნულად არ აღენიშნება ფსიქოზის ნიშნები, იგი არ უნდა განთავსდეს სტაციონარში და უნდა მიმართოს ამბულატორიულ მკურნალობას, მიუხედავად იმისა, თუ რას უთითებენ ოჯახის წევრები. დიაგნოზი უნდა დაისვას კლინიკური სურათის მიხედვით.

კონკრეტულ საქმესთან დაკავშირებით, ნანახი აქვს ვიდეოკამერის ჩანაწერები. თ.-ს გადმოცემით იცის, რომ პაციენტი (ვ. ი.) იყო სრულიად მშვიდი, იგი არ მისულა ექიმთან, როგორც პაციენტი, მას ახლდნენ ოჯახის წევრები. ისინი მივიდნენ პირობების გასარკვევად და უკან გაბრუნდნენ. თ. ა. არის მაღალკვალიფიციური ექიმი, მას არ უჭირს ფსიქიატრიული დიაგნოზის დასკვნა და რაიმე რომ შეემჩნია პაციენტისთვის,

მას აუცილებლად გაუწევდა შესაბამის დახმარებას. მიუხედავად იმისა, არის თუ არა ადგილი კლინიკაში, აუცილებლად მიიღებდნენ ზომებს, ამატებენ საწოლებს, ან იძახებენ სასწრაფოს და პაციენტი გადაჰყავთ სხვა კლინიკაში.

ვ-ს შემთხვევაში, თ. ბ-მ უთხრა, რომ ფსიქოზი არ იკვეთებოდა. პაციენტის გადმოცემით, პერიოდულად მოიხმარდა „მარიხუანას“. ნარკოლოგმა მიიღო მისი სტაციონარში მოთავსების გადანაცვტილება, შესამოწმებლად ჩამოვიდა უსაფრთხოების თანამშრომელი, უნდა გაეხსნათ სამედიცინო ბარათი და მოეთავსებინათ, თუმცა ვ-მა განაცხადა უარი. კონკრეტულ შემთხვევაში მისთვის ცნობილი არ არის გადასახადთან დაკავშირებული საკითხები, თუმცა ყოფილა შემთხვევები, როცა არ აქვთ თანხა, მაგრამ მაინც მოუთავსებიათ პაციენტი. შემდეგ განაწილვადებით ხდება გადახდა. სერვისის გარეშე, პაციენტი არ გაუშვიათ, იმ მიზეზით, რომ არ აქვს თანხა. პაციენტთან ერთად, შესაძლოა, დარჩეს ოჯახის წევრიც ან ახლობელი, თუმცა ეს არ არის სავალდებულო. პაციენტი დანესებულებაში იმყოფებოდა 5 წუთით, რაც არ იქნებოდა საკმარისი დრო მისი დიაგნოსტიკისთვის. როდესაც პირს აქვს მწვავე ნარკოლოგიური ფსიქოზი, არსებობს სახელმწიფოს პროგრამები, რომელიც აფინანსებს მის მკურნალობას. ცენტში 3000 ლარი არ ღირს არცერთი სამკურნალო კურსი. წინასწარ თანხის განსაზღვრაც რთულია. პაციენტი თანხას იხდის ფაქტობრივი ხარჯისა და შესრულებული სამუშაოს შესაბამისად. უსაფრთხოების თანამშრომლის უფლებამოვალეობაში არ შედის პაციენტთან ანაზღაურების საკითხის განხილვა. ექიმს ევალება ანაზღაურებასთან დაკავშირებული საკითხების განმარტება. ზუსტი დრო არ ახსოვს, თუმცა ვ. და მისი ოჯახის წევრები თ. ა. იმყოფებოდნენ ძალიან ცოტა ხნით. როდესაც ეს საქმე გახმაურდა და იგი დაუკავშირდა მორიგე ექიმებს, თ-ს არც კი ახსოვდა ფსიქოზური პაციენტის მისვლა, ვინაიდან ასეთ შემთხვევაში, მიიღებდა შესაბამის ზომებს, გამოიძახებდა სასწრაფოს ან დაანვენდა დამატებით საწოლზე. შემდეგ გაიხსენა, რომ ასეთი პაციენტი იყო მისული, თუმცა სახელი და გვარი არ იცოდა. მან თქვა, რომ იყვნენ მისულები რამდენიმე წამით, პირობების გასარკვევად.

16. მონმე გ. გ-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: პროფესიით არის ფსიქიატრი, თ. ა. მისი კოლეგა და მეგობარია. ეპილეფსიური ფსიქოზი არის ორგანული ფსიქოზი, მისი ძირითადი სიმპტომებია ბოდვა, პალუცინაციები. ორგანული ცვლილება ეპილეფსიის დროს შეიძლება გამოიწვიოს სამკურნალო რეჟიმის დარღვევამ, ფსიქიატრიული ნივთიერების გამოყენებამ. წარსულში მორიგე ექიმად უმუშავია სტაციონარში. ექიმი მხოლოდ პაციენტთან გასაუბრების საფუძველზე იღებს გადაწყვეტილებას, მოათავსოს თუ არა პირი დანესებულებაში, მხო-

ლოდ თანმხლები პირების მონაცოლი არსებულ პრობლემებზე საკმარისი არ არის. იმ შემთხვევაში, თუ პირი საფრთხეს წარმოადგენს სხვა პირებისთვის და ვერ იაზრებს თავის ავადმყოფობას, ექიმი ვალდებულია და უფლებამოსილიც, პაციენტი იძულებით მოათავსოს კლინიკაში და უმკურნალოს. 37 წამის განმავლობაში პაციენტისთვის კონსულტაციის განევა ფაქტობრივად შეუძლებელია, ეს დრო საკმარისია მხოლოდ ინფორმაციის მიწოდებისთვის.

17. მონმე ე. თ.-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: იგი არის ექიმ-ფსიქიატრი. თ. ა. მისი კოლეგა და მეგობარია. ყოფილა შემთხვევა, რომ არ ჰქონიათ თავისუფალი საწოლები პაციენტის მისაღებად, თუმცა ამ შემთხვევაშიც, მეორე სართულიდან პირდაპირ მეოთხე სართულზე აუყვანიათ ან საერთოდ სხვაგან გადაუშისამართებიათ. ადგილების უქონლობის გამო უარი მოთავსებაზე არავისთვის უთქვამთ. პაციენტის სტაციონირების შესახებ გადანყვეტილებას იღებს ექიმი, ამისათვის კი სავალდებულოა უშუალოდ პაციენტთან გასაუბრება, მხოლოდ თანმხლები პირების მიმართვა, რომ პაციენტს პრობლემები აქვს, საკმარისი არ არის. ყოფილა შემთხვევა, რომ კონსულტაცია, დაახლოებით, 30 წუთი გაგრძელებულა, რადგან მოსულ პირებს უამრავი დეტალი აინტერესებთ. სტაციონარში კლინიკაში მეორე და მეოთხე სართულზეა, მესამე სართულზე სულ სხვა განყოფილებაა. კონსულტაციას უწევენ მეორე სართულზე, ფოიესთან არსებულ ექთნების ოთახში. სტაციონარში მკურნალობა არის უფასო, მას შემდეგ, რაც პაციენტი იმკურნალებს, განერენ და შემდეგ უკვე მათი კონტროლი მათ მოვალეობაში არ შედის.

18. მონმე დ. ხ.-ს ჩვენებით დგინდება შემდეგი: მუშაობს ფსიქიატრიულ განყოფილებაში, ექიმ-ფსიქიატრის პოზიციაზე. თ. ა. მისი კოლეგაა. 2019 წლის 8 თებერვალს მოუწია მორიგეობა, შემდეგ თ. იყო მორიგე. კვირას ექიმების საერთო „ჩატში“ იკითხეს პაციენტი – ვ. ი.-ს შესახებ. ამიტომ თ. ა.-ს დაურეკა და ჰკითხა, მსგავსი პირი ხომ არ მიუღია. მან უარყო და უთხრა, რომ ვინც მიმართა, ყველა სტაციონარში მოათავსა. ცდილობდა ინფორმაციის გარკვევას. იმ პერიოდში კლინიკაში საკმაოდ ქაოსური მდგომარეობა იყო შექმნილი, რადგან მიმღები მეორე სართულზე მდებარეობდა. იქვე პაციენტები მოძრაობდნენ, ხმაბალი ხმები ისმოდა და ბევრჯერ, ამ ხმების გამო, კლინიკიდანაც გაბრუნებულან. პაციენტის სტაციონირების შესახებ გადანყვეტილებას ექიმი იღებს. ამასთან, საკმარისი არ არის მხოლოდ ნათესავების მიმართვა და პაციენტთან დაკავშირებული პრობლემების მოყოლა. აუცილებელია უშუალოდ პაციენტთან გასაუბრება. ექიმი გადანყვეტილებას მხოლოდ ამის შემდეგ იღებს, რადგან შეიძლება არსებობდეს თანმხლები პირის პირადი დაინტერესება. ძირითადი კრიტერიუმები,

რომლებიც საკმარისია პაციენტის მოთავსებისთვის, არის ჰალუცინაციები, ბოღვა. პაციენტი, შესაძლოა. არ იყოს კონტაქტური, თუმცა აღნიშნულის უამრავი მიზეზი არსებობს. ამიტომ, მნიშვნელოვანია ყველაფრის ზუსტად და სწორად გააზრება.

19. სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათის, ფორმა №...-ის მიხედვით: სისხლის სამართლის №... საქმეზე გამოძიება დაიწყო 2019 წლის 10 თებერვალს, დანაშაულის ნიშნებით, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 108-ე მუხლით. ბარათი შედგენილია გამომძიებელ ნინო ლეჟავას მიერ. ბარათის მიხედვით, 2019 წლის 10 თებერვალს, მ., ვ. ი., მის ძმისშვილს – გ. ი. – მიაყენა მრავლობითი ჭრილობები, რის შედეგადაც იგი გარდაიცვალა.

20. საქმეში წარმოდგენილი შპს „რ.... ცენტრის“ წერილის თანახმად, ვ. ი. იმყოფებოდა აღრიცხვა/მეთვალყურეობაზე შპს რ. ფსიქონევროლოგიურ დისპანსერში 04.09.2000 წლიდან 21.08.2008 წლამდე, დიაგნოზით: ორგანული პიროვნული აშლილობა F07.0.

21. ვ. ი-ს ბრალდების დადგენილების თანახმად, 2019 წლის 10 თებერვალს, დაახლოებით 09:30 საათზე, ქ... მდებარე საკუთარი საცხოვრებელი ბინის აბაზანაში, პირადი განაწყენების ნიადაგზე, საოჯახო დანით, სხეულის სხვადასხვა არეში, რამდენიმე დაზიანება მიაყენა ცამეტი წლის ძმისშვილს, გ. ი-ს, რომელიც მიყენებული ჭრილობების შედეგად გარდაიცვალა.

22. სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 19 მარტის №... დასკვნით დადგინდა, რომ ვ. ი-ს აღენიშნება თავის ტვინის დაზიანებითა და დისფუნქციით გამოწვეული სხვა დაზუსტებული ფსიქიკური აშლილობა – ეპილეფსიური ფსიქოზი (კოდი – F06.8, დაავადებათა საერთაშორისო კლასიფიკაციის მე-10 გადასინჯვის მიხედვით). ბრალდშერაცხილი მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენის დროს ვ. ი-ს აღენიშნებოდა თავის ტვინის დაზიანებითა და დისფუნქციით გამოწვეული სხვა დაზუსტებული ფსიქიკური აშლილობა – ეპილეფსიური ფსიქოზი და მას არ შეეძლო გაეცნობიერებინა თავისი ქმედების ფაქტობრივი ხასიათი და მართლწინააღმდეგობა და ეხელმძღვანელა მისთვის (შეურაცხადობა). ზემოაღნიშნული ფსიქიკური აშლილობა განუკურნებელ დაავადებებს არ მიეკუთვნება. თავისი ფსიქიკური მდგომარეობით ვ. ი-ს არ შეუძლია ანგარიში გაუწიოს თავს და უხელმძღვანელოს მას, მისცეს ჩვენება და მონაწილეობა მიიღოს საგამოძიებო და სასამართლო მოქმედებებში. თავისი ფსიქიკური მდგომარეობით მას არ აქვს გაცნობიერებული გადანყვეტილების მიღების უნარი და არსებობს საკუთარი თავისთვის და სხვა პირისთვის ზიანის, მუქარისა და ძალადობის შემცველი ქცევის რისკი. თავისი

ფსიქიკური მდგომარეობისა და ქცევის რისკის ხარისხის მიხედვით, ვ. ი. წარმოადგენს სოციალურ საშიშროებას და იგი საჭიროებს იძულებით მკურნალობას, რომელიც რეკომენდებულია ...ში ჩატარდეს.

23. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 21 მარტის განჩინებით, ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის პროკურორის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა და საქართველოს სსკ-ის 105-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, შეწყდა სისხლისსამართლებრივი დევნა ვ. ი-ს მიმართ და იძულებითი ფსიქიატრიული მკურნალობის მიზნით მოთავსდა აკადემიკოს ბ. ნანეიშვილის ფსიქიკური ჯანმრთელობის ეროვნულ ცენტრში.

24. საქმეში წარმოდგენილი ... წლის შრომითი ხელშეკრულების თანახმად, თ. ა. დასაქმებული იყო შპს „.....-ის ცენტრში“ ექიმი-ფსიქიატრის თანამდებობაზე.

25. 2019 წლის 26 მაისის ნივთიერი მტკიცებულებების გახსნისა და დათვალიერების ოქმის თანახმად, დათვალიერების ობიექტს წარმოადგენს ...ის ცენტრის ვიდეოსამეთვალყურეო კამერების 2019 წლის 09 თებერვლის 22:30 საათიდან 10 თებერვლის 02:00 საათამდე ჩანაწერები, რაც მოთავსებულია დალუქულ კონვერტში, რომლის გახსნისას მასში აღმოჩნდა 10 ცალი Verbatim-ის ფირმის DVD დისკი. მოხდა დისკებზე არსებული ვიდეოჩანაწერების მოძიება პერსონალური კომპიუტერის დისკის ნამკითხველის მეშვეობით, დისკში წარწერით „შპს ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და ნარკომანიის ადმ. შენობის ეზო“ აღმოჩნდა 12 ვიდეოფაილი და ვიდეოგამშვები წარწერით player პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით ც..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.mp4), ფაილის ზომა 254MB (267.178.588 bytes), ხანგრძლივობით 01 საათი 37 წუთი და 01 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 0209-2019^{cy6}, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 22:09:52 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 1. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობა, ცენტრალური შესასვლელი და ავტოსადგომი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 23:46:51 სთ-ზე. მეორე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ... ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 35.5MB (37,246,348 bytes), ხანგრძლივობით 13 წუთი და 09 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 ^{cy6}, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 23:46:52 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 1. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობა, ცენტრალური შესასვლელი და ავტოსადგომი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 0210-2019 00:00:00 სთ-ზე.

მესამე ვიდეოფაილში სახელწოდებით, ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 219MB (230,073,920 bytes), ხანგრძლივობით 01 საათი 22 წუთი და 23 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 ცხ, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 00:00:01 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 1. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობა, ცენტრალური შესასვლელი და ავტოსადგომი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 01:22:24 სთ-ზე.

მეოთხე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 254MB (267,098,752 bytes), ხანგრძლივობით 01 საათი 38 წუთი და 35 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 ცხ, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 01:22:24 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 1. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობა, ცენტრალური შესასვლელი და ავტოსადგომი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 03:00:59 სთ-ზე.

მეხუთე ვიდეოფაილში სახელწოდებით, ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 254MB (267,129,904 bytes), ხანგრძლივობით 01 საათი 33 წუთი და 54 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 ცყო, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:22:08 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 2. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის ეზოს შემოსასვლელი ჭიშკრის გარე პერიმეტრი, სადაც ჩანაწერის მიმდინარეობისას 22:23:20 საათიდან ფიქსირდება ორი მოძრავი ავტომანქანა, რომლებიც ჩერდებიან ჭიშკრის გარეთ მარჯვენა მხარეს არსებულ ავტოსადგომზე, საიდანაც ერთი ავტომანქანიდან გადმოდის ოთხი მამაკაცი, ხოლო მეორე ავტომანქანიდან გადმოდის ქალბატონი. ისინი რამდენიმე ხნით ჩერდებიან ჭიშკრის გარეთ, 22:25:24 საათზე იწყებენ მოძრაობას ეზოს მიმართულებით, შედიან და ბოლო მათგანი ეფარება თვალს 22:25:43 საათზე. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 22:56:00 სთ-ზე.

მექვსე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 171MB (180,193,492 bytes), ხანგრძლივობით 01 საათი 04 წუთი და 00 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 ცყნ, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 22:56:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთ-

ხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 2. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის ეზოს შემოსასვლელი ჭიშკრის გარე პერიმეტრი, სადაც ჩანანერის მიმდინარეობისას 23:06:37 საათიდან ფიქსირდებიან ზემოხსენებული პიროვნებები – ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალი, რომლებიც გამოდიან ეზოდან და ჩერდებიან იმ ორ ავტომანქანასთან რომლითაც მოვიდნენ. ისინი საუბრობენ ერთმანეთში გარკვეული პერიოდის განმავლობაში, რის მერეც სხდებიან ავტომანქანებში, ტოვებენ ადგილს და ეფარებიან თვალს 23:10:10 საათზე. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:00:00 სთ-ზე.

მეშვიდე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 83.1MB (87,179,044 bytes), ხანგრძლივობით 29 წუთი და 42 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 ცუ6, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 00:00:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 2. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის ეზოს შემოსასვლელი ჭიშკრის გარე პერიმეტრი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:29:43 სთ-ზე.

მერვე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.mp4), ფაილის ზომა 254MB (267,252,180 bytes), ხანგრძლივობით 01 საათი 32 წუთი და 56 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 ცუ7, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 00:29:43 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 2. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის ეზოს შემოსასვლელი ჭიშკრის გარე პერიმეტრი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 02:02:39 სთ-ზე.

მეცხრე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 255MB (267,551,288 bytes), ხანგრძლივობით 01 საათი 30 წუთი და 45 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 ცუ7, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 21:32:19 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 3. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის ეზოს შემოსასვლელი ჭიშკრის გარე პერიმეტრი, სადაც ჩანანერის მიმდინარეობისას 22:23:20 საათიდან ფიქსირდება ორი მოძრავი ავტომანქანა, რომლებიც ჩერდებიან ჭიშკრის გარეთ მარჯვენა მხარეს არსებულ ავტოსადგომზე, საიდანაც ერთი ავტომანქანიდან გადმოდის ოთხი მამაკაცი, ხოლო მეორე ავტომანქანიდან გადმოდის ქალბატონი. ისინი რამდენიმე ხნით ჩერდებიან ჭიშკრის გარეთ, 22:25:24 საათზე

იწყებენ მოძრაობას ეზოს მიმართულებით, შედიან და ბოლო მათგანი ეფარება თვალს 22:25:46 საათზე. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 23:03:02 სთ-ზე. მეათე ვიდეოფაილში სახელწოდებით, ფაილის ტიპი GOM Media file(.mp4), ფაილის ზომა 156 MB (164,544,092 bytes), ხანგრძლივობით 56 წუთი და 58 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 ცუნ, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 22:56:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 3. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის ეზოს შემოსასვლელი ჭიშკრის გარე პერიმეტრი, სადაც ჩანანერის მიმდინარეობისას 23:06:37 საათიდან ფიქსირდებიან ზემოხსენებული პიროვნებები – ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალი, რომლებიც გამოდიან ეზოდან და ჩერდებიან იმ ორ ავტომანქანასთან რომლითაც მოვიდნენ. ისინი საუბრობენ ერთმანეთში „გარკვეული პერიოდის განმავლობაში, რის მერეც სხდებიან ავტომანქანებში, ტოვებენ ადგილს და ეფარებიან თვალს 23:10:10 საათზე. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:00:00 სთ-ზე.

მეთორმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით, ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 98.2MB (103,057,132 bytes), ხანგრძლივობით 36 წუთი და 00 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 ცუნ, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 00:00:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 3. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის ეზოს შემოსასვლელი ჭიშკრის გარე პერიმეტრი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:36:00 სთ-ზე.

მეთორმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით, ფაილის ტიპი GOM Media file (.mp4), ფაილის ზომა 254MB (267,124,892 bytes), ხანგრძლივობით 01 საათი 27 წუთი და 12 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა GOM Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 ცუნ, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 00:36:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა Camera 3. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის ეზოს შემოსასვლელი ჭიშკრის გარე პერიმეტრი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 02:03:12 სთ-ზე.

26. დისკში წარწერით „ნარკოლოგიურის შესასვლელის მარცხენა კამერა 1“ აღმოჩნდა 3 ვიდეოფაილი. პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით №... ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 0.98 GB (1,059,002,959 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 57 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player -ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა

მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 19:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 20:52:00 სთ-ზე.

მეორე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 499 MB (524,170,227 bytes), ხანგრძლივობით 29 წუთი და 59 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 20:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი, სადაც ჩანაწერის მიმდინარეობისას 21:22:00 საათზე ფიქსირდება სამი მამაკაცი, რომლებიც მიემართებიან ნარკოლოგიურის შესასვლელისკენ, რა დროსაც კადრი წყდება და ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 21:22:00 სთ-ზე. მესამე ვიდეო ფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 503 KB (516,035 bytes), ხანგრძლივობით 02 წამი. ვიდეო ფაილის პროგრამა MPCHC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:51:58 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 21:52:00 სთ-ზე.

27. დისკში წარწერით „ნარკოლოგიურის შესასვლელის მარცხენა კამერა 2“ აღმოჩნდა 3 ვიდეოფაილი.

პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 997 MB (1,046,357,913 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 56 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 19:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი, სადაც ჩანაწერის მიმდინარეობისას 21:54:37 საათიდან ფიქსირდება ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი, რომლებიც მიემართებიან ნარკოლოგიურის შესასვლელისკენ და შედიან შენობაში, რის შემდეგაც 21:59:17 საათიდან ხუთივე მათგანი იგივე კარით გამოდის შენობიდან და ეფარება თვალს 21:59:28 საათზე. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 20:52:00 სთ-ზე.

მეორე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Me-

dia file(.asf) (.ast) ფაილის ზომა 0.98GB (1,058,256,033 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 56 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 20:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 23:52:00 სთ-ზე.

მესამე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 0.98GB (1,058,871,453 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 56 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის – მიმდინარეობა იწყება 23:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 2019-02-10 00:52:00 სთ-ზე.

28. დისკში წარწერით „ნარკოლოგიურის შესასვლელის მარჯვენა კამერა 1“ აღმოჩნდა 4 ვიდეოფაილი.

პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 0.98 GB (1,058,582,159 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 56 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 19:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 20:52:00 სთ-ზე.

მეორე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 504MB (529,353,425 bytes), ხანგრძლივობით 29 წუთი და 58 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 20:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. სადაც ჩანაწერის მიმდინარეობისას 21:21:42 საათიდან ფიქსირდება ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი, რომლებიც მიემართებიან ნარკოლოგიურის შესასვლელისკენ, რადროსაც კადრი წყდება და ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 21:22:00 სთ-ზე.

მესამე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 288 KB (295,115 bytes), ხანგრძლივობით 02 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:51:59 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 21:51:59 სთ-ზე. მეოთხე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 0.98 GB (1,058,372,805 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 56 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი, სადაც ჩანაწერის მიმდინარეობისას 21:54:20 საათიდან ფიქსირდება ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი, რომლებიც მიემართებიან ნარკოლოგიურის შესასვლელისკენ და შედიან შენობაში, რის შემდეგაც 21:59:17 საათიდან ხუთივე მათგანი იგივე კარით გამოდის შენობიდან და ეფარება თვალს 21:59:53 საათზე. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 22:52:00 სთ-ზე.

29. დისკში წარწერით „ნარკოლოგიურის შესასვლელის მარჯვენა კამერა 2“ აღმოჩნდა 2 ვიდეოფაილი.

პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 0.98 GB (1,057,858,377 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 56 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player -ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 22:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 23:52:00 სთ-ზე.

მეორე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 0.98 GB (1,054,604,541 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 56 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 23:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება

2019-02-10 00:52:00 სთ-ზე.

30. დისკში წარწერით „ნარკოლოგიურის მისაღების შიდა კამერა 1“ აღმოჩნდა 4 ვიდეოფაილი.

პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 919 MB (964,091,409 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 57 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 19:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 20:52:00 სთ-ზე.

მეორე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 459MB (482,195,305 bytes), ხანგრძლივობით 29 წუთი და 59 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 20:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 21:22:01 სთ-ზე.

მესამე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ტიპი GOM Media file(.ast) (.ast) ფაილის ზომა 317 KB (325,507 bytes), ხანგრძლივობით 01 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:51:59 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 21:52:00 სთ-ზე.

მეოთხე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 919MB (963,781,057 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 57 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა I/C. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები, სადაც ჩანაწერის მიმდინარეობისას 21:54:37 საათიდან კადრში ჩნდება დაცვის პოლიციის თანამშრომელი, რომელიც კარს უხსნის მოქალაქეებს, რის შემდეგაც ნარკოლოგიურის მისაღებში შემოდიან და იქვე ჩერდებიან ოთხი მამაკაცი და ერთი ქა-

ლი. დაცვის პოლიციის თანამშრომელი რეკავს შიდა ტელეფონზე. 21:57:23 საათიდან კადრში ჩნდება მამაკაცი, რომელსაც ხელში უჭირავს ფურცლები და უკეთია სამკერდე ნიშანი, მასთან ერთად იმყოფება დაცვის პოლიციის თანამშრომელიც. აღნიშნული პიროვნება ჩერდება იქვე და იწყებს საუბარს ზემოხსენებულ ქალბატონსა და მამაკაცებთან. აღნიშნული სამკერდე ნიშნიანი მამაკაცი ასრულებს მოქალაქეებთან საუბარს 21:59:08 საათზე და გადის კადრიდან, რის შემდეგაც 21:59:24 საათზე ზემოხსენებული ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალი გადიან შენობიდან, ხოლო დაცვის პოლიციელი კეტავს კარს. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 22:52:00 სთ-ზე.

32. დისკში წარწერით „ნარკოლოგიურის მისაღების შიდა კამერა 2“ აღმოჩნდა 2 ვიდეოფაილი.

პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 919 MB (963,869,425 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 57 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 20:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 23:52:00 სთ-ზე.

მეორევიდეო ფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის 2 ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 919 MB (963,740,023 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 57 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 23:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 2019-02-10 00:52:00 სთ-ზე.

33. დისკში წარწერით „ნარკოლოგიურის მისაღების კართან არსებული შიდა კამერა“ აღმოჩნდა 4 ვიდეოფაილი.

პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 133 KB (137,199 bytes), ხანგრძლივობით 01 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 21:52:00 სთ-ზე. მეო-

რე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 919MB (963,816,825 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 57 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები, სადაც ჩანაწერის მიმდინარეობისას 21:54:36 საათიდან კადრში ჩნდება დაცვის პოლიციის თანამშრომელი, რომელიც მიემართება გასასვლელისკენ და ეფარება თვალს. 21:55:27 საათზე ბრუნდება უკან, შედის მარჯვნივ მდებარე კარში და ეფარება თვალს. 21:57:06 საათზე კადრში ჩნდება მამაკაცი, რომელსაც უკეთია სამკერდე ნიშანი და ისიც შედის კარში სადაც შევიდა დაცვის პოლიციელი, რის შემდეგაც ბრუნდება და ჩნდება კადრში 21:57:22 საათზე, რა დროსაც მას უკვე ხელში უჭირავს ფურცლები. ის ჩერდება იქვე, მასთან ერთად იმყოფება დაცვის პოლიციელიც, ხსენებული მამაკაცი იწყებს საუბარს მისაღებში მყოფ პირებთან, რომლებიც კამერის არეალში ვერ ხვდებიან. ის საუბარს ამთავრებს 21:59:08 საათზე, ბრუნდება, მიდის უკან და 21:59:22 საათზე შედის კარში, საიდანაც პირველად გამოვიდა და ეფარება თვალს. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 22:52:00 სთ-ზე. მესამე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 919 MB (963,411,805 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 57 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 22:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 23:52:00 სთ-ზე.

მეოთხე ვიდეოფაილში სახელწოდებით №..., ფაილის ტიპი GOM Media file(.asf) (.asf) ფაილის ზომა 919 MB (963,627,459 bytes), ხანგრძლივობით 59 წუთი და 57 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 2019-02-09, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 23:52:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა IPC. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ნარკოლოგიურის მისაღები. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 2019-02-10 00:52:00 სთ-ზე.

34. დისკში წარწერით „ფსიქიატრიული მისაღები 1 სართული ფსიქოლოგების კორიდორი“ აღმოჩნდა 17 ვიდეოფაილი. პირველ ვიდეო-

ფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 240 MB (252 054 612 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 24 წუთი 58 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 cyo, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 22:18:31 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ამბულატორია. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის კორიდორი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:00:00 სთ-ზე.

მეორე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 14.1 MB (14 845 396 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 32 წუთი 31 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 BcK, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 00:00:01 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ამბულატორია. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის კორიდორი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:07:33 სთ-ზე.

მესამე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 772 972 bytes), ხანგრძლივობით 08 საათი 31 წუთი 00 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 BCK, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 00:07:34 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ამბულატორია. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის კორიდორი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 02:06:02 სთ-ზე.

მეოთხე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 507 828 bytes), ხანგრძლივობით 05 საათი 38 წუთი 58 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 cy6, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 21:01:11 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა სპემოსასვლელ. კადრში მოჩანსის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელში შემოსასვლელი. სადაც ჩანაწერის მიმდინარეობისას 22:59:11 საათიდან შენობაში შემოდიან ზემოხსენებული ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი, ჩერდებიან იქვე, ელოდებიან ერთმანეთს და 23:01:15 საათიდან ეფარებიან თვალს. ჩანაწერის მიმდინარეობის 23:08:07 საათიდან ზემოხსენებული ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი კვლავ ჩნდებიან კადრში მიემართებიან,

გადიან შენობიდან და 23:08:19 საათიდან ეფარებიან თვალს. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 23:13:54 სთ-ზე. მეხუთე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c-..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 80.5 MB (84 472 524 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 24 წუთი 58 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 ცუი, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 23:13:55 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა სპემოსასვლელ. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელში შემოსასვლელი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:00:00 სთ-ზე.

მეექვსე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ც..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 173 MB (182 286 836 bytes), ხანგრძლივობით 08 საათი 03 წუთი 17 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 Bcx, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 00:00:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა shemosasvlel. ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელში შემოსასვლელი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 01:38:19 სთ-ზე.

მეშვიდე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ც..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 942 336 bytes), ხანგრძლივობით 09 საათი 59 წუთი 46 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 BCK, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 01:38:19 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა shemosasvlel. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელში შემოსასვლელი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 03:34:47 სთ-ზე.

მერვე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ც..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 199 MB (208 806 184 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 24 წუთი 59 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 ცუი, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 22:13:33 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა lobby. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის კორიდორი. სადაც ჩანანერის მიმდინარეობისას 23:00:53 საათიდან კადრში იწყებენ შემოსვლას ზემოხსენებული ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი, რომლებიც შედიან კადრის მიხედვით დერეფანში მარჯვნივ მდებარე კარში და 23:01:28

საათიდან ეფარებიან თვალს. ჩანანერის მიმდინარეობის 23:06:11 საათიდან ზემოხსენებული ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი კვლავ ჩნდებიან კადრში, გამოდიან იმავე კარიდან რომელშიც შევიდნენ, მიემართებიან იმავე მიმართულებით საიდანაც მოვიდნენ და 23:06:31 საათიდან ეფარებიან თვალს. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:00:00 სთ-ზე.

მეცხრე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 55.3 MB (58 054 992 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 58 წუთი 20 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 nck, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 00:00:01 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა lobby. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის კორიდორი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:33:22 სთ-ზე.

მეათე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 739 592 bytes), ხანგრძლივობით 09 საათი 21 წუთი 33 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი (02-10-2019 BCK, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 00:33:22 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა lobby. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის კორიდორი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 02:56:36 სთ-ზე.

მეთერთმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 817 420 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 25 წუთი 23 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 cy6, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 21:26:09 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა პსიქოლოგები. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის კორიდორი, სადაც ჩანანერის მიმდინარეობისას 23:01:13 საათიდან კადრში იწყებენ შემოსვლას ზემოხსენებული ოთხი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი, რომელთაგან ორი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი შედიან კადრის მიხედვით დერეფანში მარჯვნივ მდებარე კარში, ხოლო დანარჩენი ორი მამაკაცი რჩებიან იქვე დერეფანში. 23:04:52 საათიდან ზემოხსენებული ორი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი კვლავ ჩნდებიან კადრში, გამოდიან იმავე კარიდან რომელშიც შევიდნენ, ჩერდებიან დერეფანში მყოფ ორ მამაკაცთან, იწყებენ ერთმანეთში საუბარს, მიემართებიან იმავე მი-

მართულებით საიდანაც მოვიდნენ და 23:06:17 საათიდან ეფარებიან თვალს. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:00:24 სთ-ზე. მეთორმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 629 192 bytes), ხანგრძლივობით 09 საათი 09 წუთი 13 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი (02-10-2019 Bck, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 00:00:25 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა პსიქოლოგები. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის კორიდორი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 02:44:16 სთ-ზე.

მეცამეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (267 198 464 bytes), ხანგრძლივობით 05 საათი 18 წუთი 21 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 cy6, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 21:57:52 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა დარბაზი. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის დარბაზი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-09-2019 22:53:22 სთ-ზე.

მეთოთხმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (267 037 308 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 16 წუთი 26 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 cyu, ხოლო საათის ათვლა და ჩანანერის მიმდინარეობა იწყება 22:53:23 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა დარბაზი. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის დარბაზი. ჩანანერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-09-2019 23:51:28 სთ-ზე.

მეთხუთმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 891 684 bytes), გაურკვეველი მიზეზით, სავარაუდოდ ტექნიკური ხარვეზის გამო ვერ მოხერხდა ვიდეო-ჩანანერის ფაილის ჩართვა.

მეთექვსმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 751 028 bytes), გაურკვეველი მიზეზით, სავარაუდოდ ტექნიკური ხარვეზის გამო ვერ მოხერხდა ვიდეო-ჩანანერის ფაილის ჩართვა.

მეჩვიდმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით c..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 916 820 bytes), ხანგრძლივობით 09 საათი 04 წუთი 29 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში

გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 BCK, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 01:45:05 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა დარბაზი. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ფლიგელის დარბაზი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 02:39:31 სთ-ზე.

35. დისკში წარწერით „ფსიქიატრიული სტაციონარი“ აღმოჩნდა 13 ვიდეოფაილი. პირველ ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 803 352 bytes), ხანგრძლივობა არ ფიქსირდება. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 22:05:23 სთ-ზე. გამოსახულების გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა camera 6. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული განყოფილების სტაციონარი. კადრში მოჩანს თეთრ უნიფორმიანი ქალბატონი, რომელიც ტილოთი წმენდს იატაკს. მოშორებით ჩანს მწვანე უნიფორმიანი ქალბატონი და სამოქალაქო ტანსაცმელში მყოფი ჭალარა მამაკაცი. ამასთან 23:02:18 საათზე განყოფილების კორიდორის კარს ხსნის მწვანე უნიფორმიანი მელოტი მამაკაცი, რის შემდეგაც განყოფილების კორიდორში შემოდიან ზემოხსენებული ორი მამაკაცი და ერთი ქალბატონი. მათ ზემოხსენებული მწვანეფორმიანი ქალბატონი უძღვებათ კადრის მიხედვით მარჯვნივ მდებარე ღია კარში, სადაც ზემოხსენებული ორი მამაკაცი და ქალბატონი შესვლას იწყებენ 23:02:38 საათიდან, რის შემდეგაც ზემოხსენებული ქალბატონი და ორი მამაკაცი ოთახიდან იმავე კარიდან უკან დერეფანში იწყებენ გამოსვლას 23:03:17 საათიდან და მათთან ერთად ოთახიდან გამოდის თეთრხალათიანი ქალბატონიც. ისინი ჩერდებიან დერეფანში და საუბრობენ ერთმანეთში, რის შემდეგაც ამთავრებენ საუბარს და 23:04:14 წამზე ხსენებული ორი მამაკაცი და ქალბატონი იწყებენ მოძრაობას დერეფნის გასასვლელის მიმართულებით და გადიან კარიდან 23:04:31 წუთზე, ხოლო თეთრ ხალათიანი ქალბატონი ბრუნდება უკან იმავე ოთახში. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-09-2019 23:13:31 სთ-ზე.

მეორე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 171 MB (179 795 436 bytes), ხანგრძლივობა არ ფიქსირდება. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 23:13:31 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა camera 6. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული

განყოფილების სტაციონარი.

მესამე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 82.8 MB (86 868 460 bytes), ხანგრძლივობა არ ფიქსირდება. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 00:00:02 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა camera 6. კადრში მოჩანს ... ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული განყოფილების სტაციონარი.

მეოთხე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 753 876 bytes), ხანგრძლივობა არ ფიქსირდება. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 00:22:28 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა camera 6. კადრში მოჩანს ...სის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული განყოფილების სტაციონარი.

მეხუთე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 254 MB (266 896 696 bytes), ხანგრძლივობა არ ფიქსირდება. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 01:29:34 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა camera 6. კადრში მოჩანს ...სის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული განყოფილების სტაციონარი.

მეექვსე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 88.8 MB (93 134 848 bytes), ხანგრძლივობით 04 საათი 06 წუთი 19 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 22:30:00 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ipcamera 04. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ეზოდან შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-09-2019 22:35:53 სთ-ზე.

მეშვიდე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 0.99 GB (1 066 070 016 bytes), ხანგრძლივობა არ ფიქსირდება. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 22:35:54 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირე-

ბულია წარწერა ipcamera 04. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ეზოდან შესასვლელი.

მერვე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 64.4 MB (67 551 232 bytes), ხანგრძლივობით 05 საათი 18 წუთი 00 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 23:43:17 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ipcamera 04. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ეზოდან შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-09-2019 23:47:33 სთ-ზე.

მეცხრე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 172 MB (180 776 960 bytes), ხანგრძლივობით 05 საათი 35 წუთი 45 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-09-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 23:54:13 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ipcamera 04. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ეზოდან შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 00:05:35 სთ-ზე.

მეთექვსმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 779 MB (817 577 984 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 31 წუთი 00 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 00:09:05 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ipcamera 04. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ეზოდან შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 01:00:50 სთ-ზე.

მეთორმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 280 MB (293 814 272 bytes), ხანგრძლივობით 06 საათი 49 წუთი 41 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 01:00:51 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ipcamera 04. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ეზოდან შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 01:19:27 სთ-ზე.

მეთორმეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 3.32 MB (3 488 240 bytes), ხანგრძლივობით 07 საათი

08 წუთი 17 წამი. ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას გამოსახულების ზედა მარჯვენა კუთხეში ფიქსირებულია თარიღი 02-10-2019 sat, ხოლო საათის ათვლა და ჩანაწერის მიმდინარეობა იწყება 01:37:55 სთ-ზე. გამოსახულების ქვედა მარცხენა კუთხეში ფიქსირებულია წარწერა ipcamera 04. კადრში მოჩანს ...ის ცენტრის შენობის ფსიქიატრიული ნაწილის ეზოდან შესასვლელი. ჩანაწერის მიმდინარეობა მთავრდება 02-10-2019 01:38:04 სთ-ზე.

მეცამეტე ვიდეოფაილში სახელწოდებით ..., ფაილის ტიპი MP4 File (.mp4) ფაილის ზომა 51.3 KB (52 576 bytes), ვიდეოფაილის პროგრამა MPC-HC Player-ში გაშვებისას კადრი არ ირთვება გაურკვეველი მიზეზით.

36. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

37. 2019 წლის 9 თებერვალს ვ. ი. ოჯახის წევრებმა, სასწრაფო დახმარების ბრიგადის მეშვეობით, სავარაუდო ნარკოტიკული ინტოქსიკაციისა და გაუარესებული ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამო, გადაიყვანეს რ. სამედიცინო კლინიკაში. მითითებულ კლინიკაში მას ჩაუტარდა დეტოქსიკაციის სიმპტომური მკურნალობა, ნარკოტიკული ინტოქსიკაციისთვის დამახასიათებელი ნიშნებით.

38. დეტოქსიკაციის პროცედურის დასრულების შემდეგ, მკურნალი ექიმის, მ. კ-შ რეკომენდაციით, ვ. ი., მისმა ოჯახის წევრებმა (მეუღლემ – ნ. ბ-მ და ბიძამ – ბ. მ-მ) და მეგობრებმა (რ. ა. და დ. ქ.) რ-ის კლინიკიდან, იმავე ღამეს, შემდგომი მკურნალობის გაგრძელების მიზნით, გადაიყვანეს ქ. თ-ში – შპს „ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და ნარკომანიის პრევენციის ცენტრში“. თავდაპირველად ისინი მივიდნენ მითითებული ცენტრის ნარკოლოგიურ განყოფილებაში და კონსულტაცია გაიარეს მორიგე ექიმ-ნარკოლოგ – თ. ბ-თან.

39. თ. ბ-ს რეკომენდაციით, ვ. ი., ნ. ბ. და ბ. მ. ნარკოლოგიური განყოფილებიდან მიდიან გვერდით მდებარე ფსიქიატრიული განყოფილების შენობაში, სადაც ხვდებიან მორიგე ექიმ-ფსიქიატრ თ. ა-ს. თ. ა-სთან მცირეხნიანი გასაუბრების შემდეგ აღნიშნული განყოფილებიდან კვლავ ბრუნდებიან უკან, ნარკოლოგიურ დანესებულებაში, თუმცა ვ. ი. სტაციონარში კვლავ არ თავსდება, ამიტომ ბოლოს ბრუნდებიან შინ. 2019 წლის 10 თებერვლის დილით დგება ტრაგიკული შედეგი (ვ. ი. მიერ ძმისშვილის – გ. ი. – მკვლელობა).

40. საქმეში წარმოდგენილ მტკიცებულებათა სრულფასოვანი ანალიზისათვის აუცილებელია თითოეული ეპიზოდის ცალ-ცალკე, თანმიმდევრულად შეფასება, კერძოდ: რა ინფორმაცია მიაწოდეს ვ. ი-ის თანმხლებმა პირებმა – ნ. ბ-მ და ბ. მ-მ რ-ის კლინიკის ექიმს და რა რეკომენდაცია გაიცა; როგორ წარიმართა პირველი კონსულტაცია ნარკოლოგიურ განყოფილებაში ექიმ თ. ბ-თან, რა განმარტა ექიმმა და რა

საფუძვლით გადავიდნენ ფსიქიატრიულ განყოფილებაში; რა იყო ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ვიზიტის რეალური მიზანი, რა მოცულობისა და შინაარსის კომუნიკაცია შედგა თ. ა-სთან და რა მიზეზით დასრულდა; რა გარემოებებმა განაპირობა ვ. ი-ს და მისი თანმხლები პირების უკან ნარკოლოგიურ განყოფილებაში, ხოლო შემდგომ – სახლში დაბრუნება.

41. ამ მიზნით, საკასაციო სასამართლო ქვემოთ დეტალურად მიმოიხილავს საკვანძო მტკიცებულებებსა და ფაქტობრივ გარემოებებს, მაგრამ, კონკრეტულ მტკიცებულებათა ანალიზამდე, აუცილებელია განიმარტოს საქართველოს სსკ-ის 220-ე მუხლის დისპოზიცია და მის ირგვლივ დასადგენი დანაშაულის ელემენტები.

42. საქართველოს სსკ-ის 220¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი ადგენს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას გულგრილობისათვის, ე.ი. საწარმოსა ან სხვა ორგანიზაციაში ხელმძღვანელობითი, წარმომადგენლობითი ან სხვა სპეციალური უფლებამოსილების მქონე პირის მიერ თავისი სამსახურებრივი მოვალეობის შეუსრულებლობისათვის ან არაჯეროვნად შესრულებისათვის მისდამი დაუდევარი დამოკიდებულების გამო, რასაც შედეგად მოსდევს სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესების არსებითი დარღვევა; ხოლო ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი ითვალისწინებს პასუხისმგებლობის მაკვალიფიცირებელ შემადგენლობას, თუ იგივე ქმედებამ ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა ან სხვა მძიმე შედეგი გამოიწვია.

43. აღნიშნული დანაშაულის ამსრულებელი სპეციალურია, რომელიც არის კერძო-სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე პირი, აღჭურვილი ხელმძღვანელობითი, წარმომადგენლობითი ან სხვა სპეციალური უფლებამოსილებით, ხოლო სუბიექტური მხარე ხასიათდება გაუფრთხილებლობით, რაც შეიძლება გამოიხატოს, როგორც თვითიმედოვნებაში, ისე – დაუდევრობაში. ქმედების საქართველოს სსკ-ის 220¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით დაკვალიფიცირებისათვის, სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უნდა დასტურდებოდეს: ერთი მხრივ, ამავე მუხლით განსაზღვრული უფლებამოსილების მქონე პირის მიერ თავისი სამსახურებრივი მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება, მისდამი დაუდევარი დამოკიდებულების გამო და, იმავდროულად, მავენ შედეგი, რაც გამონეული იყო აღნიშნული ქმედებით, კერძოდ, ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა ან სხვა მძიმე შედეგი და მიზეზობრივი კავშირი ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის.

44. სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ თ. ა. მუშაობდა შპს „.....ის ცენტრის“ ექიმ-ფსიქიატრად. მას „ფსიქიკური ჯანმრთელობის შესახებ“ საქართველოს

კანონითა და სხვა ნორმატიული აქტებით (მათ შორის, „პირველადი ფსიქიატრიული გამოკვლევის ჩატარებისა და დასკვნის გაცემის შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის, 2007 წლის 27 სექტემბრის №285/6 ბრძანებით), გამოსაკვლევი პირის, მისი ნათესავისა და კანონიერი წარმომადგენლის მიმართვისას, ევალუბოდა შესაბამისი ფსიქიატრიული გამოკვლევის ჩატარება, ფსიქიკური აშლილობის არსებობისა და ფსიქიატრიული დახმარების საჭიროების დადგენა.

45. ქვედა ინსტანციის სასამართლოებმა დადგენილად მიიჩნიეს ის გარემოება, რომ ფსიქიატრიულ განყოფილებაში თ. ა.-სთან ვ. ი.-სა და მისი თანმხლები პირების ვიზიტი არ ატარებდა ექიმის მიერ პაციენტის მიღებისა და დაუყოვნებლივ, სრულფასოვანი ფსიქიატრიული გამოკვლევის მოთხოვნის ნიშნებს. სასამართლოების შეფასებით, საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით, ექიმთან ვიზიტი უკავშირდებოდა განყოფილების პირობების/წესების გარკვევას. ამავე თვალსაზრისით, სასამართლოებმა ასევე გაითვალისწინეს, რომ პირველადი ფსიქიატრიული გამოკვლევის ჩატარება/პროცედურის დაწყება, თავისთავად მოითხოვს პაციენტის ან მისი თანმხლებების მხრიდან მიმართვის, პაციენტის დადგენისა და ექიმისათვის მიწოდებული ინფორმაციის საკმარისობის იმგვარ წინაპირობებსა თუ ერთობლიობას, რომელიც მოცემულ შემთხვევაში, უტყუარად დადასტურებული არ ყოფილა. სხვა სიტყვებით, ქვედა ინსტანციის სასამართლოების შეფასებით, საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით ვერ დადგინდა, რომ თ. ა.-ს ვ. ი. წარედგინა პაციენტის სახით, რაც ავტომატურად წარმოშობდა სავალდებულო გამოკვლევის ან არანებაყოფლობითი ჩარევის პროცედურის დაუყოვნებლივ დაწყების სამართლებრივ ვალდებულებას.

46. აღნიშნულის საპირისპიროდ, კასატორს – სახელმწიფო ბრალდებელს მიაჩნია, რომ ქვედა ინსტანციის სასამართლოებმა არასწორად შეაფასეს ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ვ. ი.-სა და მისი თანმხლები პირების ვიზიტის მიზანი და ექიმთან კომუნიკაციის შინაარსი, არანებაყოფლობითი ჰოსპიტალიზაციის სამართლებრივი წინაპირობები და, შესაბამისად, შეცდომით უარყვეს მიზეზობრივი კავშირი თ. ა.-ს ქცევასა და დამდგარ შედეგს შორის; საბოლოოდ, მტკიცებულებათა შეფასებისას, დაუსაბუთებლად მიანიჭეს უპირატესობა დაცვისთვის ხელსაყრელ პოზიციას და უსაფუძვლოდ არ გაიზიარეს ბრალდების მხარის მტკიცებულებები.

47. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლომ უნდა შეაფასოს კასატორის მიერ წარმოდგენილი არგუმენტაცია და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა ადასტურებს თუ არა თ. ა.-ს მიმართ წარდგენილ ბრალდებას, გონივრულ ეჭვს მიღმა

სტანდარტით. ამ მიზნით, სასამართლო თანმიმდევრულად შეაფასებს წარმოდგენილ საკვანძო ფაქტობრივ გარემოებებსა და მტკიცებულებებს.

48. რ. სამედიცინო კლინიკის ეპიზოდი და პაციენტის იმდროინდელი კლინიკური სურათი:

49. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით (ექიმ მ. კ-სა და ნ. ბ-ს ჩვენება, წერილობითი მტკიცებულებები) დასტურდება, რომ რ. სამედიცინო კლინიკაში ვ. ი-ს ჩაუტარდა ნარკოტიკული საშუალებით გამოწვეული დეტოქსიკაციის/სიმპტომური მკურნალობა.

50. მ. კ-ს მიერ აღწერილი უშუალო კლინიკური სურათის მიხედვით, ვ. ის იმგვარი მწვავე ფსიქიკური მდგომარეობა, რაც იმ ეტაპზე დაუყოვნებლივ იძულებით ფსიქიატრიულ ჩარევას საჭიროებდა, არ იკვეთებოდა. საქმის მასალებით ირკვევა, რომ რ. კლინიკაში ვ. ი-ს ანტიფსიქოზური ან ანტიეპილეფსიური მკურნალობა არ ჩასტარებია, მაგრამ მითითებულ დანესებულებაში დეტოქსიკაციის სიმპტომური მკურნალობის ფარგლებში, მას, სხვა პრეპარატებთან ერთად, გაუკეთდა დიმედროლის ინექცია.

51. მ. კ-ს ჩვენებით, შემდგომ სპეციალიზებულ ცენტრში (შპს „... ის ცენტრში“) გადაყვანის რეკომენდაცია მან გასცა არა იმ მიზეზით, რომ იმ მომენტში პაციენტი აშკარად საჭიროებდა იძულებით ფსიქიატრიულ ჰოსპიტალიზაციას, არამედ – ოჯახის წევრების მიერ მიწოდებული არაერთგვაროვანი ინფორმაციის გამო. ისინი აწვდიდნენ სხვადასხვა, ურთიერთგამომრიცხავ ინფორმაციას მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ. ვ. ი. იმყოფებოდა თუ არა რ-ის ფსიქიატრიულ ცენტრში აღრიცხვაზე, მისთვის ოჯახის წევრებს არ უთქვამთ და არც სათანადო დოკუმენტაცია წარუდგენიათ. ოჯახის წევრებმა უთხრეს, რომ ვ. სისტემატურად მოიხმარდა „ბიოსა“ და „მარიხუანას“, ასევე ფსიქოტროპულ წამლებს. ვ. იმ მომენტში საფრთხეს არ წარმოადგენდა. ამიტომ დამამშვიდებელი წამლის მიცემა არ დასჭირვებია. ერთადერთ პრობლემურ ნიშნად ექიმი ასახელებს იმას, რომ ვ. ექიმებთან არ კონტაქტობდა და არ საუბრობდა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, სათანადო ზომებს თვითონაც აუცილებლად მიმართავდა. სასწრაფოს მიერ შევსებულ ფურცელზე მითითებული იყო, რომ ვ-ს ჰალუცინაციები ჰქონდა, თუმცა თანმხლები პირების ნაწილმა უარყო ეს ფაქტი.

52. ამდენად, მ. კ-ს რეკომენდაცია, თავისი შინაარსიდან გამომდინარე, მეტყველებს ვ. ი-ის შემდგომი პროფესიული შეფასების საჭიროებაზე – ნარკოლოგისა და ფსიქიატრის მიერ და არა უკვე დადგენილ აუცილებლობაზე, რომ იმავე ღამეს უნდა დაწყებულიყო იძულებითი ფსიქიატრიული ჩარევის პროცედურა.

53. ნარკოლოგიური განყოფილების ეპიზოდი:

54. საკასაციო სასამართლო მნიშვნელოვნად მიიჩნევს ნარკოლოგიურ განყოფილებაში განვითარებულ ეპიზოდს, რადგან სწორედ ამ ეტაპზე შედგა შედარებით ხანგრძლივი პროფესიული კომუნიკაცია ექიმ-ნარკოლოგ თ. ბ-ს, ვ. ი-სა და მის თანმხლებ პირებს შორის.

55. საქმის მასალებით დგინდება, რომ ექიმ-ნარკოლოგ თ. ბ-თან კონსულტაცია გაგრძელდა, დაახლოებით, 20 წუთი. მითითებული დროის განმავლობაში, ექიმი გაესაუბრა, როგორც ვ. ი-ს, ისე – თანმხლებ პირებს: ნ. ბ-სა და ბ. მ.ს.

56. ექიმი თ. ბ-ც, მ. კ-ს მსგავსად, განმარტავს, რომ პაციენტი იმ მომენტში იყო მშვიდი, მას არ აღენიშნებოდა ფსიქოზის რაიმე გარეგნული გამოვლინების ნიშნები, ისევე როგორც – ნარკოტიკული თრობის კლინიკური ჩვენება. ამასთან, ნარკოლოგიურ სტაციონარში მოთავსება დამოკიდებული იყო პაციენტის ნებაყოფლობით თანხმობაზე. ის ფაქტი, რომ როგორც ნარკოლოგიურ, ისე – ფსიქიატრიულ განყოფილებებში ვ. ი. იყო მშვიდად და მის ქმედებაში რაიმე სახის აგრესიული გამოვლინებები არ აღინიშნებოდა, დადასტურებულია ნ. ბ. და ბ. მ. ჩვენებებითაც.

57. თ. ბ-ს ჩვენების მიხედვით, მან ვ. ი-ს ოჯახის წევრებს ფსიქიატრიულ განყოფილებაში მისვლის სიტყვიერი რეკომენდაცია მისცა. რეკომენდაცია არ იყო განპირობებული ვ-ს რაიმე ფსიქოზური სიმპტომატიკის გამოვლინებიდან, არამედ გამომდინარეობდა ოჯახის წევრის – ნ. ბ-ს მიერ მიწოდებული ინფორმაციიდან, რომ პაციენტს აღენიშნებოდა არაადეკვატური და გარემოსთან შეუსაბამო ქცევები. ამის გამო, მან პაციენტსა და მის თანმხლებ პირებს, შესთავაზა ფსიქიატრიულ განყოფილებაში დამატებითი პროფესიული შეფასების შესაძლებლობა. პაციენტის კლინიკური მდგომარეობიდან გამომდინარე, იმ მომენტში არ იკვეთებოდა იძულებითი ფსიქიატრიული ჩარევის აუცილებლობა.

58. ნარკოლოგიური განყოფილებიდან ფსიქიატრიულში ვიზიტის მიზანი:

59. ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ვ. ი-სა და მისი თანმხლები პირების ვიზიტის რეალური მიზნის შეფასებისათვის, გადამწყვეტ მნიშვნელობას იძენს ის გარემოება, თუ რა სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძვლით გადავიდნენ ისინი ნარკოლოგიური განყოფილებიდან ფსიქიატრიულ განყოფილებაში.

60. თ. ბ-ს ჩვენების მიხედვით, ფსიქიატრიულ განყოფილებაში მისვლის შესახებ ოჯახის წევრებს მიეცათ რეკომენდაცია და არ მომხდარა ოფიციალური გადამისამართება. აღნიშნული განსხვავება არსებითია. „რეკომენდაცია“ გულისხმობს ექიმის რჩევას შემდგომი სამედიცინო შეფასების საჭიროების შესახებ, ხოლო „გადამისამართება“ ნარ-

მოადგენს ოფიციალურ სამედიცინო მოქმედებას, როდესაც ექიმი გზავნის პაციენტს სხვა განყოფილებაში მისი მდგომარეობის შემდგომი სავალდებულო შეფასებისათვის. თ. ბ-მა და თ. ა-ს ჩვენებების მიხედვით, ნარკოლოგიური განყოფილებიდან ფსიქიატრიულში პაციენტის ოფიციალური გადამისამართება არაერთხელ მომხდარა, მათ შორის, ერთი ასეთი შემთხვევა იმავე დღესაც მოხდა ვ. ი-ს ვიზიტამდე. როგორც აღინიშნა, ვ. ი. ოფიციალურად არ გადაუმისამართებიათ, რადგან იმ მომენტში პაციენტის კლინიკური მდგომარეობიდან არ იკვეთებოდა იძულებითი ფსიქიატრიული ჩარევის აუცილებლობა.

61. ამავე კონტექსტში საყურადღებოა ნ. ბ-ს ჩვენებაც, რომლის თანახმად, ნარკოლოგიურ განყოფილებაში პირველადი კონსულტაციის დასრულებისას, ოჯახის წევრებს ვ. ი-ის სტაციონარში მოთავსების შესახებ საბოლოო გადაწყვეტილება ჯერ კიდევ არ მიეღოთ. თ. ბ-ს ჩვენებითაც დასტურდება, რომ მათთან საუბარი მოიცავდა არა მხოლოდ პაციენტის მდგომარეობის საკითხს, არამედ – განთავსების პირობებსაც, ფინანსურ საკითხებს და თანმხლები პირის დარჩენის შესაძლებლობას. ეს გარემოება არსებითად ემთხვევა დაცვის მხარის პოზიციას, რომ ვ-ს თანმხლები პირები იმ ღამეს მოქმედებდნენ რამდენიმე შესაძლო ვარიანტისა და პირობების გასარკვევად: თავდაპირველად – ნარკოლოგიური, შემდეგ – ფსიქიატრიული მიმართულებით და საბოლოო გადაწყვეტილება იკვეთებოდა გზადაგზა, არსებული პირობების გათვალისწინებით. ამდენად, აღნიშნულ ეტაპზე, ექიმთან საუბარი არ მოიცავდა მხოლოდ პაციენტის „დაუყოვნებლივი სტაციონირების“ მოთხოვნას, არამედ – პირობების, წესებისა და შესაძლო ვარიანტების დაზუსტებასაც.

62. ზემოაღნიშნული გარემოებები საკასაციო სასამართლოს მიერ შემდგომ შეფასდება ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ექიმთან შემდგარი კომუნიკაციის სამართლებრივი ბუნების განსაზღვრისას.

63. ფსიქიატრიული განყოფილების ეპიზოდი:

64. საკასაციო სასამართლო საქმის გადაწყვეტისათვის გადამწყვეტ მნიშვნელობას ანიჭებს ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ფსიქიატრ თ. ა-ს, ვ. ი-ესა და მის თანმხლებ პირთა შორის განვითარებული კომუნიკაციის ხასიათის, ფორმის, ხანგრძლივობისა და შინაარსის დადგენას.

65. თავდაპირველად უნდა აღინიშნოს, რომ ვ. ი-ს და მისი თანმხლები პირების ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ღამის საათებში (დაახლოებით, 23:00 საათი) მისვლა, მოცემულ საქმეში, თავისთავად ვერ შეფასდება ბრალდების მადასტურებელ გარემოებად, რის შესახებაც პროკურორი საკასაციო სხდომაზე აპელირებდა. 2019 წლის 9 თებერვლის მოვლენათა განვითარების ქრონოლოგიიდან იკვეთება, რომ აღ-

ნიშნული ვიზიტი წარმოადგენდა იმავე დღეს დაწყებული სამედიცინო ეპიზოდების გაგრძელებას, კერძოდ: ვ. ი. თავდაპირველად გადაიყვანეს რ-ის სამედიცინო კლინიკაში, სადაც ჩაუტარდა დეტოქსიკაციის/სიმპტომური მკურნალობა; შემდგომ, მკურნალი ექიმის რეკომენდაციით, იგი იმავე დღეს, რუსთავიდან გადაიყვანეს თ-ში, შესაბამის სპეციალიზებულ ნარკოლოგიურ ცენტრში; ხოლო ნარკოლოგიურ განყოფილებაში კონსულტაციის შემდეგ, ექიმ-ნარკოლოგ თ. ბ-ს რეკომენდაციით, თანმხლები პირები გადავიდნენ უკვე ფსიქიატრიულ განყოფილებაში. ამასთან, პროკურორის დამატებითი არგუმენტაცია, რომლის მიხედვითაც, თუ ვ. ი-ს თანმხლებ პირებს მხოლოდ პირობების გარკვევა სურდათ, რატომ არ გაარკვიეს „ცხელ ხაზზე“ დარეკვით ან კლინიკაში დღის საათებში მისვლით, არ ქმნის ექიმ-ფსიქიატრისათვის დამატებით სამართლებრივ ვალდებულებას. კომუნიკაციის ფორმის არჩევა (ტელეფონით წინასწარი დაკავშირება თუ ადგილზე მისვლა) დამოკიდებულია თანმხლებ პირთა სუბიექტურ გადაწყვეტილებაზე, პრაქტიკულ გარემოებებზე, დროის, პირობების უშუალოდ ადგილზე გარკვევა/შეფასებასა და სხვა ფაქტორებზე. მით უმეტეს, როდესაც პირები, იმავე დღეს უკვე იმყოფებოდნენ სხვა კლინიკებში და იქიდანვე უწყვეტ რეჟიმში, მივიდნენ ფსიქიატრიულ განყოფილებაში.

66. ამდენად, ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ღამის საათებში მისვლა, ბუნებრივად გამომდინარეობდა სწორედ სამედიცინო ეპიზოდების უწყვეტი და თანმიმდევრული განვითარებიდან. შესაბამისად, ღამის დროითი მონაკვეთი თავისთავად ვერ ადასტურებს, რომ ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ვიზიტი უკვე დაუყოვნებლივი ჰოსპიტალიზაციის მოთხოვნით შედგა; აღნიშნული დრო, თანაბრად თავსდება იმ ვითარებასთანაც, რომ თანმხლები პირები, ნარკოლოგის რეკომენდაციიდან გამომდინარე, ადგილზე აზუსტებდნენ პაციენტის მოთავსების შესაძლებლობას, წესებსა და პირობებს.

67. აქვე უნდა აღინიშნოს: საქმის მასალებით დადგენილია და საკასაციო განხილვისას პროკურორმაც დაადასტურა, რომ იმ მომენტი-სათვის (2019 წლის 9 თებერვლის მდგომარეობით), ფსიქიატრიულ დაწესებულებას საერთოდ არ გააჩნდა მიმღები – პაციენტების სარეგისტრაციო განყოფილება. როგორც პაციენტები, ისე – მათთან ერთად მიმყოფი, თუ მნახველი პირები, თავისუფლად და ყოველგვარი შეზღუდვის გარეშე ხვდებოდნენ აღნიშნულ განყოფილებაში, ექიმთან, ან საჭიროების მიხედვით.

68. ამავე ჭრილში, დგინდება ისიც, რომ ფსიქიატრიულ განყოფილებაში მოქალაქეები ზოგჯერ მიდიოდნენ მხოლოდ პირობების, წესების ან განთავსების შესაძლებლობის გასარკვევადაც. შესაბამისად, ღამის საათებში მისვლისა და ექიმთან გასაუბრების ფაქტი ვერ გახდება

საკმარისი საფუძველი დასკვნისთვის, რომ აუცილებლად მოთხოვნილი იყო დაუყოვნებელი ჰოსპიტალიზაცია. საკასაციო სასამართლო დამატებით ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზეც, რომ თ. ა-ს შეხვედრა, საქმის მასალების მიხედვით, შედგა არა იმ ოთახში, რომელშიც ჩვეულებრივ მიმდინარეობდა პაციენტების მიღება და მათთან გასაუბრება, არამედ – საპროცედურო ოთახში.

69. საკასაციო სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებს საქმის ერთ-ერთ ცენტრალურ ასპექტზე – თ. ა-ს და ვ. ი-ს/მის თანმხლებ პირებს – ნ. ბ-სა და ბ. მ-ს შორის კომუნიკაციის ხანგრძლივობაზე.

70. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით – ფსიქიატრიული განყოფილების დერეფნიდან გამოთხოვილი ვიდეოჩანაწერით, თ. ა-ს ჩვენებითა და თავად ნ. ბ-ს განმარტებითაც, დადგენილია, რომ ექიმთან კომუნიკაცია შედგა უკიდურესად მოკლე დროით – ერთ წუთამდე პერიოდით.

71. საკასაციო სასამართლო მიუთითებს, რომ ფსიქიატრიული რისკის თუნდაც მინიმალური, პირველადი შეფასება საჭიროებს: პაციენტის იდენტიფიცირებას; თანმხლები პირისგან ინფორმაციის დეტალურად მიღებას (სიმპტომები, მათი ხანგრძლივობა, დინამიკა, ქცევითი ცვლილებები); პაციენტისათვის კითხვების დასმას და მისგან პასუხების მიღებას; რისკის შეფასებას (თავის/სხვის მიმართ საფრთხე, სუიციდური/აგრესიული განწყობა, პაციენტის წარსული ქმედებები); პროფესიულ დაკვირვებას.

72. საკასაციო სასამართლო ქვედა ინსტანციის სასამართლოების მსგავსად, განსაკუთრებულ ზაზს უსვამს ნ. ბ-ს მოწმის სახით, ადვოკატის მიერ ჯვარედინი დაკითხვისას მიცემული ჩვენების შემდეგ ნაწილზე: თ. ა-ს ოთახში ცოტ-ცოტას ყველანი საუბრობდნენ, ბ. მ. იმეორებდა და ადასტურებდა მის ნათქვამს. თავდაპირველად თ. ა. გაეცნო მათ, რის შემდეგაც ექიმს ესაუბრნენ პაციენტსა და მის ჯანმრთელობასთან დაკავშირებულ მთავარ საკითხებზე/მოვლენებზე, სახელდობრ: წარსულში ეპილეფსიის ქონისა და მამამისზე ძალადობის ფაქტებზე; ექიმს ასევე უამბეს სახლის კარის საჭერებში დამონტაჟებული კამერის ისტორია; ნათურიდან თვალთვალის ისტორია; ვ. ი-ს ღამით გაღვიძებისა და დანით თავზე დადგომის ფაქტი; აცნობეს ასევე ნარკოლოგიურიდან ფსიქიატრიულში მათი გადამისამართებისა და სუიციდური ფიქრების შესახებ. ამავე დროს, ნ. ბ. განმარტავს, რომ ბ-იც საუბრობდა და ისიც იმავეს ადასტურებდა. მოსამართლის დამაზუსტებელ კითხვაზე, თუ როგორ მოასწრო აღნიშნულ მცირე დროში ამდენი ინფორმაციის ექიმისათვის მიწოდება, ნ. ბ-მ განაცხადა, რომ მან სასამართლოში უფრო დანვრილებით და დეტალურად ისაუბრა ყველაფერ-

ზე, თუმცა იქვე განმარტა, რომ ექიმისთვის ამავე დოზით არ გადაუცია ინფორმაცია. ამდენად, საბოლოოდ, ნ. ბ-ს ჩვენების მიხედვით, გაურკვეველი დარჩა, თუ კონკრეტულად რა სახის ინფორმაცია მიანოდა თ. ა-ს, რა გარემოებები განავრცო და დაამატა სასამართლოში მოწმის სახით დაკითხვისას. ცხადია, რომ მითითებულ დროში, ნ. ბ. ვერ შეძლება მის მიერ ჩამოთვლილი ინფორმაციის ექიმისთვის სრულად მოყოლას, მით უფრო, იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ მისივე ჩვენებით, თ. ვ-საც ესაუბრებოდა და ბ-იც მოწმის ნათქვამს იმეორებდა.

73. ნ. ბ-სა და ბ. მ-ს ჩვენებების საპირისპიროდ, თ. ა. განმარტავს, რომ მის ოთახში ერთდროულად შევიდა სამი პირი (ვ. ი., ბ. მ. და ნ. ბ.). მათ შორის, მასთან კომუნიკაცია ჰქონდა ბ. მ-ს, რომელმაც ექიმს დაუსვა კითხვა: როგორ „აწვენდნენ“ იქ პაციენტებს. ამ კითხვაზე პასუხის გასაცემად ექიმმა დააზუსტა, თუ კონკრეტულად სად/რომელ განყოფილებაში სურდათ პირის მოთავსება, ვინაიდან დაწესებულებაში ფუნქციონირებდა როგორც ფსიქიატრიული, ასევე ნარკოლოგიური განყოფილება.

74. თ. ა-ს ჩვენებით, ამ განმარტებების შემდეგ ვ. ი-მ სიცილით იკითხა, აბა ჩვენ რომელი გვინდაო? ბ. მ-მაც გაიცინა და ისინი ოთახიდან გავიდნენ. შემდგომ, დერეფანში ყოფნისას, ბ. მ-მ ერთ-ერთი პაციენტის ყვირილის ხმაზე იკითხა: „აქ სულ ასეაო?“. ექიმმა უპასუხა, რომ ისინი იმყოფებოდნენ „მწვავე განყოფილებაში“, რაზეც ვ-მა თქვა: „საგიჟეთიაო“, – დაამატა „ნამოდიო“ და ისინი გავიდნენ განყოფილებიდან. ამ პროცესში ნ. ბ. პრაქტიკულად არ საუბრობდა; იგი მხოლოდ მიესალმა ოთახში შესვლისას. თ-ს გადმოცემით, აღნიშნული პირები არ შესულან „პაციენტის მილების“ მოთხოვნით: მათ არც ის განუცხადებიათ, რომ რომელიმე მათგანი იყო პაციენტი; არ მოუთხოვიათ ექიმისგან გამოკვლევა/დახმარება; და არც ის უთქვამთ, რომ მისულთა შორის ერთ-ერთი საჭიროებდა დაუყოვნებლივ მკურნალობას. მათ არ უთქვამთ, რომ ფსიქიატრიულ განყოფილებაში მისვლამდე, ვ. ი. და მისი თანმხლები პირები იყვნენ ნარკოლოგიურში.

75. თ. ა-ს ჩვენებით განმარტებულია ის გარემოებაც, რატომ შეიძლება მათზე ემოქმედა განყოფილებაში არსებულ გარემოს. იმ დღეს დაწესებულებაში მიიღეს მწვავე პაციენტები, იყო ხმაური და ყვირილი. ერთ პაციენტს დანა ჰქონდა და სიცოცხლის მოსპობით იმუქრებოდა, რის გამოც, პოლიციაც ჰყავდათ გამოძახებული. ამგვარი გარემო თავისი ბუნებით, შესაძლოა, მიუღებელი/შემაშფოთებელი აღმოჩენილიყო ნებისმიერი მსურველისთვის, ვინც დაწესებულებაში პირობების სახსავად და გასაგებად შედიოდა.

76. საკასაციო სასამართლო დამატებით აღნიშნავს, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული ვიდეოკამერის ჩანაწერები სრულად

თანხვედნილია თ. ა-ს განმარტებასთან, როგორც კომუნიკაციის ადგილის, ისე – მისი დინამიკისა და შემდგომი ქცევის კუთხით. კერძოდ, ვიდეოჩანანერებით დგინდება, რომ საპროცედურო ოთახიდან, პირველად გამოდიან ვ. ი. და მისი თანმხლები პირები, ხოლო შემდეგ კადრში ჩნდება თვითონ ექიმი, რომელიც დერეფანში მდგომ თანამშრომელს მოკლედ ესაუბრება. ამასთან, ვ-სა და მისი თანმხლები პირების მიერ კლინიკის დატოვების შემდეგ, ვიდეოჩანანერში ჩანს, რომ თ. საპროცედურო ოთახში აღარ ბრუნდება, არამედ შედის სხვა (მიმდებარე) ოთახში. აღნიშნული კიდევ ერთხელ ადასტურებს, რომ კომუნიკაციას გააჩნდა არაოფიციალური ხასიათი, რომლის შემდეგაც, ვ. ი-ს თანმხლებმა პირებმა თვითონვე შეიცვალეს მიმართულება და საკუთარი ნებით დაბრუნდნენ უკან, ნარკოლოგიურ განყოფილებაში და არა ექიმის მხრიდან პაციენტის სტაციონირებაზე გამოთქმული კატეგორიული უარის გამო.

77. ამავე კონტექსტში, საკასაციო სასამართლო დამატებით ითვალისწინებს საქმის მასალებით დადასტურებულ გარემოებას, რომ იმავე ღამით, ვ. ი-ს ვიზიტის შემდეგ, დაახლოებით 01:40 საათზე, თ. ა-მ სხვა პაციენტი, სავალდებულო წესით მოათავსა სტაციონარში. თ-ს განმარტებით, მითითებული პირის თანმხლებმა პირმა განუმარტა, რომ პაციენტი ჰყავდა მიყვანილი, რომელსაც გააჩნდა სუიციდური აზრები, რის შემდეგაც გაესაუბრა მას და დაადგინა, რომ საჭირო იყო მოცემული პირის გადაუდებელი სტაციონირება. ეს ფაქტიც პირდაპირ აქარწყლებს ბრალდების მხარის იმ არგუმენტს, თითქოსდა ვ. ი-ს ჰოსპიტალიზაციაზე უარი განპირობებული იყო ადგილების არარსებობით და ექიმის უარით. თუ იმავე მორიგეობის განმავლობაში, უფრო გვიან პერიოდშიც კი, შესაძლებელი გახდა სხვა პაციენტის მიღება და სტაციონარში მოთავსება, რატომ არ მოათავსებდა ვ-ს უფრო ადრე. მითითებული კვლავ მეტყველებს იმ გარემოებაზე, რომ ვ. ი. თ. ა-ს წინაშე პაციენტის სახით არ წარდგენილა, ექიმს არ მიეწოდა სრული კლინიკური ინფორმაცია და, შესაბამისად, სავალდებულო ჩარევის სამართლებრივი წინაპირობები არ არსებობდა.

78. საკასაციო სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ ფაქტზეც, რომ რ-ის კლინიკაში დეტოქსიკაციის სიმპტომური მკურნალობის ფარგლებში გამოყენებული მედიკამენტური ჩარევა (მხედველობაშია დიმიდროლის – მომადუნებელ-სედაციური ეფექტის მქონე პრეპარატის გამოყენება) ბუნებრივად შეიძლებოდა ასახულიყო პაციენტის ქცევით სურათზე, მათ შორის, დამშვიდების, ძილიანობის ან გარეგნულად უფრო სტაბილურად გამოხატული მდგომარეობის სახით. ამასთან, ვ. ი-ს ვიზუალურად მშვიდ და განონასწორებულ მდგომარეობას ადასტურებს სხვადასხვა ეპიზოდში მასთან კონტაქტში მყოფი ყველა

ექიმი, კერძოდ, ექიმები – მ. კ., თ. ბ. და თ. ა. ერთხმად აცხადებენ, რომ ვ. ი-ს ფსიქოზის გამომხატველი რაიმე გარეგნული ნიშნები არ აღენიშნებოდა. იგი არ იყო აგრესიული და იქცეოდა მშვიდად. ერთადერთი მოტივი, რამაც განაპირობა მ. კ.-სა და თ. ბ.-ს მიერ ოჯახის წევრებისათვის ვ. ი-ს შესაბამისად – ნარკოლოგიურ და ფსიქიატრიულ დანესებულებაში გადაყვანის რეკომენდაცია, იყო ვ-ს ნათესავების მიერ მათთვის მიწოდებული ინფორმაცია და განმარტებები, რომ მას ჰქონდა არაადეკვატური ქცევები. ექიმებთან – თ. ბ.-სა და თ. ა.-სთან ვ. ი-ს მშვიდად საუბარსა და ქცევას, ადასტურებენ ბრალდების მხარის მთავარი მოწმეებიც – ნ. ბ. და ბ. მ.-ც.

79. საკასაციო სასამართლო დამატებით აღნიშნავს, რომ ფსიქიატრიული ექსპერტიზის დასკვნით, ვ. ი-სთვის დადგენილი დიაგნოზი – თავის ტვინის დაზიანებითა და დისფუნქციით გამოწვეული სხვა დაზუსტებული ფსიქიკური აშლილობა – ეპილეფსიური ფსიქოზი (კოდი – F06.8 დაავადებათა საერთაშორისო კლასიფიკაციის მე-10 გადასინჯვის მიხედვით) – ავტომატურად არ ნიშნავს, რომ კონკრეტულ მომენტში (თ. ა-ს მისვლისას) პაციენტს აუცილებლად ექნებოდა მითითებული დაავადების აშკარად გამოვლენილი ნიშნები; შიზოფრენიის დიაგნოზის არსებობას ფსიქიატრი აფასებს იმ მომენტის კლინიკური სურათის და არა – შემდეგ დამდგარი შედეგის მიხედვით; როგორც ზემოთ უკვე აღინიშნა, საქმის მასალებით დადასტურებულია, რომ ვ. ი. ექიმებთან კომუნიკაციისას იყო მშვიდი და არააგრესიული. შესაბამისად, ექსპერტიზის დასკვნით დადგენილი ვ. ი-ს დიაგნოზი – ეპილეფსიური ფსიქოზი, თ. ა-სთვის იმთავითვე შესაძლებელი და აღქმადი ვერ იქნებოდა, მით უფრო, კომუნიკაციის უკიდურესად მცირე პერიოდში.

80. ამავე თვალსაზრისით, საკასაციო სასამართლო მნიშვნელოვნად მიიჩნევს საქმეზე დაკითხული ფსიქიატრების (გ. გ-ს, ჟ. ფ-ს) ჩვენებებს, ვინაიდან ისინი ეხება სწორედ იმ პროფესიულ საკითხს – შესაძლებელი არის თუ არა, რომ ექიმმა კომუნიკაციის კონკრეტულ, მოკლე ეპიზოდში პაციენტის ფსიქოზური მდგომარეობა ამოიცნოს და შესაბამისი რეაგირების სამართლებრივი ვალდებულება წარმოექმნას. მითითებული სპეციალისტების ჩვენებების მიხედვით, ფსიქიკური მდგომარეობის კლინიკური შეფასება, როგორც წესი, საჭიროებს პაციენტსა და თანმხლებ პირებთან გაცილებით ხანგრძლივ და შინაარსობრივ კომუნიკაციას, ანამნეზური ინფორმაციის დაზუსტებასა და მიზანმიმართულ დაკვირვებას. მოწმეთა მოსაზრებით, მოცემულ შემთხვევაში, ვინაიდან თ. ა-ს და ვ. ი-ს თანმხლებ პირებს შორის კომუნიკაცია შედგა უკიდურესად მცირე ხნით, ამ პერიოდში, ფაქტობრივად, შეუძლებელი იქნებოდა დიაგნოზისა და შესაძლო რისკების იდენტიფიცირება/დადგენა. ხაზგასასმელია, რომ აღნიშნული მოცემულობით

დიაგნოზის დასმა, ობიექტურადაც ვერ მოხერხდებოდა.

81. საკასაციო სასამართლო დამატებით განმარტავს, რომ პირველადი ფსიქიატრიული კონტაქტის სამართლებრივი შეფასებისას, დაუშვებელია ექიმისათვის ისეთი ვალდებულების დაკისრება, რომელიც თავისი შინაარსით სცილდება მის პროფესიულ-სამედიცინო ფუნქციას და არსებითად საგამოძიებო ან იძულებითი ღონისძიების ხასიათს შესძენს. სასამართლო ვერ გაიზიარებს პროკურორის იმ მიდგომას, რომლის მიხედვითაც, თ. ა-ს ეკისრებოდა ვ. ი-ს და მისი თანმხლები პირების დეტალური „გამოკითხვის“, მათი ნების სანინალმდეგოდ, ოთახში დაყოვნების, თუ ინფორმაციის სრული მოცულობით მიღების მოთხოვნის ვალდებულება – ნებისმიერი ფორმითა და საშუალებით.

82. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მოცემულ საქმეზე დადგენილი გარემოებების ერთობლიობა – ვ-ს მშვიდი ქცევა, კომუნიკაციის არაოფიციალური ხასიათი, უკიდურესად მცირე ხანგრძლივობა და ის გარემოება, რომ ვ. ი. ექიმის წინაშე პაციენტის სახით არ წარდგენილა – გამორიცხავს პროკურორის მოსაზრებას, რომ თ. ა-ს იმავე მომენტში გააჩნდა, როგორც პრაქტიკული, ისე – სამართლებრივი შესაძლებლობა, მისი თანმხლები პირებისგან სრულყოფილად მიეღო ამომწურავი ინფორმაცია და დაედგინა მაღალი რისკის შემცველი ფაქტობრივი საფუძვლები. ამასთან, შემდგომში ფსიქიატრიული ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ვ. ი-სთვის დადგენილი ფსიქიკური აშლილობა (ეპილეფსიური ფსიქოზი), ვერ გახდება ავტომატური საფუძველი დასკვნისთვის, რომ თ. ა-ს კონკრეტულ მომენტში, ზემომითითებული კომუნიკაციის პირობებში, აუცილებლად უნდა აღექვა მძიმე ფსიქიკური რისკის ნიშნები და დაეწყო იძულებითი ჩარევის პროცედურა.

83. საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ ამავე დროს, გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ბრალდების მხარის ძირითადი მოწმეების – ნ. ბ. ს და ბ. მ-ს – ჩვენებების სანდოობისა და დამაჯერებლობის შეფასებას, რადგან პროკურორის საკასაციო საჩივრის არგუმენტაციის მნიშვნელოვანი ნაწილი სწორედ მათ მონათხრობს ემყარება.

84. საკასაციო სასამართლო კვლავაც იმეორებს, რომ საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტების დასადგენად აუცილებელია, შეფასდეს თითოეული მტკიცებულების უტყუარობა, დამაჯერებლობა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ყველა შემთხვევაში სავალდებულოა განაჩენის გამოტანის დროს. მტკიცებულებათა უტყუარობა უნდა შეფასდეს რამდენიმე კრიტერიუმის მიხედვით: 1. თითოეული მტკიცებულება, მათ შორის, მოწმის ჩვენება, შინაარსობრივად ხომ არ შეიცავს ურთიერთსაწინააღმდეგო და ურთიერთგამომრიცხავ ინფორმაციას; 2. თითოეული მტკიცებულება ამყარებს სხვა მტკიცებულებებს, თუ მათ

შორის არის სხვადასხვა წინააღმდეგობა, რომელთა ხარისხის შეფასება, ყველა ინდივიდუალურ შემთხვევაში სასამართლოს კომპეტენციაა; 3. რამდენად გულწრფელი და მიუკერძოებელია მოწმე, ხომ არ აქვს ფიზიკური ნაკლი, რომელიც ნეგატიურ გავლენას ახდენს მოვლენების ადეკვატურ აღქმაზე; 4. როგორ პირობებში მოხდა მტკიცებულებების ფორმირება, მაგ: გარემო პირობები – ცუდი ხილვადობა (ნისლი), ხალხმრავალი ადგილი, მანძილი მოწმესა და შემთხვევის ადგილს შორის და სხვა. მტკიცებულებების ამ კრიტერიუმებით შეფასებისა და მათზე განაჩენში სათანადო მსჯელობის გარეშე მტკიცებულებათა უტყუარობის სიღრმისეული შეფასება ფაქტობრივად შეუძლებელია (იხ.: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2015 წლის 21 აპრილის №397აპ-14 განაჩენი, სამოტივაციო ნაწილი, პუნქტი 4.)

85. საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ ნ. ბ.-ს ჩვენებაში, როგორც ზემოთ აღინიშნა, იკვეთება არსებითად ურთიერთსაწინააღმდეგო გარემოება: ერთი მხრივ, იგი მიუთითებს ექიმთან კონტაქტის უკიდურესად მოკლე ხანგრძლივობაზე (ერთ წუთამდე), ხოლო, მეორე მხრივ, ჩამოთვლის ინფორმაციის ძალზე ფართო სპექტრს (ჰალუცინაციური/ბოდვითი ელემენტები, აგრესიის ნიშნები, სუიციდური აზრები და სხვა), რის შესახებაც, უამბო თ. ა.-ს.

86. თავის მხრივ, წინააღმდეგობაა ბ. მ.-სა და ნ. ბ.-ს ჩვენებათა შორისაც. ბ.-ი განმარტავს, რომ ორივე ექიმს – თ. ა.-ს და თ. ბ.-ს ერთი და იგივე ინფორმაცია მიანოდეს, თუმცა ნ. ბ.-მ, ბ.-ისგან განსხვავებით, არ დაადასტურა თ. ა.-სათვის ვ.-ს მიერ „ბიოს“ მოხმარებისა და თ. ბ.-ს შესახებ ინფორმაციის მიწოდების ფაქტი. ამავე დროს, ბ. მ. ნ. ბ.-ს საპირისპიროდ განმარტავს, რომ თ. ა.-ს საუბარმა გასტანა, დაახლოებით, 10 წუთს, რაც ასევე არ შეესაბამება ფსიქიატრიული განყოფილების ვიდეოჩანანერით დადგენილ უტყუარ ფაქტს (საუბრის ერთ წუთამდე პერიოდი). გარდა ამისა, ნ. ბ.-ს და მ. მ.-ს ჩვენებები ეწინააღმდეგება თ. ა.-სათვის მიწოდებული ინფორმაციის წყაროს ნაწილშიც, სახელდობრ, ნ. აცხადებს, რომ მასთან ერთად, საუბრობდა ბ.-იც და იმეორებდა იმავეს, რასაც თვითონ ამბობდა, ხოლო ბ.-ი განმარტავს, რომ თ.-სთან მხოლოდ ნ. საუბრობდა, რადგან ის იყო ვ.-ს მეუღლე და სწორედ იგი ფლობდა მასზე დეტალურ და ამომწურავ ინფორმაციას. ურთიერთსაპირისპიროა ნ. ბ.-სა და ბ. მ.-ს ჩვენებები ვ. ი.-სთან ერთად, კლინიკაში მეთვალყურე პირის დარჩენის ნაწილშიც, კერძოდ, ნ.-მ განმარტა, რომ თვითონ არ შეეძლო დარჩენა, რადგან მცირეწლოვან შვილს მარტო ვერ დატოვებდა, ხოლო ბ.-მა თანხმობა განაცხადა, რასაც არ ადასტურებს თვითონ ბ. მ. და განმარტავს, რომ ნ. აპირებდა ნარკოლოგიურში დარჩენას. საყურადღებოა ნ. ბ.-სა და ბ. მ.-ს ჩვენებათა ურთიერთგამომ-

რიცხავი ხასიათი ექიმ თ. ბ-ს, აგრეთვე, ნარკოლოგიური განყოფილების დაცვის თანამშრომლების – კ. ც-სა და ა. ფ-ს ჩვენებათა შორისაც, კერძოდ:

87. ნ. ბ-ს და ბ. მ-ს ვერსიით, ვ. ი-ს ნარკოლოგიური განყოფილების სტაციონარში მოთავსებისათვის იმავე დღესვე მოითხოვეს 3 000 ლარის გადახდა და სწორედ ამან განაპირობა პაციენტის კლინიკაში დაუტოვებლობა. ნარკოლოგ თ. ბ-სა და კ. ც-ს განმარტებით კი, 3 000 ლარი მათ საერთოდ არ მოუთხოვიათ და ვერც მოითხოვდნენ. თ. ბ-მ დამატებით მიუთითა, რომ კლინიკაში საერთოდ არ არსებობდა მკურნალობის 3000-ლარიანი კურსი (რაც ასევე დადასტურებულია წერილობითი მტკიცებულებით), ხოლო კ. ც-ს ჩვენების მიხედვით, მას თანხის მოთხოვნის უფლებამოსილება საერთოდ არც გააჩნდა, ვინაიდან ის იყო განყოფილების დაცვის თანამშრომელი და არა – თანხის მოთხოვნის უფლებამოსილი პირი; მითითებულ მოწმეთა ჩვენებებით სტაციონირებაზე უარი განაცხადა თავად ვ. ი-მ, ხოლო ნარკოლოგიური დახმარების ნებაყოფლობითობის რეჟიმის პირობებში, მისი კლინიკაში იძულებით დატოვება შეუძლებელი იყო. თანხასთან დაკავშირებით საუბარს ვ-სა და მისი თანმხლებების ნარკოლოგიურ დაწესებულებაში დაბრუნებისას, ასევე გამორიცხავს მოწმე ა. ფ-ც.

88. აღნიშნულიდან გამომდინარე, მოწმეების – ნ. ბ-ს და ბ. მ-ს ჩვენებებს შორის არსებული წინააღმდეგობა ვერ ჩაითვლება მხოლოდ უმნიშვნელო და არაარსებით სხვაობად, ვინაიდან მოწმეთა ჩვენებები არ არის თანმიმდევრული, ერთმანეთთან და საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებებთან თანხვედნილი და ვერ აკმაყოფილებს სანდოობისა და სარწმუნოობის კრიტერიუმებს.

89. ფსიქიატრიული განყოფილებიდან კვლავ ნარკოლოგიურში დაბრუნების ეპიზოდი:

90. საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ფსიქიატრიულ განყოფილებაში ხანმოკლე კომუნიკაციის შემდეგ ვ. ი. და მისი თანმხლები პირები კვლავ დაბრუნდნენ ნარკოლოგიურ განყოფილებაში. აღნიშნული ფაქტი, თავისთავად, მეტყველებს იმ გარემოებაზე, რომ იმ ეტაპზე ნ. ბ-სა და ბ. მ-ს ვ. ი-ს რომელიმე კლინიკაში მოთავსების გადაწყვეტილება საბოლოოდ ჯერ კიდევ არ ჰქონდათ მიღებული, რის გამოც, ისინი კვლავ აგრძელებდნენ შესაძლო მკურნალობის ვარიანტების/პირობების შეფასებას.

91. ნარკოლოგიურ განყოფილებაში განვითარებულ ეპიზოდთან დაკავშირებით, საქმეში წარმოდგენილია ორი ურთიერთგამომრიცხავი ვერსია: ვ. ი-ს თანმხლები პირების ვერსიით, ვ-ს სტაციონარში მოთავსებისათვის დაუყოვნებლივ და სავალდებულოდ იქნა მოთხოვნილი 3 000 ლარის გადახდა, რამაც განაპირობა მისი კლინიკაში დაუტოვებლო-

ბა. მითითებულ ფაქტს, კატეგორიულად უარყოფენ ნარკოლოგიური კლინიკის თანამშრომლები (თ. ბ., კ. ც., ა. ფ.). ისინი ვ. ი-ს განყოფილებიდან წასვლას უკავშირებენ ვ-ს ოჯახის წევრების ნებაყოფლობით უარს სტაციონირებაზე. ნარკოლოგიური განყოფილების ეპიზოდში არსებული წინააღმდეგობა (პაციენტის უარი/ფინანსური თემა) ადასტურებს, რომ მხარეთა მიერ აღწერილი გარემოებები არ იძლევა ერთმნიშვნელოვან საფუძველს რომელიმე ვერსიის ცალსახად გამოსარიცხად.

92. მიუხედავად ამისა, ზემოაღნიშნული ფაქტორები არ ცვლის სამართლოს დასკვნას წინამდებარე საქმეზე, რადგან ნებისმიერი ამ ორი ვარიანტის დაშვების პირობაც კი, ვერ ამყარებს ბრალდებას, შემდეგ გარემოებათა გამო:

93. ნარკოლოგიურ განყოფილებაში შესაძლო ფინანსური ბარიერი თუნდაც მივიჩნიოთ დადასტურებულად, ეხება სხვა განყოფილებაში (ნარკოლოგიურში) განვითარებულ გარემოებებს და გავლენას ავტომატურად ვერ ახდენს ფსიქიატრიულ განყოფილებაში შემდგარი, ერთ წუთამდე კომუნიკაციის სამართლებრივ შეფასებაზე; ამასთან, დავუშვათ, რომ ნარკოლოგიურ განყოფილებაში ფინანსურ საკითხზე კომუნიკაცია მართლაც შედგა და თანხის წინასწარი გადახდის აუცილებლობა/კატეგორიულობა გარკვეული ფორმით გაჟღერდა, ეს გარემოებაც შეესაბამება სწორედ „პირობების გარკვევისა და შედარების“ რეჟიმს, როდესაც თანმხლები პირები ცდილობენ, გაარკვიონ სხვადასხვა განყოფილებაში მოთავსების შესაძლებლობა, წესები და პირობები. შესაბამისად, ფინანსური საკითხის არსებობის ვარაუდიც ვერ ამყარებს ბრალდებას თ. ა-ს მიმართ; პირიქით, იგი დამატებით აძლიერებს დასკვნას, რომ საერთო ქრონოლოგიიდან გამომდინარე, ვ. ი-ს თანმხლები პირების გადაწყვეტილებები ყალიბდებოდა ვარიანტების შეფასებისა და უკეთესი პირობების შერჩევის ფონზე.

94. ამავე დროს, ნარკოლოგიურ განყოფილებაში დაბრუნების ეპიზოდთან დაკავშირებით, შესაძლოა გარკვეული ლეგიტიმური კითხვები ჩნდებოდეს მითითებულ განყოფილებასთან მიმართებით, თუმცა აღნიშნული ვერ გახდება წინამდებარე საქმეზე თ. ა-ს მიმართ ბრალეულობის მადასტურებელი ფაქტორი, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში, გადამწყვეტია ფსიქიატრიულ განყოფილებაში განვითარებული მოვლენები, ექიმ-ფსიქიატრთან უკიდურესად მცირე დროით კომუნიკაცია და სავალდებულო ჰოსპიტალიზაციის სამართლებრივი წინაპირობების დადასტურების შეუძლებლობა – გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით.

95. აღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო ასკვნის, რომ მოცემულ საქმეზე არ დასტურდება არც თ. ა-ს კონკრეტული სამართლებრივი მოვალეობის წარმოშობა იმ მოცემულობით, როგორც

ამას ბრალდების მხარე მიუთითებს, არც მისთვის დაკისრებული პროფესიული-სამსახურებრივი მოვალეობის დარღვევა/შეუსრულებლობა და, შესაბამისად, არც მიზეზობრივი კავშირი თ. ა-ს ქცევასა და დამდგარ შედეგს შორის. მხოლოდ ზოგადი მსჯელობა იმ საკითხზე, რომ ექიმის მიერ სხვაგვარად მოქმედების შემთხვევაში, შედეგი, შესაძლოა არ დამდგარიყო, წარმოადგენს პროკურორის დაუსაბუთებელ ვარაუდს. დამდგარი შედეგის თ. ა-სათვის სამართლებრივად შერაცხვისათვის აუცილებელი წინაპირობები, მოცემულ შემთხვევაში, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დადასტურებული არ არის.

96. საკასაციო სასამართლო ასევე საჭიროდ მიიჩნევს პასუხი გაცეს დაცვის მხარის მიერ საკასაციო განხილვის სხდომაზე წამოჭრილ საკითხს, კერძოდ, დაცვის მხარე აპელირებდა არგუმენტზე, რომ პაციენტის მხოლოდ სტაციონარში მოუთავსებლობა, ვერ გამოიწვევდა სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესების არსებით დარღვევას, იმ ჰიპოთეზური მოცემულობის გათვალისწინებით, როდესაც არ დგება საქართველოს სსკ-ის 220¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული სიცოცხლის მოსპობა ან სხვა მძიმე შედეგი. შესაბამისად, დაცვის მხარის პოზიციით, ასეთ შემთხვევაში, ვერ იარსებებდა ქმედების საქართველოს სსკ-ის 220¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით კვალიფიკაციის საფუძველიც. აღნიშნული პოზიციის გასამყარებლად დაცვის მხარე იშველიებს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს №119აპ-19 გადაწყვეტილებას, რომელშიც განმარტებულია „სახელმწიფო ინტერესების“ ფარგლები (სამოტივაციო ნაწილი, პუნქტი 16).

97. საკასაციო სასამართლო ამ ნაწილით არ ეთანხმება დაცვის მხარის პოზიციას, შემდეგ გარემოებათა გამო:

98. „ფსიქიკური ჯანმრთელობის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-18 მუხლი აწესრიგებს არანებაყოფლობითი სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარების საფუძვლებს, კერძოდ: „1. პირს არანებაყოფლობითი სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარება გაენევა, როდესაც მას, ფსიქიკური აშლილობის გამო, არ აქვს გაცნობიერებული გადაწყვეტილების მიღების უნარი, ამ პირისთვის ფსიქიატრიული დახმარების გაწევა მისი სტაციონარში მოთავსების გარეშე შეუძლებელია და დახმარების დაყოვნება საფრთხეს შეუქმნის პაციენტის ან სხვის სიცოცხლეს ან/და ჯანმრთელობას ან შესაძლებელია“ პაციენტმა საკუთარი მოქმედებით მიიღოს ან სხვას მიაყენოს მნიშვნელოვანი მატერიალური ზარალი. არანებაყოფლობითი სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარების ჩვენების დროს არ არის აუცილებელი პაციენტის ან მისი კანონიერი წარმომადგენლის, ხოლო მისი არარსებობის შემთხვევაში – ნათესავის თანხმობა. 2. არანებაყოფლობითი სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარების ჩვენების დროს არ არის აუცი-

ლებელი პაციენტის ან მისი კანონიერი წარმომადგენლის, ხოლო მისი არარსებობის შემთხვევაში – ნათესავის თანხმობა. 3. არანებაყოფლობითი სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარების საჭიროებას განსაზღვრავს გადაუდებელი სამედიცინო დახმარების ან შესაბამისი სერტიფიკატის მქონე ექიმი. შესაბამისი სამართალდამცავი ორგანოები ვალდებული არიან მოთხოვნის შემთხვევაში უზრუნველყონ პაციენტის სტაციონარში მოთავსება. 4. პაციენტის სტაციონარში არანებაყოფლობითი წინასწარი მოთავსება ხდება სტაციონარის მორიგე ექიმის გადაწყვეტილებით. პაციენტის სტაციონარში მოთავსება ითვლება არანებაყოფლობითი მკურნალობის დასაწყისად...“.

99. ფსიქიატრიულ სტაციონარში მოთავსების წესი განსაზღვრულია საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2007 წლის 20 მარტის №87/ნ ბრძანებით. ამავე ბრძანების მე-5 მუხლში მითითებულია არანებაყოფლობითი სტაციონარული ფსიქიატრიული დახმარების ჩვენება, რომლებიც შესაძლოა განვითარდეს შემდეგი ფსიქიკური მდგომარეობის დროს: „ა) ქცევის აშლა, რომლის მიზეზია: ა.ა) ფსიქომოტორული აგზნება; ა.ბ) ჰალუცინაციები; ა.გ) ბოდვა; ა.დ) ფსიქიკური ავტომატიზმის სინდრომი; კატატონიური სინდრომი; ა.ე) ცნობიერების შეცვლის მდგომარეობა; ა.ვ) პათოლოგიური იმპულსურობა; ა.ზ) მძიმე დისფორიები; ბ) სისტემატიზირებული ბოდვითი სინდრომი; გ) იმპერატიული ჰალუცინაციები; დ) დეპრესიული მდგომარეობები, რომელთაც ახლავთ სუიციდური ტენდენციები; ე) მანიაკალური და ჰიპომანიაკალური მდგომარეობები; ვ) კოგნიტიურ-მნესტიური ფუნქციების ღრმა მოშლით გამოწვეული პაციენტის უსუსურობა“.

100. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ „ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და ნარკომანიის პრევენციის ცენტრი“ არის სახელმწიფოს ბალანსზე მყოფი დაწესებულება, რომლის 100-პროცენტიანი წილის მფლობელი სახელმწიფოა; შესაბამისად, მითითებული ცენტრს ეკისრება ვალდებულება, იმოქმედოს „ფსიქიკური ჯანმრთელობის შესახებ“ საქართველოს კანონითა და საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2007 წლის 20 მარტის №87/ნ ბრძანებით დადგენილი წესებით. ამდენად, აღნიშნული დაწესებულება ასრულებს სახელმწიფოს მიერ ორგანიზებულ საჯარო ფუნქციას საზოგადოებრივი ჯანდაცვისა და უსაფრთხოების ზემოძირითეულ კონკრეტულ სფეროში.

101. საკასაციო სასამართლო იზიარებს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს №119აპ-19 გადაწყვეტილებაში განვითარებულ მიდგომას, რომლის თანახმად, საქართველოს სსკ-ის 220¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ნიშანი – „სახელმწიფოს კანონიერი ინ-

ტერესები“ – არ შეიძლება განიმარტოს იმდენად ფართოდ, რომ მოიცვას ნებისმიერ კერძო თუ საჯარო სფეროში ჩადენილი ქმედებით ნებისმიერი უფლების ან თავისუფლების ხელყოფა. შესაბამისად, „სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესის არსებით დარღვევაზე“ მსჯელობისათვის, აუცილებელია კონკრეტულად დადგინდეს: რომელი სახელმწიფო ინტერესი დაზიანდა და რაში გამოიხატა მისი არსებითი დარღვევა.

102. საკასაციო სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ფსიქიატრიული დახმარების სამართლებრივ ბუნებაზე, კერძოდ, სავალდებულო (იძულებითი) ჰოსპიტალიზაციის ინსტიტუტზე, რომელიც კანონმდებლობით შექმნილია არა მხოლოდ პაციენტის, არამედ – საზოგადოებრივი უსაფრთხოების, სხვა პირთა სიცოცხლისა და ჯანმრთელობის, აგრეთვე, მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანის პრევენციის ინტერესების დასაცავად. კანონმდებლის მიერ „ფსიქიკური ჯანმრთელობის შესახებ“ კანონში გადაუდებელი სტაციონირების საფუძვლად, მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანის რისკის პირდაპირი განსაზღვრა მიუთითებს, რომ სახელმწიფოს კანონიერ ინტერესში მოიაზრება ასევე ქონებრივი უსაფრთხოების, საკუთრებისა და სხვა ეკონომიკური სიკეთეების დაცვაც.

103. ამდენად, სპეციალური სამართლებრივი მექანიზმი, რომელიც რეალური საფრთხის არსებობის შემთხვევაში, მოქმედებს ფსიქიკური აშლილობის მქონე პირის მიმართ, სახელმწიფოს ანიჭებს არა მხოლოდ უფლებას, არამედ – აკისრებს პოზიტიურ ვალდებულებას, იმოქმედოს კანონით დადგენილი პროცედურებით, მათ შორის – ფსიქიატრიული გამოკვლევისა და იძულებითი დახმარების/ჰოსპიტალიზაციის წესის გამოყენებით.

104. საკასაციო სასამართლო განმარტავს: თითოეული საქმის ინდივიდუალური ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად, თუ დგინდება, რომ კონკრეტულ მომენტში პირი, მისი სამედიცინო მდგომარეობიდან გამომდინარე, რეალურად აკმაყოფილებდა სავალდებულო ჰოსპიტალიზაციის კრიტერიუმებს (ანუ არსებობდა მისი მხრიდან საზოგადოებრივი უსაფრთხოების, თავისივე ან სხვა პირთა სიცოცხლისა და ჯანმრთელობის, მნიშვნელოვანი მატერიალური ზარალის მიყენების კონკრეტული და რეალური საფრთხე), ამ სამართლებრივი რეჟიმის დაუდევრობით გამოუყენებლობა, უნდა შეფასდეს როგორც სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესების არსებითი ხელყოფა – საქართველოს სსკ-ის 220¹-ე მუხლის 1-ელი ნაწილის ფარგლებში, მაშინაც კი, თუ არ დგება ამავე მუხლის მე-2 ნაწილით განსაზღვრული შედეგი – ადამიანის სიცოცხლის მოსპობის ან სხვა მძიმე შედეგის სახით.

105. აღნიშნული დასკვნა განპირობებულია იმით, რომ ზიანი არ გა-

ნისაზღვრება მხოლოდ საბოლოოდ დამდგარი მძიმე შედეგით. სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესის არსებითი დარღვევა შეიძლება გამოიხატოს თავად იმპერატიული პრევენციული მექანიზმის – გადაუდებელი/სავალდებულო ფსიქიატრიული დახმარების სამართლებრივი რეჟიმის – კრიტიკულ ვითარებაში გამოუყენებლობით, რის შედეგადაც რეალური საფრთხის მატარებელი პირი, რჩება სამედიცინო-სამართლებრივი კონტროლის მიღმა. ასეთ ვითარებაში, ზიანდება სწორედ ის საჯარო ინტერესი, რომლის დაცვასაც ემსახურება გადაუდებელი/სავალდებულო ფსიქიატრიული დახმარების სამართლებრივი მექანიზმი, და ილახება იმ დანესებულების ფუნქციური დანიშნულება, საზოგადოებრივი ნდობა, რომელსაც კანონით ევალება პრევენციული მექანიზმის სათანადო აღსრულება.

106. საკასაციო სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ საკასაციო განხილვის სხდომაზე დაცვის მხარემ წარმოადგინა, ბრალდების მხარის მიერ გადაცემული მონმე ნ. ბ-ს გამოძიებაში გამოკითხვის ორი იდენტიური ოქმი (გამოკითხვის შინაარსობრივი სხვაობით), რომლებიც ერთმანეთთან თანხვედნილია თარიღითა და დროით. მითითებულთან დაკავშირებით საკასაციო პალატის შეკითხვაზე, პროკურორმა აღნიშნული დაუკავშირა ტექნიკურ ხარვეზს, მაგრამ იქვე განმარტა, რომ ამ საკითხზე მოახდინა კანონით გათვალისწინებული, შესაბამისი სამართლებრივი რეაგირებაც, რის გამოც, საკასაციო სასამართლო დამატებითი პროცესუალურად აღარ რეაგირებს და შემოიფარგლება მხოლოდ ზემოაღნიშნული გარემოების აღნიშვნით.

107. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ხატია გოგრიჭიანის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 17 ივლისის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ელი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ხატია გოგრიჭიანის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქ-

მეთა პალატის 2025 წლის 17 ივლისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად;

3. თ. ა. ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის;

4. თ. ა-ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო (პატიმრობის უზრუნველყოფით) გაუქმდეს – და განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-200 მუხლის მე-8 ნაწილის თანახმად, გირაოს თანხა, სრულად დაუბრუნდეს მის შემტან პირს;

5. გამართლებულ თ. ა-ს განემარტოს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 92-ე მუხლის შესაბამისად, უფლება აქვს მოითხოვოს მიყენებული ზიანის ანაზღაურება;

6. ნივთმტკიცებები: დისკები, რომლებიც ერთვის საქმეს, შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით;

7. განაჩენი საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

**3. დანაშაული მოსახლეობის ჯანმრთელობისა და
საზოგადოებრივი ზნეობის წინააღმდეგ**

**ქმედების გადაკვალიფიცირება საქართველოს სსკ-ის 246-ე
მუხლის მე-2 ნაწილიდან (უკანონო საექიმო საქმიანობა,
რამაც ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია)
საქართველოს სსკ-ის 116-ე მუხლზე (სიცოცხლის მოსპობა
გაუფრთხილებლობით)**

**განაჩენი
საქართველოს სახელით**

№917აპ-25

4 მარტი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**
მ. ვასაძე (თავმჯდომარე),
ლ. ფაფიაშვილი,
ლ. თევზაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ ნ. ო-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ თ. გ-ს და ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ხატია გოგრიჭიანის საკასაციო საჩივრები თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების მიხედვით, ნ. ო-ს, – დაბადებულს, – ბრალად დაედო: უკანონო საექიმო საქმიანობა, რამაც ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია, რაც გამოიხატა შემდეგით:

1.1. 2019 წლის 17 სექტემბერს რ-ში ცხვირის ძვიდის გეგმიური ოპერაციის გასაკეთებლად იმყოფებოდა პაციენტი – მ. ს. ექიმმა ლარინგოლოგმა – ნ. ო-მ, რომელსაც „საექიმო სპეციალობათა პროფესიული კომპეტენციების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2015 წლის 30 მარტის №01/-8 ბრძანების მოთხოვნის თანახმად, არ ჰქონდა სახელმწიფო სერტიფიკატი „ალერგოლოგია-იმუნოლოგიის“ სპეციალობით და, შესაბამისად, არ ჰქონდა სინჯების ჩატარების უფლება, კლინიკაში საოპერაციოდ მისულ მ. ს-ს გაუკეთა სინჯი მედიკამენტ „ნოვოკაინზე“. მიუხედავად იმისა, რომ მ. ს-ს სინჯზე ჰქონდა გარკვეული ალერგიული

გამოხატულება, ექიმმა ჩათვალა, რომ იგი კონკრეტულ პრეპარატზე ალერგიული არ იყო და მისი საოპერაციოდ მომზადება დაიწყო. პაციენტს გაუკეთდა ანესთეზია, რის შედეგადაც განუვითარდა მძიმე ალერგიული რეაქცია (ანაფილაქსიური შოკი). ნ. ო-ს უკანონო საექიმო საქმიანობის შედეგად, მძიმე ალერგიული რეაქციის განვითარებიდან რამდენიმე საათში, მ. ს. საავადმყოფოში გარდაიცვალა. სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, მ. ს-ს გარდაცვალების მიზეზია ანაფილაქსიური შოკი. ამავე დასკვნის თანახმად, კანის ალერგიული სინჯი არ ჩატარებულა დადგენილი წესის შესაბამისად. სწორად ჩატარებული კანის ალერგიული სინჯისა და ანესთეზიის ინდუქციის დროს გამოსაყენებელ მედიკამენტებზე ალერგიული სინჯის ჩატარების შემთხვევაში გაიზრდებოდა ალერგიული წინასწარგანწყობის გამოვლენის შანსი.

2. ნ. ო-ს წარედგინა ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 246-ე მუხლის მე-2 ნაწილით.

3. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2024 წლის 29 თებერვლის განაჩენით, ნ. ო-ს ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 246-ე მუხლის მე-2 ნაწილიდან გადაკვალიფიცირდა ამავე კოდექსის 116-ე მუხლის 1-ელ ნაწილზე, რომლის ჩადენისთვისაც იგი ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა – 1 წლითა და 6 თვით შინაპატიმრობა. მსჯავრდებულს დაეკისრა 22:00 საათიდან 07:00 საათამდე საცხოვრებელ ადგილზე ყოფნის ვალდებულება.

4. სასამართლომ დაადგინა, რომ ნ. ო-მ ჩაიდინა სიცოცხლის მოსპობა გაუფრთხილებლობით, რაც გამოიხატა შემდეგით:

4.1. 2019 წლის 17 სექტემბერს რ-ში ცხვირის ძგიდის გეგმიური ოპერაციის ჩატარების მიზნით იმყოფებოდა პაციენტი – მ. ს., რომლის მკურნალი ექიმი იყო ლარინგოლოგი – ნ. ო. მიუხედავად იმისა, რომ ოპერაციის ჩატარებად სავალდებულოა, პაციენტს ჩაუტარდეს სათანადო გამოკითხვა ალერგიული ანამნეზის გარკვევის მიზნით, მკურნალმა ექიმმა – ნ. ო-მ, მ. ს-სთან არ აწარმოა შესაბამისი გამოკითხვა. ამის მიუხედავად, ნ. ო-მ ჩათვალა, რომ პაციენტს ესაჭიროებოდა ალერგიული ტესტირება გამოსაყენებელ ადგილობრივ საანესთეზიო საშუალება „ნოვოკაინზე“. ექიმმა ლარინგოლოგმა – ნ. ო-მა, რომელსაც „საექიმო სპეციალობათა პროფესიული კომპეტენციების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2015 წლის 30 მარტის №01/-მ ბრძანების მოთხოვნის თანახმად, არ ჰქონდა სახელმწიფო სერტიფიკატი „ალერგოლოგია-იმუნოლოგიის“ სპეციალობით და, შესაბამისად, არ ჰქონდა სინჯების ჩატარების უფლება, მ. ს. არ გადაამისამართა ალერგოლოგ-

თან და მიიღო გადაწყვეტილება სინჯის ჩატარებაზე. რ-ის სამანიპულაციო ოთახში, ნ. ო-ს მითითებით, ექთანმა მ. ს-ს გაუკეთა სინჯი მედიკამენტ „ნოვოკაინზე“, რა დროსაც არ ყოფილა დაცული სინჯის ჩატარების პროცედურა. შესაბამისი წესების დარღვევით ჩატარებულ სინჯზე, მ. ს-ს ალერგიული რეაქციის ინტერპრეტირება მოახდინეს ექიმმა პ. პ-მ და პ. პ-მ და ჩათვალეს, რომ სინჯი იყო უარყოფითი. ექიმმა პ. პ-მ მ. ს-ს გაუკეთა ზოგადი საანესთეზიო საშუალებები, რამდენიმე წუთის შემდეგ კი, ნ. ო-ს მიერ ადგილობრივი საანესთეზიო საშუალების – „ნოვოკაინისა“ და „ადრენალინის“ განზავებული ხსნარის ინექციის პროცესში, პაციენტ მ. ს-ს განუვითარდა ტაქიკარდია, რის შემდეგაც მანიპულაცია შეწყდა. ტაქიკარდია გადაიზარდა პარკუჭთა ფიბრილაციაში და, მიუხედავად იმისა, რომ სათანადო რეანიმაციული ღონისძიებების შედეგად, გარკვეული პერიოდით შესაძლებელი გახდა პაციენტის მდგომარეობის სტაბილიზება, მ. ს-ს სიცოცხლის შენარჩუნება ვერ მოხერხდა.

4.2. სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით, მ. ს-ს გარდაცვალების მიზეზია: ანაფილაქსიური შოკი, რომელიც შეეძლო, გამოეწვია მ. ს-სთან გამოყენებულ რომელიმე საანესთეზიო საშუალებას, თუმცა კონკრეტული ალერგენის დადგენა ვერ მოხერხდა. შესაბამისად, მკურნალმა ექიმმა, რომელსაც ეკისრებოდა პასუხისმგებლობა, თავისი კომპეტენციისა და უფლებამოსილების ფარგლებში, ემოქმედა და პაციენტის საოპერაციოდ მომზადების პროცესი წარემართა პაციენტის სიცოცხლისათვის რისკების შესაძლებელი გამორიცხვით, არასათანადოდ გამოიკვლია პაციენტის ალერგიულობა, გაცდა უფლებამოსილების ფარგლებს, არასწორად აწარმოა სინჯი და მისი ინტერპრეტაცია. ვინაიდან პაციენტს განუვითარდა ალერგიული რეაქცია გამოყენებულ საანესთეზიო საშუალებაზე, მკურნალ ექიმს მისი ალერგიულობის ეჭვის გამოკვლევისა და ალერგოლოგთან გადამისამართების შემთხვევაში, შეეძლო შეემცირებინა ანაფილაქსიური შოკის განვითარების რისკი, რადგან ალერგოლოგთან სწორი კონსულტირების პირობებში, გაიზრდებოდა ალერგიული წინასწარგანწყობის გამოვლენის შანსი. ამდენად, მკურნალ ექიმს გააჩნდა შესაძლებლობა, თავიდან აერიდებინა შედეგი, თუმცა, თვითიმედოვნებით ნაწარმოებ სინჯზე დაყრდნობით მიიღო გადაწყვეტილება ოპერაციის ჩატარებაზე და ვერ აირიდა სამედიცინო თვალსაზრისით აცილებადი რისკის რეალიზება.

5. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2024 წლის 29 თებერვლის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს, როგორც მსჯავრდებულ ნ. ო-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა – თ. გ-მ, რომელიც ითხოვდა გამამატყუნებელი განაჩე-

ნის გაუქმებასა და მის ნაცვლად, გამამართლებელი განაჩენის დადგენას, ასევე – ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორმა – ხატია გოგრიჭიანმა, რომელიც ითხოვდა განაჩენის შეცვლას, ნ. ო-ს დამნაშავედ ცნობას მისთვის ბრალადშერაცხილი კვალიფიკაციით და სასჯელის გამკაცრებას.

6. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენით რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2024 წლის 29 თებერვლის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

7. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრეს, ერთი მხრივ, მსჯავრდებულ ნ. ო-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა – თ. გ-მ, ხოლო, მეორე მხრივ, ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორმა – ხატია გოგრიჭიანმა.

8. მსჯავრდებულ ნ. ო-ს ინტერესების დამცველი, ადვოკატი თ. გ., წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრით ითხოვს, გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმებასა და, მის ნაცვლად, გამამართლებელი განაჩენის დადგენას, ვინაიდან მიიჩნევს, რომ სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება უკანონოა, რამეთუ ნ. ო-ს ბრალეულობა არ დასტურდება ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობით, კერძოდ, საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2016 წლის 10 ნოემბრის №01-45/ნ ბრძანებით, კანის ალერგიული სინჯის ჩატარება მოექცა ალერგოლოგ-იმუნოლოგის კომპეტენციაში, რასაც მანამდე ოტოლარინგოლოგის საქმიანობაც მოიცავდა. ნ. ო-ს ჰქონდა სამედიცინო კომპეტენცია, რათა შეეფასებინა ალერგიული ტესტის შედეგი, რომელიც ჩაატარა სწორად და, გამომდინარე იქიდან, რომ მ. ს-ს არ ჰქონია გამოხატული ალერგიული რეაქცია, არ ჰქონდა მისი ალერგოლოგთან გადამისამართების ვალდებულება. მსჯავრდებულმა ადგილობრივ საანესთეზიო საშუალებად მედიკამენტი „ნოვოკაინი“ იმიტომ გამოიყენა, რომ პაციენტს წარსულში უფიქსირდებოდა ამ მედიკამენტის გამოყენებით გაკეთებული გლანდების ოპერაცია, რაც მართალია დოკუმენტურად არ დადგენილა, თუმცა ადასტურებდნენ ოჯახის ახლობელი და გარდაცვლილის და. იმავდროულად, კასატორის მითითებით, არ იკვეთება მიზეზობრივი კავშირი ნ. ო-ს ქმედებას – ტესტის ჩატარებასა – და დამდგარ სასიკვდილო შედეგს შორის. სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად: ანაფილაქსიის განვითარება შესაძლოა, გამოეწვიოს ნებისმიერ მედიკამენტს, რაც ანესთეზიის ინდუქციის დროს იყო შეყვანილი, ასევე – ლოკალურ ანესტეტიკს, რაც შეყვანილი

იყო ქირურგის მიერ; ისტორიაში მითითებული მედიკამენტებიდან უმრავლესობას შეეძლო, გამოეწვია ანაფილაქსიური შოკი; ანაფილაქსიური რეაქცია გამონეწული არ ყოფილა რომელიმე პრეპარატის არასწორი დოზირებით; ჩატარებული ტესტი გარდაცვალების პირდაპირი მიზეზი ვერ იქნება; ოპერაციის ჩარევისათვის, მათ შორის, ანესთეზიისათვის გამოსაყენებელ მედიკამენტზე, წინასაოპერაციო მომზადების ეტაპზე, ალერგიული გამოკვლევის ჩატარება სავალდებულო არ იყო. მიუხედავად ამისა, ბრალდების მხარემ მიიჩნია, რომ ალერგიული რეაქცია გამოიწვია მედიკამენტ „ნოვოკაინზე“ ჩატარებულმა კანის ალერგიულმა სინჯმა, ხოლო სასამართლომ დაადგინა, რომ ნ. ო. ბრალეულია, რადგან სათანადოდ არ გამოიკვლია პაციენტი და არ დაუსვა დეტალური კითხვები მის ალერგიულობასთან დაკავშირებით, რაც ეწინააღმდეგება საქმეში წარმოდგენილ მტკიცებულებებს.

9. მსჯავრდებულ ნ. ო.-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატი თ. გ.-ს საკასაციო საჩივარზე საკასაციო შესაგებელი წარმოდგინა ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს უფროსმა – ზვიად ფხაკაძემ, რომელიც ითხოვს, არ იქნეს დაშვებული დაცვის მხარის საკასაციო საჩივარი, ცვლილება შევიდეს განაჩენში, ნ. ო. დამნაშავედ იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 246-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და განესაზღვროს მკაცრი სასჯელი.

10. ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორი – ხატია გოგრიჭიანი წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრით ითხოვს, განაჩენის შეცვლას, ნ. ო.-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 246-ე მუხლის მე-2 ნაწილით მისთვის ბრალდშერაცხილი დანაშაულის ჩადენისათვის და მკაცრი სასჯელის განსაზღვრას და, იმავდროულად, დამატებითი სასჯელის სახით – საექიმო საქმიანობის უფლების ჩამორთმევას, ვინაიდან მიიჩნევს, რომ გადანყვეტილება, როგორც კვალიფიკაციის შეცვლის, ასევე სასჯელის ნაწილში – დაუსაბუთებელი და უკანონოა, რადგან მსჯავრდებულის ქმედებები – ალერგიულობაზე ანამნეზის არასრულყოფილი შეკრება, სინჯის აღებაზე გადანყვეტილების მიღება, სინჯის არასწორად გაკეთება და მისი შედეგების მცდარი ინტერპრეტირება – შეაფასა, როგორც გაუფრთხილებელი ქმედება და არა – უკანონო საექიმო საქმიანობა. კასატორის მტკიცებით, სასამართლომ კანის ალერგიული სინჯის ჩატარება განიხილა ვინრო ჭრილში და უკანონო საექიმო საქმიანობად მიიჩნია სინჯის ჩატარების მხოლოდ პროცედურული მხარე, თუმცა დაუსაბუთებელია, რის საფუძველზე დაანანევრა – სინჯის აღებაზე გადანყვეტილების მიღების, ჩატარებისა და შედეგების შეფასების – ერთიანი ჯაჭვი. სასამართლომ მიუთითა, რომ განსახილველ შემთხვევაში, სინჯის არასწორად ჩატარება ნიშ-

ნავს, რომ სინჯი არ ჩაუტარებია ალერგოლოგს; არ ჩატარებულა ალერგოლოგიულ კაბინეტში; ჩატარების დროს არ გამოყენებულა საკონტროლო სითხეები. ზემოაღნიშნული ასახულია კომისიური ექსპერტიზის დასკვნაში, თუმცა სასამართლოს შეფასების მიღმა დარჩა კვლევის ის ნაწილი, რომელშიც მითითებულია, რომ ტესტის სწორად ჩატარებას შეეძლო ალერგიული წინასწარგანწყობის გამოვლენის შანსის გაზრდა. შესაბამისად, სინჯის გაკეთება ალერგოლოგს რომ გადაენწყვიტა; ალერგოლოგის მეთვალყურეობით ჩატარებინა გამოცდილ მედდას, ალერგიულ კაბინეტში და საკონტროლო სითხეების გამოყენებით, დადგინდებოდა, რომ მ. ს-ს ჰქონდა ალერგიული გამოვლინებები და, იმ კონკრეტულ დღეს, არ ჩაუტარდებოდა ოპერაცია, შესაბამისად, არ გარდაიცვლებოდა. განსახილველ შემთხვევაში, მ. ს-ს გარდაცვალება გამოიწვია ანაფილაქსიურმა შოკმა, რაც არის ორგანიზმის რეაქცია ალერგენზე. პაციენტის ორგანიზმს ექნებოდა თუ არა ასეთი რეაქცია – ეს უნდა დაედგინა მის მკურნალ ექიმს – ნ. ო-ს, რაც მან არ დაადგინა, რადგან რეაქციის გამოსავლენად სინჯი ჩაატარა არასწორად, ესე იგი, განახორციელა უკანონო საექიმო საქმიანობა, მ. ს-ს კი გამოუვლინდა ალერგიული რეაქცია და ამ რეაქციის მძიმე ფორმის შედეგად გარდაიცვალა. შესაბამისად, ეჭვსგარეშეა, რომ ნ. ო-ს ქმედება პირდაპირ დაკავშირებულია დამდგარ გაუფრთხილებლობით, კერძოდ, დაუდევრობით გამონეწველ შედეგთან. ამასთან, ბრალდების მხარე მიიჩნევს, რომ დამდგარი შედეგის, ამ შედეგთან მსჯავრდებულის დამოკიდებულებისა და დამნაშავის მიერ კანონისა და სამდიცინო პროცედურების დარღვევის ხასიათის გათვალისწინებით, უსამართლოა ნ. ო-სათვის შეფარდებული სასჯელი, რომელიც უნდა შეიცვალოს თავისუფლების აღკვეთით, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით მასვე უნდა ჩამოერთვას საექიმო საქმიანობის უფლება, რაც იქნება რეალური და პროპორციული საშუალება სასჯელის მიზნების უზრუნველსაყოფად.

11. საკასაციო სასამართლოში საკასაციო საჩივრების განხილვამდე, მსჯავრდებულმა ნ. ო-მ წარმოადგინა წერილობითი პოზიცია, რომლითაც დაეთანხმა თავისი ინტერესების დამცველი ადვოკატის საკასაციო საჩივარს და, იმავდროულად, ითხოვა, არ დაკმაყოფილდეს ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივრის არცერთი მოთხოვნა.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო სასამართლომ შეისწავლა საქმის მასალები და წარმოდგენილი საჩივრების საფუძვლიანობა, გააანალიზა კასატორების საკვანძო არგუმენტები და მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულ ნ. ო-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ თ. გ-ს საკასაციო საჩივარი არ უნდა

დაკმაყოფილდეს, ხოლო ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ხატია გოგრიჭიანის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ და თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენი უნდა შეიცვალოს სასჯელის დამძიმების კუთხით, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. პირველ რიგში აღსანიშნავია, რომ სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს სამედიცინო და ქიმიურ-ტოქსიკოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად:

2.1. მ. ს-ს სიკვდილის მიზეზია – ანაფილაქსიური შოკი. ანაფილაქსიური რეაქცია არ არის გამოწვეული რომელიმე პრეპარატის არასწორი დოზირებით. ანაფილაქსიური რეაქციამდე შეყვანილი მედიკამენტები, ასევე – მათი დოზები წარმოადგენს აუცილებელს ქირურგიული ოპერაციის ჩატარების უზრუნველყოფისათვის. ანაფილაქსიის განვითარება შესაძლებელია, გამოენჯია ნებისმიერ მედიკამენტს, რაც ანესთეზიის ინდუქციის დროს იყო შეყვანილი, ასევე – ლოკალურ ანესთეტიკს, რაც შეყვანილი იყო ქირურგის მიერ ოპერაციის დასაწყისში. „ნოვოკაინს“ შესაძლებელია, გამოენჯია ანაფილაქსიური რეაქცია. მედიკამენტების ურთიერთქმედებით განპირობებული ანაფილაქსიური რეაქციები მედიცინაში ცნობილია, თუმცა, პირველი მიზეზის დადგენა – წარმოუდგენელი.

2.2. კანის ალერგიული სინჯის გაკეთება მიეკუთვნება ალერგოლოგი-იმუნოლოგის კომპეტენციას. კანის ალერგიული სინჯის გაკეთება ნებისმიერ მედიკამენტზე უნდა გადაწყვიტოს ალერგოლოგმა და უნდა ჩატარდეს ალერგოლოგიურ კაბინეტში (იქ სადაც შოკის საწინააღმდეგო კარადა და რეანიმაციული განყოფილებაა). სინჯი ტარდება გამოცდილი მედლის მიერ ალერგოლოგის მეთვალყურეობით. მედიკამენტი უნდა იყოს შეყვანილი გარკვეული თანმიმდევრობით და განზავებით (პრიკ ტესტი, კანშიგა ტესტი და კანქვეშა დოზირებული შეყვანით) კანის მგძნობელობის წინასწარი შეფასებით დადებითი (ჰისტამინის 0,1%-იანი ხსნარის) და უარყოფითი კონტროლის გამოყენებით. მოცემულ შემთხვევაში, კანის სინჯი ზემოაღნიშნული წესით არ ჩატარებულა. სწორად ჩატარებული კანის ალერგიული სინჯის და ანესთეზიის ინდუქციის დროს გამოსაყენებელ მედიკამენტებზე ალერგიული სინჯის ჩატარების შემთხვევაში, გაიზრდებოდა ალერგიული წინასწარგანწყობის გამოვლენის შანსი.

3. ბრალდების მხარის მითითებით, ექიმმა ნ. ო-მ, რომელსაც არ ჰქონდა ალერგიული სინჯების ჩატარების უფლება, მ. ს-ს გაუკეთა სინჯი პრეპარატ „ნოვოკაინზე“, სათანადოდ ვერ შეაფასა მისი ალერგიული გამოხატულება და დაიწყო პაციენტის საოპერაციოდ მომზადება. გა-

მომდინარე აქედან, ბრალდების მხარე მიიჩნევს, რომ სწორედ ნ. ო-ს უკანონო საექიმო საქმიანობის შედეგად განვითარებული მძიმე ალერგიული რეაქციის გამო გარდაიცვალა მ. ს. და, შესაბამისად, მსჯავრდებულმა ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 246-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული – უკანონო საექიმო საქმიანობა, რამაც ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია; დაცვის მხარის მტკიცებით კი, ნ. ო-მ პაციენტს სათანადო წესის დაცვით გაუკეთა ალერგიული სინჯი, რომლის შედეგების შეფასების კომპეტენციაც ჰქონდა თავად, ხოლო მ. ს-ს ანამნეზი და სინჯზე გამოხატულება არ მიუთითებდა ალერგოლოგის მოწვევის აუცილებლობაზე, შესაბამისად, ნ. ო-ს ქმედებაში დანაშაულის შემადგენლობა საერთოდ არ იკვეთება. არ რის დადგენილი მიზეზობრივი კავშირი მსჯავრდებულის ქმედებასა და პაციენტის გარდაცვალებას ანუ შედეგს შორის, რაც ფაქტობრივ და სამართლებრივ საფუძველს აცლის მის მსჯავრდებას.

4. დაცვის მხარის საკასაციო საჩივართან დაკავშირებით, აღსანიშნავია, რომ სსიპ „სამედიცინო და ფარმაცევტული საქმიანობის რეგულირების სააგენტოს“ 2022 წლის 5 ივლისის წერილის თანახმად:

„სამედიცინო და ფარმაცევტული დაწესებულების პასპორტის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2003 წლის 22 მაისის №119/ნ ბრძანებით, ექიმ-ოტორინოლარინგოლოგის საექიმო საქმიანობის მოცულობაში არ არის გათვალისწინებული კანის ალერგოლოგიური სინჯის (მათ შორის პროვოკაციული სინჯის) წარმოება (აღნიშნული ჩარევის განხორციელება განსაზღვრულია ექიმ-ალერგოლოგის სამედიცინო საქმიანობის მოცულობაში).

აგრეთვე, „საექიმო სპეციალობათა პროფესიული კომპეტენციების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2015 წლის 30 მარტის №01-8/ნ ბრძანების 25-ე დანართის (მე-3 მუხლის „ჭ“, „ჰ3“, „ჰ4“, „ჰ5-პუნქტები; მე-4 მუხლი, მე-5 მუხლის „ა.ჰ1“, „ა.ჰ2, „ბ.ვ“-პუნქტები) თანახმად, სამედიცინო ჩარევის – კანის დიაგნოსტიკური და მგრძნობელობითი სინჯების „Z01.5“, მედიკამენტებზე ალერგოდიაგნოსტიკის, მათ შორის, ალერგოლოგიური (პრიკ, კანშიდა, ფეჩ, პროვოკაციული) ტესტების განხორციელება/მართვა შეუძლია ექიმს, რომელიც ფლობს სახელმწიფო სერტიფიკატს სპეციალობაში „ალერგოლოგია-იმუნოლოგია“.

„სამედიცინო და ფარმაცევტული დაწესებულების პასპორტის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2003 წლის 22 მაისის №119/ნ ბრძანებით, ექიმ „ოტორინოლარინგოლოგის“ საექიმო საქმიანობის მოცულო-

ბაში არ არის განსაზღვრული სადიაგნოსტიკო ღონისძიებების: ბრონქული ასთმის გამომწვევზე სადიაგნოსტიკო კანის ალერგიული სინჯების და სპეციფიური სინჯების (კერძოდ, საანესთეზიო მედიკამენტ „ნოვოკაინზე“) ჩატარება.

„საექიმო სპეციალობათა, მომიჯნავე საექიმო სპეციალობათა და სუბსპეციალობების შესაბამისი სპეციალობების ნუსხის განსაზღვრის შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2007 წლის 18 აპრილის №136/ნ ბრძანებით განსაზღვრულია საექიმო სპეციალობათა, მომიჯნავე საექიმო სპეციალობათა და სუბსპეციალობების შესაბამისი სპეციალობების ნუსხა. დადგენილია საექიმო სპეციალობები, მათ შორის, სპეციალობა – „ოტორინოლარინგოლოგია“ და სპეციალობა – „ალერგოლოგია-იმუნოლოგია“ („შინაგანი მედიცინის“ მომიჯნავე სპეციალობა). ამავე ბრძანების თანახმად, „დამოუკიდებელი საექიმო საქმიანობა ნებადართულია მხოლოდ სახელმწიფო სერტიფიკატით განსაზღვრულ სპეციალობაში/სპეციალობებში, გარდა კანონმდებლობით გათვალისწინებული გამონაკლისები-სა“. „საექიმო საქმიანობის შესახებ“ საქართველოს კანონით (მე-7 მუხლი) ასევე განსაზღვრულია დამოუკიდებელი საექიმო საქმიანობის უფლება „მხოლოდ სახელმწიფო სერტიფიკატში აღნიშნული სპეციალობით (სპეციალობებით)“.

საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2016 წლის 10 ნოემბრის №01-45/ნ ბრძანებით დამტკიცდა ექიმ „ალერგოლოგ-იმუნოლოგის“ (25-ე დანართი) პროფესიული კომპეტენციები, რომლის თანახმად (მე-3 მუხლის „ჭ“, „ჰ3“, „ჰ4“, „ჰ5-პუნქტები; მე-4 მუხლი, მე-5 მუხლის „ა.ჰ1“, „ა.ჰ2, „ბ.ვ“-პუნქტები), სამედიცინო ჩარევის – კანის დიაგნოსტიკური და მგრძნობელობითი სინჯების (Z01.5), მედიკამენტებზე ალერგოდიაგნოსტიკის, მათ შორის, ალერგოლოგიური (პრიკ, კანშიდა, ფენ, პროვოკაციული) ტესტების განხორციელება/მართვა შეუძლია ექიმს, რომელიც ფლობს სახელმწიფო სერტიფიკატს სპეციალობაში „ალერგოლოგია-იმუნოლოგია“. ამავე ბრძანებით განსაზღვრულია, რომ სპეციალობის შინაარსი – „ალერგოლოგია-იმუნოლოგია“ წარმოადგენს მედიცინის დარგს იმუნიტეტის, იმუნოპათოლოგიისა და ჰიპერმგრძნობელობის შესახებ, რომელიც შეისწავლის ალერგიული, აუტოიმუნური, იმუნოდეფიციტური დარღვევებითა და ტრანსპლანტატის მოცილებით მიმდინარე პათოლოგიებს. ალერგოლოგ-იმუნოლოგი არის სერტიფიცირებული სპეციალისტი, რომელსაც აქვს მეცნიერულ მტკიცებულებებზე დაფუძნებული ცოდნა და ფლობს პრაქტიკული საექიმო საქმიანობისთვის აუცილებელ უნარებს, რომელიც შესაბამისი კომპეტენციის ფარგლებში საჭიროა ალერგია/ჰიპერმგრძნობელობითა და იმუნოლოგიური დარღვევებით მიმდინარე დაა-

ვადებათა დიაგნოსტიკის (ინ ვიტრო, ინ ვივო, ინ სიტუ), რეფერალის, მკურნალობის, რეაბილიტაციისა და პრევენციისათვის, როგორც ბავშვთა, ისე მოზრდილთა ასაკში. ბრძანებით განსაზღვრულია პრაქტიკული უნარ-ჩვევების კომპონენტიც და დადგენილია, რომ ა) ექიმ ალერგოლოგ-იმუნოლოგს შეუძლია შემდეგი კვლევის მონაცემების შედეგების ინტერპრეტაცია: ა.31) კანის ალერგოლოგიური (პრიკ, კანშიდა, ფეჩ და პროვოკაციული) ტესტები; ბ) ექიმ ალერგოლოგ-იმუნოლოგს შეუძლია შემდეგი ჩარევების-კვლევების შესრულება: ბ.ვ) კანის ალერგოლოგიური (პრიკ, კანშიდა, ფეჩ და პროვოკაციული) და პერორალური პროვოკაციული სინჯები. მითითებული დანართის თანახმად, კანონმდებლობით არის განსაზღვრული, თუ რა იგულისხმება ალერგოლოგ-იმუნოლოგის ქმედებაში პაციენტთან მიმართებით, კერძოდ, „ალერგოლოგ-იმუნოლოგი არის სერტიფიცირებული სპეციალისტი, რომელსაც აქვს მეცნიერულ მტკიცებულებებზე დაფუძნებული ცოდნა და ფლობს პრაქტიკული საექიმო საქმიანობისთვის აუცილებელ უნარებს, რომელიც შესაბამისი კომპეტენციის ფარგლებში საჭიროა ალერგია/ჰიპერმგრძნობელობითა და იმუნოლოგიური დარღვევებით მიმდინარე დაავადებათა დიაგნოსტიკის (ინ ვიტრო, ინ ვივო, ინ სიტუ), რეფერალის, მკურნალობის, რეაბილიტაციისა და პრევენციისათვის, როგორც ბავშვთა, ისე – მოზრდილთა ასაკში.“

„საექიმო სპეციალობათა პროფესიული კომპეტენციების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2015 წლის 30 მარტის №01-8/6 ბრძანების 25-ე დანართის (მე-3 მუხლის „ჭ“, „ჰ3“, „ჰ4“, „ჰ5- პუნქტები; მე-4 მუხლი, მე-5 მუხლის „ა.31“, „ა.32, „ბ.ვ“-პუნქტები) თანახმად, სამედიცინო ჩარევის – კანის დიაგნოსტიკური და მგრძნობელობითი სინჯების „Z01.5“, მედიკამენტებზე ალერგოდიაგნოსტიკის, მათ შორის, ალერგოლოგიური (პრიკ, კანშიდა, ფეჩ, პროვოკაციული) ტესტების განხორციელება/მართვა შეუძლია ექიმს, რომელიც ფლობს სახელმწიფო სერტიფიკატს სპეციალობაში „ალერგოლოგია-იმუნოლოგია“.

5. აღსანიშნავია, რომ რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 3 იანვრის დადგენილებით, ნ. ო. ცნობილი იქნა სამართალდამრღვევად საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 442-ე მუხლის მე-3 ნაწილით, ხოლო სს „...“ ასევე – საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 442-ე მუხლის მე-3 ნაწილით. სასამართლომ დაადგინა, რომ ექიმ ნ. ო-ს არ გააჩნდა სახელმწიფო სერტიფიკატი სპეციალობაში ალერგოლოგია-იმუნოლოგია, ხოლო მის მიერ პაციენტ მ. ს-სთან ჩატარებული სამედიცინო ჩარევა კანის სადიაგნოსტიკო და მგრძნობელობითი სინჯი (Z01.5) (სპეციფიკური ალერგოლოგიური ტესტი საანესთეზიო მედიკამენტ „ნოვოკაინზე“ და

არა ბრონქული ასთმის გამომწვევ რესპირატორულ ალერგენზე) წარმოადგენდა საექიმო საქმიანობას სახელმწიფო სერტიფიკატის გარეშე.

6. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2020 წლის 21 თებერვლის დადგენილებით უცვლელად დარჩა რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 3 იანვრის ზემოაღნიშნული დადგენილება. აქვე, საჩივრის ავტორს დამატებით მიეთითა, რომ დამოუკიდებელი საექიმო საქმიანობის უფლება ნ. ო-ს არ გააჩნდა, რამეთუ კანონმდებელი სამედიცინო სასწავლების დამთარების გარდა, შესაბამისი სპეციალობით საექიმო საქმიანობის განხორციელებისათვის სავალდებულოდ ითვალისწინებს სახელმწიფო სერტიფიკატის ქონას.

7. შესაბამისად, საკასაციო სასამართლო იზიარებს ქვემდგომი ინსტანციის სასამართლოს დასკვნას, რომ ექიმმა ლარინგოლოგმა – ნ. ო-მ, რომელსაც არ ჰქონდა სახელმწიფო სერტიფიკატი „ალერგოლოგია-იმუნოლოგიის“ სპეციალობით და, შესაბამისად, არ ჰქონდა ალერგიული სინჯების გაკეთების უფლება, არ გადაამისამართა პაციენტი ალერგოლოგთან, გასცდა თავისი კომპეტენციის ფარგლებს და ამისათვის დადგენილი წესის შეუსაბამოდ, თავად აუღო მ. ს-ს ალერგიული სინჯი პრეპარატ „ნოვოკაინზე“ და თავადვე მოახდინა მისი შედეგების ინტერპრეტირება, რაც მართებულად შეფასდა, როგორც უკანონო საექიმო საქმიანობა.

8. იმავდროულად, აღსანიშნავია: იმისათვის, რათა სამართლებრივად სწორად შეფასდეს მხარეთა შორის დავის საგნად ქცეული ქმედების კვალიფიკაცია, უნდა გაივლოს ზღვარი სისხლის სამართლის კოდექსის 246-ე მუხლით გათვალისწინებულ დანაშაულსა და ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 442-ე მუხლით დასჯად ქმედებას შორის, მკაფიოდ გაიმიჯნოს ამ ქმედებათა შემადგენლობისთვის სავალდებულო ნიშნები და დადგინდეს, ნ. ო-ს ქმედება – უკანონო საექიმო საქმიანობა, ექცევა ადმინისტრაციული გადაცდომის ფარგლებში, თუ მისი ქმედება გასცდა სამართალდარღვევის ფარგლებს და გამოკვეთილია დანაშაულის შემადგენლობა.

9. ამ სადავო საკითხის გამორკვევისას, უპირველესად აღსანიშნავია, რომ უკანონო საექიმო საქმიანობისათვის სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებულია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუკი უკანონო ქმედებამ – საექიმო საქმიანობამ – გამოიწვია ისეთი შედეგი, როგორიც ადამიანის ჯანმრთელობის დაზიანებაა ან უფრო მძიმე – სიცოცხლის მოსპობა. შესაბამისად, უკანონო საექიმო საქმიანობა სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებული, მატერიალური დანაშაულია და მისი შემადგენლობისათვის უკანონო საექიმო საქმიანობას აუცილებლად თან უნდა სდევდეს, ერთი მხრივ, კონკრეტული შედეგი – ადამიანის ჯანმრთელობის დაზიანება ან სიცოცხლის მოსპობა,

ხოლო, მეორე მხრივ, უნდა დადგინდეს მიზეზობრივი კავშირის არსებობა ამ უკანონო ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის.

10. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო იზიარებს ქვემდგომი ინსტანციის სასამართლოს დასკვნას, რომელიც დიდწილად დაეფუძნა საქმეზე ჩატარებულ კომისიურ სამედიცინო და ქიმიურ-ტოქსიკოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნას, რომლითაც ვერ დადგინდა თუ კონკრეტულად რომელმა მედიკამენტმა გამოიწვია პაციენტის ანაფილაქსიური შოკი ანუ პაციენტის სიკვდილის მიზეზი. ამავე დასკვნის კვალდაკვალ, ანაფილაქსიის განვითარება შესაძლოა, გამოეწვია ნებისმიერ მედიკამენტს, რაც ანესთეზიის ინდუქციის დროს იყო შეეყვანილი, ასევე – ლოკალურ ანესთეტიკს, რაც შეეყვანილი იყო ქირურგიის – ნ. ო-ს – მიერ ოპერაციის დასაწყისში. საექსპერტო კვლევის მიხედვით, დასაშვებია, რომ პრეპარატ „ნოვოკაინს“ შესაძლოა, გამოეწვია ანაფილაქსიური რეაქცია, თუმცა, იმავდროულად, აღნიშნულია, რომ მედიკამენტების ურთიერთქმედებით განპირობებული ანაფილაქსიური რეაქციები მედიცინაში ცნობილია, მაგრამ, პირველი მიზეზის დადგენა – წარმოუდგენელი. მეტიც, საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოში წარმოდგენილი არცერთი სამხილით არ დადგენილა, რომ ნ. ო-ს ქმედება – უკანონო საექიმო საქმიანობა – მიზეზობრივად უკავშირდება პაციენტის ლეტალურ შედეგს, ურომლისოდაც იგი არ განხორციელდებოდა. შესაბამისად, მტკიცებულებების შეფასების დროს გაჩენილი ეჭვები, რომლებიც ვერ დადასტურდა კანონით დადგენილი წესით, *In dubio pro reo* – პრინციპიდან გამომდინარე, მართებულად გადაწყდა ბრალდებულის/მსჯავრდებულის სასარგებლოდ და დადგინდა, რომ ნ. ო-ს ქმედებაში საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 246-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული არ არის გამოკვეთილი და, ამდენად, სადავო კვალიფიკაციის ნაწილში ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივარი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

11. იმავდროულად, საკასაციო სასამართლო ასევე ვერ დაეთანხმება დაცვის მხარის პოზიციას, თითქოსდა, ნ. ო. სრულიად უდანაშაულოა და უნდა გამართლდეს, რამეთუ საპირისპიროს მტკიცება გამომდინარეობს მხარეთა მონაწილეობით გამოკვლეული, ურთიერთმეჯერებული და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობიდან, რომელიც ცხადყოფს, რომ მკურნალმა ექიმმა – ნ. ო-მ, ოპერაციამდე, ალერგიული ანამნეზის გამოსარკვევად, არ ჩაუტარა სათანადო გამოკითხვა პაციენტს, არ გადაამისამართა იგი ალერგოლოგთან და სათანადო წესების დაუცველად, თავად ჩაუტარა ალერგიული სინჯი პრეპარატ „ნოვოკაინზე“, რომლის შედეგები თავადვე შეაფასა და მიიჩნია, რომ იყო უარყოფითი. ადგილობრივი საანესთეზიო საშუალების – „ნოვოკა-

ინისა“ და „ადრენალინის“ განზავებული ხსნარის ინექციის პროცესში, მ. ს-ს განუვითარდა ტაქიკარდია, რომელიც გადაიზარდა პარკუჭთა ფიბრილაციაში და, მიუხედავად გატარებული რეანიმაციული ღონისძიებებისა, პაციენტი გარდაიცვალა. საექსპერტო კვლევით დადგინდა, რომ სწორად ჩატარებული კანის ალერგიული სინჯის და ანესთეზიის ინდუქციის დროს გამოსაყენებელ მედიკამენტებზე ალერგიული სინჯის ჩატარების შემთხვევაში, გაიზრდებოდა ალერგიული წინასწარგანწყობის გამოვლენის შანსი.

12. საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრის 1999 წლის 14.06. №206/ო ბრძანებით დამტკიცებულები ხელშეკრულების №.... თანახმად, პაციენტი მ. ს-სა და საავადმყოფოს ადმინისტრაციას შორის დაიდო ხელშეკრულება, რითაც მკურნალმა აიღო ვალდებულება მ. ს-სათვის ჩატარებინა სათანადო მკურნალობა. ამავ ხელშეკრულებით განისაზღვრა მხარეთა უფლება-მოვალეობები, მათ შორის: მკურნალი ვალდებული იყო შეექმნა ყოველგვარი პირობები „პაციენტის სრულყოფილი მკურნალობისათვის“, „სრულყოფილად ეწარმოებინა დანართი №1-ის შევსება“... შესაბამისად, მ. ს-ს მკურნალი ექიმი ვალდებული იყო წინასაოპერაციოდ, პაციენტის საფუძვლიანი გამოკითხვით, გამოერკვია მისი ალერგიული წინასწარგანწყობა და ამგვარად შეკრებილი ანამნეზის გათვალისწინებით, ალერგიულობის პირობებში, მიეღო სათანადო გადაწყვეტილება შემდგომი ღონისძიებების თაობაზე. მიუხედავად ამისა, ნ. ო-მ სათანადოდ არ გამოიკვლია პაციენტის ალერგიულობის საკითხი, რასაც, თავის მხრივ, ცხადყოფს ამ კუთხით შედგენილი ერთადერთი სამედიცინო დოკუმენტიც – ფორმა №IV-300-7/ა – პაციენტის წინასაოპერაციო კითხვარიც, რომელშიც ყველა კითხვაზე პასუხი უარყოფითია, მათ შორის: „ნ. გაქვთ თუ არა თავის ტკივილი – არა“, „13. „გაქვთ თუ არა ბრონქული ასთმის მოვლენები – არა“, „33. გაქვთ თუ არა ალერგია მედიკამენტებზე – არა“, „36. ღებულობთ თუ არა მედიკამენტებს – არა“... მაშინ, როდესაც სამედიცინო დოკუმენტაციაში – ფორმა №IV-300-15/ა – წინასაოპერაციო ეპიკრიზის თანახმად, მ. ს-ს ჩივილებია: ცხვირით სუნთქვის გაძნელება, თავის ტკივილი, ხშირი ჰაიმორიტი; დაავადების დინამიკა – ქრონიკული; ობიექტური მონაცემებითა და კლინიკურ-დიაგნოსტიკური გამოკვლევების შედეგებით პაციენტს აღენიშნება ცხვირის ძგიდის გამრუდება და ნიჟარების ჰიპერტროფია. შესაბამისად, ზემოაღნიშნული წინააღმდეგობები ნათლად მიუთითებს წინასაოპერაციო გამოკითხვის ფორმალურობაზე, მაშინ, როდესაც სათანადო გამოკითხვის შემთხვევაში, შესაძლოა, მ. ს-ს ალერგიული ანამნეზი შეცვლილიყო. ზემოაღნიშნულის კვალდაკვალ, ალერგოლოგთან პაციენტის გადამისამართებით, შესაძლო იყო ანაფილაქსიური შოკის განვითარების რისკის შემცირება და, შესაბამი-

სად, სასიკვდილო შედეგის თავიდან არიდება, თუმცა ნ. ო-ს უსაფუძვლო თვითმედოვნებით შედეგი თავიდან ვერ იქნა არიდებული. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ ნ. ო-ს ქმედება სამართლებრივად სწორად შეფასდა, როგორც მ. ს-ს გაუფრთხილებლობით სიცოცხლის მოსპობა, შესაბამისად, მისი მსჯავრდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 116-ე მუხლის 1-ელი ნაწილით, კანონიერი და დასაბუთებულია და არ არსებობს დაცვის მხარის საკასაციო საჩივრის დაკმაყოფილებისა და მსჯავრდების ნაწილში განაჩენის გაუქმების ან შეცვლის რაიმე წინაპირობა.

13. ბრალდების მხარის მიერ სადავო სასჯელთან მიმართებით აღსანიშნავია, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეს წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაცქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით – მის მისწრაფებას, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს და ზარალებულს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია.

14. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია: როდესაც საკითხი ეხება ეროვნულ სასამართლოებში სამართალწარმოების განხორციელებას, მთლიანი სამართალწარმოება, მათ შორის, სასამართლო განხილვა, უნდა აკმაყოფილებდეს პოზიტიური ვალდებულების მოთხოვნებს, კანონის ძალით იქნეს დაცული ადამიანთა სიცოცხლე. მაშინ, როდესაც არ არსებობს აბსოლუტური ვალდებულება, რომ ყოველი ბრალდების საქმე დამთავრდეს პირის მსჯავრდე-

ბით ან კონკრეტული სასჯელის დანიშვნით, ეროვნული სასამართლოები არ უნდა იყვნენ განწყობილი იმისთვის, რომ დაუშვან სიცოცხლის წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულების დაუსჯელად დატოვება. სასამართლოს ამოცანა, შესაბამისად, შემოიფარგლება იმის განხილვით, რამდენად შეიძლება ჩაითვალოს, რომ სასამართლოებმა თავიანთი გადაწყვეტილებების მიღებისას კონვენციის მე-2 მუხლის მოთხოვნების შესაბამისი, სათანადო ყურადღება გამოიჩინეს და, რომ, სასამართლოს, როგორც შემაკავებლის როლი და ამ როლის ის მნიშვნელობა, რაც მას ეკისრება სიცოცხლის უფლების დარღვევების პრევენციაში, არ შერყეულა (იხ.: მაგალითად: *Enukidze and Girgvliani v. Georgia*, no. 25091/07, §242, *Vazagashvili and Shanava v. Georgia*, no. 50375/07, § 84).

15. ამავდროულად აღსანიშნავია, რომ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს განმარტებით: სასჯელთან დაკავშირებული კონსტიტუციური შეზღუდვის არსი არის პროპორციული სასჯელის დაკისრება მნიშვნელოვნად ინდივიდუალიზებული სახით, რა დროსაც მხედველობაში მიიღება დანაშაულის სიმძიმე, დამნაშავის ბრალი და დანაშაულის შედეგად გამოწვეული ზიანი (კონკრეტული დაზარალებულისთვის თუ საზოგადოებისთვის), დამნაშავის პერსონალური მახასიათებლები და საქმის კონკრეტული გარემოებები იმისთვის, რათა განისაზღვროს, როგორი სასჯელი იქნება შესაბამისი პირის რეაბილიტაციისა და საზოგადოების დაცვისთვის ამ კონკრეტული დამნაშავის შეკავების გზით. მხოლოდ ამგვარ პირობებში შეასრულებს სასჯელი თავის მიზნებს (საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 24 ოქტომბრის №1/4/592 გადაწყვეტილება საქმეზე „საქართველოს მოქალაქე ბექა წიქარიშვილი საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, II-97). სამართლებრივ სახელმწიფოში კანონზომიერია მოლოდინი, რომ სასჯელი, თავისი შინაარსით, ფორმით, თვისებრივად და არსებითად გასცდება შურისძიების პრიმიტიულ სურვილს, რომელსაც არაფერი აქვს საერთო სამართალთან და რომელიც ობიექტურად ვერ შეუწყობს ხელს ვერც ადამიანების, საზოგადოების დაცულობას, ვერც დანაშაულის შემცირებას და ვერც დამნაშავე პირის რესოციალიზაციას, საბოლოოდ, ვერ შეუწყობს ხელს ვერც სამართლის პროგრესულ და მისი დანიშნულების შესაბამის განვითარებას და ვერც საზოგადოების წევრების ჰარმონიულ თანაარსებობას, შედეგად, ვერ უზრუნველყოფს იმ სამართლებრივ წესრიგს, რომლის დაცვისთვისაც უნდა გამოიყენებოდეს სახელმწიფოს იძულების უკიდურესი საშუალებები (იხ.: საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 24 ოქტომბრის №1/4/592 გადაწყვეტილება საქმეზე „საქართველოს მოქალაქე ბექა წიქარიშვილი საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, II-43).

16. განსახილველ შემთხვევაში, საკასაციო სასამართლო აფასებს,

როგორც სასჯელის დანიშვნის ზოგადსავალდებულო გარემოებებს, ასევე – მსჯავრდებულის ინდივიდუალურ მახასიათებლებს, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე და 53-ე მუხლების მოთხოვნათა გათვალისწინებით და მიიჩნევს, რომ ნ. ო-ს სასჯელის სახით შეფარდებულ შინაპატიმრობასთან ერთობლივად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 43-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, დამატებითი სასჯელის სახით უნდა ჩამოერთვას საექიმო საქმიანობის უფლება – მაქსიმალური ვადით, რაც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

17. საკასაციო სასამართლოს, ჩადენილი დანაშაულის საშიშროების ხასიათის, ხარისხისა და დამნაშავის პიროვნების გათვალისწინებით, შეუძლებლად მიიჩნევს, შეუნარჩუნოს ნ. ო-ს საექიმო საქმიანობის უფლება. ამავდროულად მსჯავრდებულის პიროვნული მახასიათებლებისა და სოციალური მდგომარეობიდან გამომდინარე, პროფესიული საქმიანობის უფლების ჩამორთმევის პირობებში, სასჯელის, როგორც ზოგადი, ასევე კერძო პრევენციული მიზნების შესრულება, სრულად შესაძლებლად მიაჩნია ნ-ს მიმართ არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენებით, რამეთუ დანაშაულის განმეორების შესაძლო რისკი, მოცემულ შემთხვევაში, დიდწილად სწორედ გამოყენებული დამატებითი სასჯელით – საექიმო საქმიანობის აკრძალვით – არის დაზღვეული. მსჯავრდებულის წარსული ცხოვრებისა და მისი სოციალური სტატუსის გათვალისწინებით, საზოგადოებისაგან მისი იზოლაციისა და კანონით განსაზღვრულ თავისუფლების აღკვეთის დაწესებულებაში მოთავსების აუცილებლობა, მოცემულ შემთხვევაში, არ არის გამოკვეთილი.

18. ამავდროულად, აღსანიშნავია, რომ „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, უნდა გაუნახევრდეს დანიშნული სასჯელი განზრახი დანაშაულის ჩადენისთვის ნასამართლობის არმქონე პირს, რომელმაც ჩაიდინა დანაშაული, რომელიც, მათ შორის, გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 116-ე მუხლის 1-ელი ნაწილით, თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია. აქედან გამომდინარე, ვინაიდან სასამართლოში წარმოდგენილია მსჯავრდებულის ვრცელი პოზიცია, თუმცა არა – დაზარალებულის უფლებამონაცვლის თანხმობა ნ. ო-ს მიმართ „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის გავრცელების თაობაზე, მსჯავრდებულის მიმართ „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალის-

წინებული ამნისტია ვერ გავრცელდება. ამავე კანონის მე-4 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, ერთი მეხუთედით უნდა შეუმცირდეს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელი ქალ მსჯავრდებულს, რომელზედაც არ ვრცელდება ამ კანონის პირველი-მე-3 მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია და რომელსაც ამ კანონის მე-7 მუხლით განსაზღვრული დანაშაული არ ჩაუდენია, თუმცა ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, ამ მუხლის მე-2 პუნქტის მოქმედება არ ვრცელდება იმ პირზე, რომელმაც ჩაიდინა დანაშაული, რომელიც გათვალისწინებულია, მათ შორის, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 116-ე მუხლის 1-ელი ნაწილით და რომელზედაც დაზარალებულის თანხმობის არარსებობის გამო არ გავრცელდა ამ კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ელი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით

და ა დ ბ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ნ. ო-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ თ. გ-ს საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

2. ქვემო ქართლის საოლქო პროკურორის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ხატია გოგრიჭიანის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენში შევიდეს შემდეგი ცვლილება:

4. ნ. ო. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 116-ე მუხლის 1-ელი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და მიესაჯოს შინაპატიმრობა – 1 წლითა და 6 თვით;

5. მასვე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 43-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, დამატებითი სასჯელის სახით ჩამოერთვას საექიმო საქმიანობის უფლება – 3 წლით;

6. ცნობად იქნეს მიღებული, რომ ნ. ო-ს შინაპატიმრობა მოხდილი აქვს;

7. სხვა ნაწილში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად;

8. განაჩენი საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

4. სატრანსპორტო დანაშაული

**ავტომობილის მოძრაობის უსაფრთხოების წესის
დარღვევა იმის მიერ, ვინც ამ სატრანსპორტო საშუალებას
მართავს, რამაც გამოიწვია ერთი პირის ჯანმრთელობის
ნაკლებად მძიმე დაზიანება და ერთი პირის –
ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება**

**ბანაჩენი
საქართველოს სახელით**

№783აპ-25

25 თებერვალი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**მ. გაბინაშვილი (თავმჯდომარე),
ნ. სანდოძე,
ლ. თევზაძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა თბილისის პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ლევან ვეფხვაძისა და მსჯავრდებულ გ. ს-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების – ა. შ-ის, აგრეთვე, ტ. კ-სა და ნ. თ-ას საკასაციო საჩივრების დასაშვებობის საკითხი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 11 ივლისის განაჩენზე.

აღწერილობით – სამოტივაციო ნაწილი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

1.1. გ. ს. ცნობილ იქნა ბრალდებულად საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის (შემდგომში – საქართველოს სსკ-ის) 276-ე მუხლის მე-2 ნაწილითა და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილით (ავტომობილის მოძრაობის უსაფრთხოების წესის დარღვევა იმის მიერ, ვინც ამ სატრანსპორტო საშუალებას მართავს, რამაც გამოიწვია ერთი პირის ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება და ერთი პირის – ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის, რაც გამოიხატა შემდეგით:

2021 წლის 25 აგვისტოს, დაახლოებით 16:50 საათზე, ქ. თ-შიმიმდებარედ, გ. ს-მა, რომელიც მართავდა ავტომობილ „BMW-ს“, სახელმწიფო ნომრით: ..., საფრთხე შეუქმნა გ. ბ-ის მართვის ქვეშ მყოფ მოტოციკლ „კავასაკს“, სარეგისტრაციო ნომრით: ...-, რომელიც მოცურდა და შეეჯახა ხეს. საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევა გამოწვეული

იყო გ. ს-ს მიერ „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტის მოთხოვნათა უგულვებელყოფით. საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის შედეგად, გ. ბ-მა მიიღო ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე, ხოლო მისმა მგზავრმა – გ. ო-მა – მძიმე (სიცოცხლისათვის საშიფათო) დაზიანება.

2. პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება:

2.1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2024 წლის 20 სექტემბრის განაჩენით გ. ს. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის მე-2 და მე-4 ნაწილებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 10 000 ლარი. მასვე, საქართველოს სსკ-ის 43-ე მუხლის თანახმად, 2 წლით ჩამოერთვა სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება.

2.2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2024 წლის 20 სექტემბრის განაჩენი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში გაასაჩივრეს ბრალდებისა და დაცვის მხარეებმა. ბრალდების მხარემ მოითხოვა მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის – თავისუფლების აღკვეთის შეფარდება, ხოლო დაცვის მხარემ – გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

3. სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება:

3.1. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 11 ივლისის განაჩენით მხარეთა სააპელაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდა და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2024 წლის 20 სექტემბრის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

3.2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 11 ივლისის განაჩენი საქართველოს უზენაეს სასამართლოში გაასაჩივრეს თბილისის პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორმა ლევან ვეფხვაძემ, აგრეთვე, მსჯავრდებულ გ. ს-ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატებმა – ა. შ-მა, ტ. კ-ემ და ნ. თ-ამ. ბრალდების მხარემ მოითხოვა მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის – თავისუფლების აღკვეთის შეფარდება, ხოლო დაცვის მხარემ – გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

4. კასატორების არგუმენტები:

4.1. ადვოკატების – ტ. კ-სა და ნ. თ-ს განმარტებით, გასაჩივრებული განაჩენი უკანონოა, რადგან სასამართლომ არ გაიზიარა მათ მიერ წარდგენილი ექსპერტიზის დასკვნა და დაეყრდნო ბრალდების მხარის

მიერ წარდგენილ დასკვნას, რომელიც არ არის უტყუარი, ექსპერტის დასკვნა და ჩვენება ურთიერთსაწინააღმდეგო და ცალკეულ საკითხებთან მიმართებით არაზუსტია. ადვოკატის მტკიცებით, ექსპერტმა ისე გასცა დასკვნა, რომ არ გამოუყენებია შესაბამისი პროგრამა იმის დასადგენად, ავტომობილი და მოტოციკლი მოძრაობდნენ თუ არა ერთსა და იმავე ზოლში, მას აღნიშნული საკითხი უტყუარად არ დაუდგენია, მაშინ როდესაც დაცვის მხარის მიერ წარდგენილი ექსპერტიზის დასკვნით დასტურდება, რომ სატრანსპორტო საშუალებები ერთსა და იმავე ზოლში მოძრაობდნენ. ადვოკატი ა. შ-იც საკუთარ საკასაციო საჩივარს აფუძნებს ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილი ექსპერტიზის დასკვნის კრიტიკას და მიიჩნევს, რომ სწორედ დაცვის მხარის მიერ წარდგენილი ექსპერტიზის დასკვნა არის მეცნიერულად დასაბუთებული, ემყარება მაღალ ტექნოლოგიურ სტანდარტებს, ექსპერტებმა კი სრულად და ამომწურავად ახსნეს მათ მიერ გაცემული დასკვნის გარშემო არსებული ყველა საკითხი. ადვოკატი დამატებით ყურადღებას ამახვილებს დაზარალებულის მიერ სიჩქარის გადაჭარბებაზე, რაც, ასევე, დადგენილია მათ მიერ წარმოდგენილი ექსპერტიზის დასკვნით.

4.2. ბრალდების მხარის განმარტებით, მსჯავრდებულისათვის დაწინიებული არასაპატიმრო სასჯელი არის წამახალისებელი, არ იწვევს მსუსხავ ეფექტს მსჯავრდებულზე სამართლიანად ზემოქმედების თვალსაზრისით, ამასთან, არ შეესაბამება ჩადენილი ქმედების სიმძიმესა და სახიათს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, დაზარალებულთათვის მიყენებული ზიანის ხარისხსა და მოცულობას.

5. საკასაციო სასამართლოს შეფასებები:

5.1. საკასაციო სასამართლომ შეისწავლა სისხლის სამართლის საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრების მოთხოვნის საფუძვლიანობა და მიიჩნია, რომ მხარეთა საკასაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებულ განაჩენში, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის საფუძველზე, უნდა შევიდეს ცვლილება, შემდეგ გარემოებათა გამო:

5.2. საკასაციო სასამართლო სრულად ეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობას და აღნიშნავს, რომ გასაჩივრებული განაჩენი გ. ს-ს საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის მე-2 და მე-4 ნაწილებით მსჯავრდების ნაწილში ეფუძნება კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით, სრულყოფილად და ობიექტურად გამოკვლეულ, ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს მსჯავრდებულის მიერ მისთვის მსჯავრდშერაცხილი ქმედების ჩადენას, კერძოდ:

5.3. შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმის თანახმად, 2021

ნლის 25 აგვისტოს, გამომძიებლის მიერ დათვალიერდა თ-ში, მ-ს მარცხენა სანაპიროზე მდებარე რესტორან „თ-ის“ მიმდებარე ტერიტორია. შემთხვევის ადგილზე სავალი გზა არის ჰორიზონტალური პროფილის, რომელიც დაფარულია ასფალტის, მშრალი, უდფექტო საფარით. გზა განკუთვნილია ორმხრივი მოძრაობისათვის, გ. ც-ის ქუჩის მხრიდან ვ. ბ-ის სახელობის ხიდის მიმართულებით და პირიქით. ბ-ის ხიდის მიმართულებით სამოძრაო ზოლის სიგანე არის 8,5 მეტრი, ხოლო საპირისპირო სამოძრაო ზოლის სიგანე – 8,7 მეტრი. ც-ის ქუჩის მიმართულებით, მარჯვენა მხრიდან, გზას ეკვრის 3,0 მეტრი სიგანის ტროტუარი, რომლის მიღმაც მიედინება მდინარე მ-ი. საპირისპირო მიმართულებით ტროტუარის სიგანე არის 3,6 მეტრი, სადაც განთავსებულია №... ელექტრო განათების ბოძები. №... ელ. განათების ბოძზე განთავსებულია საგზაო ნიშანი – „სიჩქარის შეზღუდვა 70 კმ/სთ სიჩქარემდე“. ტროტუარზე ასევე არის შეჯახების შედეგად დაზიანებული ხე. ტროტუარის მიღმა მდებარეობს რესტორანი „თ-ი“. №... ელ. განათების ბოძიდან ბ-ის ხიდის მიმართულებით, 1,5 მეტრში, გზაზე, ნაქცეულ მდგომარეობაში არის მოტოციკლი „კავასაკი“, სახელმწიფო ნომრით: ..., რომლის ერთი ნაწილი მიღებულია ბორდიურზე, ხოლო მეორე ნაწილი დაცილებულია 0,2 მეტრით. მისგან, იმავე მიმართულებით, 2,8 მეტრში და ბორდიურთან 0,3 მეტრის დაცილებით, აგდია საბურავი. ვ...ის ხიდის მიმართულებით, შემთხვევის ადგილამდე მარჯვენა მხარეს, გზის მიღმა განთავსებულია ა.გ. სადგური – „ვ-ი“, რომელსაც დამონტაჟებული აქვს ვიდეო სამეთვალყურეო კამერები (ოქმს ერთვის სქემა).

5.4. საქართველოს შსს-ის საექსპერტო-კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის ექსპერტიზის სამმართველოს 2021 წლის 15 სექტემბრის სატრანსპორტო-ტრასოლოგიური ექსპერტიზის – დასკვნითა და ექსპერტ დ. ლ-ის ჩვენებით დგინდება, რომ ავტომობილს – „BMW 750LI“, სახ. № P... ავარიული დაზიანება არ აღენიშნება; მოტოციკლზე „KAWASAKI“, სახ. №C..., არსებული დაზიანებები, თავიანთი ფორმითა და განვითარების ხასიათით, დამახასიათებელია რაიმე მკვრივ საგანთან შეჯახება-ურთიერთქმედებისათვის. წარმოდგენილი ავტომობილის საჭით მართვის მექანიზმი და სამუხრუჭე სისტემა ტექნიკურად გამართულ მდგომარეობაშია. მოტოციკლის როგორც საჭით მართვის მექანიზმი, ისე – სამუხრუჭე სისტემა გამოსულია მწყობრიდან, მათზე ძლიერი მექანიკური ძალების ზემოქმედების შედეგად, რასაც ადგილი ექნებოდა ავტო-საგზაო შემთხვევის დროს. ავტომობილისა და მოტოციკლის შეჯახების კუთხის დადგენა შეუძლებელია, ვინაიდან მათზე ურთიერთკონტაქტის კვალი აღმოჩენილი ვერ იქნა.

5.5. ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის

ეროვნული ბიუროს 2022 წლის 22 მარტის №... სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, შპს „ა...-ის“ სტაციონარული პაციენტის №... სამედიცინო ბარათისა და ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობის ჩანაწერების თანახმად, მოქ. გ. ბ-ს, 2021 წლის 25 აგვისტოს, დაესვა დიაგნოზი: თავის ტვინის შერყევა. ცხვირის ძვლების მოტეხილობა, ცხვირის ღია ქრილობა, თავის სხვა ნაწილების ღია ქრილობა, მრავლობითი ტრავმები – დაუზუსტებელი, სკროტუმის და სათესლეს ღია ქრილობა, მუცლის კედლის დაჟეჟილობა, ბოქვენის სიმფიზის ტრავმული გაგლეჯვა, მუცლის, ზურგის ქვედა ნაწილისა და მენჯის ზედაპირული ტრავმები – დაუზუსტებელი. წარმოდგენილ სამედიცინო დოკუმენტში ასევე მითითებულია სხეულზე ექსკორიაციები და ჰემატომები. დაზიანება მიეკუთვნება ნაკლებად მძიმე ხარისხს, ჯანმრთელობის ხანგრძლივი მოშლით. წარმოდგენილ სამედიცინო დოკუმენტში ქრილობების მორფოლოგიური სურათის არასრული აღწერილობის გამო, მათი მიმყენებელი საგნის განსაზღვრა შეუძლებელია. სხვა ყველა დაზიანება განვითარებულია რაიმე მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით.

5.6. ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2022 წლის 16 თებერვლის №... სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, შპს „ა...-ის“ ბეჭდით დამონმებული სტაციონარული პაციენტის №... სამედიცინო ბარათის შესაბამისად, გ. ბ-ს მიუმართავს აღნიშნული კლინიკისათვის 25.08.2021 წელს 17:15 საათზე (გაენერა 28.09.2021წ. 16:00 საათზე), სადაც დაესვა დიაგნოზი: მრავლობითი ტრავმები – დაუზუსტებელი, ორმხრივ ტრავმული ჰემოპნევმოთორაქსი, ნეკნების მრავლობითი მოტეხილობა, გულმკერდის ღრუს სხვა დაზუსტებული ორგანოების ტრავმა, თავის ტვინის კეროვანი ტრავმა, ტრავმული სუბარაქნოიდული სისხლჩაქცევა, ბარძაყის ქვედა ბოლოს მოტეხილობა, ოთხთავა კუნთის და მყესის ტრავმა, ელენთის ტრავმა, ტეტანუსის ვაქცინა. გართულებები: სუნთქვის მწვავე უკმარისობა, ორმხრივი ჰიდროთორაქსი, სეპტიცემია დაუზუსტებელი, ანემია დაუზუსტებელი, ღვიძლის მწვავე და ქვემწვავე უკმარისობა, პნევმონია – დაუზუსტებელი, სხვა სახის დაზუსტებული კოაგულაციური დეფექტები. სისხლის თეთრი უჯრედების სხვა დაზუსტებული დაზიანებები, ჰიპოსპლენიზმი. სამედიცინო დოკუმენტაციაში აღწერილია კეფის ძვლის მარცხენა როკის ხაზოვანი მოტეხილობა ცდომის გარეშე, მრავლობითი ექსკორიაციები სხეულის სხვადასხვა არეში, მარცხენა თირკმლის სუბკაფსულარული ჰემატომა, მარჯვენა ტაბუხის ფოსოს ლატერალურ კიდეებთან მცირე ზომის ძვლოვანი ფრაგმენტი. დაზიანებები განვითარებული არიან რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნება სხეულის და-

ზიანებათა მძიმე ხარისხს, როგორც სიცოცხლისათვის სახიფათოს.

5.7. დაზარალებულ გ. ბ-ის ჩვენებით, 2021 წლის 25 აგვისტოს, დილით, კუთვნილი „კავასაკის“ ფირმის მოტოციკლით, საგზაო მოძრაობის უსაფრთხოების ყველა წესის დაცვით, გადაადგილდებოდა თ-ი. საჭესთან იჯდა თავად, ხოლო უკან – მისი მეგობარი გ. ო-ი. ორივეს ეხურა ჩაფხუტი. დაახლოებით, 15:00- 16:00 საათზე, ბენზინგასამართ სადგურ „ვ-თან“ შეჩერებისა და მოხვევის შემდეგ, მდინარე „მ-ს“ მარცხენა სანაპიროზე მოძრაობა განაგრძეს, დაახლოებით, 70 კმ/სთ სიჩქარით, რა დროსაც, მათ გვერდით ჩაუარა შავი ფერის „BMW-ს“ მარკის ავტომობილმა. ავტომობილი მიდიოდა წინ, მოტოციკლი წამოეწია და მიჰყვებოდა უკან, მანქანის მარჯვენა საბურავის გასწვრივ, ხოლო ავტომობილის წინ მიდიოდა სატვირთო მანქანა. მოულოდნელად შავი ფერის „BMW-ს“ მარკის ავტომობილმა მკვეთრად მიმართა საჭე მარცხნიდან მარჯვნივ, რა დროსაც, სავარაუდოდ, არ ჰქონდა ჩართული მოხვევის ნიშანი. სახიფათო „ჩაჭრის“ მანევრის შესრულებისას, ვინაიდან მოტოციკლი იმყოფებოდა ავტომანქანის უკანა მარჯვენა საბურავთან მცირე მანძილში, გ. ბ-მა სცადა ავტომანქანაზე შეჯახებისაგან თავის არიდება და თავადაც მარჯვნივ მიმართა საჭე, რა დროსაც, მოტოციკლი მოცურდა, შეეჯახა ტროტუართან მდებარე ხეს, ხოლო გ. ბ-ი და გ. ო-ი დაეცნენ ტროტუარზე. დაზარალებულმა გ. ო-მა დაადასტურა გ. ბ-ის ჩვენება.

5.8. გ. ს-ს ჩვენებით, 2021 წლის 25 აგვისტოს, კუთვნილი „BMW-ს“ მარკის ავტომობილით, სამ მეგობართან ერთად, გადაადგილდებოდა მდინარე მ-ს მარცხენა სანაპიროზე, გზის მარცხენა ზოლში, დაშვებული 70 კმ/სთ სიჩქარით. მის წინ, დაახლოებით, იმავე სიჩქარით მოძრაობდა სატვირთო ავტომანქანა, რომელიც არ უქმნიდა დაბრკოლებას. მოძრაობისას მოესმა „განწირული ხმა“ (ხმა არ ეკუთვნოდა ადამიანს, თუმცა, ვერ გაიგო რით იყო ხმაური გამოწვეული ან საიდან მოდიოდა) და პოტენციური საფრთხის თავიდან ასაცილებლად, მიიღო ზოლის შეცვლისა და მარჯვნივ გადაჯგუფების გადაწყვეტილება. მანამდე, უკანა ხედვის სარკეში დაინახა, რომ დაახლოებით 5-6 მეტრში, მის უკან და ოდნავ მარჯვნივ მოძრაობდა მოტოციკლი (კიდევ უფრო შორს მოჰედი), თუმცა ზოლის შეცვლის მომენტში, როდესაც გაიხედა მარჯვენა გვერდით სარკეში, მარჯვენა ზოლი თავისუფალი იყო და მოტოციკლი არ დაუნახავს. ბრალდებულის განმარტებით, გადაჯგუფებისას მოტოციკლი იმყოფებოდა მის სამოძრაო ზოლში, გვერდითა ზოლში კი შედარებით დაბალი სიჩქარით, დაახლოებით, 2-3-4 მეტრით უკან, მიდიოდა თეთრი ფურგონი. მას შემდეგ, რაც დარწმუნდა, რომ ზოლს უსაფრთხოდ შეიცვლიდა და ფურგონს დაბრკოლებას არ შეუქმნიდა, იმავე სიჩქარით დაიწყო მარჯვნივ გადასვლა და როგორც შემდეგ ვი-

დეოჩანანერში ნახა, მანევრი დაწყებული ჰქონია მოტოციკლსაც. ზოლის შეცვლით, ფურგონის წინ უნდა ჩამდგარიყო, ვინაიდან მათ შორის დისტანცია ამის შესაძლებლობას იძლეოდა. მანევრის დასრულებისა და მარჯვენა სამოძრაო ზოლში ჩადგომის მომენტში, ბრალდებულს მოესმა ხმა და აღმოჩნდა, რომ მოტოციკლი ხეს შეეჯახა, სარკეში დაინახა მოტოციკლის დამტვრევა. ბრალდებულის განმარტებით, თავად, ისევე როგორც მის წინ მიმავალი სატვირთო ავტომანქანა ერთნაირი, დაახლოებით, 70 კმ/სთ სიჩქარით მოძრაობდნენ და შესაბამისად, წინ მიმავალ სატრანსპორტო საშუალებას არანაირი დაბრკოლება არ შეუქმნია, აღნიშნული არ გამხდარა ზოლის შეცვლის მიზეზი.

5.9. შემთხვევის ამსახველი ვიდეოჩანანერის თანახმად, 16:48:56 საათზე, საავტომობილო გზაზე, მარჯვნიდან, შედის მოტოციკლი, რომელზეც იმყოფება ორი პირი და აგრძელებს მოძრაობას. 16:48:59 საათზე, კადრში მარცხნიდან შემოდის ავტომობილი, რომელიც, მის წინ მიმავალ სატვირთო ავტომობილთან მიმართებით, მალევე ფარავს დისტანციას და აღმოჩნდება მის უკან, მცირე მანძილის დაშორებით. თავის მხრივ, მოტოციკლიც ეწევა ავტომობილს და ასევე მცირე დისტანციით, მიჰყვება უკან და მარჯვნივ (დაახლოებით, უკანა მარჯვენა საბურავის გასწვრივ). სწორედ ამ დროს, სატვირთოსთან მიახლოებისთანავე, ავტომობილი მარჯვნივ აკეთებს მკვეთრ მანევრს, რის შემდეგაც, ორივე სატრანსპორტო საშუალება (ავტომობილი და მოტოციკლი) გადის კადრიდან.

5.10. საკასაციო სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაქცევს დაცვის მხარის მიერ სადავოდ გამხდარ საქართველოს შსს-ის საექსპერტო-კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის ექსპერტიზის სამმართველოს ავტოტექნიკური ექსპერტიზის 2021 წლის 2 ნოემბრის №... დასკვნას, რომლის თანახმად: მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში, მძღოლ გ. ბ-ს საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის თავიდან აცილება არ შეეძლო და მის მოქმედებაში „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნათა უგულვებელყოფა არ აღინიშნება; მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში, მძღოლ გ. ს-ს მოქმედება არ შეესაბამება „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტის მოთხოვნებს, რომელთა დაცვის შემთხვევაში, მოცემულ საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევას ადგილი არ ექნებოდა.

5.11. დასკვნის კვლევით ნაწილში ექსპერტმა, მათ შორის, გამოიყენა შემთხვევის ამსახველი ვიდეომასალა, რომლის თანახმად, დაახლოებით, 70 კმ/სთ სიჩქარით (მძღოლის განმარტებით) მოძრავი მოტოციკლი იმყოფება წარმოსახვით პირველ სამოძრაო ზოლში, წარმოსახვით მეორე სამოძრაო ზოლში, დაახლოებით, 70 კმ/სთ სიჩქარით მოძრავი (ავტომობილ „ბმვ-ს“ მძღოლის განმარტებით) ავტომობილ „ბმვ-ს“

მარჯვენა უკანა ნაწილთან, რა დროსაც, ავტომობილი „ბმვ“ გადაადგილებას იწყებს მარჯვნივ, რითაც საფრთხე ექმნება მოტოციკლის მძღოლს. თავის მხრივ, მოტოციკლის მძღოლი იწყებს მკვეთრად გადაადგილებას მარჯვნივ და მისი უკანა საბურავის სიახლოვეს წარმოიქმნება ბოლი, რაც მიუთითებს საბურავის შესაძლო დაბლოკვაზე, რაც, თავის მხრივ, მოტოციკლის კონსტრუქციიდან გამომდინარე, გამოიწვევდა მდგრადობის დაკარგვას.

5.12. ექსპერტმა თ. დ-ემ დაადასტურა აღნიშნული დასკვნის სისწორე და განმარტა, რომ მასთან წარდგენილი მასალები სრულიად საკმარისი იყო ავტოტექნიკური ექსპერტიზის ჩასატარებლად. ავტომობილი „ბმვ“ მოძრაობდა სავალი ნაწილის მარცხენა ნაწილში, ხოლო მოტოციკლი მის უკან და მარჯვნივ. ისეთი კადრი, რომ მოტოციკლი უშუალოდ „ბმვ-ს“ უკან მოძრაობდეს, არ ყოფილა. ავტომობილის და მოტოციკლის მოძრაობის სიჩქარეები თავად მძღოლების განმარტებებიდან არის აღებული, ვინაიდან ვიდეოჩანაწერი აღნიშნულის შესაძლებლობას არ იძლევა. შესაბამისად, დასკვნაში მითითებული გარემოება, რომ ორივე სატრანსპორტო საშუალება მოძრაობდა დაახლოებით 70 კმ/სთ სიჩქარით, ემყარება მძღოლების ჩვენებებს. როდესაც სავალი ნაწილი წყვეტილი ზოლით არ არის გაყოფილი, მძღოლი თავად იღებს გადაწყვეტილებას სამოძრაო ზოლის დაყოფის შესახებ. ექსპერტმა განმარტა, რომ მძღოლის მხრიდან საფრთხის შემცველი მანევრის გაკეთება გამართლებულია მაშინ, როდესაც ამის უკიდურესი აუცილებლობა არსებობს, მაგრამ გასწრებისას ან მოხვევისას მანევრი, ყველა შემთხვევაში, უნდა იყოს უსაფრთხო. მძღოლი უნდა დარწმუნდეს, რომ მისი მანევრით საფრთხეს არ უქმნის სხვას. კანონში პირდაპირი ჩანაწერი არ არის, თუმცა, რეკომენდაციებში მითითებულია რომ, როდესაც მძღოლს ესმის მოტოციკლის ხმა, მაქსიმალურად უნდა ეცადოს, დარჩეს სამოძრაო ზოლში და არ შეასრულოს მანევრი. როდესაც საუბრობს, რომ მოტოციკლი და ავტომობილი, ორივე მოძრაობდა 70 კმ/სთ-ით, მხედველობაში აქვს საფრთხის წარმოქმნის, მძღოლის მხრიდან მანევრის დაწყების მომენტი. მოცემულ შემთხვევაში, მნიშვნელობა ჰქონდა საფრთხის წარმოქმნის მომენტში, თუ როგორ იყვნენ ისინი განლაგებული. საფრთხის წარმოქმნის მომენტამდე, თუ რომელი რა სიჩქარით მოძრაობდა, აბსოლუტურად უინტერესოა ავტოტექნიკური კვლევისთვის. მოწმის განმარტებით, ვიდეოჩანაწერი დეტალურად დაათვალიერა, როგორც ვიზუალურად, პროგრამულად, ისე – გადიდებით და შენელებული კადრით. რომელი პროგრამით იხელმძღვანელა, არ ახსოვს, დასკვნაშიც არ აქვს მითითებული. ექსპერტის განმარტებით, მისთვის ცნობილია ტრაექტორიის დამდგენი პროგრამების შესახებ და მიუთითა ერთ-ერთ მათგანზე („ვირთუალ ქრაში“), თუმცა, ეს

პროგრამა არ გამოუყენებია, ვინაიდან ვიდეოჩანაწერის ხარისხი არ აძლევდა ამის საშუალებას. ექსპერტის ინტერესს ტრაექტორიის დადგენა არ წარმოადგენდა. მოცემულ შემთხვევაში, მთავარი იყო მომენტი საფრთხის წარმოქმნიდან შეჯახებამდე. ვიდეოკადრების გასუფთავების მიზანი იყო, რომ აეღო ორი წერტილი, რომელსაც ავტომობილი გაივლიდა გარკვეულ დროში და ამ დროს აიღებდა ვიდეოჩანაწერიდან. ამ ორი წერტილის ალების საშუალება არ მიეცა, ვინაიდან კამერა იღებდა მახვილი კუთხიდან. მოწმემ ასევე დაადასტურა, რომ ჩანაწერი დაამუშავა „ფოტოშოპით“. იმ შემთხვევაში, თუ დასკვნის შედგენისას მთლიანად დაეყრდნობოდა ვიდეომასალას, მაშინ ექსპერტიზაში ჩართავდა ექსპერტ ჰაბიტოსკოპს. მან ვიდეოჩანაწერი გამოიყენა იმ ვიზუალიზაციისათვის, თუ რომელი სატრანსპორტო საშუალება რა მიმართულებით გადაადგილდებოდა. მისთვის საინტერესო იყო ის მომენტი, როდესაც „ბმვ-მ“ დაიწყო მანევრი ანუ საფრთხის წარმოქმნის მომენტიდან შეჯახებამდე. აქედან გააკეთა დასკვნა.

5.13. ექსპერტმა ასევე განმარტა, გზის სიგანისა (8,5 მ) და იმის გათვალისწინებით, რომ გზა არ იყო დაყოფილი წყვეტილი ხაზებით, ავტომობილი და მოტოციკლი იმყოფებოდნენ ერთ სამოძრაო ზოლში. იმის დადგენა, თუ რომელ ზოლში მოძრაობდა – მნიშვნელოვანია, თუმცა მტკიცებით ფორმაში ამის თქმა იქნებოდა სუბიექტური. დასკვნის თანახმად, მოტოციკლი იმყოფებოდა ავტომობილის უკან და მარჯვნივ. მისი აზრით, თუ სავალ ნაწილს სუბიექტურად დავყოფთ წარმოსახვით სამოძრაო ზოლებად, მანქანა და მოტოციკლი მოძრაობენ სხვადასხვა ზოლში. იმ პირობებში, როდესაც ზოლები არ არის გამოყოფილი, დარღვევის დასადგენად გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს არა იმას, ვინ რომელ ზოლში იმყოფება, არამედ – სატრანსპორტო საშუალებების განლაგებას. მოწმის განმარტებით, იმ შემთხვევაშიც კი, თუ სავალი ნაწილი ზოლებით არ არის დაყოფილი, როდესაც მძღოლი ერთი მხრიდან გადმოდის მეორე მხარეს, ვალდებულია დაიცვას მანევრი, რასაც ითვალისწინებს „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტი.

5.14. საკასაციო სასამართლო არ ეთანხმება კასატორთა პოზიციას ექსპერტის ჩვენების, მათ შორის, კვლევისას გამოყენებულ პროგრამებთან დაკავშირებით, ურთიერთგამომრიცხავი და წინააღმდეგობრივი ხასიათის შესახებ, სრულად იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობას და აღნიშნავს, რომ ექსპერტის ჩვენება დამაჯერებლად და თანმიმდევრულად აღწერს ჩატარებული კვლევის პროცესს, არ შეიცავს წინააღმდეგობას ან ბუნდოვანებას მტკიცების საგანში შემავალ, საქმისთვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებებთან მიმართებით. ექსპერტმა თ. დ-ემ დეტალურად და ამომწურვად განმარტა მის

მიერ ჩატარებული კვლევის პროცესი, მიუთითა კვლევისას გამოყენებულ მასალებზე, მათ შორის, ვიდეოჩანაწერზე, ისაუბრა მათი გამოყენების ფარგლებზე, მოცულობასა და მიზნობრიობაზე, მიუთითა გამოყენებული პროგრამის – „ფოტოშოპის“ შესახებ და განმარტა ტრაექტორიის დამდგენი პროგრამის გამოყენებლობის მიზეზი. საგულისხმოა, რომ ექსპერტის დასკვნა და მისი ჩვენება ერთმნიშვნელოვანია ავტოსაგზაო შემთხვევაში მონაწილე სატრანსპორტო საშუალებების სამოძრაო ზოლებთან მიმართებით. რაც შეეხება დასკვნის შედგენისას გამოყენებულ ლიტერატურას, ეს უკანასკნელი თავად დასკვნაშია მითითებული. შესაბამისად, არ იკვეთება გარემოება, რომელიც ეჭვქვეშ დააყენებდა ექსპერტს. დ-ის მიერ გაცემული დასკვნის სანდოობას. სააპელაციო სასამართლომ დეტალურად გაანალიზა კასატორთა არგუმენტები და დაცვის მხარის მიერ სადავოდ გამხდარ გარემოებებს დასაბუთებული, ამომწურავი პასუხი გასცა. კასატორთა პოზიცია სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობის არამართებულობის შესახებ, საფუძველს მოკლბულია.

5.15. რაც შეეხება დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს სატრანსპორტო ტექნიკურ-ტრასოლოგიური ექსპერტიზის 2022 წლის 15 ივლისის №... დასკვნას, ეს უკანასკნელი სრულიად საპირისპიროს მეტყველებს, კერძოდ, დასკვნის თანახმად: მოცემულ კონკრეტულ პირობებში, საქმეში არსებული მასალების მიხედვით, შემთხვევაში მონაწილე ავტომობილი „ბმვ-ს“ (სახ. ნომრით: ...) მძღოლი, გ. ს., ტექნიკური თვალსაზრისით საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის თავიდან აცილებას ვერ შეძლებდა და მის მოქმედებაში „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნათა უგულებელყოფა არ აღინიშნება; მოცემულ კონკრეტულ პირობებში, საქმეში არსებული მასალების მიხედვით, შემთხვევაში მონაწილე მოტოციკლ „კავასაკის“ (სახ. ნომრით: ...) მძღოლის – გ. ბ-ის მოქმედება, ტექნიკური თვალსაზრისით, არ შეესაბამება „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 33-ე მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტების მოთხოვნებს, რომელთა დაცვის პირობებში, კონკრეტული საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევა გამოიწვევს იქნებოდა.

5.16. აღნიშნული ექსპერტიზის დასკვნის კვლევითი ნაწილიც ემყარება საქმის მასალებს, მათ შორის, სატრანსპორტო საშუალებების მძღოლთა გამოკითხვის ოქმებსა და შემთხვევის ამსახველ ვიდეომასალას. დასკვნის კვლევითი ნაწილის თანახმად, უშუალოდ საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის წინ, როცა შემთხვევაში მონაწილე ავტომობილის მძღოლმა მიიღო გადაწყვეტილება, რომ შეესრულებინა მარჯვნივ გადაჯგუფების მანევრი და დაიწყო აღნიშნული მანევრის

შესრულება, ამ მომენტისათვის, მოტოციკლი იმყოფებოდა მის უკან იმავე, მეორე სამოძრაო ზოლში, შესაბამისად, მოცემულ საგზაო სიტუაციაში, ავტომობილი „ბმვ“ მოტოციკლის მძღოლისათვის წარმოადგენდა ლიდერ სატრანსპორტო საშუალებას. გარდა ამისა, ავტომობილის მძღოლს „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტი ავალდებულებდა მანევრი შეესრულებინა უსაფრთხოდ, რაც შეასრულა კიდეც, ვინაიდან, როდესაც ავტომობილის მძღოლმა დაიწყო პირველ სამოძრაო ზოლში გადმოსვლა, იმ მომენტისათვის პირველ სამოძრაო ზოლში მოძრაობდა თეთრი ფერის მიკროავტობუსი, რომელსაც „ბმვ-ს“ მძღოლის მხრიდან შესასრულებელი მანევრით საფრთხე არ ექმნებოდა. რაც შეეხება მის უკან იმავე, მეორე სამოძრაო ზოლში მოძრავ მოტოციკლს, მის მიმართ ავტომობილ „ბმვ-ს“ მძღოლს არანაირი ვალდებულება არ ჰქონდა, ვინაიდან მოცემულ საგზაო სიტუაციაში, „ბმვ-ს“ მძღოლი, ფაქტობრივად, ვერც წარმოიდგენდა იმ ფაქტს, რომ მოტოციკლის მძღოლი ორ სატრანსპორტო საშუალებას შორის გავლით შეასრულებდა „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონით გაუთვალისწინებელ მანევრს.

5.17. იმავდროულად, ხსენებული დასკვნის თანახმად, შემთხვევაში მონაწილე ავტომობილი კამერის დაფარვის ზონაში შემოსვლისას მოძრაობს დაახლოებით იგივე სიჩქარით, რა სიჩქარითაც მოძრაობენ სხვა სატრანსპორტო საშუალებები, მოცემულ კონკრეტულ პირობებში – გზის მოცემული უბნისთვის და კონკრეტული საგზაო სიტუაციისათვის მიღებული სიჩქარით. რაც შეეხება მოტოციკლის მძღოლს, იგი კამერის დაფარვის ზონაში შემოდის ბენზინგასამართი სადგურის ტერიტორიიდან, შედის მ-ს მარცხენა სანაპიროს სავალ ნაწილზე, იწყებს აჩქარებას, გადადის მეორე სამოძრაო ზოლში და მალევე უახლოვდება შემთხვევაში მონაწილე ავტომობილ „ბმვ-ს“. აღნიშნული მოქმედების შესრულება, ტექნიკური თვალსაზრისით, შესაძლებელია მხოლოდ იმ პირობებში, თუ მოტოციკლის მძღოლი გადააჭარბებდა გზის მოცემული უბნისთვის დასაშვებ სიჩქარეს, სხვა შემთხვევაში, მოტოციკლი ვერ წამოეწეოდა ავტომობილს და მათ შორის სანყისი დისტანციის შემცირება, გზის მოცემული უბნისთვის დასაშვები სიჩქარით მოძრაობის პირობებში – შეუძლებელი იქნებოდა. თუ გავითვალისწინებთ აღნიშნულ გარემოებებს, ცალსახად შეიძლება ითქვას, რომ შემთხვევაში მონაწილე ავტომობილი უშუალოდ საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის დროს, მოძრაობდა გზის მოცემული უბნისთვის და საგზაო სიტუაციისათვის შესაფერისი სიჩქარით, ხოლო შემთხვევაში მონაწილე მოტოციკლის მძღოლი კი – გაცილებით მაღალი სიჩქარით. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის მექანიზმი, ტექნიკური თვალსაზრისით, არ შეიძლება განვითა-

რებულიყო იმ პირობებში, როგორც ეს მოტოციკლის მძღოლისა და მისი მგზავრის გამოკითხვის ოქმებშია მოცემული. მოცემულ კონკრეტულ პირობებში, საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის მექანიზმი, ტექნიკური თვალსაზრისით უნდა განვითარებულიყო იმ პირობებში, როგორც ეს შემთხვევაში მონაწილე ავტომობილ „ბმვ-ს“ მძღოლის გამოკითხვის ოქმშია მოცემული. ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დაადასტურეს ექსპეტიზმა ლ. ა-ემ და დ. გ-მა.

5.18. ექსპერტ ლ. ა-ის ჩვენებით, მისი კვლევა შემოიფარგლა ვიდეოჩანანერის შესწავლით. კვლევით დადგინდა, რომ პირველად მიმართულებას მარჯვნივ იცვლის ავტომობილი „ბმვ“, ხოლო შემდეგ, იგივე მიმართულებით, მის უკან მდგომი მოტოციკლი. მოტოციკლი ავტომობილს უკან, მარჯვენა კიდე სათნ მიჰყვება. მოწმის განმარტებით, ვიდეოჩანანერის მიხედვით, სატრანსპორტო საშუალებების სიჩქარეების დადგენა შეუძლებელი იყო.

5.19. ექსპერტ დ. გ-ის ჩვენებით, კომპლექსური კვლევა ჩატარდა სისხლის სამართლის საქმის მასალებისა და ვიდეოჩანანერის საფუძველზე. ვიდეოჩანანერზე ასახული სატრანსპორტო საშუალებების გაბარიტებიდან და განლაგებიდან გამომდინარეც ჩანს, რომ მანქანა და მოტოციკლი გადაადგილდებოდნენ ერთ სამოძრაო ზოლში. მათი ერთ ზოლში ყოფნის ფაქტი დასტურდება ლ. ა-ის კვლევით და თავადაც მეცნიერულად გამოთვალა. მან არ გაიზიარა „ბმვ-ს“ მძღოლის, გ. ს-ს გამოკითხვის ოქმი იმ ნაწილში, რომ სარკეში გახედვისას მოტოციკლი დაინახა ძალიან ახლოს, ვინაიდან აღნიშნული ეწინააღმდეგება სატრანსპორტო შემთხვევის განვითარების მექანიზმს. ექსპერტმა საგზაო შემთხვევის განვითარების მექანიზმი ახსნა შემდეგნაირად: დაზარალებული მოძრაობდა 70 კმ/სთ-ზე მეტი სიჩქარით და მაღალი სიჩქარით მიუახლოვდა „ბმვ-ს“. პირველი „ბმვ-მ“ დაიწყო მარჯვნივ გადაჯგუფება, ამ მომენტში, მოტოციკლი იმყოფებოდა მის სამოძრაო ზოლში, მაგრამ ეს უკანასკნელი ჩქარა მიუახლოვდა ავტომობილს და თვითონაც უკვე განსაზღვრული ჰქონდა მარჯვნივ მანევრის გაკეთება, თუმცა, „ბმვ-მ“ დაასწრო. მათ შორის იყო მანძილი, რაც მოტოციკლის მძღოლს აძლევდა იმის საშუალებას, რომ შეეფასებინა სიტუაცია. ექსპერტის განმარტებით, გ. ს-ს მანევრის გამოყენების წესი არ დაურღვევია, ვინაიდან მისი მანევრი შეიძლება სახიფათო ყოფილიყო უკიდურეს მარჯვენა, პირველ ზოლში მოძრაობის თეთრი ფერის „ფორდ ტრანზიტისთვის“, რომელიც მოძრაობდა ნელა და მის უკან. გ. ს. დარწმუნდა, რომ „ფორდ ტრანზიტს“ საფრთხეს არ უქმნიდა და დაიწყო მანევრის გაკეთება მარჯვნივ. მოტოციკლი კი ამ დროს იმყოფებოდა მის უკან და უნდა მიეცა მისთვის საშუალება, რომ მანევრი დაემთავრებინა. გ. ს. ვერ წარმოიდგენდა იმას, რომ დაზარალებულიც მარჯვნივ დაიწყებდა მანევრს და

მათ შორის შევარდებოდა. მონმემ მტკიცებით ფორმაში განაცხადა, რომ ავტოსაგზაო შემთხვევის მიზეზი იყო მოტოციკლის გადაჭარბებული სიჩქარე, რაც დასტურდება ვიდეოჩანაწერით. მისი თქმით, ვიდეოჩანაწერში ჩანს, რომ მოტოციკლს უფრო მაღალი სიჩქარე უნდა ჰქონოდა. არ არის გამორიცხული, მანქანას 50 კმ/სთ სიჩქარე ჰქონოდა და მოტოციკლს მასზე მეტი – 65 კმ/სთ სიჩქარე (ანუ ორივეს დასაშვებ 70 კმ/სთ-ზე ნაკლები), მაგრამ მთავარი ის არის, რომ ერთ ზოლში მიდიოდნენ და ერთ ზოლში რა სიჩქარითაც არ უნდა ემოძრავათ, უკან მიმავალი სატრანსპორტო საშუალება ვალდებული იყო, მანევრის დასრულების შესაძლებლობა მიეცა წინ მიმავალი მანქანისათვის. მოტოციკლს 65 კმ/სთ სიჩქარითაც რომ ემოძრავა, იგივე დარღვევა დადგინდებოდა, ვინაიდან მართალია, სიჩქარე იქნებოდა დასაშვები (70 კმ/სთ-ზე ნაკლები), მაგრამ კონკრეტული სიტუაციისათვის შეუსაბამო.

5.20. საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი ექსპერტიზის დასკვნა მოტოციკლის მძღოლის მიერ სიჩქარის გადაჭარბების დადგენილად მიჩნევასთან დაკავშირებით, ბუნდოვანია. კერძოდ, ექსპერტს არ ჩაუტარებია რაიმე სახის ტექნიკური გაანგარიშება სატრანსპორტო საშუალებების სიჩქარის დადგენის მიზნით, ექსპერტიზის დასკვნა არ სცემს პასუხს კითხვაზე, თუ რა დისტანციაზე იმყოფებოდნენ მოტოციკლი და ავტომობილი საწყის ეტაპზე. კერძოდ, მას შემდეგ, რაც კამერის დაფარვის ზონაში გამოჩნდა მოტოციკლი და ბენზინგასამართი სადგურის ტერიტორიიდან დაიწყო მ-ს მარცხენა სანაპიროს სავალ ნაწილზე შესვლა, სწორედ ამ მომენტში, რა დისტანცია არსებობდა მასსა და ავტომობილ „ბმვ-ს“ შორის. ამ კითხვაზე პასუხის გაცემას გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს იმის დასადგენად, რამდენად დასჭირდებოდა მოტოციკლის მძღოლს სიჩქარის გადაჭარბება იმისათვის, რომ წამოსწეოდა ავტომობილს და შეემციებინა მათ შორის არსებული საწყისი დისტანცია. ექსპერტი მოტოციკლის მძღოლის მიერ სიჩქარის გადაჭარბებას საფუძვლად უდებს მხოლოდ იმ არგუმენტს, რომ მოტოციკლმა მასსა და ავტომობილს შორის საწყისი დისტანცია შეამცირა, მაშინ როდესაც, რამდენი იყო საწყისი დისტანცია, განსაზღვრული არ არის. ვიდეოჩანაწერის თანახმად, მას შემდეგ, რაც მოტოციკლი ჩნდება კამერის დაფარვის ზონაში და იწყებს გზის სავალ ნაწილზე შესვლას, იგი, თითქმის, თანაბარ სიბრტყეში იმყოფება ავტომობილ „ბმვ-სთან“. შესაბამისად, ექსპერტიზის დასკვნა მოტოციკლის მიერ სიჩქარის გადაჭარბების ან 70 კმ/სთ-ზე ნაკლები, მაგრამ ავტომობილთან შედარებით მეტი და კონკრეტული სიტუაციისათვის შეუსაბამო სიჩქარით მოძრაობის ნაწილში, არ არის უტყუარი. ამასთან, მისი გაზიარების შემთხვევაშიც კი, უტყუარად დადგენილი არ არის ინარჩუნებდა თუ არა მოტოციკლი იმავე სიჩქარეს უშუალოდ საფ-

რთხის წარმოქმნის მომენტშიც. უფრო მეტიც, ამ ნაწილში ექსპერტის დასკვნა ბუნდოვანი და წინააღმდეგობრივია, კერძოდ, როგორც უკვე აღინიშნა, ექსპერტი მოტოციკლის მძღოლის მიერ სიჩქარის გადაჭარბებას საფუძვლად უდებს მხოლოდ იმ არგუმენტს, რომ მოტოციკლი წამოენია ავტომობილს და შეამცირა სანყისი დისტანცია, ხოლო შემდეგ ასკვნის, რომ უშუალოდ საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის დროს, მოტოციკლის მძღოლი მოძრაობდა გაცილებით მაღალი სიჩქარით. ექსპერტის მიერ მითითებული გარემოება, რომ, თითქოს, შემცირდა სანყისი დისტანცია, შესაძლებელია მიუთითებდეს საფრთხის შექმნის მომენტამდე მოტოციკლის მიერ სიჩქარის გადაჭარბებაზე (რაც, თავის მხრივ, როგორც უკვე აღინიშნა, სადავო და ბუნდოვანია), თუმცა, ეს გარემოება თავისთავად არ გულისხმობს მოტოციკლის მიერ გადაჭარბებული სიჩქარის შენარჩუნებას უშუალოდ საფრთხის წარმოქმნის მომენტში. ამასთან, სააპელაციო სასამართლო სწორად აღნიშნავს, რომ მოტოციკლის მიერ სიჩქარის გადაჭარბების ნაწილში დაცვის მხარის ექსპერტის ლოგიკით ხელმძღვანელობის შემთხვევაში, იმავეს თქმა შეიძლება ავტომობილის მძღოლზეც, რადგან იგი კამერის დაფარვის ზონაში შემოსვლისას, საკმაოდ მცირე დროში ფარავს მასსა და მის წინ მიმავალ სატვირთო ავტომანქანას შორის არსებულ მანძილს, რის შესახებაც ექსპერტი ყურადღებას არ ამახვილებს.

5.21. ამასთან, სააპელაციო სასამართლო სწორად აყენებს კითხვის ნიშნის ქვეშ ექსპერტის მტკიცებას, თითქოს, ავტომობილსა და მოტოციკლს შორის საკმაო მანძილი არსებობდა იმისთვის, რომ ამ უკანასკნელს შეეფასებინა სიტუაცია. აღნიშნული, ერთი მხრივ, ეწინააღმდეგება თავად ვიდეოჩანანერს, სადაც ნათლად ჩანს მოტოციკლისა და ავტომობილის სიახლოვე, ხოლო, მეორე მხრივ, ეწინააღმდეგება გ. ს-ს მიერ გამოძიებისათვის მიწოდებულ ინფორმაციას, რომლის მიხედვით, როდესაც მან უკანა ხედვის მარჯვენა სარკეში გაიხედა, მოტოციკლი მასთან ძალიან ახლოს იყო, რაც, თავის მხრივ, საფუძველს აცლის ექსპერტიზის დასკვნის იმ ნაწილს, სადაც მითითებულია, რომ საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევის მექანიზმი, ტექნიკური თვალსაზრისით, უნდა განვითარებულიყო იმ პირობებში, როგორც ეს შემთხვევაში მონაწილე ავტომობილ „ბმვ-ს“ მძღოლის გამოკითხვის ოქმშია მოცემული.

5.22. რაც შეეხება დაცვის მხარის მიერ სადავოდ გამხდარ გარემოებას, კერძოდ, მოძრაობდნენ თუ არა შემთხვევაში მონაწილე სატრანსპორტო საშუალებები ერთსა და იმავე ზოლში, ექსპერტიზის დასკვნები ამ თვალსაზრისითაც ურთიერთსწინააღმდეგოა, თუმცა, „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტი სატრანსპორტო საშუალებების მძღოლს ავალდებულებს, იმგვარად შეასრულოს მანევრი, რომ საფრთხე არ შეუქმნას მის უკან, წინ და

გვერდით როგორც თანმხვედრი, ისე საპირისპირო მიმართულებით მოძრავე საგზაო მოძრაობის მონაწილეებს, მათი მდებარეობის, მოძრაობის მიმართულებისა და სიჩქარის გათვალისწინებით, მიუხედავად იმისა, თუ რომელ ზოლში მოძრაობს იგი. ერთი მხრივ, საქართველოს შსს-ის საექსპერტო-კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის ექსპერტიზის სამმართველოს ავტოტექნიკური ექსპერტიზის 2021 წლის 2 ნოემბრის №... დასკვნითა და ექსპერტ თ. დ-ის ჩვენებით დამაჯერებლად დადგენილია, რომ მოტოციკლი იმყოფებოდა წარმოსახვით პირველ სამოძრაო ზოლში, წარმოსახვით მეორე სამოძრაო ზოლში მოძრავე ავტომობილ „ბმვ-ს“ მარჯვენა უკანა ნაწილთან. მეორე მხრივ, ერთსა და იმავე ზოლში მოძრაობის შემთხვევაშიც კი, მძღოლი არ თავისუფლდება სათანადო სიფრთხილის გამოჩენისა და მანევრის წესის დაცვის ვალდებულებისაგან, მით უფრო, მოცემულ შემთხვევაში, სატრანსპორტო საშუალებათა განლაგების გათვალისწინებით. კერძოდ, ვიდეოჩანანერის თანახმად, მოტოციკლი მოძრაობს ავტომობილის უკან და მარჯვნივ, რაც დადასტურებულია როგორც ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ექსპერტიზის დასკვნით, ისე – დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი ექსპერტიზის დასკვნის შემდგენი ექსპერტის – ლ. ა-ის ჩვენებით. ამდენად, სასამართლო ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის ექსპერტიზის დასკვნას იმის შესახებ, რომ, თითქოს, მანევრის შესრულებისას ავტომობილ „ბმვ-ს“ მძღოლს მოტოციკლის მძღოლის მიმართ არანაირი ვალდებულება არ ჰქონდა. სატრანსპორტო საშუალებათა განლაგების გათვალისწინებით, ერთსა და იმავე ზოლში მოძრაობის შემთხვევაშიც კი, გ. ს. ვალდებული იყო, დაეცვა მანევრის წესი. ზემოაღნიშნული კანონის თანახმად, იგი მანევრის დაწყებამდე, უნდა დარწმუნებულიყო, რომ საფრთხეს არ შეუქმნიდა მის უკან, წინ და გვერდით როგორც თანმხვედრი, ისე – საპირისპირო მიმართულებით მოძრავე საგზაო მოძრაობის მონაწილეებს.

5.23. ამდენად, სააპელაციო სასამართლომ საქმეში არსებული ფაქტობრივი გარემოებები და მტკიცებულებები სრულყოფილად, ობიექტურად და სამართლებრივად სწორად შეაფასა. გასაჩივრებული განაჩენი ეფუძნება კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით, სრულყოფილად და ობიექტურად გამოკვლეულ, ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს გ. ს-ს მიერ საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის მე-2 და მე-4 ნაწილებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენას, რის გამოც, არ არსებობს დაცვის მხარის მოთხოვნის დაკმაყოფილების საფუძველი.

5.24. საკასაციო სასამართლო ასევე არ იზიარებს ბრალდების მხარის მოთხოვნას მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელის გამ-

კაცრების შესახებ და აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

5.25. საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას.

5.26. საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის მე-4 ნაწილი სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს ჯარიმას ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით სამიდან ხუთ წლამდე, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევას ვადით სამ წლამდე.

5.27. საკასაციო სასამართლო კვლავაც განმარტავს, რომ სასჯელის მიზნის რეალიზაციას სასჯელის სიმკაცრე კი არა, მისი გარდაუვალობა განაპირობებს. მთავარია, არა დამნაშავეს მკაცრად დასჯა, არამედ ის, რომ დანაშაულის შემთხვევა არ დარჩეს სათანადო რეაგირების გარეშე და ეს რეაგირება იყოს დამნაშავეს პიროვნების, მის მიერ ჩადენილი ქმედების, მის მიმართ არსებული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების მაქსიმალური სიზუსტით შეფასების ადეკვატური. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გამოვლენილა.

5.28. საკასაციო სასამართლოს შეფასებით, სააპელაციო სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას სრულად გაითვალისწინა კონკრეტული საქმის ინდივიდუალური გარემოებები, ჩადენილი ქმედების ხასიათი და სიმძიმე, მისი საშიშროება, მოვალეობათა დარღვევის ზომა და ხასიათი, დამდგარი შედეგი, სასჯელის მიზნების მიღწევის შესაძლებლობანი და საქართველოს სსკ-ის 39-ე, 53-ე მუხლების მოთხოვნათა გათვალისწინებით, გ. ს-ს შეუფარდა კანონიერი და სამართლიანი, მუხლის სანქციის შესაბამისი სასჯელი – ჯარიმა 10 000 ლარი, ხოლო დამატებით სასჯელად – სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლების ჩამორთმევა 2 წლით, რომელიც აკმაყოფილებს სასჯელის პროპორციულობის მოთხოვნას, უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების მიღწევას და არ ეწინააღმდეგება საქართველოს უზენაესი სასამართლოს პრაქტიკას.

5.29. იმავედროულად, გ. ს-ს მიმართ უნდა გავრცელდეს „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონი, კერძოდ: ხსენებული კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისგან თავი-

სუფლდება პირი, რომელმაც ჩაიდინა დანაშაული, რომელიც გათვალისწინებულია, მათ შორის, საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის მე-2 ან მე-4 ნაწილით, თუ თითოეული დაზარალებული ამ კანონის აღსრულებისას გამოძიების ორგანოს ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ აღნიშნულ პირზე გავრცელდეს ამ პუნქტით გათვალისწინებული ამნისტია. ამ კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, ერთი მეექვსედით შეუმცირდეს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელი პირს, რომელზედაც არ ვრცელდება ამ კანონის პირველი-მე-3 მუხლებით გათვალისწინებული ამნისტია და რომელსაც ამ კანონის მე-7 მუხლით განსაზღვრული დანაშაული არ ჩაუდენია. ხსენებული კანონის მე-9 მუხლის პირველი პუნქტით კი – ამ კანონის მე-4 მუხლით (გარდა მე-4 მუხლის მე-4 ან მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა) გათვალისწინებული სასჯელის შემცირება ვრცელდება ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნულ რეალურ სასჯელზე, პირობით მსჯავრსა და გამოსაცდელ ვადაზე, აგრეთვე სხვა სასჯელზე (გარდა ჯარიმისა, ქონების ჩამორთმევისა, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვისა და სამხედრო წოდების ჩამორთმევისა).

5.30. ამდენად, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის დანაწესის თანახმად, მართალია, გ. ს-სათვის ძირითადი სასჯელის სახით დანიშნულ ჯარიმაზე არ ვრცელდება ამ კანონის მოქმედება, თუმცა, დამატებით სასჯელად დანიშნულ სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლების ჩამორთმევაზე ზემოაღნიშნული კანონის მოქმედება უნდა გავრცელდეს, კერძოდ: ვინაიდან სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი არ არის დაზარალებულთა თანხმობა გ. ს-ს მიმართ „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის გამოყენების თაობაზე, მის მიმართ ვერ გავრცელდება აღნიშნული კანონის პირველი მუხლის მე-2 პუნქტის მოქმედება, თუმცა, ხსენებული კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტისა და მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის მოთხოვნათა გათვალისწინებით, დამატებითი სასჯელის სახით დანიშნული სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლების ჩამორთმევა – 2 წლით უნდა შეუმცირდეს 1/6-ით და უნდა განესაზღვროს სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლების ჩამორთმევა 1 წლითა და 8 თვით.

5.31. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 11 ივლისის განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილება.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის

301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მე-3 ნაწილით, „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. თბილისის პროკურატურის საპროკურორო სამმართველოს პროკურორ ლევან ვეფხვაძის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

2. მსჯავრდებულ გ. ს-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების – ა. შ-ის, აგრეთვე, ტ. კ-სა და ნ. თ-ას საკასაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს;

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 11 ივლისის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

4. გ. ს. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის მე-2 და მე-4 ნაწილებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 10 000 ლარი. მასვე, დამატებით სასჯელად 2 წლით ჩამოერთვას სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტისა და მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის საფუძველზე, შეუმცირდეს 1/6-ით და განესაზღვროს სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლების ჩამორთმევა 1 წლითა და 8 თვით;

5. ცნობად იქნეს მიღებული, რომ გ. ს-ს მიმართ შეფარდებული ალკეითის ღონისძიება – გირაო – გაუქმებულია. განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში გირაოს შემტანს სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახთ შეტანილი თანხა;

6. საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულებების ბედი გადანაცვდეს საქართველოს სსსკ-ის 81-ე მუხლის შესაბამისად, კერძოდ:

მოტოციკლი „კავასაკი“, სახელმწიფო ნომრით: ...- და ავტომანქანა „BMW“, სახელმწიფო ნომრით: ... (განთავსებულია საჯარიმო სადგომზე) – დაუბრუნდეთ კანონიერ მფლობელებს ან მათი ნდობით აღჭურვილ პირებს;

ვიდეოჩანაწერი ერთ ელექტრონულ დისკზე (ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს), აგრეთვე, გ. ბ-ისა და გ. ო-ის სამედიცინო დოკუმენტაცია ორ კონვერტად (ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს) – შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით;

7. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა გამოტანისთანავე;

8. განაჩენი საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

სისხლის სამართლის პროცესი

პირმოწინააღმდეგე

1. კასაცია

საკასაციო საჩივრის დაუშვებლად ცნობის შესახებ

განმინება

საქართველოს სახელმწიფო

საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის შემოწმების შესახებ

№ 1125აპ-25

30 მარტი, 2026 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

ნ. სანდოძე (თავმჯდომარე),

მ. გაბინაშვილი,

ლ. თევზაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 5 ნოემბრის განაჩენზე საქართველოს გენერალური პროკურატურის შინაგან საქმეთა სამინისტროს გენერალურ ინსპექციასა და ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის დეპარტამენტის პროკურორ ზაზა ქორიძის საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხი და

გამოარკვია:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

1.1. მ. გ-ე (პირადი ნომერი: ...) ცნობილ იქნა ბრალდებულად საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის (შემდგომში – საქართველოს სსკ-ის) 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შეძენა, შენახვა და გასაღება (2023 წლის 21 ოქტომბრის „მ-შ“ ეპიზოდი)) საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შეძენა, შენახვა და გასაღება (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კ-შ“, „...ის“ და „...“ ეპიზოდი)), საქართველოს სსკ-ის 261-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-8 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ფსიქოტროპული ნივთიერების უკანონო

შეძენა, შენახვა და გასაღება (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კ-შ“ ეპიზოდი)) და საქართველოს სსკ-ის 2731-ე მუხლის მე-2 ნაწილითა და ამავე მუხლის მე-8 ნაწილით (მარიხუანას უკანონო შეძენა, შენახვა და გასაღება (2023 წლის 21 ოქტომბრის „.....“ ეპიზოდი)) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის, რაც გამოიხატა შემდეგით:

1.2. 2023 წლის 21 ოქტომბერს, ქ. თ-ში, ქუჩა, კორპუსი №..., ბინა №...-ში მ. გ-მ მის მიერ გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, უკანონოდ შეძენილი და შენახული 3,72343 გრამი განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება მდმა (3,4-დიმეტილენდიოქსიმეტამფეტამინი) უკანონოდ გაასაღა კ. ხ-ზე, რაც იმავე დღეს ამოღებული იქნა შს სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ კ. ხ-ის ზემოაღნიშნული საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას.

1.3. 2023 წლის 21 ოქტომბერს, ქ. თ-ში, ქუჩა, კორპუსი №..., ბინა №...-ში მ. გ-მ მის მიერ გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, უკანონოდ შეძენილი და შენახული 1,010156 გრამი დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება კოკაინი (ფუძე), 0,00041 გრამი დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ...ი (ლსდ) და 0,021 გრამი დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება დმტ (დიმეტილტრიფტამინი) უკანონოდ გაასაღა კ. ხ-ზე, რაც იმავე დღეს ამოღებულ იქნა შს სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ კ. ხ-ის ზემოაღნიშნული საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას.

1.4. 2023 წლის 21 ოქტომბერს, ქ. თ-ში, ქუჩა კორპუსი №..., ბინა №...-ში მ. გ-მ მის მიერ გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, უკანონოდ შეძენილი და შენახული 13,39012 გრამი განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ფსიქოტროპული ნივთიერება კეტამინი უკანონოდ გაასაღა კ. ხ-ზე, რაც იმავე დღეს ამოღებული იქნა შს სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ კ. ხ-ის ზემოაღნიშნული საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას.

1.5. 2023 წლის 21 ოქტომბერს, ქ. თ-ში, ქუჩა კორპუსი №..., ბინა №...-ში მ. გ-მ მის მიერ გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, უკანონოდ შეძენილი და შენახული 24,8 გრამი ნარკოტიკულ საშუალება გამომშრალ მარიხუანას შემცველი, მწვანე ფერის გამომშრალი მცენარეული მასა უკანონოდ გაასაღა კ. ხ-ზე, რაც იმავე დღეს ამოღებული იქნა შს სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ კ. ხ-ის ზემოაღნიშნული საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას.

2. პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება:

2.1. თბილისის საქალაქო სასამართლომ დაადგინა, რომ ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი უტყუარ მტკიცებულებათა ერ-

თობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა დაადასტურებდა მ. გ-ის მიერ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „მ-შ“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კ-შ“, „ლ-შ“ და „დ-შ“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 261-ე მუხლის მე-8 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კეტამინის“ ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-8 ნაწილით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „.....ის“ ეპიზოდი), გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენა.

2.2. თბილისის საქალაქო სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მ. გ-ემ ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „მ-შ“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კ-შ“, „ლ-შ“ და „დ-შ“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 261-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კ-შ“ ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „.....ის“ ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულები, რაც გამოიხატა შემდეგით:

2.2.1. 2023 წლის 21 ოქტომბერს, ქ. თ-ში, ქუჩა, კორპუსი №..., ბინა №...-ში მ. გ-ემ გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში უკანონოდ შეიძინა და შეინახა 3,72343 გრამი განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება მდმა (3,4-დიმეტილენდიოქსიმეტამფეტამინი), რაც იმავე დღეს ამოღებული იქნა შს სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ კ. ხ-ის ზემოაღნიშნული საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას.

2.2.2. 2023 წლის 21 ოქტომბერს, ქ. თ-ში,ის ქუჩა, კორპუსი №..., ბინა №...-ში მ. გ-ემ გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, უკანონოდ შეიძინა და შეინახა 1,010156 გრამი დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება კოკაინი (ფუძე), 0,00041 გრამი დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ...ი (ლსდ) და 0,021 გრამი დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება დმტ (დიმეტილტრიფტამინი), რაც იმავე დღეს ამოღებულ იქნა შს სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ კ. ხ-ის ზემოაღნიშნული საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას.

2.2.3. 2023 წლის 21 ოქტომბერს, ქ. თ-ში, ...ის ქუჩა კორპუსი №..., ბინა №...-ში მ. გ-ემ გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, უკანონოდ შეიძინა და შეინახა 13,39012 გრამი განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ფსიქოტროპული ნივთიერება კეტამინი, რაც იმავე დღეს ამოღებული იქნა შს სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ კ. ხ-ის ზემოაღნიშნული

საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას.

2.2.4. 2023 წლის 21 ოქტომბერს, ქ. თ-ში, ...ის ქუჩა კორპუსი №..., ბინა №...-ში მ. გ-ემ გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, უკანონოდ შეიძინა და შეინახა 24,8 გრამი ნარკოტიკულ საშუალება გამომშრალ მარიხუანას შემცველი, მწვანე ფერის გამომშრალი მცენარეული მასა, რაც იმავე დღეს ამოღებული იქნა შს სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ კ. ხ-ის ზემოაღნიშნული საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას.

2.3. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2025 წლის 2 აპრილის განაჩენით, მ. გ-ე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „-შ“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კოკაინის“, „...ის“ და „...“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 261-ე მუხლის მე-8 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კ-შ“ ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-8 ნაწილით (2023 წლის 21 ოქტომბრის ეპიზოდი) წარდგენილი ბრალდებებით.

მ. გ-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „მ...ს“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კ...ს“, „...ის“ და „დ-შ“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 261-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა (2023 წლის 21 ოქტომბრის „...ს“ ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „...“ ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „მ-ს“ ეპიზოდი) – 9 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც 2024 წლის 17 სექტემბრის „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად შეუმცირდა $\frac{1}{4}$ -ით და განესაზღვრა 6 წლითა და 9 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „...ს“, „...ის“ და „...ს“ ეპიზოდი) – 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც 2024 წლის 17 სექტემბრის „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად გაუნახევრდა და განესაზღვრა 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 261-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით

(2023 წლის 21 ოქტომბრის „...ს“ ეპიზოდი) – 8 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც 2024 წლის 17 სექტემბრის „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, შეუმცირდა 1/4-ით და განესაზღვრა – 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „...მასის“ ეპიზოდი) – ჯარიმა 2500 ლარი;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა სხვა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ დანაშაულთა ერთობლიობით მ. გ-ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 წლითა და 9 თვით თავისუფლების აღკვეთა.

„ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, მ. გ-ეს ჩამოერთვა შესაბამისი უფლებები.

2.4.. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2025 წლის 2 აპრილის განაჩენი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში გაასაჩივრა საქართველოს გენერალური პროკურატურის შინაგან საქმეთა სამინისტროს გენერალურ ინსპექციასა და ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის დეპარტამენტის პროკურორმა, ზაზა ქორიძემ, რომელმაც სააპელაციო საჩივრით მოითხოვა მ. გ-ის დამნაშავედ ცნობა ბრალდწარდგენილი ყველა ეპიზოდით და მისთვის სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრა.

2.5. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2025 წლის 2 აპრილის განაჩენი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ასევე გაასაჩივრა დაცვის მხარემ, რომელმაც სააპელაციო საჩივრით მოითხოვა გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მ. გ-ის უდანაშაულოდ ცნობა ბრალდწარდგენილი ყველა ეპიზოდით.

3. სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება:

3.1. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 5 ნოემბრის განაჩენით, ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა, ხოლო მსჯავრდებულ მ. გ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატების დ. ჯ-შ, ლ. ბ-შა და რ. მ-შ სააპელაციო საჩივრები დაკმაყოფილდა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2025 წლის 2 აპრილის განაჩენი გაუქმდა.

მ. გ-ე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა: საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „...“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 260 მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კოკაინის“, „...ის“ და „...“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 261-ე მუხლის მე-8 ნაწილის „ა“

ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კეტამინის“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-8 ნაწილით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „...ის“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „...“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2023 წლის 21 ოქტომბრის „...ს“, „...ის“ და „...“ ეპიზოდი) საქართველოს სსკ-ის 261-ე მუხლის მე-7 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა (2023 წლის 21 ოქტომბრის „კეტამინის“ ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2023 წლის 21 ოქტომბრის ... ეპიზოდი) წარდგენილი ბრალდებით.

3.2. 2025 წლის 28 ნოემბერს საქართველოს გენერალური პროკურატურის შინაგან საქმეთა სამინისტროს გენერალურ ინსპექციასა და ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის დეპარტამენტის პროკურორმა ზაზა ქორიძემ საკასაციო საჩივრით მომართა საქართველოს უზენაეს სასამართლოს და მოითხოვა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 5 ნოემბრის განაჩენის გაუქმება, მ. გ-ის დამნაშავედ ცნობა ყველა ბრალდწარდგენილი კვალიფიკაციით და მისთვის მკაცრი სასჯელის განსაზღვრა.

3.3. დაცვის მხარემ წარმოდგენილი შესაგებლით მოითხოვა ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივრის დაუშვებლად ცნობა.

4. კასატორის არგუმენტები:

4.1. კასატორის პოზიციით, გასაჩივრებული გამამართლებელი განაჩენი უკანონოა, რადგან წარმოდგენილი მტკიცებულებები ადასტურებენ მ. გ-ის ბრალეულობას ყველა ბრალდწარდგენილი ეპიზოდით, კერძოდ: კ. ხ-ის ჩვენებით, კ. ხ-ის ბინის ჩხრეკის ოქმით, მ. გ-ის ნარკოლოგიური შემონმების შესახებ ოქმით, ბიოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნითა და კ. ხ-შა და მ. გ-ის ანგარიშებს შორის არსებული გადარიცხვებით, უტყუარად დადასტურდა, რომ სახეზეა ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შეძენა, შენახვისა და გასაღების ყველა ნიშანი, კერძოდ, ნარკოტიკული საშუალების მოპოვება შემდგომში მისი სხვა პირისათვის გადაცემის მიზნით, ნივთზე სრულფასოვანი მფლობელობა, საკუთარი შეხედულებისამებრ მისი განკარგვა და სხვა პირისათვის გადაცემა გარკვეული საზღაურის სანაცვლოდ. ამასთან, საგულისხმოა მ. გ-ის პიროვნება და მისი მიდრეკილება სამართალდარღვევისა და კრიმინალის ჩადენისკენ.

5. საკასაციო სასამართლოს შეფასებები:

5.1. საკასაციო სასამართლომ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და მიაჩნია, რომ იგი ვერ აკმაყოფილებს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მოთხოვნებს, კასა-

ტორი ვერ მიუთითებს და ვერც ასაბუთებს საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის რომელიმე საფუძველს, რის გამოც, იგი არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად.

5.2. საკასაციო სასამართლო იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილებას მ. გ-ის წარდგენილი ბრალდებებით სრულად გამართლების შესახებ და აღნიშნავს, რომ საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებები არ არის საკმარისი გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად.

5.3. საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის მე-6 ნაწილის თანახმად, არავინ არის ვალდებული ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა. ბრალდების მტკიცების მოვალეობა ეკისრება ბრალდებულს, რომელმაც სასამართლოში უნდა წარმოადგინოს იმ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაადასტურებს ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტს. უდანაშაულობის პრეზუმფცია დაირღვევა, თუ მტკიცების ტვირთი ბრალდების ნაცვლად დაცვას დაეკისრება (იხ.: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2001 წლის 20 მარტის გადაწყვეტილება საქმეზე *Telfner v. Austria*, *punqti* 15).

5.4. ბრალდების მხარე, საკასაციო საჩივარში მ. გ-ის მიმართ ბრალდშერაცხილი ქმედებების ჩადენის დამადასტურებელ მტკიცებულებად მიუთითებს, კ. ხ-ის ჩვენებაზე, რომელიც ამავე ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებებისა და მარიხუანას შეძენა/შენახვის ბრალდებითაა მსჯავრდებული. მ. გ-ის ბრალდება, ასევე ემყარება ბიოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნას. ამასთან, ბრალდების მხარე თავისი პოზიციის (მ. გ-ის მიერ ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებებისა და მარიხუანას გასაღებების ეპიზოდები) დასასაბუთებლად, საკასაციო საჩივარში, მიუთითებს მ. გ-ესა და კ. ხ-ს შორის არსებულ ფულად გადარიცხვებზე.

5.5. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ მხარეებს შორის სადავო ფაქტობრივ გარემოებას არ წარმოადგენს კ. ხ-ისა და მ. გ-ის მეგობრობის ფაქტი, ასევე მათ მიერ ნარკოტიკული საშუალებების მოხმარება. დაცვის მხარეს აღნიშნული სადავოდ სამართალწარმოების არც ერთ ეტაპზე არ გაუხდია და უტყუარადაა დადასტურებული თავად მ. გ-ის ჩვენებით. სადავო ფაქტობრივ გარემოებას წარმოადგენს კ. ხ-ის ბინის ჩხრეკის შედეგად ამოღებული ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებებისა და მარიხუანას მ. გ-ისადმი კუთვნილება და მ. გ-ის მიერ აღნიშნულის კ. ხ-ზე გასაღების ფაქტები.

5.6. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ დადგენილი პრაქტიკის თანახმად, თანაბრალდებულის ჩვენების გამოყენება შესაძლებელია, თუ იგი აკმაყოფილებს უტყუარობის სტანდარტს და გამყარე-

ბულია სხვა უტყუარი მტკიცებულებებით, რაც მისი სანდოობის ხარისხს კიდევ უფრო ზრდის. ამასთან, თანაბრალდებულის ჩვენების გამოყენება, შეუთავსებელი არ არის ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს სტანდარტებთან, მით უფრო, მაშინ როდესაც ეს ჩვენება დასტურდება სხვა მტკიცებულებებით და დაცვის მხარეს მიეცა გონივრული შესაძლებლობა ჯვარედინი დაკითხვის გზით შეემონებინა მისი სანდოობა (იხ. *Bruszczyński v. Poland*, 2013 წლის 17 სექტემბერი, 23789/09, § 89).

5.7. სისხლის სამართლის პროცესში მხარეები აღჭურვილნი არიან შეჯიბრებითობის უფლებით, რა დროსაც დაცვის მხარე ბრალდების მხარესთან თანასწორად უფლებამოსილია მოიპოვოს და წარადგინოს სასამართლოში მისთვის მნიშვნელოვანი მტკიცებულება. ზემოაღნიშნული პრინციპის იმპერატიული მოთხოვნები დაირღვევა თუ არ იარსებებს რეალური შესაძლებლობა, ბრალდებულმა გავლენა მოახდინოს პროცესზე – მისი ხმა/პოზიცია მოსმენილი და შეპირისპირებული იყოს სხვა მტკიცებულებებთან. ამასთან, სამართლიანი სასამართლოს უფლება დაირღვევა, თუკი ბრალდებულს არ მიეცემა ეფექტური შესაძლებლობა, შეენინა აღმდგენი სადავო მტკიცებულებების გამოყენებას მის წინააღმდეგ და გაასაჩივროს ის გარემოებები, რამაც შესაძლოა, გამოიწვიოს მისი მსჯავრდება საექვო მტკიცებულებების საფუძველზე.

5.8. ამდენად, დაცვის მხარე უფლებამოსილია, წარმოადგინოს მტკიცებულებები და არგუმენტები, რომლებიც დაეხმარება სასამართლოს კრიტიკულად შეაფასოს ბრალდების მხარის მტკიცებულებები და დაუპირისპიროს ისინი ერთმანეთს. განსახილველ შემთხვევაში, მ. გ-ის მიმართ არ წარმოდგენილა არცერთი პირდაპირი ხასიათის, ნეიტრალური მტკიცებულება. მართალია ბიოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, დასტურდება მ. გ-ის შემხებლობა ნარკოტიკულ საშუალებებთან, თუმცა მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ მათი მოხმარების ფაქტს კ. ხ-თან ერთად არც თავად მ. გ-ე უარყოფს, თუმცა აღნიშნული მტკიცებულება მათი მ. გ-ისადმი კუთვნილების დამადასტურებლად არ არის საკმარისი და უტყუარი. თანაბარი ძალის მქონე მტკიცებულებებს შორის წინააღმდეგობების არსებობისას კი, სასამართლომ ცხადად უნდა განმარტოს მიზეზები, რის გამოც იზიარებს ერთ მტკიცებულებას და გამორიცხავს მეორეს ან წარმოაჩინოს ის საფუძველები, რის გამოც უარს აცხადებს თითოეული მათგანის გაზიარებაზე. როდესაც საქმე ეხება მოწმეთა მიკერძოებულობის საკითხს, რაზეც ბრალდების მხარე მიუთითებს მ. გ-ის ჩვენების არ გაზიარებასთან მიმართებით, საგულისხმოა ის გარემოებაც, რომ კ. ხ-ი თავადაა მსჯავრდებული ამ ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებებისა და მა-

რიხუანას შეძენა/შენახვისთვის, ხოლო ყველა სხვა მტკიცებულება კი, რომელზეც ბრალდების მხარე მიუთითებს, არ წარმოადგენს მ. გ-ის მიმართ ბრალადწარდგენილი ქმედებების დამადასტურებელ მტკიცებულებას. კონკრეტულ შემთხვევაში ბრალდების მხარეს, ქვედა ინსტანციის სასამართლოებში არ წარმოუდგენია ნონადი მტკიცებულება, რაც კონკურენტუნარიანი იქნებოდა და საეჭვოს გახდიდა მ. გ-ის ჩვენების სანდოობას. სწორედ ამგვარ სიტუაციებში მნიშვნელოვანია ნეიტრალური მტკიცებულებების მოპოვება და შეფასება ბრალდების მხარის პოზიციის გასამყარებლად და ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ არსებული ეჭვების გასაქარწყლებლად, რაც მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება.

5.9. ამდენად, საკასაციო სასამართლოს შეფასებით, ზემოაღნიშნული მტკიცებულებები არ ქმნის გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად საჭირო მტკიცებულებით სტანდარტს, სხვა რაიმე მტკიცებულება კი, რომელიც თავისი შინაარსით უკავშირდება მ. გ-ის მიერ ბრალდწარდგენილი ქმედებების განხორციელების ფაქტს საქმეში წარმოდგენილი არ არის. რის გამოც, მტკიცებულებათა შეფასებისას წარმოშობილი ეჭვი სასამართლოებმა სამართლიანად გადაწყვიტეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

5.10. საკასაციო სასამართლო წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრის დასაბუთებიდან ვერ დარწმუნდა მასში მოყვანილი არგუმენტების პერსპექტიულობაში, შეცვალოს საქმის შედეგი, რამდენადაც მასში მითითებული ყველა საკითხი კანონის დაცვით არის შესწავლილი და გამოკვლეული სააპელაციო სასამართლოს მიერ. საკასაციო სასამართლომ შეამოწმა, ხომ არ იკვეთება სააპელაციო სასამართლოს მიერ გადაწყვეტილების გამოტანისას საპროცესო კანონის დარღვევის სავარაუდო შემთხვევა და დაასკვნა, რომ სააპელაციო სასამართლოს მიერ ფაქტებისა და გარემოებების შეჯერებისას არ გამოვლენილა გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცებულებითი სტანდარტისაგან გადახვევა, ხოლო განაჩენი კვალიფიკაციისათვის მნიშვნელოვან ყველა სადავო საკითხთან მიმართებით არის დასაბუთებული.

5.11. სასამართლო ითვალისწინებს ზედა ინსტანციის სასამართლოების უფლებას, დაეთანხმონ ქვედა ინსტანციის სასამართლოს დასაბუთებას საფუძვლების გამეორების გარეშე (*Hirvisaari v. Finland*, no. 49684/99, §30, ECtHR, 25/12/2001). ქვედა ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობის გაზიარება არ არღვევს დასაბუთებული გადაწყვეტილების უფლებას (*Gorou v. Greece* (No. 2) no. 12686/03, §37, §41, ECtHR, 20/03/2009). შესაბამისად, სასამართლოს მიზანშეწონილად არ მიაჩნია გასაჩივრებულ განაჩენში მითითებული იმ არგუმენტაციის გამეორება, რასაც საკასაციო სასამართლოც ეთანხმება.

5.12. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ „როდესაც საკასაციო სასამართლო უარს ამბობს საჩივრის დასაშვებობაზე, ვინაიდან საჩივარი არ აკმაყოფილებს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს და არ არსებობს საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის სამართლებრივი საფუძველები, მცირე დასაბუთებამაც შეიძლება დააკმაყოფილოს კონვენციის მე-6 მუხლის მოთხოვნები“ (Kadagishvili v Georgia, no. 12391/06, §175, ECtHR, 14/05/2020).

5.13. ამდენად, ვინაიდან არ არსებობს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის რომელიმე საფუძველი, საკასაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ წარმოდგენილი საკასაციო საჩივარი დაუშვებლად უნდა იქნეს ცნობილი.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3, მე-32, მე-33, მე-4 ნაწილების საფუძველზე, საკასაციო სასამართლომ

და ა დ გ ი ნ ა:

1. დაუშვებლად იქნეს ცნობილი საქართველოს გენერალური პროკურატურის შინაგან საქმეთა სამინისტროს გენერალურ ინსპექციასა და ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის დეპარტამენტის პროკურორ ზაზა ქორიძის საკასაციო საჩივარი;

2. განჩინება საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

საკასაციო განაჩენი

**განაჩენში ცვლილების შეტანა და მსჯავდებულის
გამართლება სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილით
გათვალისწინებული დანაშაულის ერთ ეპიზოდში**

**განაჩენი
საქართველოს სახელით**

№754აპ-25

20 იანვარი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**ლ. ფაფიაშვილი (თავმჯდომარე),
მ. ვასაძე,
ლ. თევზაძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 13 მარტის განაჩენზე მსჯავრდებულ მ. ს-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების გ. გ-ისა და მ. ფ-ს საკასაციო საჩივარი.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების მიხედვით: მ. ს-ს – პ/6, – ბრალად ედებოდა დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო გასაღება – დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის (შემდგომში – საქართველოს სსკ-ის) 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი).

მ. ს-ს მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

მ. ს-მ 2022 წლის 21 ნოემბერს, ქ. ლ-ში ა. ჯ-ეს უკანონოდ მიასალა დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის 0,016 გრამის შემცველი ხუთი ტაბლეტი. 2022 წლის 21 ნოემბერს შსს გ-შ პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლებმა ა. ჯ-ისაგან ამოიღეს ზემოაღნიშნული, დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის – 0,016 გრამის – შემცველი ხუთი ტაბლეტი.

მ. ს-მ 2022 წლის 1 დეკემბერს, ქ. ლ-ში ა. ჯ-ეს უკანონოდ მიასალა დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის 0,04 გრამის შემცველი ხუთი ტაბლეტი. 2022 წლის 01 დეკემბერს შსს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლებმა ა. ჯ-ისაგან ამოიღეს ზემოაღნიშნული, დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის – 0,04 გრამის – შემცველი ხუთი ტაბლეტი.

2. ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 27 აგვისტოს

განაჩენით მ. ს. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულთა ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვრა:

2.1. საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2022 წლის 21 ნოემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ორი აბის გასაღების ეპიზოდი) – 13 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

2.2. საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2022 წლის 1 დეკემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ხუთი აბის გასაღების ეპიზოდი) – 13 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

2.3. საქართველოს სსკ 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, თანაბართაგან ერთმა სასჯელმა შთანთქა სხვა სასჯელი და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, მ. ს-ს სასჯელად განესაზღვრა – 13 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

2.4. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა წინა, ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 6 დეკემბრის განაჩენით დადგენილი პირობითი მსჯავრი;

2.5. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, დანაშაულთა ერთობლიობისათვის დადგენილმა სასჯელმა შთანთქა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, მ. ს-ს სასჯელად განესაზღვრა – 13 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

2.6. მ. ს-ს სასჯელის ვადა აეთვალა დაკავებიდან – 2022 წლის 8 დეკემბრიდან.

3. ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 27 აგვისტოს განჩინებით აღმოიფხვრა ბუნდოვანება-უზუსტობა 2023 წლის 27 აგვისტოს მ. ს-ს მიმართ ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს მიერ დადგენილ განაჩენში და მის სარეზოლუციო ნაწილს დაემატა:

„მ. ს-ს, „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, 5 წლით ჩამოერთვა სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, 15 წლით – საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, საჯარო სამსახურში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება, ხოლო საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე ავთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება ჩამოერთვა 20 წლით.“

4. სასამართლომ დაადგინა:

მ. ს-მ 2022 წლის 21 ნოემბერს, ქ. ლ-ში ა. ჯ-ეზე უკანონოდ გაასალა

დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის 0,016 გრამის შემცველი ორი ტაბლეტი. 2022 წლის 21 ნოემბერს შსს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლებმა ა. ჯ-ისაგან ამოიღეს ზემოაღნიშნული, დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის 0,016 გრამის შემცველი ორი ტაბლეტი.

მ. ს-მ 2022 წლის 1 დეკემბერს, ქ. ლ-ში ა. ჯ-ეზე უკანონოდ გაასალა დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის 0,04 გრამის შემცველი ხუთი ტაბლეტი. 2022 წლის 1 დეკემბერს შსს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ ა. ჯ-ისაგან ამოიღეს ზემოაღნიშნული დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის 0,04 გრამის შემცველი ხუთი ტაბლეტი.

5. ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 27 აგვისტოს განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულ მ. ს-ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატებმა გ. გ-ემ და მ. ფ-მ, რომლებმაც მოითხოვეს:

5.1. სააპელაციო სასამართლოს სხდომაზე ა. ჯ-ის დაკითხვა;

5.2. მ. ს-ს მიერ ა. ჯ-ისათვის ნარკოტიკული საშუალების სავარაუდო გადაცემის შესახებ 2022 წლის 1 დეკემბრის ვიდეო-აუდიოჩანაწერის გამოკვლევა;

5.3. გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმება და მ. ს-ს უდანაშაულოდ ცნობა.

6. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 13 მარტის განაჩენით სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა და ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 27 აგვისტოს განაჩენი დარჩა უცვლელად.

7. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 13 მარტის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა დაცვის მხარემ. მსჯავრდებულ მ. ს-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატები გ. გ-ე და მ. ფ. ითხოვენ:

7.1. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 13 მარტის განაჩენის გაუქმებას და მ. ს-ს უდანაშაულოდ ცნობას მსჯავრდებულის ხილი დანაშაულის ორივე ეპიზოდში;

7.2. გ-ს პოლიციის დეპარტამენტიდან ა. ჯ-ის თვითმკვლელობამდე მიყვანის ფაქტზე აღძრული სისხლის სამართლის №.... საქმის გამოთხოვას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლო ითვალისწინებს „ნორმატიული აქტების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-7¹ მუხლსა და საქართველოს სსსკ-ის 273-ე მუხლს.

2. საქართველოს სსსკ-ის 306-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სა-

კასაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში. მოცემულ შემთხვევაში, სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი გაასაჩივრა დაცვის მხარემ, კერძოდ, კასატორები ითხოვენ მ. ს-ს უდანაშაულოდ ცნობას და გამართლებას საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით მსჯავრდებულს (ცხილ ორივე ეპიზოდში; ასევე გ-ს პოლიციის დეპარტამენტიდან ა. ჯ-ის თვითმკვლელობამდე მიყვანის ფაქტზე აღძრული სისხლის სამართლის საქმის №.... მასალების გამოთხოვას.

3. „ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის პირველი პარაგრაფი ავალდებულებს შიდასახელმწიფოებრივ სასამართლოებს საკმარისი სიზუსტით აჩვენონ თავიანთი გადაწყვეტილებების მიზეზები (იხ. *Taxquet v. Belgium* [GC], no. 926/05, par. 91, ECtHR, 16/11/2010, *Nikolay Genov v. Bulgaria*, no. 7202/09, par. 27, ECtHR, 13/07/2017). გადაწყვეტილების დასაბუთებულობის ვალდებულება არ მოითხოვს მომჩივნების მიერ წარმოდგენილ ყველა არგუმენტზე დეტალური პასუხის გაცემას (იხ. *Fomin v. Moldova*, no. 36755/06, par. 31, ECtHR, 11/11/2011), არამედ გულისხმობს, რომ სამართალწარმოების მხარეები უნდა ელოდნენ კონკრეტულ და მკაფიო პასუხებს იმ არგუმენტებზე, რომლებიც გადამწყვეტია სამართალწარმოების შედეგებისთვის (იხ. *Tchankotadze v. Georgia*, no. 15256/05, par. 103, ECtHR, 21/06/2016; *Deryan v. Turkey*, no. 41721/04, par. 33, ECtHR, 21/07/2015). ამასთანავე იმის განსაზღვრისას, საჭიროებდნენ თუ არა მომჩივნების არგუმენტები აშკარა პასუხს.... სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს თუ რამდენად დასაბუთებული იყო მომჩივნების პოზიცია იმისათვის, რომ ეჭვქვეშ დაეყენებინა ... სასამართლოების დასკვნები და საქმის მასალებში არსებული მტკიცებულებები“ (*Lobzhanidze and Peradze v. Georgia*, no 21447/11, no. 35839/11, par. 69, ECtHR, 27/02/2020).

4. სასამართლო ასევე ითვალისწინებს ზედა ინსტანციის სასამართლოების უფლებას, დაეთანხმონ ქვედა ინსტანციის სასამართლოს დასაბუთებას საფუძვლების გამეორების გარეშე (იხ. *Hirvisaari v. Finland*, no. 49684/99, par. 30, ECtHR, 25/12/2001) და იმ გარემოებას, რომ ქვედა ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობის გაზიარება არ არღვევს დასაბუთებული გადაწყვეტილების უფლებას (იხ. *Gorou v. Greece* (No.2) no. 12686/03, paras. 37, 41, ECtHR, 20/03/2009).

5. მ. ს-ს საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2022 წლის 1 დეკემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ხუთი აბის გასაღების ეპიზოდი) უდანაშაულოდ ცნობისა და გამართლების შესახებ კასატორის მოთხოვნის უსაფუძვლობის გამო, სასამართლო მოკლებულია მისი დაკმაყოფილების შესაძლებლობას. კერძოდ,

6. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს სისხლის სამართლის საქ-

მეში წარმოდგენილ მტკიცებულებებს (მათ შორის: 2022 წლის 30 ნოემბრის ფარული საგამოძიებო მოქმედების – სატელეფონო კომუნიკაციის ფარული მიყურადების ამსახველ ჩანაწერს, 2022 წლის 30 ნოემბრის ფარული საგამოძიებო მოქმედების ამსახველ ვიდეო-აუდიოჩანაწერს, 2022 წლის 1 დეკემბრის ფარული საგამოძიებო მოქმედების ამსახველ ვიდეო-აუდიოჩანაწერს, 2022 წლის 1 დეკემბრის ამოღების ოქმს, ქიმიური ექსპერტიზის №... დასკვნას, ფონოსკოპიური ექსპერტიზის №... დასკვნას, ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის №... დასკვნას და სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილ სხვა მტკიცებულებებს), რომლებითაც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება მ. ს-ს მიერ მისთვის მსჯავრდებურობის – საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი (2022 წლის 1 დეკემბრის ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ხუთი აბის გასაღების ეპიზოდი) – დანაშაულის ჩადენა.

7. ჩამანაცვლებელი სამკურნალო საშუალებების გაცემის დამადასტურებელი დოკუმენტის თანახმად, 2022 წლის 7 დეკემბერს მ. ს-ზე გაიცა „ბუპრექსონი“ 4 დოზა, თითოეული 16 მგ, სულ – 64 მგ. ოდენობით. დოკუმენტის მოქმედების ვადა – 11.12.2022 წ..

7.1. მონმე მ. ო-ის გამოკითხვის ოქმის თანახმად (მხარეთა მიერ ცნობილია უდავოდ) იგი მუშაობს ნარკოლოგიისა და ფსიქოსოციალური დახმარების რეაბილიტაციის ცენტრში, შპს „...“-ში ექიმ ნარკოლოგად. 2020 წლის 21 მარტს ცენტრში აღრიცხვაზე დადგა ლ-ში მცხოვრები მ. ს. 2022 წლის ნოემბერ-დეკემბერში ის ლეზულობდა პრეპარატ „ბუპროქსინს“, რომელიც არის 8 მგ-იანი აბები. მოქმედი კანონმდებლობით პაციენტს უფლება აქვს გაიტანოს 4 დღის პრეპარატი ერთდროულად. ერთი დღის ულუფა, 2 აბი, ილუქება წამლის შუშის ბოთლში. 2022 წლის ნოემბერში მ. ს-მ გაიტანა პრეპარატი სუბოქსინი 01, 07, 13 და 19 რიცხვში, შემდეგ კი 01 და 07 დეკემბერს. ყოველ ჯერზე მ. ს-მ გაიტანა 4 დღის ულუფა, ე.ი. ერთ გატანაზე – 8 აბი, რომლებიც დალუქული იყო მინის 4 ქილაში. მ. ს-ს გატანილი აქვს თავისი ულუფა 11 დეკემბრის ჩათვლით. 12 დეკემბერს კვლავ აქვს ულუფის მიღების უფლება. პრეპარატი „სუბოქსინი“ შეიცავს ორ კომპონენტს – „ნალოქსინს“ და „ბუპრენორფინს“.

8. შსს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტის დეტექტივების სამმართველოს დეტექტივ-გამომძიებელმა მ. ს-ემ სისხლის სამართლის №.... საქმეზე სპეციალური ოპერატიულ-სამძებრო ღონისძიების – „ფარული საკონტროლო შესყიდვის“ – ჩატარების მიზნით 2022 წლის 26 ნოემბერს მიიღო ფულადი თანხა – 200 ლარი (10 ცალი 20 ლარიანი კუპიურა, რომელიც 2022 წლის 30 ნოემბერს გადასცა ა. ჯ-ეს.

9. ფარული საგამოძიებო მოქმედების – სატელეფონო კომუნიკაცი-

ის ფარული მიყურადების – ამსახველი აუდიოჩანაწერის თანახმად, 2022 წლის 30 ნოემბერს, 10:16-10:18 საათზე ა. ჯ-ე მ. ს-ს უთანხმდება თანხის გადაცემაზე, ხოლო მ. ს. უხსნის შეხვედრის ადგილის ადგილმდებარეობას და ეუბნება, რომ „ფიქრობს რომ მომდევნო დღისთვის იქნება, ხვალისთვის დაჰპირდნენ და დღეს (30 ნოემბერს) არაფერი იქნება“. იმავე დღეს, მოგვიანებით, 10:42-10:43 სთ-ზე ა. ჯ-ე კვლავ უკავშირდება მ. ს-ს, ატყობინებს გადაადგილების მარშრუტს, მ. ს. კი უთანხმებს გაჩერების ადგილს (გ-ის გადასახვევთან).

10. სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი ფარული აუდიო-ვიდეო ჩანაწერით დგინდება, რომ 2022 წლის 30 ნოემბერს ლ-ის მუნიციპალიტეტის სოფ. გ-ში 10:51 სთ-დან 11:22 სთ-მდე დროის მონაკვეთში ა. ჯ-ე ხვდება მ. ს-ს, საუბრობენ და ა. ჯ-ე აწვდის ფულს მ. ს-ს, – რაზეც იგი ეუბნება დანიოს ხელი, რადგან არ უნდა ვინმემ დაინახოს, შემდეგ მ. ს. ითვლის ფულს (ვიდეოჩანაწერში ისმის, რომ მ. ს. ითვლის კუპიურებს (...ხუთი, ექვსი, შვიდი, რვა, ცხრა, ათი (ა. ჯ-ისათვის გადაცემული იყო 10 ცალი 20 ლარიანი კუპიურა)) და კვლავ აგრძელებენ საუბარს. ა. ჯ-ე უთანხმდება მ. ს-ს, 1 დეკემბერს, სამ საათზე, ლ-ში შეხვედრაზე დარეკვის გარეშე.

10.1. ფონოსკოპიური ექსპერტიზის №... დასკვნის თანახმად: გამოსაკვლევად წარდგენილ აუდიოგრამებზე არსებულ აუდიონაწილს მონტაჟის ნიშნები არ აღენიშნება. ექსპერტიზაზე გამოსაკვლევად წარდგენილ სადავო ფონოგრამებში მოსაუბრე დიქტორი მამაკაცის ხმა და ეტალონურ ფონოგრამაში (ხმის ნიმუში) მოსაუბრე მ. ს-ს ხმა ერთმანეთის იდენტურია. ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დაადასტურეს მონმის სახით ჩვენების მიცემისას ექსპერტებმა – დ. გ-მა და მ. ო-მა.

11. სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი ფარული საგამოძიებო მოქმედების ამსახველი ვიდეო-აუდიოჩანაწერით დასტურდება, რომ 2022 წლის 1 დეკემბერს ლ-ის მუნიციპალიტეტის მერიის შენობის მიმდებარე ტერიტორიაზე 14:49 სთ-დან 15:05 სთ-მდე დროის მონაკვეთში ა. ჯ-ე ხვდება მ. ს-ს. ა. ჯ-ე ჯდება მ. ს-ს ავტომანქანაში. მ. ს-ა. ჯ-ეს გადასცემს რალაც ნივთს და ეუბნება, რომ ერთი უნდა ყოფილიყო „პირით გამოტანილი“, მაგრამ არცერთი არაა „პირით გამოტანილი“.

ა. ჯ-ე ეკითხება: – ხუთს ხომ მაძლევ ახლა?

მ. ს.: – ხო.

ა. ჯ-ე: – 200 ლარს.

მ. ს.: – გავრასხოდით ჩვენ.

ა. ჯ-ე: – არა, ზედმეტს ხომ არ მაძლევ-თქო.

მ. ს.: – ზედმეტს არ მაძლევ, ერთი ხომ გქონდა ჩარჩენილი?

ა. ჯ-ე: – ხო, ხო ეგ არ მახსოვდა.. (ა. ჯ-ეს ხელში უჭირავს გამჭირვალე პარკში ჩაწყობილი ტაბლეტები).

ისინი კვლავ აგრძელებენ საუბარს მომავალში ნარკოტიკული საშუალებების შეძენის შესახებ, თანხმდებიან თარიღებზე, რადგან ტელეფონით აღნიშნულზე საუბარი არ სურთ, რის შემდეგაც ემშვიდობებიან ერთმანეთს.

11.1. ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის №.... დასკვნით დგინდება, რომ ექსპერტიზაზე წარდგენილ დისკებზე არსებული ვიდეოგრამებიდან ამოღებულ ფოტოსურათებზე დაფიქსირებული იერსახის გამოსახულება იდენტურია ექსპერტიზაზე წარდგენილ დისკზე არსებულ ფოტოსურათებზე დაფიქსირებული მ. ს-ს იერსახის გამოსახულების.

11.1.1. ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დაადასტურა, მოწმის სახით დაკითხვისას, ექსპერტმა ე. ყ-ემ.

11.2. ფონოსკოპიური ექსპერტიზის №.... დასკვნით დგინდება, რომ გამოსაკვლევად წარდგენილ ვიდეოგრამებში არსებულ აუდიონაწილს მონტაჟის ნიშნები არ აღენიშნება; ექსპერტიზაზე გამოსაკვლევად წარდგენილ სადავო ფონოგრამებში მოსაუბრე დიქტორი მამაკაცის ხმა და ეტალონურ ფონოგრამაში (ხმის ნიმუში) მოსაუბრე მ. ს-ს ხმა ერთმანეთის იდენტურია.

11.2.1. ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დაადასტურეს, მოწმის სახით დაკითხვისას, ექსპერტებმა: დ. გ-მა და მ. ო-მა.

12. უსაფუძვლობის გამო საკასაციო სასამართლო ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის მტკიცებას, რომ სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი ზემოაღნიშნული 2022 წლის 1 დეკემბრის ვიდეოჩანაწერი იმდენად უხარისხოა, რომ შეუძლებელია მისი გამოყენება მ. ს-ს მიერ ა. ჯ-ზე ნარკოტიკული საშუალების გასაღების ფაქტის დასადასტურებლად. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილ ფონოსკოპიური ექსპერტიზის №.... დასკვნასა და ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის №.... დასკვნას. ასევე იმ გარემოებას, რომ დაცვის მხარეს არ წარმოუდგენია არცერთი მტკიცებულება, რაც დაადასტურებდა ვიდეოჩანაწერის უხარისხობას (მათ შორის, მაგალითად ალტერნატიული ექსპერტიზის დასკვნა). სასამართლო კვლავაც აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის მე-9 მუხლის თანახმად, სამართალწარმოება სისხლის სამართლებრივი დევნის დაწყებისთანავე ხორციელდება მხარეთა თანასწორობისა და შეჯიბრებითობის საფუძველზე და დაცვის მხარეს ენიჭება სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით, როგორც წარმოდგენილი მტკიცებულების გამოკვლევის, ასევე მტკიცებულების დამოუკიდებლად ან სასამართლოს მეშვეობით მოპოვების და წარმოდგენის უფლება (იხ. უზენაესი სასამართლოს 2021 წლის 8 იანვრის №951აპ-20 გადაწყვეტილება; 2021 წლის 4 იანვრის №925აპ-20 გადაწყვეტილება; 2020 წლის 17 ივლისის №30აპ-20 გადაწყვეტილება; 2021 წლის 9 ივლისის განაჩენი №669აპ-

20, II-56).

12.1. მოცემულ შემთხვევაში სისხლის სამართლის საქმის მასალე-ბით არ დგინდება, რომ დაცვის მხარეს არ მიეცა შესაძლებლობა/ხელი შეეშალა დაცვის უფლების განხორციელებაში, მათ შორის, მტკიცებუ-ლებების მოპოვებაში (მაგ., ალტერნატიული ექსპერტიზის ჩატარება-ში).

13. 2022 წლის 1 დეკემბრის ამოღების ოქმის თანახმად, 2022 წლის 1 დეკემბერს, 18:56-19:10 საათზე, შსს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტის დეტექტივ-გამომძიებელ მ. ს-ის მიერ, უზნის ინსპექტორ-გამომძიებელ დ. ხ-ის და ექსპერტ ნ. გ-ის მონაწილეობით, ზემოაღნიშნული დეპარ-ტამენტის შენობაში, ა. ჯ-ისგან ამოღებული იქნა მის მიერ წარდგენი-ლი, მცირე პაკეტში მოთავსებული ხუთი ცალი თეთრი ფერის აბი. ამო-ღებული ნივთიერი მტკიცებულება ადგილზევე დაილუქა სპეცპაკეტ-ში, შტრიხკოდით

14. 2022 წლის 2 დეკემბრის ქიმიური ექსპერტიზის №... დასკვნის თანახმად, ექსპერტიზაზე წარდგენილი იქნა საკვლევი ობიექტის და-სალუქად განკუთვნილი პოლიეთილენის პაკეტი, ლუქის ნომრით ... (მთლიანობა დარღვეული არ არის), რომელშიც აღმოჩნდა პოლიეთი-ლენის გამჭვირვალე პაკეტში მოთავსებული, ერთმანეთის მსგავსი, 5 ცალი მრგვალი ტაბლეტი და ტაბლეტის მცირე ჩამონაფცქვენები, სა-ერთო წონით 1,005 გრამი. ექსპერტიზაზე წარდგენილ 5 ცალ ტაბლეტ-სა და ტაბლეტის ჩამონაფცქვენებში, საერთო წონით 1,005 გრამი, წარ-კოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის საერთო რაოდენობრივი შემ-ცველობა შეადგენს 0,04 გრამს.

14.1. ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დაადასტურა ექსპერტმა შ. მ-მ.

14.2. შესაბამისად, ვინაიდან დაცვის მხარის მიერ სამართალწარმო-ებისას არ იქნა წარმოდგენილი ალტერნატიული ჰაბიტოსკოპიური ან/და ფოტო-ვიდეო-ტექნიკური ექსპერტიზის დასკვნა, რომელიც დაა-დასტურებდა, რომ ვიდეოჩანანერზე ასახული პირი არ არის მ. ს. ან/და ვიდეოჩანანერი იმდენად უხარისხოა, რომ პირის/ქმედების იდენტი-ფიცირება შეუძლებელია ან/და ფარულ ვიდეოჩანანერს აღნიშნება რე-დაქტირების ან/და მონტაჟის ნიშნები, – არ არსებობს აღნიშნული მტკი-ცებულების სარწმუნოებაში ეჭვის შეტანის სამართლებრივი საფუძ-ველი.

15. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ სისხლის სამართლის საქმე-ში ასევე წარმოდგენილია ა. ჯ-ის 2022 წლის 30 ნოემბრისა და 1 დეკემ-ბრის გამოკითხვის ოქმები (გამოქვეყნდა საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი წესით). მიუხედავად იმისა, რომ აღნიშნული გამოკითხვის

ოქმები გამოქვეყნდა საქართველოს სსკ-ით დადგენილი წესების შესაბამისად, და არ წარმოადგენს მ. ს-ს არც ერთადერთ და არც ძირითად გამამტყუნებელ მტკიცებულებას, სასამართლო ითვალისწინებს, რომ დაცვის მხარეს არ მიეცა აღნიშნული მოწმის დაკითხვის შესაძლებლობა არც გამოძიებისა და არც სასამართლო წარმოების არცერთ ეტაპზე. შესაბამისად, სასამართლო განაჩენის დადგენისას აღნიშნულ მტკიცებულებას (ა. ჯ-ის გამოკითხვის ოქმები) არ ითვალისწინებს.

16. „ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის მე-6 მუხლის მე-3(დ) პუნქტი განამტკიცებს პრინციპს, რომლის თანახმად, ბრალდებულის მსჯავრდებამდე მის წინააღმდეგ არსებული ყველა მტკიცებულება, როგორც წესი, უნდა იქნეს წარმოდგენილი მისი მონაწილეობით საჯარო სასამართლო სხდომაზე შეჯიბრებითობის უზრუნველყოფის მიზნით. ამ პრინციპიდან გამონაკლისი დასაშვებია, მაგრამ არ უნდა არღვევდეს დაცვის უფლებებს, რომლებიც, როგორც წესი, მოითხოვს, რომ ბრალდებულს მიეცეს შესაბამისი და სათანადო შესაძლებლობა, სადავო გახადოს და დაკითხოს მისი მამხილებელი მოწმე, ან ამ მოწმის დაკითხვისას, ან სამართალწარმოების შემდგომ ეტაპზე (იხ. *Schatschaschwili v. Germany*, no. 9154/10, par. 103, ECtHR, 15/12/2015; *Lucà v. Italy*, no. 33354/96, par. 39, ECtHR, 27/02/2001). გარკვეულ გარემოებებში შესაძლოა სასამართლოებს დასჭირდეთ გამოძიების ეტაპზე მიცემული ჩვენებების გამოყენება“ (*Khachapuridze and Khachidze v. Georgia*, nos. 59464/21, 13079/22, par. 112, ECtHR, 29/08/2024). „სასამართლო კიდევ ერთხელ იმეორებს, რომ მოწმისგან მიღებული ჩვენება იმ პირობებში, როდესაც დაცვის უფლებები ვერ იქნება უზრუნველყოფილი იმ მოცულობით, როგორც ამას ჩვეულებრივ მოითხოვს კონვენცია, უნდა, შესაბამისად, განხილული იქნეს უკიდურესი სიფრთხილით“ (*Khachapuridze and Khachidze v. Georgia*, nos. 59464/21, 13079/22, par. 112, ECtHR, 29/08/2024; *aseve ix. Visser v. the Netherlands*, no. 26668/95, par. 44, ECtHR, 14/02/2002; *S.N. v. Sweden*, no. 34209/96, par. 53, ECtHR, 2/07/2002). „თითოეულ შემთხვევაში საკითხავია, არსებობს თუ არა საკმარისი საპირწონე ფაქტორები, მათ შორის, ზომები, რომლებიც იძლევა ამ მტკიცებულებების სანდოობის სამართლიანად და სათანადოდ შეფასების საშუალებას. აღნიშნულის შედეგად მსჯავრდება დაეფუძნება ასეთ მტკიცებულებებს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ისინი საკმარისად სანდოა, საქმისთვის მისი მნიშვნელობიდან გამომდინარე“ (*Khachapuridze and Khachidze v. Georgia*, nos. 59464/21, 13079/22, par. 112, ECtHR, 29/08/2024; *aseve ix. Al-Khawaja and Tahery*, nos. 26766/05 and 22228/06 paras. 147, ECtHR, 15/12/2011).

17. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაუ-

ლი (დანაშაულის ჩადენის დროს მოქმედი რედაქცია) – დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო გასაღება – ფორმალურ დანაშაულთა კატეგორიას მიეკუთვნება და დამთავრებულად ითვლება იმ მომენტიდან, როცა გამსაღებელი სხვადასხვა ხერხის გამოყენებით, გაასხვისებს/გადასცემს ნარკოტიკულ საშუალებას სხვა პირს. ამსრულებლის მოტივსა და მიზანს ქმედების კვალიფიკაციისათვის მნიშვნელობა არ აქვს. კანონმდებელი სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას ადგენს პირდაპირი განზრახვით ჩადენილი ნარკოტიკული ნივთიერების გასაღებისათვის – როდესაც პირს გაცნობიერებული აქვს თავისი ქმედების მართლწინააღმდეგობა, ითვალისწინებს მართლწინააღმდეგო შედეგის დადგომის შესაძლებლობას და სურს ეს შედეგი, ანდა ითვალისწინებს ასეთი შედეგის განხორციელების გარდაუვალობას.

18. მოცემულ შემთხვევაში, მ. ს-ს ბრალეულობა მისთვის მსჯავრდებულად დასჯილი დანაშაულის – საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2022 წლის 1 დეკემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ხუთი აბის გასაღების ეპიზოდი) – ჩადენაში გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი სხვა უტყუარი და სარწმუნო ობიექტური მტკიცებულებებით (ფარული საგამოძიებო მოქმედების ფარგლებში მოპოვებული აუდიო-ვიდეოჩანაწერებით).

19. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ საქართველოს სსსკ-ით გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენისთვის განსაზღვრული გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი გულისხმობს მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებს პირის ბრალეულობაში, რაც არ გულისხმობს მტკიცებულებათა მხოლოდ რაოდენობრივ მახასიათებელს (იხ.: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2021 წლის 27 ოქტომბრის №400აპ-21 განჩინება). მოქმედი საპროცესო კანონმდებლობა არ განსაზღვრავს, რომელი სახის და რა რაოდენობის მტკიცებულებების არსებობის შემთხვევაში დაიშვება გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენა, მითუფრო არ ადგენს, რომ გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ პირდაპირ გამამტყუნებელ მტკიცებულებებს (იხ.: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2022 წლის 21 ივლისის №594აპ-22 განჩინება). საკითხი იმის შესახებ, თუ რა სახის და რა რაოდენობის მამხილებელი მტკიცებულების ერთობლიობაა საკმარისი გამამტყუნებელი განაჩენის დასადგენად, წყდება ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში საქმის ინდივიდუალური გარემოებების გათვალისწინებით (იხ.: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 16 აგვისტოს №225აპ-24 განჩინება).

20. ცვლილება უნდა შევიდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს

2025 წლის 13 მარტის განაჩენში და მ. ს. უდანაშაულოდ უნდა იქნეს ცნობილი და გამართლდეს 2022 წლის 21 ნოემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ორი აბის გასაღების ეპიზოდში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

21. საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლი გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენისათვის მტკიცებულებათა ხარისხობრივ მოთხოვნასთან ერთად ადგენს მათი საკმარისობის კონსტიტუციურ სტანდარტსაც. აღნიშნულიდან გამომდინარე, „ბრალდების მხარის იმპერატიული ვალდებულებაა სისხლის სამართლის საქმის სრულყოფილი გამოძიების წარმოება, მტკიცებულებათა მოპოვება, მათი გამყარება და პირის ბრალეულობის დასადასტურებლად იმგვარი სამხილების წარმოდგენა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა მიუთითებს პირის მიერ დანაშაულის ჩადენაზე. აღნიშნული მოთხოვნის დაუცველობა, თავისთავად, ზრდის მართლმსაჯულების განხორციელების პროცესში შეცდომის, თვითნებობისა და უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენების რისკებს“ (იხ. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2020 წლის 25 დეკემბრის №2/2/1276 გადაწყვეტილება „გ. ქებურია საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, II-103).

22. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ აღნიშნულ ეპიზოდში მ. ს-ს მსჯავრდება ემყარება:

22.1. 2022 წლის 21 ნოემბრის ა. ჯ-ის განცხადებას, რომლის თანახმად, 2022 წლის 20 ნოემბერს ქ. ლ-ში, გამგეობის შენობასთან, ნაცნობმა, მ. ს-მ შესთავაზა სამი აბი ნარკოტიკული საშუალება სუბოქსინის შეძენა 200 ლარის სანაცვლოდ, რასაც დასთანხმდა. მ. ს-ს ხელზე გადასცა 200 ლარი, ნარკოტიკული საშუალების გადაცემას კი მ. ს. დაჰპირდა მეორე დღეს. შეთანხმებისამებრ, 2022 წლის 21 ნოემბერს, დაახლოებით 15:00 საათზე, ქ. ლ-ში, გამგეობის შენობასთან, კვლავ შეხვდა მ. ს-ს, რა დროსაც ამ უკანასკნელმა გადასცა მცირე ზომის მინის ქილაში მოთავსებული ნარკოტიკული საშუალება – ორი აბი „სუბოქსინი“. განცხადების თანახმად, ა. ჯ-ემ მზადყოფნა გამოთქვა მ. ს-სგან შეძენილი აბების გამოძიებისთვის წარდგენაზე.

22.2. მონაშე ა. ჯ-ის 2022 წლის 21 ნოემბრის გამოკითხვის ოქმს, რომლის თანახმად (საქართველოს სსკ-ის 243-ე მუხლის პირველი ნაწილის საფუძველზე გამოქვეყნდა საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე), ა. ჯ-ე 2022 წლის 20 ნოემბერს პირად საქმეზე იმყოფებოდა ქ. ლ-ში, სადაც გამგეობის შენობის მიმდებარედ შეხვდა ნაცნობს, ქ. ლ-ში მცხოვრებ მ. თ-ის ძე ს-ს, რომელმაც საუბარში შესთავაზა ნარკოტიკული საშუალება „სუბოქსინის“ სამი აბის შეძენა 200 ლარის სანაცვლოდ. ნარკოტიკული საშუალება ადრეც მოუხმარია. შეძენას დასთანხმდა და იქვე გადასცა მ. ს-ს მოთხოვნილი თანხა, 200 ლარი. მ. ს-მ უთხრა, რომ

ნარკოტიკულ საშუალება სუბოქსინს გადასცემდა 2022 წლის 21 ნოემბერს ქ. ლ-ში, გამგეობის მიმდებარე ტერიტორიაზე. მეორე დღეს, 2022 წლის 21 ნოემბერს, დაახლოებით 15:00 საათისთვის, შეთანხმებისამებრ, ქ. ლ-ში გამგეობის მიმდებარედ შეხვდა მ. ს-ს, რომელმაც ხელზე გადასცა მცირე ზომის მინის ქილაში მოთავსებული ნარკოტიკული საშუალება – ორი აბი „სუბოქსინი“ და აუხსნა, რომ შემდგომში გადასცემდა მესამე აბსაც. მ. ს-სთან ჰქონდა შეთანხმება, რომ 200 ლარის სანაცვლოდ უნდა გადაეცა სამი აბი ნარკოტიკული საშუალება სუბოქსინი, თუმცა 2022 წლის 21 ნოემბერს მან გადასცა მხოლოდ ორი აბი და გადასაცემი დარჩა კიდევ ერთი აბი ნარკოტიკული საშუალება, რომელიც უნდა გადაეცა რამდენიმე დღეში, კონკრეტული დღე არ უთქვამს. მ. ს. შეჰპირდა, რომ თანხის სანაცვლოდ კიდევ მიჰყიდდა ნარკოტიკულ საშუალება სუბოქსინს, რასაც ა. ჯ-ე ასევე შეატყობინებდა გამომძიებას. ა. ჯ-ე ნარკოტიკული საშუალების შეძენის მიზნით რამდენიმე დღეში კვლავ შეხვდება მ. ს-ს ლ-ის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე. კონკრეტული ადგილი არ იცის, მაგრამ აღნიშნულის შეტყობინებისთანავე გამომძიებას მიაწვდის ინფორმაციას. მ. ს-ს ფულად თანხას გადასცემს ხელზე ან ჩაურიცხავს „ა-ს“ პირად ანგარიშზე, ხოლო ნარკოტიკულ საშუალებას მიიღებს მისგან პირადად. მ. ს-ს მიერ ნარკოტიკული საშუალების რეალიზაციასთან დაკავშირებით დეტალურ ინფორმაციას მიაწვდის გამომძიებას. მოწმე ა. ჯ-ემ გამოკითხვისას მიუთითა, რომ თან ჰქონდა 2022 წლის 21 ნოემბერს ქ. ლ-ში მ. ს-სგან შეძენილი, მინის ქილაში მოთავსებული ორი აბი ნარკოტიკული საშუალება სუბოქსინი და წარადგენდა ნებაყოფლობით. მანვე, თანხმობა განაცხადა მონაწილეობა მიეღო ფარულ საგამომძიებო მოქმედებებში მ. ს-ს მიერ ნარკოტიკული საშუალების რეალიზაციის ფაქტის დადგენის მიზნით.

22.3. 2022 წლის 21 ნოემბრის ამოღების ოქმსა და აღნიშნული საგამომძიებო მოქმედების ამსახველ ვიდეოჩანაწერს, რომლითაც დგინდება, რომ 2022 წლის 21 ნოემბერს, 19:50-20:20 საათზე, შსს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტის დეტექტივ-გამომძიებელ მ. ს-ის მიერ, უზნის ინსპექტორ-გამომძიებელ ლ. მ-ის მონაწილეობით, ზემოაღნიშნული დეპარტამენტის შენობაში, ა. ჯ-ისგან ამოიღეს მის მიერ ნაბაყოფლობით წარდგენილი, თავდახურულ მინის ქილაში მოთავსებული მოთეთრო ფერის ორი აბი. ამოღებული ნივთიერი მტკიცებულება ადგილზევე დაილუქა სპეცპაკეტში, შტრიხკოდით ... საგამომძიებო მოქმედებაში მონაწილე პირებთან ერთად, ოქმის სისწორე ხელმოწერით დაადასტურა ა. ჯ-ემ.

22.4. 2022 წლის 22 ნოემბრის ქიმიური ექსპერტიზის №.... დასკვნას, რომლის თანახმად, ექსპერტიზაზე წარდგენილი იქნა საკვლევი ობიექტის დასალუქად განკუთვნილი პოლიეთილენის პაკეტი, ლუქის ნომ-

რით ... (მთლიანობა დარღვეული არ არის), რომელშიც აღმოჩნდა ა. ჯ-ისაგან ამოღებული მინის ქილა, მასში მოთავსებული 2 ცალი, თეთრი ფერის, წრიული ფორმის ტაბლეტი, თითოეული წონით – 0,2-0,2 გრ. შეიცავს ნარკოტიკულ საშუალება ბუპრენორფინს – 0,016 გრამის ოდენობით.

23. 2022 წლის 1 დეკემბრის ფარული საგამოძიებო მოქმედების – ა. ჯ-ისა და მ. ს-ს შეხვედრის ფარულ ვიდეო-აუდიოჩანაწერით დგინდება, რომ 2022 წლის 1 დეკემბერს ნარკოტიკული საშუალების გადაცემისას ა. ჯ-ე ეკითხება მ. ს-ს:

- ხუთს მაძლევ ახლა?
- ხო, გავრასხოდდით ჩვენ.
- არა, ზედმეტს ხომ არ მაძლევ-თქო.
- ზედმეტს არ გაძლევ, ერთი ხომ გვქონდა დარჩენილი?
- ხო, ხო ეგ არ მახსოვდა.

24. სასამართლო ასევე ითვალისწინებს, რომ ზემოაღნიშნული მტკიცებულებები (ა. ჯ-ის განცხადება, მისი გამოკითხვის ოქმი, 2022 წლის 21 ნოემბრის ამოღების ოქმი), ეყრდნობა ა. ჯ-ის მიერ მიწოდებულ მამხილებელ ინფორმაციას, ა. ჯ-ე რამოდენიმეჯერ იქნა გამოკითხული გამოძიების ეტაპზე ბრალდების მხარის მიერ (დაცვის მხარის მონაწილეობის გარეშე), მისი დაკითხვა სასამართლოში სამართალწარმოების არცერთ ეტაპზე არ განხორციელებულა.

25. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ მხოლოდ მოცემულ ჩანაწერში ფრაგმენტულად, ყოველგვარი კონკრეტიზაციის გარეშე მითითებული ერთი აბის დამატებით გადაცემა გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ვერ ადასტურებს, რომ 2022 წლის 1 დეკემბერს მ. ს-ს მიერ ა. ჯ-ისათვის დამატებით გადაცემული 1 აბი სწორედ 21 ნოემბერს (და არა სხვა თარიღში) შეძენილი ნარკოტიკული საშუალების ნაწილია. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ სისხლის სამართლის საქმეში არ არის წარმოდგენილი 21 ნოემბერს ბრალადწარდგენილი დანაშაულის (დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის 0,016 გრამის შემცველი ორი ტაბლეტის გადაცემა) ამსახველი ვიდეოჩანაწერი ან სხვა არსებით სასამართლო სხდომაზე მხარეთა მონაწილეობით უშუალოდ გამოკვლეული პირდაპირი მამხილებელი მტკიცებულება. ერთადერთი მტკიცებულება, რომელიც უთითებს, რომ ვიდეოჩანაწერში ასახული საუბარი „ზედმეტად გადაცემული ერთი აბის“ საკითხთან დაკავშირებით ეხება 21 ნოემბერს ა. ჯ-ისათვის ნარკოტიკული საშუალების მიყიდვის ფაქტს (კერძოდ, რომ 21 ნოემბერს გადასცა 2 აბი ნარკოტიკული საშუალება ა. ჯ-ეს და 2022 წლის 1 დეკემბერს გადაცემული კიდევ ერთი აბი სწორედ ამ გადაცემისას მისაცემი ნარკოტიკული საშუალება იყო) არის ა. ჯ-ის 2022 წლის 21 ნოემბრის გამოკითხვის ოქმი. დაცვის

მხარეს სამართალწარმოების არც ერთ ეტაპზე არ მიეცა ერთადერთი და ძირითადი მამხილებელი მტკიცებულების – ა. ჯ-ის 2022 წლის 21 ნოემბრის გამოკითხვის ოქმის – უშუალოდ და პირდაპირ გამოკვლევის (დაკითხვის) შესაძლებლობა.

25.1. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლის საფუძველზე გამოქვეყნებული ა. ჯ-ის 2022 წლის 21 ნოემბრის გამოკითხვის ოქმი „ავსებდა ინციდენტთან დაკავშირებით ხელმისაწვდომი ვიდეოჩანაწერების შინაარსს... ამასთან დაკავშირებით და არდამსწრე მოწმეების მიერ ინციდენტის შესახებ დეტალური მონათხრობის გათვალისწინებით, შეიძლება ითქვას, რომ მათმა ჩვენებამ მნიშვნელოვანი გავლენა მოახდინა მომჩივნების წინააღმდეგ საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებების განმარტებაზე“ (Khachapuridze and Khachidze v. Georgia, nos. 59464/21, 13079/22, par. 122, ECtHR, 29/08/2024). „ამრიგად, იმის აღიარებაც კი, რომ არდამსწრე მოწმეების მიერ მიცემული ჩვენებები არც ერთადერთი იყო და არც გადამწყვეტი, საქმის მასალებში სხვა მტკიცებულებების არსებობის გათვალისწინებით, მათ უდავოდ მნიშვნელოვანი წონა ჰქონდა და, შესაბამისად, მათ დაშვებას შესაძლოა დიდი დაბრკოლება შეექმნა დაცვის მხარისთვის“ (Khachapuridze and Khachidze v. Georgia, nos. 59464/21, 13079/22, par. 123, ECtHR, 29/08/2024; იხ. ასევე Schatschaschwili v. Germany, no. 9154/10, par. 116, ECtHR, 15/12/2015).

26. მოცემულ შემთხვევაში მ. ს-ს მიერ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2022 წლის 21 ნოემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ორი აბის გასაღების ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენის დამადასტურებელ ძირითად და ერთადერთ პირდაპირ მამხილებელ მტკიცებულებას წარმოადგენს საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლის პირველი ნაწილის საფუძველზე გამოქვეყნებული, ა. ჯ-ის 2022 წლის 21 ნოემბრის გამოკითხვის ოქმი (სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი სხვა მტკიცებულებები – ამოღების ოქმი, ქიმიური ექსპერტიზის №... დასკვნა, ასევე – 2022 წლის 1 დეკემბრის ფარული საგამოძიებო მოქმედების ამსახველი ვიდეოჩანაწერი, აღნიშნულ ეპიზოდში მსჯავრდებისათვის არ წარმოადგენს პირდაპირი ხასიათის მამხილებელ მტკიცებულებას).

27. იმავდროულად, სასამართლო ითვალისწინებს, რომ ა. ჯ-ე არ იყო დაკითხული არც არსებითი განხილვისას და არც მაგისტრატი მოსამართლის წინაშე. დაცვის მხარეს მართალია გაეცვალა საქართველოს სსსკ-ით დადგენილი წესით აღნიშნული მოწმის გამოკითხვის ოქმები და მისი განცხადების ასლი, იგი წარმოადგენდა ბრალდების მხარის მოწმეს, მაგრამ დაცვის მხარეს არც არსებითი განხილვისას და არც გამოძიების

ეტაპზე არ მიეცა მისი დაკითხვის, მისთვის შეკითხვების დასმის და მის მიმართ ჩვენების გამოკვლევის შესაძლებლობა.

28. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ მოწმის ჩვენება, რომელიც მიღებულ იქნა მაგისტრატი (გამომძიებელი) მოსამართლის თანდასწრებით არ შეიძლება ჩაითვალოს მომჩივნის უფლების ჩამნაცვლებლად დაკითხოს ეს მოწმე საქმის განმხილველი მოსამართლის თანდასწრებით, რომელიც საბოლოოდ განიხილავს მისი დამნაშავეობის საკითხს (იხ. *Schatschaschwili v. Germany*, no. 9154/10, par. 155, ECtHR, 15/12/2015; ასევე იხ. *Hümmer v. Germany*, no. 26171/07, par. 48, ECtHR, 19/07/2012; *Hanu v. Romania*, no. 10890/04, par. 40, ECtHR, 4/06/2013 in fine; and *Dadayan v. Armenia*, no. 14078/12, par. 46, ECtHR, 6/09/2018; ასევე ix., *mutatis mutandis*, *Faysal Pamuk v. Turkey*, no. 430/13, paras. 70-71, ECtHR, 18/01/2022).

29. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ მოცემულ შემთხვევაში ა. ჯ-ის დაკითხვა არ განხორციელებულა არც გამოძიების ეტაპზე (მაგისტრატ მოსამართლესთან) და არც არსებით სასამართლო სხდომაზე, სისხლის სამართლის საქმის მასალებში წარმოდგენილია მხოლოდ გამოძიების ეტაპზე ბრალდების მხარის მიერ მისი გამოკითხვის ოქმები. შესაბამისად, სამართალწარმოების არც ერთ ეტაპზე დაცვის მხარეს არ ჰქონდა აღნიშნული მამხილებელი მოწმის დაკითხვის შესაძლებლობა.

30. შესაბამისად, საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის მე-7 ნაწილისა და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მყარად დადგენილი პრაქტიკის გათვალისწინებით, სასამართლო მოკლებულია შესაძლებლობას გამოიყენოს აღნიშნული მოწმის გამოკითხვის ოქმები მსჯავრდებისთვის.

31. ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, მ. ს-ს 2022 წლის 21 ნოემბერს დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის 0,016 გრამის შემცველი ორი ტაბლეტის გადაცემის ეპიზოდში მსჯავრდებისთვის სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი სხვა მტკიცებულებები (2022 წლის 21 ნოემბრის ა. ჯ-ის განცხადება, 2022 წლის 21 ნოემბრის ამოღების ოქმი და აღნიშნული საგამოძიებო მოქმედების ამსახველი ვიდეოჩანაწერი, 2022 წლის 22 ნოემბრის №... ქიმიური ესპერტიზის დასკვნა) გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ვერ ადასტურებს მ. ს-ს მიერ მისთვის ბრალადწარდგენილი დანაშაულის – საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2022 წლის 21 ნოემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ორი აბის გასაღების ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაული – ჩადენას, რის გამოც იგი უნდა გამართლდეს.

32. იმავდროულად, დაცვის მხარის პრეტენზიასთან დაკავშირებით, რომ საქმის არსებითი განხილვის ეტაპზე არ იყო ამოწურული მოწმე ა. ჯ-ის სასამართლოში წარმოდგენის შესაძლებლობა და ბრალდების მხა-

რე არ იყო უფლებამოსილი საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლის საფუძველზე გამოექვეყნებინა ა. ჯ-ის ჩვენება, სასამართლო ითვალისწინებს, რომ „მონმის მიუწვდომლობა მისი საზღვარგარეთ გამგზავრების ან ნებისმიერი სხვა მიზეზით არ წარმოადგენს საკმარის მიზეზს, რაც გაამართლებს შესაბამისი მონმის გამოუცხადებლობას სასამართლოში (იხ. *Seton v. the United Kingdom*, no. 55287/10, paras. 61, ECtHR, 31.03.2016 and *Gabrielyan v. Armenia*, no. 8088/05, par. 78, ECtHR, 10.04.2012). ეროვნულ სასამართლოებს მოეთხოვებათ, აქტიურად მოიძიონ მონმე ადგილობრივი ხელისუფლების, მათ შორის პოლიციის დახმარებით“ (იხ: *Kartsivadze v. Georgia*, no. 30680/09, par. 52, ECtHR, 12/12/2019).

33. მოცემულ შემთხვევაში, ა. ჯ-ის გამოკითხვის ოქმებში მითითებულია მისი საკონტაქტო ტელეფონის ნომერი და მისამართი. სისხლის სამართლის საქმეში არ არის წარმოდგენილი რაიმე მტკიცებულება, რაც დაადასტურებდა, რომ ბრალდების მხარემ ვერ მოახერხა აღნიშნულ ტელეფონის ნომერზე დაკავშირებოდა უშუალოდ ა. ჯ-ეს და მიენოებინა მისთვის ინფორმაცია სასამართლოში გამოცხადების შესახებ, გაუგზავნა შესაბამისი ინფორმაციის შემცველი შეტყობინებები აღნიშნულ საკონტაქტო ნომერზე. იმავდროულად, სასამართლო ითვალისწინებს სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილ ბინაზე გამოცხადების 2023 წლის 3, 5, 6, 7 და 8 აგვისტოს ოქმებს, რომელთა თანახმად, ა. ჯ-ის საცხოვრებელ მისამართზე მისულ პოლიციის თანამშრომლებს ა. ჯ-ე არ დახვდათ მისამართზე, ა. ჯ-ის დედის – მ. ჯ-ის განმარტებით, ა. ჯ-ე იმყოფებოდა ს-ს მთებში პირუტყვის სამწყემსავად და თუ მოახერხებდა მასთან დაკავშირებას აცნობებდა, რომ 2023 წლის 8 აგვისტოს 12 საათზე ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში უნდა დაკითხულიყო მონმის სახით, ბრალდების მხარემ 2023 წლის 8 აგვისტოს სხდომაზე დააყენა შუამდგომლობა ა. ჯ-ის მონმის სახით გამოძახების შესახებ, რომელიც დაკმაყოფილდა და ა. ჯ-ეს გაეგზავნა სასამართლო უწყება 2023 წლის 14 აგვისტოს სასამართლო პროცესზე გამოცხადების შესახებ (რომელიც ჩაიბარა დედამ – მ. ჯ-ემ); 2023 წლის 10 აგვისტოს ბინაზე გამოცხადების ოქმის თანახმად, მ. ჯ-ემ განმარტა, რომ მისი შვილი ა. ჯ-ე ზუსტად სად იმყოფება არ იცის, როგორც მისთვისაა ცნობილი უახლოეს დღეებში იქნება სახლში და აცნობებს, რომ 2023 წლის 14 აგვისტოს 12:00 საათზე უნდა გამოცხადდეს ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში, მონმის სახით ჩვენების მისაცემად (ანალოგიურადაა მითითებული მ. ჯ-ის მიერ ა. ჯ-ის ადგილსამყოფელზე ინფორმაციის არ ქონის შესახებ 13 აგვისტოსა და 14 აგვისტოს ბინაზე გამოცხადების ოქმებში), ხოლო 2023 წლის 11 აგვისტოსა და 12 აგვისტოს ბინაზე გამოცხადების ოქმებში ა. ჯ-ის მამამ – გ. ჯ-ემ მიუთითა, რომ მისთვის უცნობია ა. ჯ-ის ადგილსამყოფელი, სავარაუდოდ ა. ჯ-ე რამდენიმე

დღეში აპირებს სახლში მისვლას და შეატყობინებს, რომ 2023 წლის 14 აგვისტოს 12:00 საათზე უნდა გამოცხადდეს ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში, მონის სახით ჩვენების მისაცემად. ა. ჯ-ე 2023 წლის 14 აგვისტოს 12:00 საათზე დანიშნულ პროცესზე არ გამოცხადდა, რის შემდეგაც 2023 წლის 14 აგვისტოს სასამართლოს სხდომაზე ბრალდების მხარემ დააყენა შუამდგომლობა ა. ჯ-ის ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში იძულებით მიყვანის შესახებ, რაც დაკმაყოფილდა და განჩინება შესასრულებლად გაეგზავნა შინაგან საქმეთა სამინისტროს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტს. 2023 წლის 21 აგვისტოს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტის საგამოძიებო სამმართველოს უფროსი გამოძიებლის ნ. ა-ის წერილის თანახმად, სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ვერ მოხერხდა ა. ჯ-ის მოძიება (იხ.: 2023 წლის 15 აგვისტოს, 16 აგვისტოს, 17 აგვისტოს, 18 აგვისტოს, 19 აგვისტოს, 20 აგვისტოს 21 აგვისტოს ბინაზე გამოცხადების ოქმები – 2023 წლის 15, 17, 19, 20 და 21 აგვისტოს ოქმებში მ. ჯ-ემ, ხოლო 2023 წლის 16 და 17 აგვისტოს ოქმებში გ. ჯ-ემ მიუთითეს, რომ მათთვის უცნობია ა. ჯ-ის ადგილსამყოფელი, უახლოეს დღეებში თუ დაბრუნდება სახლში, ან კიდევ თუ მოახერხებს მასთან რაიმე ფორმით დაკავშირებას, აცნობებენ 2023 წლის 21 აგვისტოს პროცესზე გამოცხადების შესახებ) და შესაბამისად, იძულების წესით სასამართლოში მიყვანა, რის გამოც, ბრალდების მხარემ დააყენა შუამდგომლობა ა. ჯ-ის გამოკითხვის ოქმების საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლის მოთხოვნათა დაცვით გამოქვეყნების შესახებ.

34. დაცვის მხარის მოთხოვნაზე – საკასაციო სასამართლომ გ-ს პოლიციის დეპარტამენტიდან გამოითხოვოს სისხლის სამართლის საქმე №....ა. ჯ-ის თვითმკვლელობამდე მიყვანის ფაქტზე – სასამართლო ითვალისწინებს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოში ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილ იქნა მოცემული სისხლის სამართლის საქმის მასალები (გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათი, პატაკი, 2023 წლის 13 და 20 აგვისტოს ბინაზე გამოცხადების ოქმები, გ. ხ-ის (დეტექტივი), ე. ნ-ის (უბნის ინსპექტორი), გ. ჯ-ის და მ. ჯ-ის გამოკითხვის ოქმები), თუმცა დაცვის მხარეს არც პირველი ინსტანციის სასამართლოში და არც სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვისას არ მოუთხოვია საქართველოს სსსკ-ის მე-9 მუხლის მე-2 ნაწილისა (მხარეს უფლება აქვს, ამ კოდექსით დადგენილი წესით დააყენოს შუამდგომლობა, მოიპოვოს, სასამართლოს მეშვეობით გამოითხოვოს, წარადგინოს და გამოიკვლიოს ყველა შესაბამისი მტკიცებულება) და 93-ე მუხლის (მხარეებმა შუამდგომლობა შეიძლება დააყენონ ამ კოდექსით პირდაპირ გათვალისწინებულ შემთხვევებში და დადგენილი წესით, სისხლის სამართლის პროცესის ნებისმიერ სტადიაზე) საფუძველზე აღნიშნული მასალის გამოთხოვა.

34.1. იმავდროულად, სასამართლო ითვალისწინებს, რომ მართალია დაცვის მხარე საკასაციო სასამართლოში ითხოვს გ-ს პოლიციის დეპარტამენტიდან №... ჯ-ის თვითმკვლელობამდე მიყვანის ფაქტზე აღძრული სისხლის სამართლის საქმის მასალების გამოთხოვას, თუმცა აღნიშნული მოთხოვნის დასასაბუთებლად არ უთითებს თუ რა საფუძვლით ან/და მიზნით სურს აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმის მასალების გამოთხოვა. მაშინ, როდესაც საქართველოს სსკ-ის 93-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად შუამდგომლობა დასაბუთებული უნდა იყოს, მასში კონკრეტულად უნდა იყოს გადმოცემული ჯერ მოთხოვნა და შემდეგ მოთხოვნის არგუმენტაცია და იგი უნდა ეხებოდეს მხოლოდ იმ გარემოებებს, რომლებსაც უშუალო კავშირი აქვს შუამდგომლობაში დასმულ საკითხებთან. ამასთან, საქართველოს სსკ-ი არ ითვალისწინებს საკასაციო წარმოების ფარგლებში ახალი მტკიცებულების/ინფორმაციის წარდგენისა თუ გამოკვლევის შესაძლებლობას. შესაბამისად, სასამართლო მოკლებულია შესაძლებლობას დააკმაყოფილოს დაცვის მხარის მოთხოვნა და გ-ს პოლიციის დეპარტამენტიდან გამოითხოვოს სისხლის სამართლის საქმე №... ჯ-ის თვითმკვლელობამდე მიყვანის ფაქტზე.

35. იმავდროულად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მ. ს-ს მიმართ განაჩენის დადგენისას საკასაციო სასამართლო არ იყენებს საქართველოს სსკ-ის 243-ე მუხლის საფუძველზე საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე გამოქვეყნებულ ა. ჯ-ის გამოკითხვის ოქმებს.

36. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ 2025 წლის 16 აპრილს და 2 ივლისს ცვლილებები შევიდა საქართველოს სსკ-ში, რომლითაც ახლებურად დარეგულირდა საქართველოს სსკ-ის XXXIII თავი (ნარკოტიკული დანაშაული). კერძოდ, მ. ს-სათვის საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით მსჯავრდმერაცხილი დანაშაული – დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების გასაღება, საქართველოს სსკ-ში განხორციელებული ცვლილებების შედეგად, დღეს მოქმედი რედაქციით წარმოადგენს საქართველოს სსკ-ის 260³-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ დანაშაულს – დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო რეალიზაციას.

36.1. კერძოდ, სასამართლო ითვალისწინებს საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის მე-9 პუნქტს (კანონს, თუ იგი არ ამსუბუქებს ან არ აუქმებს პასუხისმგებლობას, უკუძალა არა აქვს) და საქართველოს სსკ-ის მე-3 მუხლს, რომლის თანახმად, სისხლის სამართლის კანონს, რომელიც აუქმებს ქმედების დანაშაულებრიობას ან ამსუბუქებს სასჯელს, აქვს უკუძალა. სისხლის სამართლის კანონს, რომელიც აწესებს ქმედების დანაშაულებრიობას ან ამკაცრებს სასჯელს, უკუძალა არა აქვს (პირველი ნაწილი); თუ ახალი სისხლის სამართლის კანონი ამსუ-

ბუქებს სასჯელს ქმედებისათვის, რომლის გამოც დამნაშავე მას იხდის, ეს სასჯელი უნდა შემცირდეს ამ სისხლის სამართლის კანონის სანქციის ფარგლებში (მე-2 ნაწილი); თუ დანაშაულის ჩადენიდან განაჩენის გამოტანამდე სისხლის სამართლის კანონი რამდენჯერმე შეიცვალა, გამოიყენება ყველაზე მსუბუქი კანონი (მე-3 ნაწილი).

36.2. მოცემულ შემთხვევაში 2025 წლის 16 აპრილსა და 2 ივლისს საქართველოს სსკ-ში განხორციელებული ცვლილებებით მკაცრდება სასჯელი, მათ შორის, ნარკოტიკული საშუალების დიდი ოდენობით გასაღებისათვის. კერძოდ, საქართველოს სსკ-ის 260³-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების რეალიზაციისათვის სასჯელის სახედ და ზომად ადგენს თავისუფლების აღკვეთას 14-დან 20 წლამდე ან უვადო თავისუფლების აღკვეთით, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი (დანაშაულის ჩადენის დროს მოქმედი რედაქცია) – თავისუფლების აღკვეთას 12-დან 17 წლამდე.

36.3. შესაბამისად, საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის მე-9 ნაწილისა და საქართველოს სსკ-ის მე-3 მუხლის დანაწესების საფუძველზე, მ. ს-ს მსჯავრდება უნდა განხორციელდეს დანაშაულის ჩადენის დროს მოქმედი სისხლის სამართლის კანონის საფუძველზე – საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2025 წლის 1 მაისამდე მოქმედი რედაქცია).

37. იმავდროულად „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონში 2025 წლის 16 აპრილს განხორციელებული ცვლილებებით, ცვლილება შევიდა, მათ შორის, აღნიშნული კანონით რეგულირებული უფლებების ჩამორთმევის ნაწილშიც. კანონის მოქმედი რედაქციის მე-2 მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, პირი, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 260³-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული წარმოადგენს ნარკომოვაჭრეს. სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენის საფუძველზე ნარკომოვაჭრეს სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება ჩამოერთმევა 5 წლით, საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, საჯარო სამსახურში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება – 15 წლით, ხოლო საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება – 20 წლით (მე-3 მუხლის მე-4 პუნქტი).

38. „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული უფლებების ჩამორთმევის ნაწილში დანაშაულის ჩადენის დროს არსებულ რედაქციასა და მოქ-

მედ რედაქციას შორის სხვაობის არარსებობის გამო აღნიშნული ცვლილებები გავლენას არ ახდენს მსჯავრდებულ მ. ს-ს მდგომარეობაზე.

39. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტიდან გამომდინარე მ. ს-სათვის საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით მსჯავრდებურობის დასაშვალისათვის განსაზღვრულ სასჯელზე ამნისტია არ ვრცელდება.

39.1. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მოქმედება არ ვრცელდება მ. ს-ს მიმართ ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 6 დეკემბრის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტითა და საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულებისათვის განსაზღვრულ სასჯელებზე.

39.1.1. მ. ს-ს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით დანიშნული სასჯელიდან – 2 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე თავისუფლების აღკვეთა – 1 წლით დაენიშნა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა ჩაეთვალა პირობითად; საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნული სასჯელიდან საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე თავისუფლების აღკვეთა – 6 თვით დაენიშნა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო თავისუფლების აღკვეთა – 6 თვით ჩაეთვალა პირობითად.

39.1.2. მ. ს-ს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად განსაზღვრული სასჯელი დღეის მდგომარეობით სრულად აქვს მოხდილი, რის გამოც სასამართლო მოკლებულია შესაძლებლობას უკვე მოხდილ სასჯელზე გაავრცელოს „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მოქმედება (იხ.: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 23 ოქტომბრის №1022აპ-24 განაჩენი; 2024 წლის 4 დეკემბრის №1218აპ-24 განაჩენი; 2024 წლის 21 ნოემბრის №1331-24 განჩინება).

39.1.3. საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტითა და საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულებისათვის პირობითად განსაზღვრულ სასჯელებზე კი „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის მოქმედება არ ვრცელდება, ამავდროულად კანონის მე-9 მუხლის მე-2 პუნქტის (ოჯახური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში სასჯელის შემცირება ვრცელდება მხოლოდ ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნულ რეალურ სასჯელზე) საფუძველზე.

39.2. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2024 წლის 17 სექტემბრის

კანონის მოქმედება არ ვრცელდება ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 22 აპრილის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელ ნაწილზე – ჯარიმა 500 ლარზე, ამავე კანონის მე-9 მუხლის პირველი პუნქტიდან გამომდინარე (ამნისტია არ ვრცელდება სასჯელის სახით განსაზღვრულ ჯარიმაზე).

40. საქართველოს სსსკ-ის 274-ე მუხლის პირველი ნაწილის „თ“ ქვეპუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენის სარეზოლუციო ნაწილში, მათ შორის, აღინიშნება ნივთიერი მტკიცებულების საკითხის გადანყევტა.

40.1. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 13 მარტის განაჩენით არ არის გადაწყვეტილი ნივთმტკიცების – მ. ს-? პირადი ჩხრეკის დროს ამოღებული მობილური ტელეფონის (რომელიც ასევე მითითებულია სასამართლოში წარსადგენი მტკიცებულებების ნუსხაში), საკითხი.

40.2. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ სისხლის სამართლის საქმეზე დართული ყველა ნივთმტკიცების ბედი უნდა გადაწყდეს საქართველოს სსსკ-ის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი წესით.

40.3. დავა ნივთიერი მტკიცებულების გამო წყდება სამოქალაქო სამართალწარმოების წესით (იხ.: საქართველოს სსსკ-ის 81-ე მუხლის მე-2 ნაწილი).

41. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მსჯავრდებულ მ. ს-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების გ. გ-ისა და მ. ფ-ს საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ და ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 13 მარტის განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილება.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 81-ე, 274-ე, 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ მ. ს-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების გ. გ-ისა და მ. ფ-ს საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;

2. ცვლილება შევიდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 13 მარტის განაჩენში:

2.1. მ. ს. ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსსკ-ის 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2022 წლის 21 ნოემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ორი

აბის გასაღების ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში;

2.2. მ. ს. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ 260-ე მუხლის მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (2022 წლის 1 დეკემბერს ნარკოტიკული საშუალება ბუპრენორფინის შემცველი ხუთი აბის გასაღების ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის ზომად განესაზღვროს – 13 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

2.3. საქართველოს სსკ 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდეს წინა, ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 6 დეკემბრის განაჩენით დადგენილი პირობითი მსჯავრი;

2.4. საქართველოს სსკ-ის- 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, ბოლო განაჩენით დადგენილმა სასჯელმა შთანთქმას წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, მ. ს-ს სასჯელად განესაზღვროს – 13 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

2.5. მ. ს-ს სასჯელის ვადაში ჩათვალოს პატიმრობის პერიოდი და სასჯელის ვადა აეთვალოს დაკავებიდან – 2022 წლის 8 დეკემბრიდან;

2.6. მ. ს-ს, „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, 5 წლით ჩამოერთვას – სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, 15 წლით – საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, საჯარო სამსახურში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება, ხოლო 20 წლით – საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება;

2.7. მ. ს-ს პირადი ჩხრეკისას ამოღებული მობილური ტელეფონი დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს ან მისი ნდობით აღჭურვილ პირს;

2.8. მსჯავრდებულ მ. ს-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების გ. გ-ისა და მ. ფ-ს საკასაციო საჩივრის მოთხოვნა – გ-ს პოლიციის დეპარტამენტიდან ა. ჯ-ის თვითმკვლელობამდე მიყვანის ფაქტზე აღძრული სისხლის სამართლის №.... საქმის მასალების გამოთხოვის შესახებ არ დაკმაყოფილდეს;

3. განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად;

4. განაჩენი საბოლოოა და არ გასაჩივრდება.

2. ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის ბადასინჯვის წესი

ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის უცვლელად დატოვება

განაჩენი საქართველოს სახელმწიფო

№25აგ-25

14 იანვარი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**ლ. ფაფიაშვილი (თავმჯდომარე),
მ. ვასაძე,
ლ. თევზაძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ კ. კ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის რ. ჭ-ის საკასაციო საჩივარი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის განაჩენით:

1.1. კ. კ-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – ჯარიმა 1000 ლარი;

1.2. საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით (პატიმრობაში იმყოფებოდა 2023 წლის 16 მაისიდან, 2023 წლის 18 მაისის ჩათვლით) კ. კ-ეს დანიშნული სასჯელი შეუმსუბუქდა და საბოლოოდ სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა – ჯარიმა 700 ლარი.

2. სასამართლომ დაადგინა, რომ: 2023 წლის 16 მაისს, დაახლოებით 11:00 საათზე, ქ. ს-ში, ფ-ს ქუჩის №...-ში მდებარე ყოფილი საკონდიტროს შენობაში, კ. კ-ემ, მათ შორის არსებული კონფლიქტური სიტუაციის გამო წარმოშობილი ურთიერთშეკამათების დროს, ფიზიკურად იძალადა თავისი ძმის მეუღლის – ხ. ქ-ის – მიმართ. კერძოდ, ფეხი ძლიერად დაარტყა გულ-მკერდის არეში, რის შემდეგაც ხ. ქ-ე დაეცა იატაკზე მდებარე გაზის მცირე ზომის გამათბობელზე და მის გვერდით მდებარე აგურზე. კ. კ-ის ძალადობრივი ქმედებებით ხ. ქ-ემ განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

3. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2023 წლის 20 დეკემბრის განაჩენით ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის განაჩენი კ. კ-ის მიმართ დარჩა უცვლელად.

4. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 8 აგვისტოს განჩინებით დაუშვებლად იქნა ცნობილი მსჯავრდებულ კ. კ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის – თ. მ-ის – საკასაციო საჩივარი.

5. 2024 წლის 6 დეკემბერს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მიმართა მსჯავრდებულ კ. კ-ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა რ. ჭ-მა და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის (შემდეგში – საქართველოს სსსკ-ის) 310-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, მოითხოვა ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის (რომელიც ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2023 წლის 20 დეკემბრის განაჩენით უცვლელად დარჩა, ხოლო საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 8 აგვისტოს განჩინებით დაუშვებლად იქნა ცნობილი) განაჩენის გადასინჯვა.

6. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2024 წლის 31 დეკემბრის განჩინებით მსჯავრდებულ კ. კ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის რ. ჭ-ის შუამდგომლობა, ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე, კ. კ-ის მიმართ, დაშვებული იქნა განსახილველად.

7. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენით მსჯავრდებულ კ. კ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის – რ. ჭ-ის – შუამდგომლობა არ დაკმაყოფილდა;

7.1. კ. კ-ის მიმართ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2023 წლის 20 დეკემბრის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

8. აღნიშნული განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ კ. კ-ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა რ. ჭ-მა. კასატორი ითხოვს სააპელაციო სასამართლოს განაჩენის გაუქმებას და კ. კ-ის უდანაშაულოდ ცნობას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ შეამოწმა საქმის მასალები, გააანალიზა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ იგი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. მოცემულ შემთხვევაში, კასატორი დაცვის მხარე საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტით ითხოვს მსჯავრდებულ კ. კ-ის უდანაშაულოდ ცნობას იმ საფუძველით, რომ კ. კ-ის მიმართ წარმოებულ სისხლის სამართლის საქმის ფარგლებში მოწმეებმა – ი. ბ-მ და მ. ბ-მ განმარტეს, რომ მათ არ დაუნახავთ იძალადა თუ არა კ. კ-ემ ხ. ქ-ის

მიმართ, ხოლო მოგვიანებით, მათ შორის, ა. კ-ის მიმართ წარმოებულ სისხლის სამართლის საქმის ფარგლებში, გამოკითხვისას, განმარტეს, რომ 2023 წლის 16 მაისს კ. კ-ეს ხელი არ დაურტყამს ხ. ქ-ისათვის. შესაბამისად, განსახილველ საქმეში ახალ ფაქტს/მტკიცებულებას წარმოადგენს მოწმეების – ი. ბ-ის და მ. ბ-ის ჩვენებები, რომლებიც აღნიშნავენ, რომ კ. კ-ეს ხელი არ დაურტყამს ხ. ქ-ისათვის.

2.1. დაცვის მხარე ასევე უთითებს ვიდეოჩანაწერზე, როგორც ახლა მტკიცებულებაზე, რომელიც დაცვის მხარის მტკიცებით ადასტურებს კ. კ-ის უდანაშაულობას.

3. საქართველოს სსსკ-ი ამომწურავად და მკაფიოდ განსაზღვრავს კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს განაჩენის ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადასინჯვის საფუძვლებს და იმპერატიულად ადგენს, რომ კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს განაჩენის გადასინჯვა დაიშვება მხოლოდ საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლში პირდაპირ და სახელდებით მითითებული რომელიმე ერთი ან რამოდენიმე საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში. ასევე – საქართველოს სსსკ-ის 332¹-ე მუხლებში მითითებული საფუძვლების არსებობის შემთხვევაში. სამართლებრივი სტაბილურობის და განსაზღვრულობის პრინციპიდან გამომდინარე, კანონიერ ძალაში შესული განაჩენის გადასინჯვა დაიშვება მხოლოდ საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლში მითითებული საფუძვლის/ების შემთხვევაში. კანონმდებლობა ამ ნაწილში სასამართლოს არ ანიჭებს უფლებას გადასინჯოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენი რაიმე სხვა საფუძვლით, რომელიც პირდაპირ არ არის მითითებული საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლში. შესაბამისად, საკასაციო სასამართლო პირველ რიგში ამონმებს საქართველოს სსსკ-ის 310-ე და საქართველოს სსსკ-ის 332¹-ე მუხლებში გათვალისწინებული საფუძვლის/საფუძვლების არსებობას.

3.1. ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის შუამდგომლობას სასამართლო ამონმებს როგორც ფორმალურ-სამართლებრივი, ასევე – მატერიალურ-სამართლებრივი კუთხით – განაჩენის გადასინჯვის შუამდგომლობაში მითითებული კონკრეტული საფუძვლის არსს, ხასიათს, მის *de iure* მიმართებას საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლში მითითებულ კონკრეტულ წინაპირობებთან (იმისდამიუხედავად, თუ საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლის რომელი ქვეპუნქტით ითხოვს მხარე განაჩენის გადასინჯვას).

3.2. მოცემულ შემთხვევაში, კასატორი ითხოვს ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის განაჩენის გადასინჯვას, საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, – განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადასინჯება, თუ: წარდგენილია ახალი ფაქტი ან მტკიცებულება, რომელიც გადასასინჯი

განაჩენის გამოტანის დროს არ იყო ცნობილი და თავისთავად თუ სხვა დადგენილ გარემოებასთან ერთად ამტკიცებს მსჯავრდებულის უდანაშაულობას ან მის მიერ იმ დანაშაულზე უფრო მსუბუქი ან უფრო მძიმე დანაშაულის ჩადენას, რომლისთვისაც მას მსჯავრი დაედო, აგრეთვე ამტკიცებს გამართლებულის ბრალეულობას ან დანაშაულის იმ პირის მიერ ჩადენას, რომლის მიმართაც სისხლისსამართლებრივი დევნა შეწყვეტილი იყო.

4. სასამართლო ითვალისწინებს, რომ:

4.1. ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის განაჩენით შეფასებული იქნა სადავო მოწმეების – ი. ბ-ის და მ. ბ-ის ჩვენებები. კერძოდ, განაჩენის სამოტივაციო ნაწილის თანახმად, – „მართალია მოწმეები ი. ბ-ე და მ. ბ-ე არ ადასტურებენ კ. კ-ის მიერ ხ. ქ-ისათვის გულმკერდის არეში ფეხის დარტყმას, თუმცა თავადვე აღნიშნავენ, რომ თავიდანვე ხ-ას წაქცევის მომენტი არ დაუნახავთ, არ დაუნახავთ ვის ან რის გამო წაიქცა ხ-ა (წაქცევის მიზეზზე გამოთქვეს მხოლოდ ვარაუდი), მათ დაინახეს უკვე ხ-ას ძირს დაცემის მომენტი“.

4.2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2023 წლის 20 დეკემბრის განაჩენით სააპელაციო სასამართლომ გაიზიარა ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს ზემოაღნიშნული მოტივაცია და, იმავდროულად, განმარტა, რომ: „თავად ხ. ქ-ის დაცემის მიზეზთან დაკავშირებით აბსოლუტურად თანხვედრილ ჩვენებებს იძლევიან დაზარალებული და მოწმე ა. კ-ე; ხ. ქ-ე და ა. კ-ე კატეგორიულად განმარტავენ და ადასტურებენ, რომ როდესაც ოთახში მყოფი ხ. ქ-ე დაიხარა იატაკიდან ტელეფონის ასაღებად, მის წინ სავარძელში მჯდომმა კ. კ-ემ მას ფეხი დაარტყა გულ-მკერდის არეში, რის გამოც ხ. ქ-ე გადავარდა უკან და ზურგით დაეცა ოთახში არსებულ გაზის მცირე ზომის გამათბობელსა და აგურზე, რის გამოც, როგორც ფეხის დარტყმით, ასევე დაცემით ხ. ქ-ემ განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი. მხოლოდ აღნიშნულის შემდეგ შეძლო კ. კ-ემ ტელეფონის დაუფლება და გავიდა ოთახიდან“.

4.3. ასევე, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 8 აგვისტოს განჩინების თანახმად: „საკასაციო სასამართლოს არ გააჩნია საფუძველი, ეჭვი შეიტანოს ხ. ქ-ისა და ა. კ-ის ჩვენებების სისწორეში“.

4.4. ამდენად, ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის განაჩენით, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2023 წლის 20 დეკემბრის განაჩენით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 8 აგვისტოს განჩინებით (საკასაციო საჩივრის დაუშვებლად ცნობის შესახებ), სასამართლოებმა იმსჯელეს და სამართლებრივი კუთხით შეაფასეს სისხლის სამართლის საქმეში არსებული მტკიცებულებები, როგორც რელევანტურობის და დასაშვებობის, ასევე უტყუარობისა და საკმარისობის თვალსაზრისით. იმავდროულად, სასამარ-

თლოებმა მიუთითეს, რომ სადავო მოწმეების ჩვენებები ატარებდა ვარაუდის ხასიათს (დავის საგანთან მიმართებით), შესაბამისად, მათი ჩვენებები (ამ ნაწილში) არ დაედო საფუძვლად გამამტყუნებელ განაჩენს. გამამტყუნებელი განაჩენი ეყრდნობოდა ბ. ქ-ისა და ა. კ-ის პირდაპირი ხასიათის, მამხილებელ ჩვენებებს. კერძოდ, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 8 აგვისტოს განჩინების თანახმად: „საკასაციო სასამართლოს არ გააჩნია საფუძველი, ეჭვი შეიტანოს ბ. ქ-ისა და ა. კ-ის ჩვენებების სისწორეში“.

5. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან კასატორის მიერ მითითებული მოწმეთა ჩვენებები არ იყო კ. კ-ის მსჯავრდების საფუძველი და მსჯავრდება ემყარებოდა სხვა პირდაპირი ხასიათის გამამტყუნებელ მტკიცებულებებს, – კასატორის მიერ სადავო მოწმეების – მ. ბ-ისა და ი. ბ-ის – საჩივარში მითითებული ჩვენებები არ წარმოადგენს ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის განაჩენის (რომელიც ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2023 წლის 20 დეკემბრის განაჩენით უცვლელად დარჩა, ხოლო საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 8 აგვისტოს განჩინებით დაუშვებლად იქნა ცნობილი) გადასინჯვის სამართლებრივ საფუძველს. შესაბამისად, საკასაციო სასამართლო ეთანხმება გასაჩივრებული განაჩენის მოტივაციას, რომ მოწმეების – მ. ბ-ისა და ი. ბ-ის ჩვენებები ვერ გახდება კ. კ-ის მიმართ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2023 წლის 20 დეკემბრის განაჩენის გაუქმების საფუძველი (მათ შორის, იმ შემთხვევაშიც თუ სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენით დადგინდება, აღნიშნულ სადავო მოწმეთა მიერ შეგნებულად ცრუ ჩვენების მიცემის ფაქტი).

6. დაცვის მხარე ახალი ფაქტად/მტკიცებულებად განიხილავს ასევე იმ გარემოებას, რომ ა. კ-ემ მის მიმართ არსებული სისხლის სამართლის საქმის ფარგლებში აღიარა დანაშაული და უდავოდ გახადა მტკიცებულებები, მათ შორის, მოწმეების – ი. ბ-ისა და მ. ბ-ის გამოკითხვის ოქმები (რომელთა თანახმადაც, აღნიშნულმა მოწმეებმა მიუთითეს, რომ კ. კ-ეს ხელი არ დაურტყამს ბ. ქ-ისათვის), რაც ადასტურებს, რომ იგი დაეთანხმა გამოკითხვის ოქმში მითითებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

6.1. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ ა. კ-ის მიერ მის მიმართ წარმოებული საქმის ფარგლებში დანაშაულის აღიარება და, მათ შორის, მტკიცებულებების უდავოდ ცნობა და ამით გამოკითხვის ოქმების შინაარსის დადასტურება, არ გამორიცხავს კ. კ-ის მიერ მსჯავრდებულად შეიქცევილი დანაშაულის ჩადენას. მით უფრო, იმ პირებებში, როდესაც განსახილველ საქმეზე (კ. კ-ის მიმართ სისხლის სამართლის საქმე) ი. ბ-ისა და მ. ბ-ის გამოკითხვის ოქმების სადავოდ ცნობილი ნაწილი (კ. კ-ის მიერ ბ. ქ-ის მიმართ ძალადობა) არ იყო ა. კ-ის სისხლის სამართლის საქმის ფარგლებში განსახილველი საკითხი.

7. რაც შეეხება დაცვის მხარის მტკიცებას, რომ ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის (რომელიც ქუთაისის სააპელაციო სასამართლომ უცვლელად დატოვა, ხოლო საქართველოს უზენაესი სასამართლომ დაუშვებლად ცნო) განაჩენის გადასინჯვის საფუძველია ვიდეოჩანაწერები, როგორც ახალი მტკიცებულება, სასამართლო ითვალისწინებს, რომ, მათ შორის, დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულება – ვიდეოჩანაწერი – საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე ინფორმაციას არ შეიცავს, მათ შორის, არ არის დაფიქსირებული ხ. ქ-ის წაქცევა, ვინაიდან ვიდეოჩანაწერი წყდება მას შემდეგ, რაც ა. კ-ე ხელს ურტყამს მობილურ ტელეფონს.

7.1. იმავდროულად, ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 9 ოქტომბრის განაჩენში მითითებულია, რომ ნივთიერი მტკიცებულების გახსნისა და დათვალიერების 2023 წლის 16 ივნისის ოქმის თანახმად, დათვალიერდა კ. კ-ის კუთვნილი „SAMSUNG“-ის ფირმის მობილური ტელეფონი, რომელიც ამოღებულ იქნა 2023 წლის 16 მაისს კ. კ-ის დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის დროს. ტელეფონში ნანახი 2 ვიდეოჩანაწერში საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე რაიმე ფოტო/ვიდეოსაღა ნანახი ვერ იქნა.

8. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან, მოცემულ შემთხვევაში, არ არსებობს გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმების სამართლებრივი საფუძველი, მსჯავრდებულ კ. კ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის რ. ჭ-ის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად.

9. საქართველოს სსსკ-ის 311-ე მუხლის თანახმად, ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის ვადა შეუზღუდავია, გარდა ამ კოდექსის 310-ე მუხლის „ე“ და „ე1“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 313-ე მუხლის მე-3 ნაწილით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ კ. კ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის რ. ჭ-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 30 ივნისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად;

3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

**ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის
ბადასინჯვის შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის
შესახებ განჩინების უცვლელად დატოვება**

**განჩინება
საქართველოს სახალხო**

№23აგ-25

26 თებერვალი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**ლ. თევზაძე (თავმჯდომარე),
მ. ვასაძე,
ნ. სანდოძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ გ. გ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ნ. ფ-ს საკასაციო საჩივარი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 15 აგვისტოს განჩინებაზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 21 ნოემბრის განაჩენით:

1.1. გ. გ-ე, – დაბადებული ... წლის ... მარტს, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მიესაჯა 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა. მასვე საქართველოს სსკ-ის 42-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, დამატებითი სასჯელის სახით დაეკისრა ჯარიმა – 4000 ლარი.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2013 წლის 10 მაისის განჩინებით:

2.1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 21 ნოემბრის განაჩენში შევიდა ცვლილება, კერძოდ:

2.2. მსჯავრდებულ გ. გ-ს $\frac{1}{4}$ -ით შეუმცირდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 21 ნოემბრის განაჩენით საქართველოს 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით დანიშნული სასჯელი და მას მოსახდელად დარჩა 5 წლითა და 3 თვით თავისუფლების აღკვეთა.

3. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი გან-

ხილვის კოლეგიის 2021 წლის 12 მარტის განაჩენით:

3.1. მსჯავრდებულ გ. გ-ის მიმართ გავრცელდა „ამნისტიის შესახებ“ 2021 წლის 11 იანვრის საქართველოს კანონი. გ. გ-ს გაუნახევრდა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნული ძირითადი სასჯელი. გ. გ-ე გათავისუფლდა დამატებითი სასჯელის – ჯარიმისაგან. გ. გ-ს მოსახდელად განესაზღვრა 2 წლით, 7 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა.

4. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2024 წლის 15 ნოემბრის განჩინებით:

4.1. „ამნისტიის შესახებ“ 2024 წლის 17 სექტემბრის კანონის თანახმად, მსჯავრდებულ გ. გ-ს გაუნახევრდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 21 ნოემბრის განაჩენით დანიშნული და თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2021 წლის 12 მარტის განჩინებით შემცირებული სასჯელი – 2 წლით, 7 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა და განესაზღვრა 1 წლით, 3 თვითა და 22 დღით თავისუფლების აღკვეთა.

5. 2025 წლის 13 აგვისტოს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მიმართა მსჯავრდებულ გ. გ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ნ. ფ-მა და საქართველოს სსკ-ის 310-ე მუხლის საფუძველზე მოითხოვა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გ. გ-ს მიმართ განაჩენის გადასინჯვა.

6. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 15 აგვისტოს განჩინებით მსჯავრდებულ გ. გ-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის ნ. ფ-ს შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე დაუშვებლად იქნა ცნობილი.

7. მსჯავრდებულ გ. გ-ს ინტერესების დამცველი, ადვოკატი ნ. ფ-ი საკასაციო საჩივრით ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 15 აგვისტოს განჩინების გაუქმებას. კასატორის მტკიცებით, გამოკვეთილია საქართველოს სსკ-ის 310-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გარემოება.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო სასამართლომ შეამოწმა საქმის მასალები, შეაფასა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, გააანალიზა კასატორის საკვანძო არგუმენტები და მიაჩნია, რომ იგი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 310-ე

მუხლში მითითებულია ის საფუძვლები, თუ რა შემთხვევაშია შესაძლებელი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვა, კერძოდ – განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადასინჯება, თუ:

ა) სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენით დადგენილია, რომ ყალბია მტკიცებულება, რომელიც საფუძვლად დაედო გადასასინჯ განაჩენს;

ბ) არსებობს გარემოება, რომელიც მოწმობს სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენის დამდგენი სასამართლოს უკანონო შემადგენლობას ან იმ მტკიცებულების დაუშვებლობას, რომელიც საფუძვლად დაედო გადასასინჯ განაჩენს;

გ) სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენით დადგენილია, რომ მოსამართლემ, პროკურორმა, გამომძიებელმა, ნაფიცმა მსაჯულმა ან ნაფიცი მსაჯულის მიმართ სხვა პირმა ამ საქმესთან დაკავშირებით ჩადინა დანაშაული;

დ) არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადწყვეტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი;

ე) არსებობს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული გადანყვეტილება (განჩინება), რომელმაც დაადგინა ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის ან მისი ოქმების დარღვევა ამ საქმესთან დაკავშირებით და გადასასინჯი განაჩენი ამ დარღვევას ეფუძნება;

ე1) არსებობს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ადამიანის უფლებათა კომიტეტის, ქალთა წინააღმდეგ დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის კომიტეტის, წამების წინააღმდეგ კომიტეტის ან რასობრივი დისკრიმინაციის აღმოფხვრის კომიტეტის გადანყვეტილება, რომლითაც ამ საქმესთან დაკავშირებით დადგენილ იქნა კომიტეტის დამაარსებელი კონვენციის დარღვევა, და გადასასინჯი განაჩენი ამ დარღვევას ეფუძნება;

ვ) ახალი კანონი აუქმებს ან ამსუბუქებს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას იმ ქმედებისათვის, რომლის ჩადენისთვისაც პირს გადასასინჯი განაჩენით მსჯავრი დაედო;

ზ) წარმოდგენილია ახალი ფაქტი ან მტკიცებულება, რომელიც გადასასინჯი განაჩენის გამოტანის დროს არ იყო ცნობილი და თავისთავად, თუ სხვა დადგენილ გარემოებასთან ერთად ამტკიცებს მსჯავრდებულის უდანაშაულობას ან მის მიერ იმ დანაშაულზე უფრო მსუბუქი ან უფრო მძიმე დანაშაულის ჩადენას, რომლისთვისაც მას მსჯავრი დაედო, აგრეთვე ამტკიცებს გამართლებულის ბრალეულობას ან დანაშაულის იმ პირის მიერ ჩადენას, რომლის მიმართაც სისხლისსამარ-

თლებრივი დევნა შეწყვეტილი იყო;

ზ1) წარდგენილია პროკურორის დადგენილება მსჯავრდებულის მიმართ სისხლის სამართლის საქმის წარმოების პროცესში მისი უფლების არსებითი დარღვევის შესახებ, რომელიც გადასასინჯი განაჩენის გამოტანის დროს ცნობილი არ იყო და თავისთავად ან/და სხვა დადგენილ გარემოებასთან ერთად ამტკიცებს მსჯავრდებულის უდანაშაულობას ან მის მიერ იმ დანაშაულზე უფრო მსუბუქი დანაშაულის ჩადენას, რომლისთვისაც მას მსჯავრი დაედო;

თ) არსებობს სააპელაციო სასამართლოს განჩინება, რომელმაც უკანონოდ ცნო ის ფარული საგამოძიებო მოქმედება, რომლის შედეგად მოპოვებული მტკიცებულება საფუძვლად დაედო განაჩენს.

3. საკასაციო სასამართლო, პირველ რიგში, აღნიშნავს, რომ კასატორის საკვანძო არგუმენტებს, რომლებსაც ეფუძნება შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გამოტანილი განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე და რომლებიც დიდწილად გამეორებულია საკასაციო საჩივარშიც, ამომწურავი პასუხები გასცა სააპელაციო სასამართლომ თავის გადანყევტილებაში და მიუთითებს, რომ ზემდგომი ინსტანციის სასამართლოებს შეუძლიათ, დაეთანხმონ ქვემდგომი ინსტანციის სასამართლოების დასაბუთებას, საფუძვლების გამეორების გარეშე (იხ.: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადანყევტილებები საქმეებზე: *Hirvisaari v. Finland*, no. 49684/99, §30, ECtHR, 25/12/2001; *Gorou v. Greece* (No. 2) no. 12686/03, §37, §41, ECtHR, 20/03/2009). თუ საკასაციო სასამართლო უარს ამბობს საჩივრის დასაშვებობაზე, ვინაიდან საჩივარი არ აკმაყოფილებს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს და არ არსებობს საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის სამართლებრივი საფუძვლები, ძალიან მცირე დასაბუთებაც საკმარისია კონვენციის მე-6 მუხლის მოთხოვნების დაკმაყოფილებისთვის (იხ.: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადანყევტილებები საქმეებზე: *Kupradze v. Georgia*, no. 30743/09, §76, ECtHR, 21/09/2017; *Marini v. Albania*, no. 3738/02, §106, ECtHR, 18/12/2007).

4. უსაფუძვლოა ადვოკატ ნ. ფ-ს შუამდგომლობაში მითითებული მოსაზრებები. საკასაციო სასამართლო მიუთითებს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიამ 2011 წლის 21 ნოემბრის განაჩენი გ. გ-ს მიმართ გამოიტანა მის დაუსწრებლად და იგი სააპელაციო და, შესაბამისად, საკასაციო წესით არ გასაჩივრებულია. ამდენად, ამ ეტაპზე საქმეზე სამართალწარმოება დასრულებული არ არის.

5. საკასაციო სასამართლო იზიარებს გასაჩივრებული განჩინების და მსჯელობას და მიუთითებს შემდეგს: იმ პირობებში, როდესაც მსჯავრდებულ გ. გ-ს ბრალდების სისხლის სამართლის საქმეზე სამართალ-

წარმოება დასრულებული არ არის, მსჯავრდებულს კანონის შესაბამისად, დაპატიმრებიდან, ან სათანადო ორგანოებში გამოცხადების მომენტიდან 1 თვის ვადაში გააჩნია თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 21 ნოემბრის განაჩენის სააპელაციო და საკასაციო ინსტანციის სასამართლოებში გასაჩივრების და საქმეში არსებული მტკიცებულებების სრული მოცულობით გამოკვლევის უფლება, არ არსებობს განაჩენის გადასინჯვის სამართლებრივი საფუძველი. ამასთან, მნიშვნელოვანია ის გარემოებაც, რომ შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე, მთლიანად ეყრდნობა დაზარალებულის პოზიციის წარმოდგენლობასა და შესაბამისად, „ამნისტიის შესახებ“ 2024 წლის 17 სექტემბრის საქართველოს კანონის თანახმად, დანიშნული სასჯელისგან გათავისუფლების შეუძლებლობას. აღნიშნული გარემოება არ წარმოადგენს ახალ არსებით გარემოებას, განსაკუთრებით იმ ვითარებაში, როდესაც „ამნისტიის შესახებ“ კანონის მე-13 მუხლის თანახმად, მსჯავრდებულს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2024 წლის 15 ნოემბრის განჩინების ჩაბარებიდან 2 კვირის ვადაში, უფლება აქვს გაასაჩივროს იგი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საკასაციო პალატაში ანუ არც განჩინების შემთხვევაშია დასრულებული სამართალწარმოება.

6. ამდენად, დაზარალებულის ადგილსამყოფელის დაუდგენლობა არ წარმოადგენს ახალ ფაქტს ან მტკიცებულებას, რომელიც თავისთავად თუ სხვა დადგენილ გარემოებასთან ერთად ამტკიცებს მსჯავრდებულის უდანაშაულობას ან მის მიერ იმ დანაშაულზე უფრო მსუბუქი დანაშაულის ჩადენას, რომლისთვისაც მას მსჯავრი დაედო.

7. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულ გ. გ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ნ. ფ-ს საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 15 აგვისტოს განჩინება კანონიერია და მისი გაუქმების სამართლებრივი საფუძველი არ არსებობს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 313-ე მუხლის მე-3 ნაწილით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ გ. გ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ნ. ფ-ს

საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 15 აგვისტოს განჩინება დარჩეს უცვლელად;

3. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

**ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის
გადანინჯვის შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის
შესახებ განჩინების უცვლელად დატოვება**

**განჩინება
საქართველოს სახელით**

№24აგ-25

26 თებერვალი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**ლ. თევზაძე (თავმჯდომარე),
მ. ვასაძე,
ნ. სანდოძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ გ. ო-ის საკასაციო საჩივარი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 20 აგვისტოს განჩინებაზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 26 დეკემბრის ნაფიც მსაჯულთა განაჩენით:

1.1. გ. ო-ძე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის 1-ლი და მე-2 ნაწილებით (2015 წლის 14 ივლისამდე მოქმედი რედაქცია) წარდგენილ ბრალდებაში.

1.2. გ. ო-ძე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით და მიესაჯა 20 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

1.3. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, გაუქმდა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 29 ივლისის განაჩენით და საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს მუდმივმოქმედი კომისიის 2014 წლის 18 აპრილის №05/14/კ-050 გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობითი მსჯავრი. სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, განაჩენით დანიშნულმა სას-

ჯელმა შთანთქა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 29 ივლისის განაჩენით და საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს მუდმივმოქმედი კომისიის 2014 წლის 18 აპრილის №05/14/კ-050 გადაწყვეტილებით განსაზღვრული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი – 10 თვითა და 14 დღით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, გ. ო-ს სასჯელის ზომად განესაზღვრა 20 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

1.4. გ. ო-ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2014 წლის 12 სექტემბრიდან 2015 წლის 11 ივნისის ჩათვლით პერიოდი და სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო განაჩენის მიღების დღიდან – 2015 წლის 26 დეკემბრიდან.

2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 21 ივლისის განაჩენით თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 26 დეკემბრის ნაფიც მსაჯულთა სასამართლოს განაჩენი გ. ო-ის მიმართ დარჩა უცვლელად.

3. 2024 წლის 22 იანვარს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მიმართა მსჯავრდებულ გ. ო-ის ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ. ლ-მ და საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლის „ბ“, „გ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტების საფუძველზე, მოითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 26 დეკემბრისა (ნაფიც მსაჯულთა მიერ მიღებული) და თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 21 ივლისის განაჩენების გადასინჯვა.

4. 2024 წლის 25 იანვარს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მიმართა მსჯავრდებულ გ. ო-ის ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ. ლ-მ და საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლის „ვ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, მოითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 26 დეკემბრის (ნაფიც მსაჯულთა მიერ მიღებული) და თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 21 ივლისის განაჩენის გადასინჯვა და გ. ო-ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლომ 2024 წლის 5 თებერვალს, საქართველოს სსსკ-ის 313-ე მუხლის შესაბამისად, ზეპირი მოსმენის გარეშე, შეამოწმა მსჯავრდებულ გ. ო-ის და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატის შუამდგომლობების (2024 წლის 22 და 25 იანვრის) საფუძვლიანობა და მიიჩნია, რომ წარმოდგენილი შუამდგომლობები დაუსაბუთებელი იყო, რის გამოც დაუშვებლად ცნო.

6. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 28 მარტის განჩინებით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2024 წლის 5 თებერვლის განჩინება მსჯავრდებულ გ. ო-ის ადვოკატ მ. ლ-ას შუამდგომლობების დაუშვებლად ცნობის თაობაზე დარჩა უცვლელად.

7. 2024 წლის 26 აპრილს მსჯავრდებულ გ. ო-ის ადვოკატმა მ. ლ-ამ

შუამდგომლობით მიმართა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს და ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, საქართველოს სსკ-ის 310-ე მუხლის „ბ“, „გ“, „დ“, „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტების საფუძველზე.

8. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2024 წლის 2 მაისის განჩინებით მსჯავრდებულ გ. ო-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ. ლ-ას შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე არ იქნა დაშვებული თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სხდომაზე განსახილველად.

9. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2024 წლის 22 ნოემბრის განჩინებით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2024 წლის 2 მაისის განჩინება მსჯავრდებულ გ. ო-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ. ლ-ას შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის თაობაზე დარჩა უცვლელად.

10. 2025 წლის 15 იანვარს მსჯავრდებულმა გ. ო-მ შუამდგომლობით მიმართა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე.

11. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 30 იანვრის განჩინებით მსჯავრდებულ გ. ო-ის შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის შესახებ დაუშვებლად იქნა ცნობილი.

12. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2025 წლის 1 აგვისტოს განჩინებით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 30 იანვრის განჩინება მსჯავრდებულ გ. ო-ის შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის თაობაზე დარჩა უცვლელად.

13. 2025 წლის 14 მარტს მსჯავრდებულმა გ. ო-მ შუამდგომლობით მიმართა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ახლადგამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე.

14. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 24 მარტის განჩინებით მსჯავრდებულ გ. ო-ის შუამდგომლობა ახლადგამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე დაუშვებლად იქნა ცნობილი.

15. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2025 წლის 28 აპრილის განჩინებით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2025 წლის 24 მარტის განჩინება მსჯავრდებულ გ. ო-ის ადვოკატის შუამდგომლობების დაუშვებლად ცნობის თაობაზე დარჩა უცვლელად.

16. 2025 წლის 11 აგვისტოს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მიმართა მსჯავრდებულმა გ. ო-მ ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე.

17. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 20 აგვისტოს განჩინებით მსჯავრდებულ გ.

ო-ის შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის შესახებ დაუშვებლად იქნა ცნობილი.

18. მსჯავრდებული გ. ო-ძე საკასაციო საჩივრით ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 20 აგვისტოს განჩინების გაუქმებას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო სასამართლომ შეამოწმა საქმის მასალები, შეაფასა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, გააანალიზა კასატორის საკვანძო არგუმენტები და მიაჩნია, რომ იგი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 310-ე მუხლში მითითებულია ის საფუძვლები, თუ რა შემთხვევაშია შესაძლებელი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვა, კერძოდ – განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადასინჯება, თუ:

ა) სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენით დადგენილია, რომ ყალბია მტკიცებულება, რომელიც საფუძვლად დაედო გადასასინჯვ განაჩენს;

ბ) არსებობს გარემოება, რომელიც მოწმობს სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენის დამდგენი სასამართლოს უკანონო შემადგენლობას ან იმ მტკიცებულების დაუშვებლობას, რომელიც საფუძვლად დაედო გადასასინჯვ განაჩენს;

გ) სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენით დადგენილია, რომ მოსამართლემ, პროკურორმა, გამომძიებელმა, ნაფიცმა მსაჯულმა ან ნაფიცი მსაჯულის მიმართ სხვა პირმა ამ საქმესთან დაკავშირებით ჩადინა დანაშაული;

დ) არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადანყევტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი;

ე) არსებობს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული გადანყევტილება (განჩინება), რომელმაც დაადგინა ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის ან მისი ოქმების დარღვევა ამ საქმესთან დაკავშირებით და გადასასინჯი განაჩენი ამ დარღვევას ეფუძნება;

ე1) არსებობს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ადამიანის უფლებათა კომიტეტის, ქალთა წინააღმდეგ დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის კომიტეტის, წამების წინააღმდეგ კომიტეტის ან რასობრივი დისკრიმინაციის აღმოფხვრის კომიტეტის გადანყევტილება, რომლითაც ამ საქმესთან დაკავშირებით დადგენილ იქნა კომიტეტის

დამაარსებელი კონვენციის დარღვევა, და გადასასინჯი განაჩენი ამ დარღვევას ეფუძნება;

ვ) ახალი კანონი აუქმებს ან ამსუბუქებს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას იმ ქმედებისათვის, რომლის ჩადენისთვისაც პირს გადასასინჯი განაჩენით მსჯავრი დაედო;

ზ) წარმოდგენილია ახალი ფაქტი ან მტკიცებულება, რომელიც გადასასინჯი განაჩენის გამოტანის დროს არ იყო ცნობილი და თავისთავად, თუ სხვა დადგენილ გარემოებასთან ერთად ამტკიცებს მსჯავრდებულის უდანაშაულობას ან მის მიერ იმ დანაშაულზე უფრო მსუბუქი ან უფრო მძიმე დანაშაულის ჩადენას, რომლისთვისაც მას მსჯავრი დაედო, აგრეთვე ამტკიცებს გამართლებულის ბრალეულობას ან დანაშაულის იმ პირის მიერ ჩადენას, რომლის მიმართაც სისხლისსამართლებრივი დევნა შეწყვეტილი იყო;

ზ1) წარდგენილია პროკურორის დადგენილება მსჯავრდებულის მიმართ სისხლის სამართლის საქმის წარმოების პროცესში მისი უფლების არსებითი დარღვევის შესახებ, რომელიც გადასასინჯი განაჩენის გამოტანის დროს ცნობილი არ იყო და თავისთავად ან/და სხვა დადგენილ გარემოებასთან ერთად ამტკიცებს მსჯავრდებულის უდანაშაულობას ან მის მიერ იმ დანაშაულზე უფრო მსუბუქი დანაშაულის ჩადენას, რომლისთვისაც მას მსჯავრი დაედო;

თ) არსებობს სააპელაციო სასამართლოს განჩინება, რომელმაც უკანონოდ ცნო ის ფარული საგამოძიებო მოქმედება, რომლის შედეგად მოპოვებული მტკიცებულება საფუძვლად დაედო განაჩენს.

3. ამდენად, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსი ამომწურავად განსაზღვრავს კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს განაჩენის ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადასინჯვის საფუძვლებს და იმპერატიულად ადგენს, რომ კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს განაჩენის გადასინჯვა დაიშვება მხოლოდ საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლში პირდაპირ და სახელდებით მითითებული რომელიმე ერთი ან რამდენიმე საფუძვლის არსებობის შემთხვევაში; ასევე სსსკ-ის 332¹-ე მუხლებში მითითებული საფუძვლების არსებობის შემთხვევაში. საკასაციო სასამართლო კვლავ აღნიშნავს, რომ სამართლებრივი სტაბილურობისა და განსაზღვრულობის პრინციპიდან გამომდინარე, კანონიერ ძალაში შესული განაჩენის გადასინჯვა დაიშვება მხოლოდ საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლში მითითებული საფუძვლის/ების შემთხვევაში. კანონმდებლობა ამ ნაწილში სასამართლოს არ ანიჭებს უფლებას გადასინჯოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენი რაიმე სხვა საფუძვლით, რომელიც პირდაპირ არ არის მითითებული საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლში. შესაბამისად, საკასაციო სასამართლო პირველ რიგში ამონებს საქართველოს სსსკ-ის 310-ე და

332¹-ე მუხლებში გათვალისწინებული საფუძვლის/საფუძვლების არსებობას.

4. შესაბამისად, საკასაციო სასამართლო არ იზიარებს მსჯავრდებულის მოთხოვნას, მის მიერ საკასაციო საჩივარში მითითებული განაჩენის/განჩინების საქართველოს სსსკ-ის 307-ე მუხლის საფუძველზე შეცვლის/გაუქმების შესახებ, ისევე როგორც მის მტკიცებას, საქართველოს სსსკ-ის 310-ე-313-ე მუხლების მითითების გამო, გასაჩივრებული განჩინების უკანონობის თაობაზე.

5. მსჯავრდებულ გ. ო-ის მითითება საქართველოს სსსკ-ის 307-ე მუხლზე არასწორია, ვინაიდან ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო კანონიერ ძალაში შესული განაჩენის გადასინჯვის შესახებ შუამდგომლობის თაობაზე სააპელაციო სასამართლოს მიერ გამოტანილი განჩინების გასაჩივრების წესსა და საკასაციო სასამართლოს კომპეტენციას ადგენს სპეციალური ნორმა – საქართველოს სსსკ-ის 313-ე მუხლის მე-3 ნაწილი.

6. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსი, შუამდგომლობის ავტორის მიერ წარმოდგენილი მოთხოვნის განხილვას, საქართველოს სსსკ-ის XXVII თავის (ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის წესი, საქართველოს სსსკ-ის 310-ე-314-ე მუხლები) მიღმა არ ითვალისწინებს. შესაბამისად, სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა სწორედ მითითებული მუხლებით.

7. კასატორი – მსჯავრდებული გ. ო-ძე ითხოვს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 26 დეკემბრის (ნაფიც მსაჯულთა მიერ მიღებული) და თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 21 ივლისის განაჩენების გადასინჯვას, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2023 წლის 14 დეკემბრის განჩინების საფუძველზე. ამასთან, უთითებს აღნიშნული გადაწყვეტილების მე-9-მე-10 პუნქტებს და აღნიშნავს, რომ მითითებული პუნქტებით მოცემულია კანონის ახალი განმარტება, სადაც მოსამართლეს სავალდებულო წესით დაევალა ვერდიქტის გაუქმება, როცა საქმეში არ არის მტკიცებულებათა ერთობლიობა. კერძოდ, კასატორის მტკიცებით საკონსტიტუციო სასამართლომ, გ. ო-ის საქმეში, სადაც არ არის მტკიცებულებათა ერთობლიობა, მოსამართლე დაავალდებულა, გააუქმოს ვერდიქტი.

8. აღნიშნულთან მიმართებით, საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ საკონსტიტუციო სასამართლოს 2023 წლის 14 დეკემბერის გადაწყვეტილებასა და კასატორის ზემოაღნიშნულ არგუმენტებთან მიმართებით, საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ უკვე იმსჯელა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს №10აგ-24, №22აგ-24, №10აგ-25, №12აგ-25 განჩინებებში. სასამართლო კვლავ განმარტავს,

რომ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2023 წლის 14 დეკემბრის განჩინებით (გ. ო-ძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ) გ. ო-ის კონსტიტუციური სარჩელი არ იქნა მიღებული არსებითად განსახილველად, ხოლო დაცვის მხარის მიერ მითითებული საკონსტიტუციო სასამართლოს ზემოაღნიშნული განჩინების სამოტივაციო ნაწილის მე-9 და მე-10 პუნქტებით საკონსტიტუციო სასამართლომ მხოლოდ განმარტა მოსარჩელის მიერ სადავოდ გამხდარი ნორმები.

9. საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ დაცვის მხარის მიერ მითითებულ პუნქტებში საუბარია სხდომის თავმჯდომარის უფლებამოსილებაზე, რომ შესაბამისი შემთხვევების არსებობისას (კერძოდ, მაშინ, როდესაც ნაფიც მსაჯულთა გამამტყუნებელი ვერდიქტი აშკარად ეწინააღმდეგება მტკიცებულებათა ერთობლიობას, უსაფუძვლოა და მისი გაუქმება სამართლიანი მართლმსაჯულების აღსრულების ერთადერთი შესაძლებლობაა), მიიღოს ვერდიქტის გაუქმების გადაწყვეტილება და არ შეიცავს მითითებას (დავალებას, როგორც ამას კასატორი უთითებს) ვერდიქტის უპირობო გაუქმების შესახებ.

10. ამდენად, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2023 წლის 14 დეკემბრის განჩინება არ წარმოადგენს საქართველოს სსსკ-ით გათვალისწინებულ ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის საფუძველს.

11. საკასაციო სასამართლო ითვალისწინებს, რომ თბილისის სააპელაციო სასამართლომ და საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ გ. ო-ის და მისი ადვოკატის შუამდგომლობებთან დაკავშირებით მიღებულ არაერთ განჩინებაში უკვე იმსჯელეს და ამომწურავი პასუხები გასცეს კასატორის მიერ განსახილველი საქმის ფარგლებში დაყენებულ მოთხოვნებზე, ხოლო რაიმე ახალ გარემოებაზე კასატორი საკასაციო საჩივარში არ უთითებს (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს №10აგ-24, №22აგ-24, №10აგ-25, №12აგ-25 განჩინებები).

12. შესაბამისად, კასატორის მიერ სასამართლოში წარმოდგენილი არ არის ახალი ფაქტი/გარემოება/მტკიცებულება, რაც გახდებოდა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 21 ივლისის განაჩენის გადასინჯვის საფუძველი; საქმეში წარმოდგენილი მასალებით არ დასტურდება სსსკ-ის 310-ე მუხლით გათვალისწინებული რომელიმე გარემოების არსებობა; კასატორი ძირითადად აპელირებს იმ გარემოებებზე, რომლებიც უკვე იყო განხილული საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ გ. ო-ის ადვოკატის, მათ შორის, იგივე (იდენტური) საფუძველითა და იმავე გარემოებებზე დამყარებული საკასაციო საჩივრის ფარგლებში (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განჩინება №47აგ-19, №46აგ-19, №10აგ-24, №22აგ-24); კასატორი არ უთითებს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ ზემომითითებულ განჩი-

ნებებში განხილულისგან განსხვავებულ გარემოებაზე, რომელიც საჭიროებს სასამართლოს მხრიდან დამატებით შეფასებას.

13. კასატორი ასევე არ უთითებს რაიმე ისეთ ახალ ფაქტზე/გარემოებაზე, რომელიც საქართველოს სსკ-ის 310-ე ან/და 332¹-ე მუხლების საფუძველზე ქმნის კანონიერ ძალაში შესული განაჩენის (თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 21 ივლისის განაჩენის) გადასინჯვის სამართლებრივ საფუძველს და არ იყო შეფასებული/განხილული კასატორის წინარე საჩივრების/შუამდგომლობების ფარგლებში. შესაბამისად, მსჯავრდებულ გ. ო-ის საკასაციო საჩივარში მითითებული გარემოებები არაერთხელ იქნა შეფასებული საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ, რის გამოც სასამართლო მოკლებულია კასატორის მოთხოვნის დაკმაყოფილების სამართლებრივ საფუძველს; თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 20 აგვისტოს განჩინება მსჯავრდებულ გ. ო-ის შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის შესახებ კანონიერია და მისი გაუქმების სამართლებრივი საფუძველი არ არსებობს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 313-ე მუხლის მე-3 ნაწილით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ გ. ო-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 20 აგვისტოს განჩინება მსჯავრდებულ გ. ო-ის შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის შესახებ დარჩეს უცვლელად;
3. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

**ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის
გადასინჯვის შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის
შესახებ განჩინების უცვლელად დატოვება**

**განჩინება
საქართველოს სახელმით**

№28აგ-25

2 მარტი, 2026 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**
ნ. სანდოძე (თავმჯდომარე),
მ. ვასაძე,
ლ. თევზაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ გ. ჟ-ის საკასა-
ციო საჩივარი ახლადგამოვლენილ გარემოებათა გამო, ქუთაისის საა-
პელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025
წლის 8 სექტემბრის განჩინებაზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქ-
მეთა პალატის 2020 წლის 27 თებერვლის განაჩენით, უცვლელი დარჩა
ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 7 მარტის განაჩენი. გ. ჟ-ე
(ა. ც-ე) ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის (საქართველოს სსკ-ის) 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (ცეც-
ხლსასროლი იარაღის და საბრძოლო მასალის მართლსაწინააღმდეგო
შეძენა-შენახვა (დანაშაულის ჩადენის დროს – 2017 წლის 20 იანვარს –
მოქმედი რედაქცია)), გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის
და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა
1 წლითა და 6 თვით. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია შემდეგი:

2017 წლის 20 იანვარს ქ. ბ-ს საქალაქო სამმართველოს პოლიციის
პირველი განყოფილების თანამშრომლების მიერ ქ. ბ-ში, ხ-ს ქ. №..., ბინა
№...-ში ა. ც-ის დროებით საცხოვრებელ ბინაში ჩატარებული ჩხრეკისას
სხვა ნივთთან ერთად ამოღებული იქნა იარაღი და 7 ცალი ვაზნა, რომე-
ლიც ბალისტიკური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად არის ქარხნული
წესით დამზადებული „ბერეტას“ მოდელის პისტოლეტი და მიეკუთვნე-
ბა ცეცხლსასროლ იარაღთა კატეგორიას და ვარგისია სროლისათვის,
ხოლო 7 ცალი ვაზნა არის ქარხნული წესით დამზადებული 9 მმ კალიბ-
რის პარაბელუმ 1908 წლის ნიმუშის ვაზნები, ისინი განკუთვნილია 9
მმ კალიბრის უცხოური წარმოების პისტოლეტების, ხელის ტყვიამ-

ფრქვევების, კარაბინების და შაშხანების დიდი ჯგუფისათვის; შვიდი-ვე ვაზნა მიეკუთვნება საბრძოლო მასალათა კატეგორიას და ვარგისია გამოყენებისათვის; საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკის დასრულებისთანავე ა. ც-ე დაკავებული იქნა ბრალდებულის სახით.

2. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2023 წლის 13 აპრილის განაჩენით, გ. ჟ-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 265-ე მუხლის პირველი ნაწილითა და საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით – თავისუფლების აღკვეთა 8 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 265-ე მუხლის პირველი ნაწილით – ჯარიმა 1000 ლარი;

საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით – ჯარიმა 1000 ლარი;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით, გ. ჟ-ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 8 წლით.

მასვე, ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ საქართველოს კანონის შესაბამისად, ჩამოერთვა ამ კანონით გათვალისწინებული უფლებები.

3. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2024 წლის 18 სექტემბრის განაჩენით, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2023 წლის 13 აპრილის განაჩენში შევიდა ცვლილება: დამტკიცდა მსჯავრდებულ გ. ჟ-ეს, მისი ინტერესების დამცველ ადვოკატ ბ. ბ-ეს და პროკურორ თორნიკე გოგეშვილს შორის, ზემდგომი პროკურორის თანხმობით, დადებული და სასამართლო სხდომაზე მხარეთა მიერ დაზუსტებული საპროცესო შეთანხმება – გარიგება ბრალზე.

გ. ჟ-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 265-ე მუხლის პირველი ნაწილითა და საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით

– თავისუფლების აღკვეთა 8 წლით, საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო დარჩენილი 3 წელი ჩაეთვალა პირობით. მასვე, საქართველოს სსკ-ის 42-ე მუხლის საფუძველზე, დამატებითი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 5000 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 55-ე მუხლის გამოყენებით – თავისუფლების აღკვეთა 3 წლით.

საქართველოს სსკ-ის 265-ე მუხლის პირველი ნაწილით – ჯარიმა 1000 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მეორე ნაწილით – ჯარიმა 1000 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით, საბოლოოდ, გ. ჟ-ის სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 8 წლით, საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 5 წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო დარჩენილი 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით, 3 წლის გამოსაცდელი ვადით. მასვე, საქართველოს სსკ-ის 42-ე მუხლის საფუძველზე, დამატებითი სასჯელის სახედ განესაზღვრა ჯარიმა 5000 ლარი.

„ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტის საფუძველზე, გ. ჟ-ის, 10 წლით ჩამოერთვა საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება; 5 წლით ჩამოერთვა საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველოს სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება; ხოლო ამავე კანონის მე-3 მუხლის მე-4¹ პუნქტის საფუძველზე, სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება ჩამოერთვა 1 წლით.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 8 სექტემბრის განჩინებით, გ. ჟ-ის შუამდგომლობა ახლადგამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე ცნობილ იქნა დაუშვებლად.

5. 2025 წლის 22 სექტემბერს, მსჯავრდებულმა გ. ჟ-ემ საკასაციო წესით გაასაჩივრა ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 8 სექტემბრის განჩინება და მოითხოვა მისი გაუქმება. კასატორის პოზიციით, 2019 წლის 7 მარტს იგი გასამართლებული იქნა საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და მიესაჯა თავისუფლების აღკვეთა 1 წლისა და 6 თვის ვადით. აღნიშნული ქმედება წარმოადგენდა ნაკლებად მძიმე დანაშაულს. 2023 წელს ბათუმის საქალაქო სასამართლომ იგი დამნაშავედ ცნო საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, რა დროსაც სასამართლომ უკანონოდ დაუმიძმა ბრალი, რადგან იგი ნასამართლევი იყო საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილით. გ. ჟ-ის მითითებით, საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-6 ნაწილი გულისხმობს ცეცხლსასროლი იარაღის უკანონო შეძენა და შენახვას იმის მიერ, ვინც წარსულში ნასამართლევი იყო საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-3 ნაწილით (ცეცხლსასროლი იარაღის შენახვისათვის), რაც 2018 წლამდე მოქმედი კანონით წარმოადგენდა ნაკლებად მძიმე დანაშაულს და ითვალისწინებდა სასჯელს თავისუფლების აღკვეთას 4 წლამდე ვადით. აღნიშნულიდან გამომდინარე დაირღვა მისი უფლებები.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო სასამართლომ შეამოწმა საქმის მასალები, შეაფასა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ იგი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის (შემდგომში – საქართველოს სსსკ-ის) მე-20 მუხლის მე-6 ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა ამავე კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში და დადგენილი წესით იზილავს ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, განაჩენის გადასინჯვის შესახებ საჩივარს საქართველოს საერთო სასამართლოების მიერ გამოტანილ და კანონიერ ძალაში შესულ განაჩენსა და სხვა შემაჯამებელ სასამართლო გადაწყვეტილებაზე.

3. საქართველოს სსსკ-ის 312-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე შუამდგომლობის დაყენების უფლება აქვს პროკურორს, მსჯავრდებულს ან/და მის ადვოკატს, ხოლო მსჯავრდებულის გარდაცვალების შემთხვევაში – მის კანონიერ მემკვიდრეს ან/და მის ადვოკატს.

4. საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლის თანახმად, განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადასინჯება, თუ: ა) სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენით დადგენილია, რომ ყალბია მტკი-

ცებულება, რომელიც საფუძვლად დაედო გადასასინჯ განაჩენს; ბ) არსებობს გარემოება, რომელიც მონაშობს სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენის დამდგენი სასამართლოს უკანონო შემადგენლობას ან იმ მტკიცებულების დაუშვებლობას, რომელიც საფუძვლად დაედო გადასასინჯ განაჩენს; გ) სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განაჩენით დადგენილია, რომ მოსამართლემ, პროკურორმა, გამომძიებელმა, ნაფიცმა მსაჯულმა ან ნაფიცი მსაჯულის მიმართ სხვა პირმა ამ საქმესთან დაკავშირებით ჩაიდინა დანაშაული; დ) არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადანყვეტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი; ე) არსებობს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული გადანყვეტილება (განჩინება), რომელმაც დაადგინა ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის ან მისი ოქმების დარღვევა ამ საქმესთან დაკავშირებით, და გადასასინჯი განაჩენი ამ დარღვევას ეფუძნება; ე 1) არსებობს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ადამიანის უფლებათა კომიტეტის, ქალთა წინააღმდეგ დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის კომიტეტის, ბავშვის უფლებათა კომიტეტის, წამების წინააღმდეგ კომიტეტის ან რასობრივი დისკრიმინაციის აღმოფხვრის კომიტეტის (შემდგომ – კომიტეტი) გადანყვეტილება, რომლითაც ამ საქმესთან დაკავშირებით, დადგენილ იქნა კომიტეტის დამაარსებელი კონვენციის დარღვევა, და გადასასინჯი განაჩენი ამ დარღვევას ეფუძნება; ვ) ახალი კანონი აუქმებს ან ამსუბუქებს სისხლის სამართლებრივ პასუხისმგებლობას იმ ქმედებისათვის, რომლის ჩადენისთვისაც პირს გადასასინჯი განაჩენით მსჯავრი დაედო; ზ) წარდგენილია ახალი ფაქტი ან მტკიცებულება, რომელიც გადასასინჯი განაჩენის გამოტანის დროს არ იყო ცნობილი და თავისთავად თუ სხვა დადგენილ გარემოებასთან ერთად ამტკიცებს მსჯავრდებულის უდანაშაულობას ან მის მიერ იმ დანაშაულზე უფრო მსუბუქი ან უფრო მძიმე დანაშაულის ჩადენას, რომლისთვისაც მას მსჯავრი დაედო, აგრეთვე ამტკიცებს გამართლებულის ბრალეულობას ან დანაშაულის იმ პირის მიერ ჩადენას, რომლის მიმართაც სისხლის სამართლებრივი დევნა შეწყვეტილი იყო; ზ 1) წარდგენილია პროკურორის დადგენილება მსჯავრდებულის მიმართ სისხლის სამართლის საქმის წარმოების პროცესში მისი უფლების არსებითი დარღვევის შესახებ, რომელიც გადასასინჯი განაჩენის გამოტანის დროს ცნობილი არ იყო და თავისთავად ან/და სხვა დადგენილ გარემოებასთან ერთად ამტკიცებს მსჯავრდებულის უდანაშაულობას ან მის მიერ იმ დანაშაულზე უფრო მსუბუქი დანაშაულის ჩადენას, რომლისთვისაც მას მსჯავრი დაედო; თ) არსებობს სააპელაციო სასამართლოს განჩინება, რომელმაც უკანონოდ ცნო ის ფა-

რული საგამოძიებო მოქმედება, რომლის შედეგად მოპოვებული მტკიცებულება საფუძვლად დაედო განაჩენს.

5. განსახილველ შემთხვევაში, კასატორს არ წარმოუდგენია არცერთი არგუმენტი, ფაქტი ან მტკიცებულება, რაც გახდებოდა ახლადგამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის საფუძველი.

6. საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2024 წლის 18 სექტემბრის განაჩენით, გ. ჟ-ის სხვა დანაშაულებთან ერთად, მსჯავრი დაედო საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-6 ნაწილით „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენისათვის – ცეცხლსასროლი იარაღისა და საბრძოლო მასალის მართლსაწინააღმდეგო შეძენა და შენახვა, იმის მიერ ვინც ნასამართლევია საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-3 ნაწილით (ცეცხლსასროლი იარაღის (გარდა ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულისა), საბრძოლო მასალის (გარდა ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულისა), ფეთქებადი ნივთიერების ან ასაფეთქებელი მოწყობილობის მართლსაწინააღმდეგო შეძენა ან შენახვა) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის.

7. გასათვალისწინებელია, რომ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2020 წლის 27 თებერვლის განაჩენით, გ. ჟ-ის მსჯავრი დაედო საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (დანაშაულის ჩადენის დროს – 2017 წლის 20 იანვარს – მოქმედი რედაქცია) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, რაც გულისხმობს ცეცხლსასროლი იარაღის (გარდა ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული იარაღისა), საბრძოლო მასალის, ფეთქებადი ნივთიერების ან ასაფეთქებელი მოწყობილობის მართლსაწინააღმდეგო შეძენას ან შენახვას.

8. შესაბამისად, ისეთ ვითარებაში, როდესაც ქმედების დეკრიმინალიზაცია ან დეპენალიზაცია არ მომხდარა და №2453-რს საქართველოს კანონით ახალი რედაქციით ჩამოყალიბდა საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლი, რა დროსაც საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილი გადავიდა საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-3 ნაწილში, ბრალის დადგენილებაში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები მართებულად იქნა დადგენილი, რა დროსაც გათვალისწინებული იქნა გ. ჟ-ის ცეცხლსასროლი იარაღისა და საბრძოლო მასალის მართლსაწინააღმდეგო შეძენა-შენახვისათვის ნასამართლობა, როგორც ქმედების მაკვალიფიცირებელი გარემოება.

9. რაც შეეხება გ. ჟ-ის ნასამართლობას, საკასაციო პალატა ყურადღებას მიაქცევს საქართველოს სსკ-ის 79-ე მუხლის მე-3 ნაწილზე, რომელიც ადგენს ნასამართლობის გაქარწყლების წესს და რომლის „გ“ ქვე-

პუნქტის თანახმად, ნასამართლობა გაქარწყლდება ნაკლებად მძიმე დანაშაულისათვის თავისუფლების აღკვეთით მსჯავრდებულისა – სასჯელის მოხდიდან სამი წლის შემდეგ.

10. საკასაციო პალატა ეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს და მიუთითებს, რომ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2020 წლის 27 თებერვლის განაჩენით (რითაც უცვლელი დარჩა ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 7 მარტის განაჩენი) გ. ჟ-ე (იგივე ა. ც-ე) ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (ცეცხლსასროლი იარაღის და საბრძოლო მასალის მართლსაწინააღმდეგო შეძენა-შენახვისათვის (2018 წლის 21 ივნისამდე მოქმედი რედაქცია)) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 წლითა და 7 თვით. მსჯავრდებულ გ. ჟ-ეს (იგივე ა. ც-ე) სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი – 2017 წლის 20 იანვრიდან – 2017 წლის 4 თებერვლის ჩათვლით და სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2019 წლის 7 მარტიდან.

11. საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება – სპეციალური პენიტენციური სამსახურის დასავლეთ საქართველოს ადგილობრივი საბჭოს 2020 წლის 28 აპრილის №04/20/შ/პ/ზ-036 გადაწყვეტილების თანახმად, გ. ი-ს ძე ჟ-ს თავისუფლების აღკვეთა შეეცვალა შინაპატიმრობით 4 თვითა და 23 დღით. გ. ჟ-ე პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლდა – 2020 წლის 29 აპრილს.

12. საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილი (დანაშაულის ჩადენის დროს – 2017 წლის 20 იანვარს – მოქმედი რედაქცია) სანქციის სახით ითვალისწინებდა თავისუფლების აღკვეთას 4 წლამდე ვადით, შესაბამისად მიეკუთვნებოდა ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულს.

13. როგორც საქმის მასალებით, კერძოდ, კი, ა-სა და გ-ს პრობაციის ბიუროს 2022 წლის 3 აგვისტოს წერილით დგინდება, გ. ჟ-ეს შინაპატიმრობის ვადა დაუსრულდა 2020 წლის 18 სექტემბერს. საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული მან ჩაიდინა – 2022 წლის 19 ივლისს. ამდენად, გ. ჟ-ე დანაშაულის ჩადენისას იყო ნასამართლობის მქონე, რამაც თავისთავად გავლენა მოახდინა, როგორც ქმედების კვალიფიკაციაზე, ასევე სასჯელის დანიშვნის წესზე.

14. ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით საკასაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ არ არსებობს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 8 სექტემბრის განჩინე-

ბის გაუქმების სამართლებრივი საფუძველი, რის გამოც, იგი უნდა დარჩეს უცვლელად.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 313-ე მუხლის მე-3 ნაწილით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ გ. ჟ-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2025 წლის 8 სექტემბრის განჩინება დარჩეს უცვლელად;
3. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

საქართველოს უზენაესი სასამართლო
თბილისი 0110, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №6
www.supremecourt.ge